Druk nr 2055

Warszawa, 21 listopada 2017 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-152-17

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rozwoju i Finansów.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

Projekt

U S T A W A

z dnia

Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej[1), 2)]

[1)] Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ustawę z dnia 16 listopada 1964 r. o Polskim Czerwonym Krzyżu, ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 21 kwietnia 1966 r. o ustanowieniu medalu „Za udział w walkach o Berlin" i medalu „Za zasługi dla obronności kraju", ustawę z dnia 17 grudnia 1977 r. o polskiej strefie rybołówstwa morskiego, ustawę z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, ustawę z dnia 8 października 1982 r. o społeczno-zawodowych organizacjach rolników, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, ustawę z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe, ustawę z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, ustawę z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich, ustawę z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle, ustawę z dnia 7 kwietnia 1989 r. o związkach zawodowych rolników indywidualnych, ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawę z dnia 24 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie, ustawę z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, ustawę z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, ustawę z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, ustawę z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, ustawę z dnia 30 marca 2001 r. o kosmetykach, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, ustawę z dnia 7 czerwca 2001 r.

o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, ustawę z dnia 8 czerwca 2001 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów eksportowych o stałych stopach procentowych, ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, ustawę z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ustawę z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, ustawę z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, ustawę z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, ustawę z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu, ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt, ustawę z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynku owoców i warzyw oraz rynku chmielu, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o systemie tachografów cyfrowych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, ustawę z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, ustawę z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, ustawę z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, ustawę z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, ustawę z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, ustawę z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, ustawę z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka, ustawę z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawę z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, ustawę z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji

Rozdział 1

Przepis ogólny

Art. 1. 1. Ustawa z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. ...) wchodzi w życie z dniem 1 marca 2018 r., z wyjątkiem art. 18, który wchodzi w życie z dniem 31 marca 2018 r.

---

gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, ustawę z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych, ustawę z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, ustawę z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, ustawę z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, ustawę z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia, ustawę z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze, ustawę z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina, ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, ustawę z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi, ustawę z dnia 16 września 2011 r. o współpracy rozwojowej, ustawę z dnia 28 czerwca 2012 r. o spłacie niektórych niezaspokojonych należności przedsiębiorców, wynikających z realizacji udzielonych zamówień publicznych, ustawę z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie, ustawę z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, ustawę z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy, ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, ustawę z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, ustawę z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, ustawę z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych, ustawę z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, ustawę z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych, ustawę z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, ustawę z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, ustawę z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, ustawę z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, ustawę z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, ustawę z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług, ustawę z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych, ustawę z dnia 6 lipca 2016 r. o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych, ustawę z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, ustawę z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi oraz ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

2) Niniejszą ustawą uchyla się ustawy: ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz ustawę z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Ustawa z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. …) wchodzi w życie z dniem 1 marca 2018 r., z wyjątkiem:

1) art. 51 ust. 2 pkt 2 oraz art. 56, które wchodzą w życie z dniem 1 lipca 2018 r.;

2) art. 6 ust. 4 pkt 8 i 9, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

3. Ustawa z dnia … o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) wchodzi w życie z dniem 1 marca 2018 r.

4. Ustawa z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …) wchodzi w życie z dniem 1 marca 2018 r.

Rozdział 2

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 2. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sprawy mogą być załatwiane ustnie, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219 i …) lub za pomocą innych środków łączności, gdy przemawia za tym interes strony, a przepis prawny nie stoi temu na przeszkodzie. Treść oraz istotne motywy takiego załatwienia powinny być utrwalone w aktach w formie protokołu lub podpisanej przez stronę adnotacji.”;

2) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. Organy administracji publicznej umożliwiają stronom ocenę działania urzędów kierowanych przez te organy, w tym pracowników tych urzędów.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, 933 i 1132) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 109^1 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prokura jest pełnomocnictwem udzielonym przez przedsiębiorcę podlegającego obowiązkowi wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, które

obejmuje umocowanie do czynności sądowych i pozasądowych, jakie są związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa.”;

2) w art. 109^7 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Prokura wygasa wskutek wykreślenia przedsiębiorcy z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, a także ogłoszenia upadłości, otwarcia likwidacji oraz przekształcenia przedsiębiorcy.”;

3) w art. 109^8 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Udzielenie i wygaśnięcie prokury przedsiębiorca powinien zgłosić do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 listopada 1964 r. o Polskim Czerwonym Krzyżu (Dz. U. poz. 276) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Polski Czerwony Krzyż jest jedynym prawnie uznanym polskim stowarzyszeniem Czerwonego Krzyża działającym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i uprawnionym do prowadzenia w tym charakterze działalności w stosunkach z zagranicą.”;

2) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Orzekanie w sprawach o wykroczenia określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów o wykroczeniach.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, z późn. zm.[3)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 126 w § 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby i adresy stron albo, w przypadku gdy strona jest przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – adres do korespondencji wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;”,

---

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1823, 1860, 1948, 2138, 2199, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 67, 85, 187, 768, 933, 1133, 1136, 1452, 1475, 1596, 1727 i 1883.

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1^1 w brzmieniu:

„1^1) oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby i adresy przedstawicieli ustawowych i pełnomocników stron;”;

2) w art. 479^{28} w § 1 pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) zażaleń na postanowienia wydawane przez Prezesa Urzędu w sprawie rozpatrzenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 59 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);”.

Art. 6. W ustawie z dnia 21 kwietnia 1966 r. o ustanowieniu medalu „Za udział w walkach o Berlin” i medalu „Za zasługi dla obronności kraju” (Dz. U. poz. 85) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu uznania zasług położonych w dziedzinie rozwoju i umacniania obronności Rzeczypospolitej Polskiej ustanawia się medal „Za zasługi dla obronności kraju”.”;

2) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Utrata medalu następuje na skutek orzeczenia środka karnego pozbawienia praw publicznych.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 17 grudnia 1977 r. o polskiej strefie rybołówstwa morskiego (Dz. U. poz. 163 oraz z 1991 r. poz. 131) preambuła otrzymuje brzmienie:

„W celu wzmożenia ochrony żywych zasobów wód przyległych do brzegu morskiego Rzeczypospolitej Polskiej i zapewnienia ich racjonalnego wykorzystania, stanowi się, co następuje:”.

Art. 8. W ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1998) w art. 2:

1) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Prezesa Rady Ministrów, wicemarszałka Sejmu, wicemarszałka Senatu, wiceprezesa Rady Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, ministra, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka, Rzecznika Finansowego, Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii

i Telewizji, wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli, Szefa Kancelarii Sejmu, Szefa Kancelarii Senatu, zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu, zastępcy Szefa Kancelarii Senatu, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Szefa Służby Cywilnej, Głównego Inspektora Pracy, zastępcy Głównego Inspektora Pracy, Kierownika Krajowego Biura Wyborczego;";

2) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Prezesa Polskiej Akademii Nauk, sekretarza stanu, członka Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, pierwszego zastępcy Prezesa Narodowego Banku Polskiego, podsekretarza stanu (wiceministra), wiceprezesa Narodowego Banku Polskiego, Zastępcy Rzecznika Praw Obywatelskich, Zastępcy Rzecznika Praw Dziecka, Zastępcy Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Zastępcy Rzecznika Finansowego, zastępcy Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, kierownika urzędu centralnego, wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk, wojewody, zastępcy kierownika urzędu centralnego, wicewojewody.".

Art. 9. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1511, 2074 i 2261) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) Biurze Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców;";

2) w art. 36 w ust. 5 po pkt 9b dodaje się pkt 9c w brzmieniu:

„9c) Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców – dla urzędników Biura Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców;".

Art. 10. W ustawie z dnia 8 października 1982 r. o społeczno-zawodowych organizacjach rolników (Dz. U. poz. 217, z późn. zm.[4)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) preambuła otrzymuje brzmienie:

„Mając na uwadze, że Rzeczpospolita Polska gwarantuje własność, całkowitą ochronę i prawo dziedziczenia indywidualnych gospodarstw rolnych oraz że gospodarstwa te stanowią trwały i równoprawny element społeczno-gospodarczego ustroju Rzeczypospolitej Polskiej; uznając równoprawny z innymi zawodami status społeczno-zawodowy rolników indywidualnych oraz potrzebę zapewnienia należytej reprezentacji ich zawodowych i społecznych interesów wobec organów państwowych

---

4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 769, z 1998 r. poz. 668, z 2006 r. poz. 1472, z 2008 r. poz. 876, z 2014 r. poz. 434 oraz z 2015 r. poz. 838.

oraz państwowych i społecznych jednostek organizacyjnych działających na rzecz wsi i rolnictwa, jak też udziału w decydowaniu o sprawach związanych z rozwojem indywidualnych gospodarstw rolnych i postępem społecznym na wsi; kierując się troską o wyżywienie Narodu oraz dobrem Rzeczypospolitej Polskiej stanowi się, co następuje:”;

2) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Społeczno-zawodowe organizacje rolników działają zgodnie z konstytucyjnymi zasadami ustrojowymi Rzeczypospolitej Polskiej, przepisami niniejszej ustawy i innymi powszechnie obowiązującymi przepisami prawa, na podstawie zarejestrowanego statutu, zgodnego z tymi zasadami i przepisami.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r. poz. 487) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 uchyla się ust. 2a;

2) w art. 9^2 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wydawanie zezwoleń, o których mowa w art. 9 ust. 2, decyzji wprowadzających zmiany w tych zezwoleniach oraz duplikatów tych zezwoleń należy do zadań własnych województw.”;

3) po art. 18^1 dodaje się art. 18^{1a} w brzmieniu:

„Art. 18^{1a}. Wydawanie zezwoleń na podstawie art. 18 oraz art. 18^1 należy do zadań własnych gminy.”;

4) art. 18^3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18^3. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 9, art. 18 i art. 18^1, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”;

5) uchyla się art. 18^5.

Art. 12. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1506 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 1086) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 51a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców o czasowym okresie przechowywania, zwanej dalej

„dokumentacją”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), wykonywaną przez przedsiębiorcę, i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przechowawców akt osobowych i płacowych, zwanego dalej „rejestrem”.”;

2) po art. 51c dodaje się art. 51ca w brzmieniu:

„Art. 51ca. 1. Marszałek województwa jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 51c ust. 2.

2. Jeżeli marszałek województwa nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy marszałek województwa wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

3) po art. 51e dodaje się art. 51ea w brzmieniu:

„Art. 51ea. Marszałek województwa prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.”;

4) w art. 51f w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przedsiębiorcy wpisanemu do rejestru z urzędu jest wydawane zaświadczenie o wpisie zawierające następujące dane:”;

5) po art. 51g dodaje się art. 51ga w brzmieniu:

„Art. 51ga. 1. Marszałek województwa wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem, gdy:

1) przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 51c ust. 2, niezgodne ze stanem faktycznym;
2) przedsiębiorca nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej w wyznaczonym przez marszałka województwa terminie;
3) stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej przez przedsiębiorcę.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 2 marszałek województwa wzywa przedsiębiorcę do usunięcia naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej w wyznaczonym terminie.”;

6) w art. 51h:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydania decyzji, o której mowa w art. 51ga ust. 1;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej.

1b. Marszałek województwa wykreśla przedsiębiorcę z rejestru na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji z Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

7) po art. 51h dodaje się art. 51ha w brzmieniu:

„Art. 51ha. 1. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 51ga ust. 1.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 51ca ust. 2.”;

8) art. 51t otrzymuje brzmienie:

„Art. 51t. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. poz. 24, z późn. zm.[5)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Organy państwowe zgodnie z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej stwarzają prasie warunki niezbędne do wykonywania jej funkcji i zadań, w tym również umożliwiające działalność redakcjom dzienników i czasopism zróżnicowanych pod względem programu, zakresu tematycznego i prezentowanych postaw.”;

---

5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1988 r. poz. 324, z 1989 r. poz. 187, z 1990 r. poz. 173, z 1991 r. poz. 442, z 1996 r. poz. 542, z 1997 r. poz. 554 i 770, z 1999 r. poz. 999, z 2001 r. poz. 1198, z 2002 r. poz. 1271, z 2004 r. poz. 1181, z 2005 r. poz. 377, z 2007 r. poz. 590, z 2010 r. poz. 1228 i 1551, z 2011 r. poz. 459, 934, 1204 i 1660, z 2012 r. poz. 1136 oraz z 2013 r. poz. 771.

2) w art. 9 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz innych urzędowych organów publikacyjnych,”;

3) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wydawanie dziennika lub czasopisma wymaga rejestracji w sądzie okręgowym właściwym miejscowo dla siedziby wydawcy, zwanym dalej „organem rejestracyjnym”. Do postępowania w tych sprawach stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.”;

4) w art. 25 w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Redaktorem naczelnym dziennika lub czasopisma nie może być osoba skazana za zbrodnie przeciwko podstawowym interesom politycznym i gospodarczym Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli nie upłynął okres 10 lat od zakończenia kary, oraz osoba skazana za występki tego samego rodzaju, jeżeli nie upłynął okres 3 lat od zakończenia odbywania kary, osoba skazana za przestępstwo popełnione z niskich pobudek, a także osoba, która co najmniej trzykrotnie była karana za przestępstwa określone w ustawie – Prawo prasowe.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1261 i 2111) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13a w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzić działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności;”;

2) w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zalecenia pokontrolne oraz inne dane wynikające z czynności kontrolnych są wpisywane przez upoważnionych pracowników właściwego państwowego inspektora sanitarnego do książki kontroli prowadzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia… – Prawo przedsiębiorców.”;

3) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 958) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. W sprawach mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), Rzecznik współpracuje z Rzecznikiem Małych i Średnich Przedsiębiorców.”;

2) w art. 9 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) na wniosek Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców;”.

Art. 16. W ustawie z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2016 r. poz. 1285 oraz z 2017 r. poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Osoby fizyczne wykonujące działalność gospodarczą na podstawie ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. ...) mogą wykonywać tę działalność z zachowaniem warunków określonych w niniejszej ustawie. Działalność takich osób jest zaliczana do rzemiosła.”;

2) w art. 2 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) osobę fizyczną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji tej osoby i jej pracy własnej, w imieniu własnym i na rachunek tej osoby – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, lub”.

Art. 17. W ustawie z dnia 7 kwietnia 1989 r. o związkach zawodowych rolników indywidualnych (Dz. U. poz. 106, z późn. zm.[6)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Związki zawodowe rolników indywidualnych działają zgodnie z konstytucyjnymi zasadami ustrojowymi Rzeczypospolitej Polskiej, przepisami niniejszej ustawy i innymi powszechnie obowiązującymi przepisami prawa, na podstawie zarejestrowanego statutu, zgodnego z tymi zasadami i przepisami.”;

---

6) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1989 r. poz. 115, z 1997 r. poz. 769, z 2006 r. poz. 1472, z 2008 r. poz. 876, z 2014 r. poz. 434 oraz z 2015 r. poz. 838.

2) w art. 9:

a) ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Sąd rejestrowy, w razie stwierdzenia, że dany organ związku zawodowego rolników indywidualnych prowadzi działalność sprzeczną z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej lub innymi ustawami, ustala trzymiesięczny termin dostosowania działalności tego organu do obowiązującego prawa.

2. W razie bezskutecznego upływu terminu przewidzianego w ust. 1, sąd rejestrowy może orzec grzywnę do 5000 zł indywidualnie nakładaną na poszczególnych członków danego organu związkowego. Grzywna ulega umorzeniu, jeżeli po jej wymierzeniu organ związku dostosuje niezwłocznie swoją działalność do obowiązującego prawa.

3. Jeżeli organ związku prowadzi działalność rażąco sprzeczną z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej lub innymi ustawami, a środki zastosowane na podstawie ust. 1 i 2 okażą się bezskuteczne, sąd rejestrowy może zażądać od właściwych władz związku przeprowadzenia, w określonym terminie, nowych wyborów do tego organu, pod rygorem zawieszenia działalności tego organu.

4. Jeżeli środki określone w ust. 1–3 okażą się bezskuteczne, sąd rejestrowy orzeka o skreśleniu związku z rejestru.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do spraw, o których mowa w ust. 1–4, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, z tym że sąd rejestrowy orzeka w tych sprawach po przeprowadzeniu rozprawy. Postępowanie w tych sprawach wszczyna się na wniosek prokuratora.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2101) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”,

b) dodaje się ust. 9–14 w brzmieniu:

„9. Z wyników kontroli, o której mowa w ust. 7, osoby kontrolujące sporządzają i podpisują protokół w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.

10. W protokole kontroli zamieszcza się w szczególności:

1) nazwę organu przeprowadzającego kontrolę;
2) nazwę i siedzibę przedsiębiorcy;
3) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
4) przedmiot, zakres kontroli oraz okres objęty kontrolą;
5) imiona i nazwiska osób kontrolujących oraz datę i numer upoważnienia do przeprowadzenia kontroli;
6) opis stanu faktycznego ze wskazaniem dokumentacji wykorzystanej podczas kontroli;
7) ustalone nieprawidłowości – jeżeli zostały stwierdzone;
8) wnioski z kontroli;
9) spis załączników do protokołu;
10) datę i miejscowość podpisania protokołu;
11) pouczenie przedsiębiorcy o prawie do złożenia zastrzeżeń do protokołu;
12) informację o wynikach rozpatrzenia przez organ przeprowadzający kontrolę złożonych przez przedsiębiorcę zastrzeżeń do protokołu – jeżeli zostały złożone;
13) wzmiankę o odmowie podpisania protokołu przez przedsiębiorcę – jeżeli została stwierdzona.

11. Przedsiębiorca przed podpisaniem protokołu kontroli może zgłosić do organu przeprowadzającego kontrolę pisemne zastrzeżenia w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

12. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń do protokołu kontroli organ przeprowadzający kontrolę rozpatruje je w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

13. W razie uwzględnienia zastrzeżeń do protokołu kontroli osoby kontrolujące korygują protokół i ponownie doręczają go przedsiębiorcy.

14. Przedsiębiorca podpisuje skorygowany protokół kontroli w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia. Niepodpisanie skorygowanego protokołu we wskazanym terminie oznacza odmowę jego podpisania.”;

2) w załączniku do ustawy w ust. 4 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„określone w tabeli nr 18, gdy materiały zasobu są udostępniane określonemu podmiotowi dla potrzeb jego działalności gospodarczej, w rozumieniu przepisów ustawy

z dnia … – Prawo przedsiębiorców, lub w celu publikacji w sieci Internet pochodnych tych materiałów w postaci:”.

Art. 19. W ustawie z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1218) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wykonywać czynności izb przemysłowo-handlowych na podstawie umów między Rzecząpospolitą Polską lub kontrahentem polskim a obcymi państwami lub kontrahentami albo na podstawie międzynarodowych zwyczajów handlowych, a zwłaszcza uwierzytelniać dokumenty oraz wydawać certyfikaty, świadectwa i zaświadczenia;”;

2) w art. 12^1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Członkami izb gospodarczych, o których mowa w ust. 1, mogą być przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) oraz przedsiębiorcy zagraniczni w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …).”.

Art. 20. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067) w art. 19 ust. 12a otrzymuje brzmienie:

„12a. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną będący mikro- lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) zapewnia warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez Policję kontroli operacyjnej stosownie do posiadanej infrastruktury.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1643, z późn. zm.[7)]) w art. 9e ust. 13a otrzymuje brzmienie:

„13a. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną będący mikro- lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) zapewnia warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez Straż Graniczną kontroli operacyjnej stosownie do posiadanej infrastruktury.”.

[7)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1955 oraz z 2017 r. poz. 60, 244, 768, 1086 i 1321.

Art. 22. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016 r. poz. 277 i 2043 oraz z 2017 r. poz. 2, 38, 624 i 715) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5a w ust. 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Za pozarolniczą działalność gospodarczą uważa się pozarolniczą działalność gospodarczą prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez osoby fizyczne na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), z wyłączeniem wspólników spółek prawa handlowego oraz osób prowadzących działalność w zakresie wolnego zawodu:”;

2) art. 16b otrzymuje brzmienie:

„Art. 16b. 1. Przepisy art. 16a stosuje się także do rolnika lub domownika podlegającego ubezpieczeniu społecznemu rolników na podstawie art. 5a, pod warunkiem:

1) zaprzestania wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej albo współpracy przy wykonywaniu tej działalności albo
2) zawieszenia wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej

– w okresie sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem.

2. Zawieszenia wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej w związku ze sprawowaniem osobistej opieki nad dzieckiem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, rolnik lub domownik może dokonać w nie więcej niż 5 częściach. Przepisy art. 22–25 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców stosuje się odpowiednio.”;

3) art. 62a otrzymuje brzmienie:

„Art. 62a. Interpretacje indywidualne wydawane przez Prezesa Kasy na podstawie art. 34 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców w zakresie opłacania składek na ubezpieczenia społeczne przez podmioty, o których mowa w art. 5a ust. 1, wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, Kasa niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1785) w art. 1a:

1) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) działalność gospodarcza – działalność, o której mowa w ustawie z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);”;

2) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) działalności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U z 2016 r. poz. 1688 oraz z 2017 r. poz. 1566 i 1567) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5a ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli kontrola instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego lub zakładu o zwiększonym ryzyku lub zakładu o dużym ryzyku wykaże istotne naruszenie wymogów określonych w tym pozwoleniu lub w zakresie przeciwdziałania poważnej awarii przemysłowej, w terminie 6 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli przeprowadza się ponowną kontrolę, o której mowa w art. 55 ust. 7 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. ...).”;

2) art. 12a otrzymuje brzmienie:

„Art. 12a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

3) po art. 12a dodaje się art. 12b w brzmieniu:

„Art. 12b. 1. W przypadku gdy istnieje bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia lub środowiska lub w celu przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, czynności kontrolne przeprowadza się po okazaniu legitymacji służbowej potwierdzającej tożsamość i uprawnienia inspektora.

2. Po podjęciu czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 1, kontrolowanemu należy niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia podjęcia kontroli, doręczyć upoważnienie do przeprowadzenia kontroli.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.[8)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5a w pkt 41 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 42 w brzmieniu:

„42) ustawie o CEIDG – oznacza to ustawę z dnia ... o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. ...).”;

[8)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859, 1089, 1428, 1448, 1530, 1971 i 2056.

2) w art. 9a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Dochody osiągnięte przez podatników ze źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3, są opodatkowane na zasadach określonych w art. 27, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, chyba że podatnicy złożą właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego pisemny wniosek lub oświadczenie o zastosowanie form opodatkowania określonych w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym. Wniosek lub oświadczenie o zastosowanie form opodatkowania określonych w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym podatnicy mogą złożyć na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.

2. Podatnicy mogą wybrać sposób opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c. W tym przypadku są obowiązani do złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego do dnia 20 stycznia roku podatkowego pisemnego oświadczenia o wyborze tego sposobu opodatkowania. Jeżeli podatnik rozpoczyna prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej w trakcie roku podatkowego, pisemne oświadczenie składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, nie później niż w dniu uzyskania pierwszego przychodu. Oświadczenie o wyborze opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c podatnicy mogą złożyć na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wybór sposobu opodatkowania dokonany w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2, dotyczy również lat następnych, chyba że podatnik, w terminie do dnia 20 stycznia roku podatkowego, zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tego sposobu opodatkowania lub złoży w tym terminie pisemny wniosek lub oświadczenie o zastosowanie form opodatkowania określonych w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym. Zawiadomienie o rezygnacji ze sposobu opodatkowania, o którym mowa w ust. 2, podatnik może złożyć na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.”;

3) w art. 20 po ust. 1b dodaje się ust. 1ba–1bc w brzmieniu:

„1ba. Za przychody z innych źródeł, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 9, uważa się również przychody osiągane z działalności, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).

1bb. W razie przekroczenia limitu przychodu należnego określonego w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, uznaje się, że podatnik, poczynając od dnia złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a w przypadku jeśli wniosek nie został złożony w terminie określonym w art. 5 ust. 4 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców – poczynając od dnia następującego po dniu, w którym nastąpił bezskuteczny upływ tego terminu, uzyskuje przychody, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3.

1bc. Przychody osiągnięte w okresie od dnia, w którym przekroczono limit określony w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a w przypadku jeśli wniosek nie został złożony w terminie określonym w art. 5 ust. 4 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców – do dnia, w którym nastąpił bezskuteczny upływ tego terminu, zalicza się do przychodów, o których mowa w ust. 1ba.”;

4) w art. 22c pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) składniki majątku, które nie są używane na skutek zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców albo zaprzestania działalności, w której te składniki były używane; w tym przypadku składniki te nie podlegają amortyzacji od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zawieszono albo zaprzestano tę działalność”;

5) w art. 22p ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podatnicy prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą nie zaliczają do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji określonej w art. 19 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców została dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego.

2. W przypadku zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji określonej w art. 19 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców została dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego, podatnicy prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą:

1) zmniejszają koszty uzyskania przychodów albo

2) w przypadku braku możliwości zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów – zwiększają przychody

– w miesiącu, w którym została dokonana płatność bez pośrednictwa rachunku płatniczego.”;

6) w art. 24a:

a) ust. 3c otrzymuje brzmienie:

„3c. Zawiadomienie o prowadzeniu księgi oraz zawiadomienie o zawarciu z biurem rachunkowym umowy o prowadzenie księgi mogą być złożone na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Osoba fizyczna, spółka cywilna osób fizycznych, spółka jawna osób fizycznych lub spółka partnerska może prowadzić księgi rachunkowe również od początku następnego roku podatkowego, jeżeli przychody, w rozumieniu art. 14, za poprzedni rok podatkowy są niższe niż równowartość w walucie polskiej kwoty określonej w euro w przepisach o rachunkowości. W tym przypadku osoba ta lub wspólnicy spółki przed rozpoczęciem roku podatkowego są obowiązani do zawiadomienia o tym naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym. Zawiadomienie o prowadzeniu ksiąg rachunkowych może być złożone na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.”;

7) w art. 26e:

a) w ust. 2 w pkt 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„koszty uzyskania i utrzymania patentu, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, poniesione przez podatnika będącego mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, na:”,

b) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku gdy podatnik jest mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców – 50% kosztów, o których mowa w ust. 2 i 3;”;

8) w art. 26ea ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się również w roku następującym bezpośrednio po roku rozpoczęcia działalności gospodarczej, jeżeli w tym roku podatnik, o którym mowa

w ust. 1, jest mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

9) w art. 44:

a) ust. 3i otrzymuje brzmienie:

„3i. Mali podatnicy, którzy wybrali kwartalny sposób wpłacania zaliczek, są obowiązani do dnia 20 lutego roku podatkowego zawiadomić właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze tego sposobu wpłacania zaliczek. Podatnicy, którzy rozpoczynają prowadzenie działalności w trakcie roku podatkowego, składają zawiadomienie w terminie do dnia poprzedzającego dzień rozpoczęcia tej działalności, nie później jednak niż w dniu uzyskania pierwszego przychodu. Zawiadomienie dotyczy również lat następnych, chyba że podatnik, w terminie do dnia 20 lutego roku podatkowego, zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z kwartalnego sposobu wpłacania zaliczek. Zawiadomienie o wyborze kwartalnego sposobu wpłacania zaliczek oraz zawiadomienie o rezygnacji z kwartalnego sposobu wpłacania zaliczek mogą być złożone na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.”,

b) ust. 6d otrzymuje brzmienie:

„6d. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 6c pkt 1, dotyczy również lat następnych, chyba że podatnik, w terminie do dnia 20 lutego roku podatkowego, zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z uproszczonej formy wpłacania zaliczek. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 6c pkt 1, oraz zawiadomienie o rezygnacji z uproszczonej formy wpłacania zaliczek mogą być złożone na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.”,

c) ust. 10–13 otrzymują brzmienie:

„10. Podatnik, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, który na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej, jest zwolniony, w zakresie tej działalności, z obowiązków wynikających z ust. 1 pkt 1, ust. 3, 3f, 3g, 6 i 6b za okres objęty zawieszeniem.

11. Podatnik, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, będący wspólnikiem spółki jawnej, spółki partnerskiej lub spółki komandytowej, która zawiesiła wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, jest zwolniony, w zakresie tej działalności, z obowiązków wynikających z ust. 1 pkt 1, ust. 3, 3f, 3g, 6 i 6b za okres objęty zawieszeniem.

12. Przepis ust. 11 stosuje się, jeżeli podatnik będący wspólnikiem spółki nie później niż przed upływem 7 dni od dnia złożenia wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o okresie zawieszenia wykonywania tej działalności.

13. Po okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców podatnicy, o których mowa w ust. 10 i 11, wpłacają zaliczki według zasad, o których mowa w ust. 3, 3f, 3g, 6 i 6b.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, 1321 i 1567) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) zawiadomienia wójta, burmistrza lub prezydenta miasta o stwierdzeniu zagrożenia życia lub zdrowia, niebezpieczeństwa powstania szkód majątkowych w znacznych rozmiarach lub bezpośredniego zagrożenia środowiska, o którym mowa w art. 60 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);”;

2) art. 23a otrzymuje brzmienie:

„Art. 23a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2017 r. poz. 788) art. 19c otrzymuje brzmienie:

„Art. 19c. Wykonywanie planów urządzenia lasu może być prowadzone przez przedsiębiorcę, w tym usługodawcę z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...), który dysponuje wyposażeniem technicznym oraz zatrudnia osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje niezbędne do terminowego i prawidłowego sporządzania planów urządzenia lasu.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.[9)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15d ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podatnicy nie zaliczają do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji określonej w art. 19 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) została dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego.

2. W przypadku zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji określonej w art. 19 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców została dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego, podatnicy:

1) zmniejszają koszty uzyskania przychodów albo
2) w przypadku braku możliwości zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów – zwiększają przychody

– w miesiącu, w którym została dokonana płatność bez pośrednictwa rachunku płatniczego.”;

2) w art. 16c pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) składniki majątku, które nie są używane na skutek zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców albo zaprzestania działalności, w której te składniki były używane; w tym przypadku składniki te nie podlegają amortyzacji od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zawieszono albo zaprzestano tę działalność”;

3) w art. 18d:

a) w ust. 2 w pkt 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„koszty uzyskania i utrzymania patentu, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, poniesione przez podatnika będącego mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, na:”,

b) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku gdy podatnik jest mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców – 50% kosztów, o których mowa w ust. 2 i 3;”;

[9)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1926, 1933 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 624, 648, 1089, 1448, 1566 i 2056.

4) w art. 18da ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się również w roku podatkowym następującym bezpośrednio po roku rozpoczęcia działalności, jeżeli w tym roku podatnik, o którym mowa w ust. 1, jest mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców.”;

5) w art. 25 ust. 5a–5d otrzymują brzmienie:

„5a. W przypadku zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców podatnik jest zwolniony od obowiązków wynikających z ust. 1, 1b, 6 i 6a za okres objęty zawieszeniem.

5b. Podatnik będący wspólnikiem spółki jawnej lub spółki komandytowej, która zawiesiła wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, jest zwolniony, w zakresie tej działalności, z obowiązków wynikających z ust. 1, 1b, 6 i 6a za okres objęty zawieszeniem.

5c. Przepisy ust. 5a i 5b stosuje się, jeżeli podatnik nie później niż przed upływem 7 dni od dnia złożenia wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o okresie zawieszenia wykonywania tej działalności.

5d. Po okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców podatnicy, o których mowa w ust. 5a i 5b, wpłacają zaliczki według zasad, o których mowa w ust. 1–1c, 6 i 6a.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1414 i 2111) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) osobą zagraniczną jest osoba zagraniczna w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …);”,

b) pkt 27 otrzymuje brzmienie:

„27) przedsiębiorcą jest przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);”;

2) po art. 36 dodaje się art. 36a–36d w brzmieniu:

„Art. 36a. Jeżeli w wyniku dokonania oceny wniosków w trybie art. 36 liczba wnioskodawców spełniających warunki udzielenia koncesji i dających rękojmię prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją pozostaje większa niż liczba koncesji przewidzianych do udzielenia, zarządza się przetarg, którego przedmiotem jest udzielenie koncesji.

Art. 36b. 1. Przewodniczący Krajowej Rady ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” o konieczności przeprowadzenia przetargu wśród wnioskodawców, o których mowa w art. 36a.

2. W ogłoszeniu określa się również:

1) minimalną opłatę za udzielenie koncesji – nie niższą niż określona przepisami opłata przewidziana za udzielenie koncesji;
2) miejsce i termin składania ofert;
3) wysokość, formę i termin wniesienia wadium;
4) termin rozstrzygnięcia przetargu.

3. Przetarg przeprowadza Przewodniczący Krajowej Rady.

4. Ofertę sporządzoną w języku polskim składa się w terminie, miejscu i formie określonych stosownie do ust. 1 i 2, w zapieczętowanych kopertach.

5. Oferta zawiera:

1) oznaczenie wnioskodawcy, jego siedziby i adresu albo miejsca zamieszkania i adresu oraz adresu głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
2) deklarowaną wysokość opłaty za udzielenie koncesji.

6. Oferty złożone nie podlegają wycofaniu.

Art. 36c. 1. Przewodniczący Krajowej Rady dokonuje wyboru ofert w liczbie zgodnej z liczbą koncesji, o której mowa w art. 34 ust. 1a pkt 4, kierując się wysokością zadeklarowanych opłat za udzielenie koncesji.

2. W przypadku gdy kilku wnioskodawców zadeklarowało opłatę w takiej samej wysokości, wzywa się tych wnioskodawców do ponownego zadeklarowania wysokości opłaty i wybiera ofertę przedsiębiorcy, który zadeklarował wyższą opłatę.

3. Przewodniczący Krajowej Rady przekazuje wnioskodawcom, którzy złożyli oferty, pisemną informację o wyniku przetargu, niezwłocznie po jego rozstrzygnięciu, oraz:

1) zwraca wadium wnioskodawcom, których oferty nie zostały wybrane;

2) zalicza wadium na poczet opłaty wnioskodawcom, których oferty zostały wybrane.

4. Udziela się koncesji wnioskodawcom, których oferty zostały wybrane.

Art. 36d. 1. Wnioskodawca przekazujący podczas postępowania o udzielenie koncesji informacje stanowiące tajemnice przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji może zgłosić wniosek, aby informacjom tym była nadana klauzula poufności.

2. Informacjom nadaje się klauzulę poufności, pod warunkiem że wnioskodawca:

1) przekazując informacje, wyczerpująco uzasadni swoje żądanie;

2) z przekazanych informacji sporządzi streszczenie, które może zostać udostępnione innym uczestnikom postępowania.

3. Informacje, którym nadano klauzulę poufności, nie mogą być udostępniane innym uczestnikom postępowania bez zgody wnioskodawcy przekazującego informacje.”;

3) po art. 37a dodaje się art. 37b w brzmieniu:

„Art. 37b. Nadawca jest obowiązany zgłaszać Przewodniczącemu Krajowej Rady wszelkie zmiany danych zawartych we wniosku o udzielenie koncesji, w terminie 14 dni od dnia ich powstania.”;

4) art. 40b otrzymuje brzmienie:

„Art. 40b. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 33, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 30. W ustawie z dnia 24 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 880 i 1089) uchyla się rozdział 12^2.

Art. 31. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332 i 1529) art. 85a otrzymuje brzmienie:

„Art. 85a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 32. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 61, 245, 791 i 1089) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …);”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie mogą stosować zasady rachunkowości określone ustawą również od początku następnego roku obrotowego, jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy są niższe niż równowartość w walucie polskiej 2 000 000 euro. W tym przypadku osoby te lub wspólnicy przed rozpoczęciem roku obrotowego są obowiązani do zawiadomienia o tym urzędu skarbowego, właściwego w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym. Osoby fizyczne lub wspólnicy spółek cywilnych osób fizycznych mogą złożyć zawiadomienie na podstawie przepisów ustawy z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. …).”;

2) w art. 3:

a) w ust. 1a pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) spółki, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, inne osoby prawne, a także oddziały przedsiębiorców zagranicznych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jednostki te w roku obrotowym, za który sporządzają sprawozdanie finansowe, oraz w roku poprzedzającym ten rok obrotowy, a w przypadku jednostek rozpoczynających działalność – w roku obrotowym, w którym rozpoczęły działalność, nie przekroczyły co najmniej dwóch z następujących trzech wielkości:

a) 1 500 000 zł – w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,

b) 3 000 000 zł – w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,

c) 10 osób – w przypadku średniorocznego zatrudnienia w przeliczeniu na pełne etaty;

2) związki zawodowe, organizacje pracodawców, izby gospodarcze, przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, społeczno-zawodowe organizacje rolników, organizacje samorządu zawodowego, organizacje samorządu gospodarczego rzemiosła i Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – jeżeli nie prowadzą działalności gospodarczej,”,

b) w ust. 1c pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) spółki, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, inne osoby prawne, jednostki, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, oraz oddziały przedsiębiorców zagranicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jednostki te w roku obrotowym, za który sporządzają sprawozdanie finansowe, oraz w roku poprzedzającym ten rok obrotowy, a w przypadku jednostek rozpoczynających działalność albo prowadzenie ksiąg rachunkowych w sposób określony ustawą – w roku obrotowym, w którym rozpoczęły działalność albo prowadzenie ksiąg rachunkowych w sposób określony ustawą, nie przekroczyły co najmniej dwóch z następujących trzech wielkości:

a) 17 000 000 zł – w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,

b) 34 000 000 zł – w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,

c) 50 osób – w przypadku średniorocznego zatrudnienia w przeliczeniu na pełne etaty,”;

3) w art. 11 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 76a ust. 3, lub przedsiębiorcy prowadzącemu działalność w tym zakresie z innego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

4) w art. 76a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Usługowe prowadzenie ksiąg rachunkowych jest działalnością gospodarczą, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), polegającą na świadczeniu usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 2–6.”;

5) w art. 80 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do stowarzyszeń, związków zawodowych, organizacji pracodawców, izb gospodarczych, fundacji, przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, społeczno-zawodowych organizacji rolników, organizacji samorządu zawodowego, organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła i Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, jeżeli nie prowadzą działalności gospodarczej, nie stosuje się przepisów rozdziałów 6 i 7 ustawy.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1010) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Minister właściwy do spraw gospodarki wykonuje kontrolę działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy w zakresie i na zasadach określonych w art. 40 oraz rozdziale 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 34. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1068 oraz z 2017 r. poz. 60) w art. 42:

1) ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. Za osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą przyjmuje się osobę fizyczną będącą przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) i inną osobę fizyczną prowadzącą działalność na własny rachunek w celu osiągnięcia zysku oraz osobę fizyczną prowadzącą indywidualne gospodarstwo rolne.

2a. Wpisowi do rejestru podmiotów nie podlega osoba fizyczna w zakresie prowadzonej działalności:

1) oświatowej obejmującej prowadzenie przedszkola, szkoły, placówki lub innej jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59, 949 i …);

2) o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

2) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną – następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. …);”.

Art. 35. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2017 r. poz. 869) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Do zgłoszeń identyfikacyjnych oraz zgłoszeń aktualizacyjnych podatników będących osobami fizycznymi wykonującymi działalność gospodarczą stosuje się formularz wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, zgodnie z ustawą z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. ...).”;

2) w art. 9 w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wzory formularzy zgłoszeń aktualizacyjnych określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 5 ust. 5 albo formularz wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1295) art. 22b otrzymuje brzmienie:

„Art. 22b. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 37. W ustawie z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 957) w art. 8aa ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Przepisów ust. 1–9 nie stosuje się do małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), jeżeli sprawozdanie sporządził inny producent lub importer.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 794 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 1089) w art. 27 w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) pozostałymi przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);”.

Art. 39. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1289 i 2056) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 uchyla się ust. 6a;

2) w art. 9b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”,

b) w ust. 4 uchyla się pkt 3,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.”;

3) po art. 9b dodaje się art. 9ba w brzmieniu:

„Art. 9ba. 1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

2. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana tych danych.”;

4) w art. 9c w ust. 3 uchyla się pkt 3;

5) po art. 9c dodaje się art. 9ca i art. 9cb w brzmieniu:

„Art. 9ca. 1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o wpis wraz z dokumentami, o których mowa w art. 9c ust. 4.

2. Jeżeli wójt, burmistrz lub prezydent miasta nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

Art. 9cb. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta wykreśla przedsiębiorcę z rejestru na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo z Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

6) w art. 9j:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem, gdy:

1) przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 9c ust. 4, niezgodne ze stanem faktycznym;

2) przedsiębiorca nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej w wyznaczonym przez organ terminie;

3) stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej przez przedsiębiorcę.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 2 wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze postanowienia, wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń, zawieszając na ten czas postępowanie. Termin ten nie może być dłuższy niż rok od dnia doręczenia przedsiębiorcy postanowienia.

1b. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

1c. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wójt, burmistrz lub prezydent miasta z urzędu wykreśla przedsiębiorcę z rejestru.”,

c) w ust. 2:

– uchyla się pkt 3,

– uchyla się pkt 5,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wykreślenie z rejestru w przypadkach określonych w ust. 2 pkt 2 i 4 następuje w drodze decyzji.”;

7) po art. 9j dodaje się art. 9ja w brzmieniu:

„Art. 9ja. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wykreślenia z rejestru z powodów, o których mowa w art. 9j ust. 1 lub ust. 2 pkt 4.”;

8) art. 9k otrzymuje brzmienie:

„Art. 9k. 1. W przypadku gdy stwierdzono, że gminna jednostka organizacyjna odbierająca odpady komunalne od właścicieli nieruchomości:

1) nie spełnia wymagań określonych dla podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości,
2) po raz drugi przekazuje zmieszane odpady komunalne lub odpady zielone do instalacji innych niż regionalne instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych, z zastrzeżeniem art. 9e ust. 1a–1c oraz art. 9l ust. 2

– wojewódzki inspektor ochrony środowiska zakazuje, w drodze decyzji, wykonywania przez tę jednostkę działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na okres 3 lat.

2. W przypadku naruszenia przez gminną jednostkę organizacyjną odbierającą odpady komunalne od właścicieli nieruchomości warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej niestanowiącego rażącego naruszenia, na wniosek tej jednostki wojewódzki inspektor ochrony środowiska może, w drodze postanowienia, określić termin usunięcia stwierdzonych naruszeń, zawieszając na ten czas postępowanie. Termin ten nie może być dłuższy niż rok od dnia doręczenia jednostce postanowienia.”.

Art. 40. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2017 r. poz. 125 i 767) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 19a otrzymuje brzmienie:

„Art. 19a. Kształcenie podyplomowe wykonywane przez przedsiębiorcę jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”;

2) w art. 19b dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Organ prowadzący rejestr wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.”;

3) po art. 19c dodaje się art. 19ca i art. 19cb w brzmieniu:

„Art. 19ca. Organ prowadzący rejestr prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 19cb. 1. Organ prowadzący rejestr jest obowiązany dokonać wpisu wnioskodawcy do rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 19b ust. 2.

2. Jeżeli organ prowadzący rejestr nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do tego organu upłynęło 14 dni, wnioskodawca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ wezwał

wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

4) w art. 19d:

a) w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) uzyskania przez organ prowadzący rejestr informacji o zgonie organizatora lub informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu organizatora.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 3, jeżeli organizator kształcenia wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej, z urzędu wykreśla się organizatora kształcenia także z tych rejestrów działalności regulowanej.”.

Art. 41. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, 791, 1089, 1387 i 1566) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4ba w ust. 2 w pkt 1 uchyla się lit. d;

2) w art. 9h ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. W przypadku powierzenia pełnienia obowiązków operatora systemu przesyłowego na podstawie ust. 3 pkt 2 lub wyznaczenia operatora systemu przesyłowego na podstawie ust. 9, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest uprawniony do przeprowadzenia kontroli w zakresie wypełniania przez właściciela sieci przesyłowej lub operatora systemu przesyłowego obowiązków, o których mowa w ust. 11 i 12, w art. 9c oraz w art. 16. Do kontroli nie stosuje się przepisów art. 48 ust. 1–10 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), zwanej dalej „ustawą – Prawo przedsiębiorców”.”;

3) w art. 32a w ust. 4 w pkt 1 uchyla się lit. d;

4) w art. 33:

a) w ust. 1b pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nabywa paliwa ciekłe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo prowadzi

działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach oddziału z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej utworzonego na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …) i nabywa paliwa ciekłe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej przez ten oddział;”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) któremu w ciągu ostatnich 3 lat cofnięto koncesję na działalność określoną ustawą z przyczyn wymienionych w art. 41 ust. 3 lub którego w ciągu ostatnich 3 lat wykreślono z rejestru działalności regulowanej z przyczyny wydania decyzji o zakazie wykonywania przez wnioskodawcę działalności objętej wpisem, ze względu na:

a) złożenie oświadczenia o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania tej działalności niezgodnego ze stanem faktycznym lub

b) nieusunięcie naruszeń warunków wymaganych do wykonywania tej działalności w wyznaczonym przez organ terminie, lub

c) rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania tej działalności;”,

c) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. W przypadku wnioskodawcy będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo przedsiębiorcą zagranicznym lub przedsiębiorcą zagranicznym prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach oddziału z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej utworzonego na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, warunek, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, dotyczy również osób uprawnionych do ich reprezentowania, a także członków rad nadzorczych.”;

5) w art. 37 ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. W przypadku gdy ustawa wymaga spełnienia warunku, o którym mowa w art. 33 ust. 1b pkt 1, dane wskazane w ust. 1 pkt 1, 2 i 7 oraz ust. 2a dotyczą oddziału

przedsiębiorcy zagranicznego prowadzącego działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach oddziału z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej utworzonego na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

6) w art. 41:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) gdy wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją lub gdy przedsiębiorstwo energetyczne nie podjęło w wyznaczonym terminie działalności objętej koncesją, mimo wezwania Prezesa URE, albo trwale zaprzestało wykonywania tejże działalności;”,

b) w ust. 2c pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przedsiębiorstwu energetycznemu została prawomocnie cofnięta koncesja na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą:

a) z powodu wydania prawomocnego orzeczenia zakazującego wykonywania działalności gospodarczej w tym zakresie,

b) z przyczyn określonych w ust. 2 pkt 4 w zakresie art. 33 ust. 3 pkt 3 lub 6 lub ust. 3a;”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes URE cofa koncesję albo zmienia jej zakres, w przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne:

1) rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej określone przepisami prawa;

2) w wyznaczonym terminie nie usunęło stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji lub z przepisami regulującymi działalność gospodarczą objętą koncesją.”,

d) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli, a także jeżeli wydano decyzję o stwierdzeniu niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów albo akcji podmiotu, na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych

inwestycji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1857), jeżeli jest to w interesie publicznym, albo też w razie ogłoszenia upadłości podmiotu;";

7) po art. 43a dodaje się art. 43aa w brzmieniu:

„Art. 43aa. Za udzielenie koncesji lub jej zmianę oraz za udzielenie promesy lub jej zmianę pobiera się opłatę skarbową.";

8) w art. 43b w ust. 4 w pkt 1 uchyla się lit. d;

9) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. W sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszej ustawy w zakresie działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych, w tym przeprowadzania przez Prezesa URE kontroli zgodności wykonywanej działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych z udzieloną koncesją, stosuje się przepisy ustawy – Prawo przedsiębiorców.";

10) w art. 54 w ust. 1c pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osób, o których mowa w ust. 1, zajmujących się eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, świadczących usługi na rzecz konsumentów w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny oraz mikroprzedsiębiorców, małych lub średnich przedsiębiorców, w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców, co pięć lat.".

Art. 42. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260 i 1926) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 75a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Produkcja tablic rejestracyjnych oraz ich wtórników jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców produkujących tablice rejestracyjne, zwanego dalej „rejestrem". Ilekroć w przepisie niniejszym oraz w art. 75aa–75d jest mowa o tablicach rejestracyjnych, należy przez to rozumieć także ich wtórniki.";

2) w art. 75aa dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Właściwy marszałek województwa prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

4. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana tych danych.";

3) w art. 75ac ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wydając z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru, właściwy marszałek województwa określa w nim zakres prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności w zakresie produkcji tablic rejestracyjnych, zgodnie z art. 75a ust. 3.”;

4) po art. 75ad dodaje się art. 75ae–75ah w brzmieniu:

„Art. 75ae. 1. Właściwy marszałek województwa jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z dokumentami, o których mowa w art. 75ab ust. 2.

2. Jeżeli właściwy marszałek województwa nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do niego upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy marszałek województwa wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

Art. 75af. 1. Właściwy marszałek województwa wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem, gdy:

1) przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 75ab ust. 2 pkt 3, niezgodne ze stanem faktycznym;
2) przedsiębiorca nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej w wyznaczonym przez marszałka terminie;
3) stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej przez przedsiębiorcę.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 2 marszałek województwa wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.

4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, marszałek województwa z urzędu wykreśla przedsiębiorcę z rejestru.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej.

Art. 75ag. 1. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie

wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 75af ust. 1.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 75ae ust. 2.

Art. 75ah. Właściwy marszałek województwa wykreśla przedsiębiorcę z rejestru na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

5) w art. 83 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów.”;

6) po art. 83a dodaje się art. 83aa–83ac w brzmieniu:

„Art. 83aa. Właściwy starosta wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów.

Art. 83ab. 1. Właściwy starosta prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

2. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana tych danych.

Art. 83ac. 1. Właściwy starosta jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o których mowa w art. 83a ust. 4.

2. Jeżeli właściwy starosta nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do niego upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy starosta wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

7) w art. 83b po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Decyzja, o której mowa w ust. 2 pkt 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

2b. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 3, jeżeli przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej, z urzędu wykreśla się przedsiębiorcę także z tych rejestrów działalności regulowanej.”;

8) po art. 83b dodaje się art. 83ba i art. 83bb w brzmieniu:

„Art. 83ba. 1. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 83b ust. 2 pkt 3.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 83ac ust. 2.

Art. 83bb. Właściwy starosta wykreśla przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

9) art. 83c otrzymuje brzmienie:

„Art. 83c. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

10) w art. 84 w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Starosta cofa diagnoście uprawnienie do wykonywania badań technicznych, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 83b ust. 2 pkt 1, stwierdzono:”.

Art. 43. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 700, 1089 i 1133) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36 uchyla się pkt 11;

2) w art. 38 uchyla się pkt 12.

Art. 44. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2017 r. poz. 1840) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3a otrzymuje brzmienie:

„Art. 3a. Do postępowań w sprawach:

1) o których mowa w art. 10, art. 13 oraz art. 24a,

2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 10, art. 13 lub art. 24a oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

– nie stosuje się przepisów art. 29 i art. 32 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) oraz działu III ustawy z dnia ... o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. …).”;

2) w art. 34a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 45. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147, z późn. zm.[10)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 175 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 4, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanego zawodu oraz zakres realizowanych zadań, a także sposoby uznawania ubezpieczeń i gwarancji zawodowych wydanych w państwach, o których mowa w art. 3 pkt 6 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …).”;

[10)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2260 oraz z 2017 r. poz. 624, 820, 1509, 1529, 1566 i 1595.

2) w art. 181 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 3, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanego zawodu oraz zakres realizowanych zadań, a także sposoby uznawania ubezpieczeń i gwarancji zawodowych wydanych w państwach, o których mowa w art. 3 pkt 6 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

3) w art. 186 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 3, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanego zawodu oraz zakres realizowanych zadań, a także sposoby uznawania ubezpieczeń i gwarancji zawodowych wydanych w państwach, o których mowa w art. 3 pkt 6 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

4) w art. 193 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Na uzasadniony wniosek organu państwa członkowskiego w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa udostępnia dane, o których mowa w ust. 4, w zakresie wskazanym we wniosku, powiadamiając o tym rzeczoznawcę majątkowego, którego dane zostały udostępnione.”;

5) art. 198a otrzymuje brzmienie:

„Art. 198a. Przepisu art. 198 ust. 1 nie stosuje się do podmiotów w rozumieniu przepisów art. 3 pkt 10 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców

zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 46. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1432 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 17a dodaje się art. 17b–17d w brzmieniu:

„Art. 17b. 1. Przedsiębiorca przekazujący podczas postępowania o udzielenie koncesji informacje stanowiące tajemnice przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji może zgłosić wniosek, aby informacjom tym była nadana klauzula poufności.

2. Informacjom nadaje się klauzulę poufności, pod warunkiem że przedsiębiorca:

1) przekazując informacje, uzasadni swoje żądanie;
2) z przekazanych informacji sporządzi streszczenie, które może zostać udostępnione innym uczestnikom postępowania.

3. Informacje, którym nadano klauzulę poufności, nie mogą być udostępniane innym uczestnikom postępowania bez zgody przedsiębiorcy przekazującego informacje.

Art. 17c. 1. Przedsiębiorca, który zamierza podjąć działalność gospodarczą wymagającą uzyskania koncesji, może ubiegać się o przyrzeczenie wydania koncesji, zwane dalej „promesą”. W promesie uzależnia się udzielenie koncesji od spełnienia warunków wykonywania działalności gospodarczej wymagającej uzyskania koncesji.

2. W postępowaniu o udzielenie promesy stosuje się przepisy dotyczące udzielenia koncesji.

3. W promesie ustala się okres jej ważności, z tym że nie może on być krótszy niż 6 miesięcy.

4. W okresie ważności promesy nie można odmówić udzielenia koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej określonej w promesie, chyba że:

1) uległy zmianie dane zawarte we wniosku o udzielenie promesy;
2) wnioskodawca nie spełnił wszystkich warunków określonych w promesie;
3) wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 17a pkt 1 i 2.

Art. 17d. Za udzielenie koncesji lub jej zmianę oraz za udzielenie promesy pobiera się opłatę skarbową.”;

2) w art. 22 w ust. 3 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) wydanie decyzji o stwierdzeniu niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów albo akcji przedsiębiorcy, na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1857).”;

3) w art. 23c:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Protokół kontroli zawiera w szczególności:

1) oznaczenie przedsiębiorcy i jego adres;
2) imię i nazwisko kontrolującego lub kontrolujących;
3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych;
4) określenie zakresu kontroli;
5) opis stwierdzonego w wyniku kontroli stanu faktycznego, w tym stwierdzonych nieprawidłowości.”,

b) uchyla się ust. 3;

4) po art. 23c dodaje się art. 23d w brzmieniu:

„Art. 23d. Organ koncesyjny, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wykonywanej działalności gospodarczej objętej koncesją, może wezwać przedsiębiorcę do ich usunięcia, w wyznaczonym terminie.”;

5) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. W sprawach udzielenia koncesji, odmowy udzielenia koncesji, zmiany koncesji, cofania koncesji, ograniczenia zakresu koncesji oraz kontroli działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia nie stosuje się przepisu art. 32 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”;

6) po art. 24a dodaje się art. 24b w brzmieniu:

„Art. 24b. Organ koncesyjny, w przypadku posiadania informacji o możliwych nieprawidłowościach w wykonywanej na podstawie koncesji działalności gospodarczej, może wezwać przedsiębiorcę do złożenia pisemnych wyjaśnień oraz przekazania dokumentów celem zweryfikowania posiadanych informacji oraz ustalenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1553) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Zawieranie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w imieniu przedsiębiorcy zagranicznego nieposiadającego siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej umów z klientami o organizowanie imprez turystycznych jest dopuszczalne, jeżeli przedsiębiorca ten prowadzi w tym zakresie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność gospodarczą w formie oddziału, na warunkach określonych w ustawie z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …).”;

2) w art. 3 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) i przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

3) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców i wymaga uzyskania wpisu w rejestrze organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, zwanego dalej „rejestrem”.”;

4) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem właściwym do prowadzenia rejestru jest marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę przedsiębiorcy, a w wypadku przedsiębiorcy zagranicznego, który utworzył oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organem

właściwym do prowadzenia rejestru jest marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę oddziału.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a–8e w brzmieniu:

„8a. Marszałek województwa wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.

8b. Marszałek województwa prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

8c. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana tych danych.

8d. Marszałek województwa jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 4 lub 5a, lub 5b i w art. 5 ust. 1a i 1b.

8e. Jeżeli marszałek województwa nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 8d, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy marszałek województwa wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

5) w art. 7a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organizator turystyki lub pośrednik turystyczny może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na zasadach określonych w ustawie z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

6) w art. 9:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Marszałek województwa może wezwać przedsiębiorcę do usunięcia uchybień stwierdzonych w wyniku kontroli w wyznaczonym terminie.”,

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) z urzędu decyzje o wykreśleniu przedsiębiorcy z rejestru oraz o zakazie wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru przez okres 3 lat – w przypadku gdy:

a) przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 7 ust. 4, niezgodne ze stanem faktycznym lub

b) przedsiębiorca nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej w wyznaczonym przez marszałka województwa terminie, lub

c) stwierdzi rażące naruszenie warunków wykonywania działalności regulowanej przez przedsiębiorcę, o których mowa w art. 10a;”,

c) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Przepisu ust. 3 pkt 3 nie stosuje się w przypadku wystąpienia sytuacji, o której mowa w art. 7 ust. 8e.

6. Decyzje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 1a, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.”;

7) po art. 10a dodaje się art. 10aa w brzmieniu:

„Art. 10aa. Marszałek województwa wykreśla przedsiębiorcę z rejestru także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo z Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

8) w art. 40 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Do kontroli działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 3–6, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców.”;

9) art. 51b otrzymuje brzmienie:

„Art. 51b. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 4 ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 48. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, 648, 768, 935, 1428 i 1537) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) działalności gospodarczej – rozumie się przez to każdą działalność zarobkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), w tym wykonywanie wolnego zawodu, a także każdą inną działalność zarobkową wykonywaną we własnym imieniu i na własny lub cudzy rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do działalności gospodarczej lub osoby wykonującej taką działalność – do przedsiębiorców;”;

2) w art. 61 § 1b otrzymuje brzmienie:

„§ 1b. Zapłata podatków przez mikroprzedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców może nastąpić również w gotówce.”;

3) art. 291c otrzymuje brzmienie:

„Art. 291c. Do kontroli działalności gospodarczej podatnika będącego przedsiębiorcą stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 49. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 pkt 16a i 16b otrzymują brzmienie:

„16a) przedsiębiorca – przedsiębiorcę, o którym mowa w ustawie z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);

16b) przedsiębiorca zagraniczny – przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …);”;

2) w art. 6a w ust. 1 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) zawieraniu i zmianie umów kredytów i pożyczek pieniężnych dla mikroprzedsiębiorców i małych przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców,”;

3) w art. 133 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 50. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 2 po lit. r dodaje się lit. ra w brzmieniu:

„ra) osoba fizyczna, o której mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) – w stosunku do osób współpracujących przy prowadzeniu tej działalności,”;

2) w art. 6 w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) osobami współpracującymi z osobami fizycznymi, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców;”;

3) w art. 6a w ust. 1:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) osobami, które prowadziły pozarolniczą działalność gospodarczą przez okres co najmniej 6 miesięcy i zaprzestały jej prowadzenia albo zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie art. 36aa ust. 1;

2) osobami, które prowadziły inną niż określona w przepisach ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 8 ust. 6, przez okres co najmniej 6 miesięcy i które zaprzestały jej prowadzenia;”,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) osobami współpracującymi, o których mowa w art. 8 ust. 11, przez okres co najmniej 6 miesięcy z osobami, o których mowa w pkt 1–3 lub w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, i które zaprzestały tej współpracy;”;

4) w art. 8:

a) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, z zastrzeżeniem ust. 6a;”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność nie uważa się w rozumieniu niniejszej ustawy osoby fizycznej, o której mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”,

c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Za osobę współpracującą z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność, zleceniobiorcami oraz z osobami fizycznymi, wskazanymi w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4–5a, uważa się małżonka, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione, rodziców, macochę i ojczyma oraz osoby przysposabiające, jeżeli pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym i współpracują przy prowadzeniu tej działalności lub wykonywaniu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia; nie dotyczy to osób, z którymi została zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego.”;

5) w art. 9 ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4–5a, 8 i 10, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego. Mogą one jednak dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych, tytułów.”;

6) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4–5a, 8 i 10.”;

7) w art. 13 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) osoby prowadzące pozarolniczą działalność – od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszone na podstawie art. 36aa oraz przepisów ustawy z dnia …. – Prawo przedsiębiorców;

5) osoby współpracujące – od dnia rozpoczęcia współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności, wykonywaniu umowy agencyjnej albo umowy zlecenia lub współpracy z osobami fizycznymi wskazanymi w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców do dnia zakończenia tej współpracy;”;

8) w art. 16 ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe osób współpracujących finansuje w całości z własnych środków osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub osoba fizyczna, o której mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

9) w art. 18 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 i 5a, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru

składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.”;

10) po art. 18a dodaje się art. 18aa w brzmieniu:

„Art. 18aa. 1. Przedsiębiorca będący osobą fizyczną może zrezygnować z uprawnienia, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców, przez zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych na zasadach określonych w art. 18a ust. 1 i art. 36. W takim przypadku okres 24 miesięcy kalendarzowych liczy się od dnia objęcia ubezpieczeniami, zaś przepis art. 13 pkt 4 stosuje się.

2. W przypadku wskazanym w ust. 1 objęcie ubezpieczeniami następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tymi ubezpieczeniami, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony.

3. Przepis art. 18a ust. 1 stosuje się również do przedsiębiorców będących osobami fizycznymi, którzy kontynuują działalność gospodarczą po upływie okresu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców. W takim przypadku okres 24 miesięcy kalendarzowych liczy się od dnia objęcia ubezpieczeniami na zasadach określonych w art. 18a ust. 1 i art. 36.”;

11) w art. 36a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 23 ust. 1–3 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą jest dobrowolne. Przedsiębiorca w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej nie opłaca ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego.”;

12) po art. 36a dodaje się art. 36aa w brzmieniu:

„Art. 36aa. 1. Osoba sprawująca osobistą opiekę nad dzieckiem, która prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą przez okres co najmniej 6 miesięcy, może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na okres do 3 lat w celu sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem, nie dłużej jednak niż do zakończenia roku kalendarzowego, w którym dziecko kończy 6. rok życia, a w przypadku dziecka, które z powodu stanu zdrowia potwierdzonego orzeczeniem o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności wymaga osobistej opieki osoby prowadzącej działalność gospodarczą, na okres do 6 lat, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez dziecko 18. roku życia. Przepis art. 6a ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, można korzystać w całości lub w nie więcej niż 5 częściach.

3. Do zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 22–25 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców stosuje się odpowiednio.”;

13) art. 36b otrzymuje brzmienie:

„Art. 36b. 1. Osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, będące przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, mogą dokonywać zgłoszeń, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 11, lub zmiany danych wykazanych w tych zgłoszeniach, z wyjątkiem zmiany danych, o których mowa w art. 36 ust. 14, na podstawie przepisów ustawy z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. ...).

2. Za dzień dokonania zgłoszeń, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 11, lub zmiany danych wykazanych w tych zgłoszeniach uważa się dzień złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wraz z żądaniem dokonania tych zgłoszeń lub zmiany danych wykazanych w tych zgłoszeniach.”;

14) w art. 40 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wpłaconych – w przypadku ubezpieczonych będących płatnikami składek oraz osób współpracujących z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność lub z osobami fizycznymi wskazanymi w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

15) w art. 47:

a) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a. Osoby prowadzące pozarolniczą działalność, opłacające składki wyłącznie za siebie lub osoby z nimi współpracujące, są zwolnione z obowiązku składania deklaracji rozliczeniowej lub imiennych raportów miesięcznych za kolejny miesiąc, jeżeli w ostatnio złożonej deklaracji rozliczeniowej lub imiennym raporcie miesięcznym zadeklarowały do podstawy wymiaru składek:

1) na ubezpieczenia społeczne – kwotę w wysokości najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność, obowiązującej je i osoby z nimi współpracujące, zaś w przypadku osób, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców – obowiązującej osoby z nimi współpracujące;

2) na ubezpieczenie zdrowotne – kwotę w wysokości najniższej podstawy wymiaru określonej w art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1938, 2110 i …), obowiązującej je i osoby z nimi współpracujące, i nie nastąpiła żadna zmiana w stosunku do miesiąca poprzedniego, z zastrzeżeniem ust. 2c.

2b. Osoby prowadzące pozarolniczą działalność, opłacające wyłącznie składki na ubezpieczenie zdrowotne za siebie lub osoby z nimi współpracujące, są zwolnione z obowiązku składania deklaracji rozliczeniowej lub imiennych raportów miesięcznych za kolejny miesiąc, jeżeli w ostatnio złożonej deklaracji rozliczeniowej lub imiennym raporcie miesięcznym zadeklarowały do podstawy wymiaru składek kwotę w wysokości najniższej podstawy wymiaru określonej w art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, obowiązującej je i osoby z nimi współpracujące, zaś w przypadku osób, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców – obowiązującej osoby z nimi współpracujące, i nie nastąpiła żadna zmiana w stosunku do miesiąca poprzedniego, z zastrzeżeniem ust. 2c.”,

b) ust. 4c otrzymuje brzmienie:

„4c. Przepisu ust. 4b nie stosuje się do płatników składek będących osobami fizycznymi, jeżeli nie prowadzą pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.”,

c) ust. 4e otrzymuje brzmienie:

„4e. Płatnik składek będący mikroprzedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców może opłacać należności z tytułu składek również w formie przekazu pocztowego lub w formie przekazu pieniężnego za pośrednictwem instytucji płatniczej lub biura usług płatniczych w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.”;

16) w art. 50:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 40, i na koncie płatnika składek, o których mowa w art. 45, mogą być udostępniane

sądom, prokuratorom, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Straży Granicznej, komornikom sądowym, organom egzekucyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201, 1475 i 1954), ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w zakresie koniecznym do rozstrzygania spraw prowadzonych na podstawie art. 28, art. 32 oraz art. 34 ustawy z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy, ministrowi właściwemu do spraw rodziny, ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego, organom realizującym świadczenia rodzinne, świadczenia z funduszu alimentacyjnego oraz świadczenia wychowawcze, ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego oraz wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Dane zgromadzone na kontach, o których mowa w ust. 3, udostępnia się bezpłatnie sądom, prokuratorom, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Straży Granicznej, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w zakresie koniecznym do rozstrzygania spraw prowadzonych na podstawie art. 28, art. 32 oraz art. 34 ustawy z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy, ministrowi właściwemu do spraw rodziny, ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego, organom realizującym świadczenia rodzinne, świadczenia z funduszu alimentacyjnego oraz świadczenia wychowawcze, ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego, wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w zakresie wynikającym z ust. 3a i 3c.”;

17) w art. 83d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakład wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, w zakresie obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym, zasad obliczania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz podstawy wymiaru tych składek. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, Zakład niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej.”;

18) art. 92a otrzymuje brzmienie:

„Art. 92a. Do kontroli płatnika składek będącego przedsiębiorcą stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 51. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2016 r. poz. 2180, 1961 i 2255) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Pisemne oświadczenie o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych na dany rok podatkowy podatnik składa naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca zamieszkania podatnika, nie później niż do dnia 20 stycznia roku podatkowego. Jeżeli podatnik rozpoczyna prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej w trakcie roku podatkowego, pisemne oświadczenie składa naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca zamieszkania podatnika, nie później niż w dniu uzyskania pierwszego przychodu. Oświadczenie o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych na dany rok podatkowy podatnik może złożyć na podstawie przepisów ustawy z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. …), zwanej dalej „ustawą o CEIDG”. Jeżeli do dnia 20 stycznia roku podatkowego podatnik nie zgłosił likwidacji działalności gospodarczej lub nie dokonał wyboru innej formy opodatkowania, uważa się, że nadal prowadzi działalność opodatkowaną w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki składają wszyscy wspólnicy naczelnikom urzędów skarbowych

właściwym według miejsca zamieszkania każdego ze wspólników. Wspólnicy spółki cywilnej osób fizycznych mogą złożyć oświadczenie o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.”;

2) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ewidencję oraz dowody, na podstawie których są dokonywane wpisy do ewidencji, a także dowody zakupu, o których mowa w ust. 1, należy przechowywać w miejscu wykonywania działalności lub, jeżeli działalność jest prowadzona w formie spółki, w miejscu wskazanym przez podatnika lub podatników – jako ich siedziba, albo w biurze rachunkowym, któremu zostało powierzone prowadzenie ewidencji. Jeżeli na zlecenie podatnika prowadzenie ewidencji zostało powierzone biuru rachunkowemu, podatnik jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy z biurem rachunkowym zawiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego, wskazując w zawiadomieniu nazwę i adres biura oraz miejsce (adres) przechowywania ewidencji i dowodów związanych z jej prowadzeniem. Podatnik może złożyć zawiadomienie na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.”;

3) w art. 21:

a) ust. 1c–1f otrzymują brzmienie:

„1c. Podatnicy, którzy wybrali opłacanie ryczałtu co kwartał, są obowiązani do dnia 20 stycznia roku podatkowego zawiadomić o tym naczelnika urzędu skarbowego właściwego według miejsca zamieszkania podatnika. Jeżeli do dnia 20 stycznia roku podatkowego podatnik nie zgłosił likwidacji działalności gospodarczej, nie dokonał wyboru innej formy opodatkowania lub nie zawiadomił naczelnika urzędu skarbowego o zaprzestaniu opłacania ryczałtu co kwartał, uważa się, że nadal opłaca ryczałt w ten sposób. Podatnik może złożyć zawiadomienie na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.

1d. Podatnik, który na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), zwanej dalej „ustawą – Prawo przedsiębiorców”, zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej, jest zwolniony, w zakresie tej działalności, z obowiązków wynikających z ust. 1 lub 1a za okres objęty zawieszeniem.

1e. Podatnik będący osobą fizyczną, który jest wspólnikiem spółki jawnej, jeżeli spółka zawiesiła wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie

przepisów ustawy – Prawo przedsiębiorców, jest zwolniony, w zakresie tej działalności, z obowiązków wynikających z ust. 1 lub 1a za okres objęty zawieszeniem.

1f. Przepis ust. 1e stosuje się, jeżeli podatnik będący wspólnikiem spółki jawnej, nie później niż przed upływem 7 dni od dnia złożenia wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy – Prawo przedsiębiorców, zawiadomi w postaci pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o okresie zawieszenia wykonywania tej działalności.”,

b) ust. 1k otrzymuje brzmienie:

„1k. Przepisy ust. 1g–1j stosuje się odpowiednio do podatników, którzy zawiesili wykonywanie działalności gospodarczej na okresy, o których mowa w art. 36aa ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778 i …).”;

4) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej, według ustalonego wzoru, na dany rok podatkowy, podatnik składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, nie później niż do dnia 20 stycznia roku podatkowego. Jeżeli podatnik rozpoczyna działalność, wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego przed rozpoczęciem działalności. Jeżeli do dnia 20 stycznia roku podatkowego podatnik nie zgłosił likwidacji działalności gospodarczej lub nie dokonał wyboru innej formy opodatkowania, uważa się, że prowadzi nadal działalność opodatkowaną w tej formie. W przypadku prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej składa jeden ze wspólników. Wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej podatnik może dołączyć do wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej składanego na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.”;

5) w art. 34 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy – Prawo przedsiębiorców nie pobiera się podatku

opłacanego w formie karty podatkowej za cały okres zawieszenia w wysokości 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień zawieszenia.

4. Do podatników, którzy na podstawie przepisów ustawy – Prawo przedsiębiorców zawiesili wykonywanie działalności gospodarczej, w okresie objętym zawieszeniem, nie mają zastosowania przepisy ust. 1 i 2.”.

Art. 52. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577) w art. 551 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Przedsiębiorca będący osobą fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) – (przedsiębiorca przekształcany) może przekształcić formę prowadzonej działalności w jednoosobową spółkę kapitałową (spółkę przekształconą) (przekształcenie przedsiębiorcy w spółkę kapitałową).”.

Art. 53. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2016 r. poz. 359 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 1089 i 1475) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 54. W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1049) w art. 2:

1) w pkt 1 lit. t otrzymuje brzmienie:

„t) przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) przyjmujących płatności za towary w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 15 000 euro, również gdy należność za określony towar jest dokonywana w drodze więcej niż jednej operacji,”;

2) pkt 1d otrzymuje brzmienie:

„1d) stosunkach gospodarczych – rozumie się przez to relacje instytucji obowiązanych z klientem związane z działalnością gospodarczą, w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, które w chwili ich nawiązywania rokują długotrwałą współpracę;”.

Art. 55. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1050) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”;

2) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 56. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1063 i 2056) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);”;

2) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia naruszenia art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, wojewódzki inspektor może zarządzić w toku kontroli, w drodze decyzji, niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.”;

3) art. 22b otrzymuje brzmienie:

„Art. 22b. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 57. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1040 i 1555) w art. 9 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Uzyskania uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, wymaga także świadczenie usług w zakresie naprawiania lub modernizacji urządzeń technicznych oraz wytwarzania materiałów i elementów stosowanych do ich modernizowania lub naprawiania przez usługodawców z państwa członkowskiego, o których mowa w art. 3 pkt 10 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …).”.

Art. 58. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604, 1948, 1961 i 2007 oraz z 2017 r. poz. 624) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podjęcie działalności w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania i obrotu artykułami rolno-spożywczymi podlega zgłoszeniu wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zgłaszającego, z zastrzeżeniem ust. 2.”,

b) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zgłoszenia dokonuje się nie później niż w dniu rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 1; zgłoszenie zawiera:”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) określenie przedmiotu działalności, o której mowa w ust. 1, w tym informację o działalności eksportowej;”,

c) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zaprzestanie prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia jej zaprzestania.”;

2) w art. 15b w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę podmiotu zainteresowanego, z tym że w przypadku gdy podmiotem zainteresowanym jest osoba fizyczna, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – miejsce i adres wykonywania działalności, jeżeli są inne niż adres i miejsce zamieszkania tej osoby;”;

3) w art. 17b w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;

4) w art. 25:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrolę przeprowadza pracownik Inspekcji po okazaniu legitymacji służbowej oraz upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Do imiennego okresowego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nie stosuje się przepisów art. 49 ust. 7 pkt 5, 7 i 9 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).

5. Kontrola, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a, odbywa się w obecności kierownika kontrolowanej jednostki, a w razie jego nieobecności – osoby przez niego upoważnionej.”,

c) uchyla się ust. 6;

5) art. 27a otrzymuje brzmienie:

„Art. 27a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy w zakresie nieuregulowanym w art. 25–27 stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 59. W ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 206) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie wyrobu, oczyszczania, skażania lub odwadniania alkoholu etylowego jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) i wymaga wpisu do rejestru podmiotów wykonujących działalność w zakresie wyrobu i przetwarzania alkoholu etylowego.

2. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania wyrobów tytoniowych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych.”;

2) w art. 6 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Organ prowadzący rejestry prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

6. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana tych danych.”;

3) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Organ prowadzący rejestry jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu do tego organu wniosku

o wpis wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, dla której rejestr jest prowadzony.

2. Jeżeli organ prowadzący rejestry nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do tego organu upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność po uprzednim zawiadomieniu o tym na piśmie organu. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

4) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Organ prowadzący rejestry wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w przypadkach:

1) gdy przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 3 lub 4, niezgodne ze stanem faktycznym;
2) gdy przedsiębiorca nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej w wyznaczonym przez organ terminie;
3) stwierdzenia rażącego naruszenia warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej przez przedsiębiorcę;
4) cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, z uwagi na:
   a) zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne,
   b) kierowanie podmiotem przez osoby skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe,
   c) prowadzenie działalności niezgodnie z uzyskanym zezwoleniem,
   d) nieposiadanie tytułu prawnego do korzystania z miejsca, w którym prowadzono skład podatkowy.

2. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 2 organ prowadzący rejestry wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.

3. Organ prowadzący rejestry powiadamia ministra właściwego do spraw finansów publicznych o wydanej decyzji, o której mowa w ust. 1.”;

5) po art. 7 dodaje się art. 7a–7d w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Decyzja, o której mowa w art. 7 ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 7 ust. 1, organ prowadzący rejestry z urzędu wykreśla przedsiębiorcę z rejestru.

Art. 7b. 1. Przedsiębiorca, wobec którego wydano decyzję o zakazie wykonywania działalności, o której mowa w art. 7 ust. 1, może uzyskać wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru działalności regulowanej. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 6a ust. 2.

Art. 7c. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wykreśla przedsiębiorcę z rejestru na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.

Art. 7d. W sprawach dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu, oczyszczania, skażania lub odwadniania alkoholu etylowego oraz wytwarzania wyrobów tytoniowych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 60. W ustawie z dnia 30 marca 2001 r. o kosmetykach (Dz. U. z 2013 r. poz. 475) w art. 13 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 61. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.[11)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w pkt 20 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) oraz przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu przepisów

---

[11)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 785, 898, 1089, 1529, 1566, 1888, 1999 i 2056.

ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...), a także osoby prowadzące działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych, chowu lub hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego,

b) jednostkę organizacyjną niebędącą przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców,";

2) w art. 181 uchyla się ust. 4;

3) w art. 269a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwe organy Państwowej Straży Pożarnej i wojewódzki inspektor ochrony środowiska mogą prowadzić wspólnie kontrole w terenie w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących przeciwdziałania awarii przemysłowej. W przypadku prowadzenia kontroli wspólnej nie stosuje się przepisu art. 54 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, chyba że jest prowadzona kontrola przedsiębiorcy przez inny organ kontroli.".

Art. 62. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2016 r. poz. 884 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 976) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16c w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);";

2) art. 22o otrzymuje brzmienie:

„Art. 22o. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).".

Art. 63. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1478 oraz z 2017 r. poz. 2056) w art. 2 pkt 9b otrzymuje brzmienie:

„9b) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), dokonującego importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów, w tym na potrzeby własne, oraz wytwórcę wprowadzającego produkty na terytorium kraju;".

Art. 64. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328 i 1566) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), jeżeli prowadzi działalność gospodarczą w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków, oraz gminne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, prowadzące tego rodzaju działalność;”;

2) w art. 16 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ma na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej siedzibę i adres, oddział lub przedstawicielstwo w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...);”;

3) w art. 18b uchyla się ust. 3;

4) w art. 18e ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 65. W ustawie z dnia 8 czerwca 2001 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów eksportowych o stałych stopach procentowych (Dz. U. poz. 762 oraz z 2004 r. poz. 1808) w art. 2 pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10) krajowy dostawca – przedsiębiorcę, o którym mowa w ustawie z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie eksportu krajowych towarów lub usług,

11) zagraniczny nabywca – osobę zagraniczną lub przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …), nabywającą krajowe towary lub usługi od krajowego dostawcy na podstawie umowy eksportowej,”.

Art. 66. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami

i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 290) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 13 dodaje się art. 13a–13c w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Przedsiębiorca przekazujący podczas postępowania o udzielenie koncesji informacje stanowiące tajemnice przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji może zgłosić wniosek, aby informacjom tym była nadana klauzula poufności.

2. Informacjom nadaje się klauzulę poufności, pod warunkiem że przedsiębiorca:

1) przekazując informacje, uzasadni swoje żądanie;

2) z przekazanych informacji sporządzi streszczenie, które może zostać udostępnione innym uczestnikom postępowania.

3. Informacje, którym nadano klauzulę poufności, nie mogą być udostępniane innym uczestnikom postępowania bez zgody przedsiębiorcy przekazującego informacje.

Art. 13b. 1. Przedsiębiorca, który zamierza podjąć działalność gospodarczą wymagającą uzyskania koncesji, może ubiegać się o przyrzeczenie wydania koncesji, zwane dalej „promesą”. W promesie uzależnia się udzielenie koncesji od spełnienia warunków wykonywania działalności gospodarczej wymagającej uzyskania koncesji.

2. W postępowaniu o udzielenie promesy stosuje się przepisy dotyczące udzielenia koncesji.

3. W promesie ustala się okres jej ważności, z tym że nie może on być krótszy niż 6 miesięcy.

4. W okresie ważności promesy nie można odmówić udzielenia koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej określonej w promesie, chyba że:

1) uległy zmianie dane zawarte we wniosku o udzielenie promesy;

2) wnioskodawca nie spełnił wszystkich warunków określonych w promesie;

3) wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2.

Art. 13c. Za udzielenie koncesji lub jej zmianę oraz za udzielenie promesy pobiera się opłatę skarbową.”;

2) w art. 17 w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) gdy wydano decyzję o stwierdzeniu niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów albo akcji przedsiębiorcy, na podstawie przepisów ustawy z dnia

24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1857), albo też w razie ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy.”;

3) w art. 34 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Osoby upoważnione do kontroli są uprawnione do:

1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza objęta koncesją, w dniach i w godzinach, w których ta działalność jest wykonywana lub powinna być wykonywana;

2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli.

3. Organ uprawniony do kontroli, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wykonywanej działalności gospodarczej objętej koncesją, może wezwać przedsiębiorcę do ich usunięcia, w wyznaczonym terminie.”;

4) po art. 34 dodaje się art. 34a i art. 34b w brzmieniu:

„Art. 34a. Organ uprawniony do kontroli, w przypadku posiadania informacji o możliwych nieprawidłowościach, w wykonywanej na podstawie koncesji działalności gospodarczej, może wezwać przedsiębiorcę do złożenia pisemnych wyjaśnień oraz przekazania dokumentów celem zweryfikowania posiadanych informacji oraz ustalenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.

Art. 34b. Organ uprawniony do kontroli może zwracać się do sądów, prokuratury, Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz innych organów administracji publicznej o przekazanie informacji, materiałów i danych będących w ich posiadaniu, istotnych dla prowadzonego postępowania administracyjnego lub postępowania wyjaśniającego, zmierzającego do ustalenia, czy działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym wykonywana przez przedsiębiorcę, w sprawie którego prowadzone jest postępowanie, rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej, określone przepisami prawa, albo czy działalność tego przedsiębiorcy nie stanowi zagrożenia obronności i bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli.”.

Art. 67. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 556) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru działalności detektywistycznej, zwanego dalej „rejestrem”.”;

2) w art. 18 dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu:

„4. Organ prowadzący rejestr zamieszcza w sieci teleinformatycznej informacje zawierające firmę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wpisanego do rejestru.

5. Organ prowadzący rejestr prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

6. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana tych danych.”;

3) po art. 19 dodaje się art. 19a–19d w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Organ prowadzący rejestr jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do tego rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu do tego organu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, dla której rejestr jest prowadzony.

2. Jeżeli organ prowadzący rejestr nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do tego organu upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

Art. 19b. 1. Organ prowadzący rejestr wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem, gdy:

1) przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 16 ust. 2, niezgodne ze stanem faktycznym;

2) przedsiębiorca nie usunął nieprawidłowości w wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych w wyznaczonym przez organ terminie;

3) stwierdzi rażące naruszenie warunków wykonywania działalności regulowanej przez przedsiębiorcę.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, organ z urzędu wykreśla przedsiębiorcę z rejestru.

Art. 19c. 1. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 19b ust. 1.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 19a ust. 2.

Art. 19d. Organ prowadzący rejestr wykreśla przedsiębiorcę z rejestru na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

4) w art. 27 dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Wykonywanie działalności regulowanej podlega kontroli organu prowadzącego rejestr w zakresie:

1) przestrzegania warunków wykonywania działalności;

2) obronności lub bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa lub dóbr osobistych obywateli.

4. Osoby upoważnione przez organ prowadzący rejestr do dokonywania kontroli są uprawnione do:

1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza objęta wpisem do rejestru, w dniach i w godzinach, w których ta działalność jest wykonywana lub powinna być wykonywana;

2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli.

5. Protokół kontroli zawiera w szczególności:

1) oznaczenie przedsiębiorcy i jego adres;
2) imię i nazwisko kontrolującego lub kontrolujących;
3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych;
4) określenie zakresu kontroli;
5) opis stwierdzonego w wyniku kontroli stanu faktycznego, w tym stwierdzonych nieprawidłowości.”;

5) po art. 27 dodaje się art. 27a–27c w brzmieniu:

„Art. 27a. Organ prowadzący rejestr, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych, może wezwać przedsiębiorcę do ich usunięcia, w wyznaczonym terminie.

Art. 27b. Organ prowadzący rejestr, w przypadku posiadania informacji o możliwych nieprawidłowościach w wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych, może wezwać przedsiębiorcę do złożenia pisemnych wyjaśnień oraz przekazania dokumentów celem zweryfikowania posiadanych informacji oraz ustalenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem do rejestru działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych.

Art. 27c. Organ prowadzący rejestr może zwracać się do sądów, prokuratury, Policji oraz innych organów administracji publicznej o przekazanie informacji, materiałów i danych będących w ich posiadaniu, istotnych dla prowadzonego postępowania administracyjnego lub postępowania wyjaśniającego, w celu potwierdzenia spełniania warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych.”;

6) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. W sprawach działalności w zakresie usług detektywistycznych nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 68. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 2245 oraz z 2017 r. poz. 1524) art. 9a otrzymuje brzmienie:

„Art. 9a. Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych udziela organowi innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, na jego wniosek, informacji na temat prawa wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego osoby

wskazanej we wniosku, do celów świadczenia transgranicznej opieki zdrowotnej. Informacji udziela się za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym IMI, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 41 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 69. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2016 r. poz. 1224 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 791) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzenie systemów płatności, z wyjątkiem systemów prowadzonych przez NBP, wymaga zezwolenia Prezesa NBP.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Zezwolenia wymaga również wprowadzenie zmian w zasadach funkcjonowania systemu, na którego prowadzenie wymagane jest zezwolenie; przepisy art. 17–19 stosuje się odpowiednio.

4. Podmiot prowadzący system jest obowiązany przekazać NBP teksty jednolite dokumentów określających zasady funkcjonowania systemu, w terminie miesiąca od dnia otrzymania zezwolenia, o którym mowa w ust. 3.”;

2) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowanie w sprawie uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, wszczyna się na wniosek podmiotu zamierzającego prowadzić system.”,

b) ust. 3a i 3b otrzymują brzmienie:

„3a. Jeżeli podmiot zamierzający prowadzić system działa w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjnej, do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie tego systemu powinien dołączyć listę wspólników albo akcjonariuszy z podaniem ich procentowego udziału w kapitale zakładowym, jeżeli przekracza on próg 5%.

3b. Osoba, która objęła lub nabyła udziały lub akcje stanowiące wraz z udziałami lub akcjami objętymi lub nabytymi wcześniej pakiet powodujący

osiągnięcie lub przekroczenie progu 10%, 20%, jednej trzeciej, 50% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników podmiotu prowadzącego system, na którego prowadzenie jest wymagane zezwolenie, jest każdorazowo obowiązana niezwłocznie powiadomić o tym NBP w przypadku systemu płatności lub KNF w przypadku systemu rozrachunku papierów wartościowych.”,

c) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podmioty, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie systemu płatności, informują Prezesa NBP o:”;

3) w art. 18:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, jeżeli zasady funkcjonowania systemu:”,

b) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenie może być cofnięte, jeżeli:”,

– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) w zasadach funkcjonowania systemu zostały wprowadzone zmiany bez uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 3;

4) system nie rozpoczął funkcjonowania w terminie 12 miesięcy od dnia wydania zezwolenia;”,

c) ust. 2a i 3 otrzymują brzmienie:

„2a. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3 i 6, Prezes NBP może wydać decyzję o czasowym, częściowym albo całkowitym wstrzymaniu funkcjonowania systemu, jeżeli nie jest uzasadnione cofnięcie zezwolenia ze względu na wagę naruszenia i jego ograniczony wpływ na sprawne i bezpieczne funkcjonowanie systemu.

3. W przypadku cofnięcia zezwolenia podmiot prowadzący system ma obowiązek zamknięcia systemu w oznaczonym terminie.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku powzięcia przez Prezesa NBP uzasadnionego podejrzenia, że podmiot prowadzi system bez wymaganego zezwolenia, podmiot ten jest obowiązany, na żądanie Prezesa NBP, do przedstawienia informacji i dokumentów w zakresie objętym art. 17 ust. 2, niezbędnych do dokonania oceny stanu

faktycznego i ustalenia, czy podmiot prowadzi system płatności, w terminie 2 tygodni od dnia doręczenia żądania. W uzasadnionych przypadkach Prezes NBP, na wniosek podmiotu prowadzącego system, może przedłużyć termin na przedstawienie informacji i dokumentów o kolejne 2 tygodnie.”;

4) art. 19b otrzymuje brzmienie:

„Art. 19b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP, określi, w drodze rozporządzenia, kryteria oceny zasad funkcjonowania systemu płatności, szczegółowy zakres informacji i danych oraz rodzaj dokumentów, które należy dołączyć do wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie systemu płatności, oraz szczegółowy zakres informacji i danych, o których mowa w art. 17b i art. 18 ust. 6a, mając na względzie konieczność sprawdzenia prawidłowości, bezpieczeństwa i sprawności funkcjonowania systemu płatności oraz kompletności i wiarygodności przekazywanych informacji i dokumentów.”;

5) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Jeżeli podmiotem prowadzącym system jest spółka handlowa w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, na spółkę przejmującą lub spółkę nowo zawiązaną – powstałą w związku z połączeniem lub podziałem – nie przechodzi zezwolenie, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lub 3.”;

6) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lub 3, prowadzi system lub dokonuje zmian w zasadach jego funkcjonowania, nie wykonuje obowiązku zamknięcia systemu w oznaczonym terminie pomimo decyzji cofającej zezwolenie na jego prowadzenie lub decyzji nakazującej jego zamknięcie, podlega grzywnie do 5 000 000 zł.”.

Art. 70. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1483 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 244, 768 i 1086) w art. 31 ust. 13a otrzymuje brzmienie:

„13a. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną będący mikro- lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) zapewnia warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez Żandarmerię Wojskową kontroli operacyjnej stosownie do posiadanej infrastruktury.”.

Art. 71. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1907, 1935 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 708 i 1214) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Licencja wspólnotowa, o której mowa w ust. 1, jest zezwoleniem w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”;

2) w art. 5b dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Licencja, o której mowa w ust. 1 i 2, jest zezwoleniem w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

3) w art. 7b ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wymóg prowadzenia dokumentów księgowych w siedzibie, o którym mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, uznaje się za spełniony, jeżeli przedsiębiorca powierzył prowadzenie ksiąg rachunkowych przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 76a ust. 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, lub przedsiębiorcy prowadzącemu działalność w tym zakresie z innego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...).”;

4) art. 7c otrzymuje brzmienie:

„Art. 7c. Mikroprzedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców może, bez wyznaczania zarządzającego transportem spełniającego warunki, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, w drodze umowy wyznaczyć osobę fizyczną uprawnioną do wykonywania zadań zarządzającego transportem w jego imieniu, jeżeli osoba ta spełnia warunki, o których mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.”;

5) w art. 39g:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia stanowi działalność regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Wojewoda prostuje z urzędu wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

3b. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana tych danych.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Wojewoda wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia.”;

6) po art. 39g dodaje się art. 39ga w brzmieniu:

„Art. 39ga. 1. Wojewoda jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z dokumentami, o których mowa w art. 39g ust. 5, oraz oświadczeniem, o którym mowa w art. 39g ust. 6.

2. Jeżeli wojewoda nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy wojewoda wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

7) w art. 39h po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Decyzja, o której mowa w ust. 2 pkt 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3b. W przypadku wydania decyzji o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę ośrodka szkolenia, o której mowa w ust. 2 pkt 3, w stosunku do przedsiębiorcy, który wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej, z urzędu wykreśla się także przedsiębiorcę z tych rejestrów działalności regulowanej.

3c. Wojewoda wykreśla przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji

o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

8) po art. 39h dodaje się art. 39ha w brzmieniu:

„Art. 39ha. 1. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 39h ust. 2 pkt 3.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 39ga ust. 2.”;

9) w art. 80 w ust. 2 w pkt 2 uchyla się lit. d;

10) w art. 82h w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy, o ile taki posiada”;

11) art. 89c otrzymuje brzmienie:

„Art. 89c. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 72. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2016 r. poz. 2142 oraz z 2017 r. poz. 1015 i 1200) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) podmiotem odpowiedzialnym – jest przedsiębiorca w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) lub podmiot prowadzący działalność gospodarczą w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który wnioskuje lub uzyskał pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego;”,

b) pkt 43 otrzymuje brzmienie:

„43) wytwórcą – jest przedsiębiorca w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, który na podstawie zezwolenia wydanego przez upoważniony organ wykonuje co najmniej jedno z działań wymienionych w pkt 42;”;

2) art. 37au otrzymuje brzmienie:

„Art. 37au. Do kontroli lub inspekcji działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 38, art. 38a, art. 51b, art. 70, art. 73a, art. 74 i art. 99, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

3) w art. 39 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo oświadczenie o uzyskaniu wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;

4) w art. 41a w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nazwa (firma), adres oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy lub importera produktów leczniczych;”;

5) w art. 51b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podjęcie działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców w zakresie wytwarzania, importu lub dystrybucji substancji czynnej wymaga uzyskania wpisu do Krajowego Rejestru Wytwórców, Importerów oraz Dystrybutorów Substancji Czynnych, o którym mowa w art. 51c ust. 1.”,

b) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo oświadczenie o uzyskaniu wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;

6) w art. 51c:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Krajowy Rejestr Wytwórców, Importerów oraz Dystrybutorów Substancji Czynnych stanowi rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 43 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”,

b) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Główny Inspektor Farmaceutyczny wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do Krajowego Rejestru Wytwórców, Importerów oraz Dystrybutorów Substancji Czynnych.

9. Główny Inspektor Farmaceutyczny prostuje z urzędu wpis do Krajowego Rejestru Wytwórców, Importerów oraz Dystrybutorów Substancji Czynnych zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.”;

7) po art. 51d dodaje się art. 51da i art. 51db w brzmieniu:

„Art. 51da. 1. Główny Inspektor Farmaceutyczny wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem, gdy:

1) przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 51b ust. 5 pkt 5, niezgodne ze stanem faktycznym;
2) przedsiębiorca nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej w wyznaczonym przez Głównego Inspektora Farmaceutycznego terminie;
3) stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej przez przedsiębiorcę.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 2 Główny Inspektor Farmaceutyczny wzywa przedsiębiorcę do usunięcia naruszeń w wyznaczonym terminie.

4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Główny Inspektor Farmaceutyczny z urzędu wykreśla przedsiębiorcę z Krajowego Rejestru Wytwórców, Importerów oraz Dystrybutorów Substancji Czynnych.

Art. 51db. 1. Przedsiębiorca, którego wykreślono z Krajowego Rejestru Wytwórców, Importerów oraz Dystrybutorów Substancji Czynnych, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 51da ust. 1.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do Krajowego Rejestru Wytwórców, Importerów oraz Dystrybutorów Substancji Czynnych. Nie dotyczy to sytuacji, gdy przedsiębiorca podjął działalność gospodarczą po upływie 60 dni od złożenia wniosku, o którym mowa w art. 51b ust. 5, a w okresie tym Główny Inspektor Farmaceutyczny nie poinformował go o konieczności przeprowadzenia inspekcji.”;

8) w art. 51k:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podjęcie działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców w zakresie wytwarzania substancji czynnej, która ma zastosowanie przy wytwarzaniu produktów leczniczych weterynaryjnych mających właściwości anaboliczne, przeciwzakaźne, przeciwpasożytnicze, przeciwzapalne, hormonalne lub psychotropowe, wymaga uzyskania wpisu do rejestru wytwórców substancji czynnych mających zastosowanie przy wytwarzaniu produktów leczniczych weterynaryjnych mających właściwości anaboliczne, przeciwzakaźne, przeciwpasożytnicze, przeciwzapalne, hormonalne lub psychotropowe, zwanego dalej „rejestrem wytwórców substancji czynnych”.”,

b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo oświadczenie o uzyskaniu wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;

9) w art. 68:

a) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. Informacje na temat aptek ogólnodostępnych i punktów aptecznych, prowadzących wysyłkową sprzedaż produktów leczniczych, są umieszczane w Krajowym Rejestrze Zezwoleń Na Prowadzenie Aptek Ogólnodostępnych, Punktów Aptecznych oraz Rejestrze Udzielonych Zezwoleń na Prowadzenie Aptek Szpitalnych i Zakładowych, o którym mowa w art. 107 ust. 5, i obejmują:

1) firmę oraz adres i miejsce zamieszkania albo firmę oraz adres i siedzibę podmiotu, na rzecz którego zostało wydane zezwolenie na prowadzenie apteki ogólnodostępnej albo punktu aptecznego, z tym że w przypadku gdy tym podmiotem jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inny niż adres i miejsce zamieszkania;
2) adres prowadzenia apteki ogólnodostępnej albo punktu aptecznego;
3) nazwę apteki ogólnodostępnej albo punktu aptecznego, jeżeli taka jest nadana;
4) adres strony internetowej, za pomocą której apteka ogólnodostępna albo punkt apteczny prowadzą sprzedaż wysyłkową produktów leczniczych;
5) numer telefonu, faksu oraz adres poczty elektronicznej;

6) datę rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 3.”,

b) ust. 3e otrzymuje brzmienie:

„3e. Podmioty prowadzące aptekę ogólnodostępną albo punkt apteczny prowadzące wysyłkową sprzedaż produktów leczniczych są obowiązane niezwłocznie zgłaszać do właściwego miejscowo wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego zmiany informacji określonych w ust. 3b. Po otrzymaniu zgłoszenia wojewódzki inspektor farmaceutyczny dokonuje odpowiedniej zmiany w Krajowym Rejestrze Zezwoleń Na Prowadzenie Aptek Ogólnodostępnych, Punktów Aptecznych oraz Rejestrze Udzielonych Zezwoleń na Prowadzenie Aptek Szpitalnych i Zakładowych.”;

10) w art. 72a w ust. 2 w pkt 4 lit. b i c otrzymują brzmienie:

„b) nazwę, jeżeli występuje, adres miejsca prowadzenia obrotu albo miejsca udzielania świadczeń opieki zdrowotnej oraz, jeżeli dotyczy, identyfikator z Krajowego Rejestru Zezwoleń na Prowadzenie Aptek Ogólnodostępnych, Punktów Aptecznych oraz Rejestru Udzielonych Zezwoleń na Prowadzenie Aptek Szpitalnych i Zakładowych albo identyfikator z Rejestru Zezwoleń na Prowadzenie Hurtowni Farmaceutycznej albo numer księgi rejestrowej z Rejestru Podmiotów Wykonujących Działalność Leczniczą,

c) numer identyfikacji podatkowej (NIP).”;

11) w art. 73a:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Krajowy Rejestr Pośredników w Obrocie Produktami Leczniczymi stanowi rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 43 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”,

b) dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Główny Inspektor Farmaceutyczny prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

11. Główny Inspektor Farmaceutyczny wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.”;

12) w art. 73b w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo oświadczenie o uzyskaniu wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;

13) po art. 73b dodaje się art. 73ba w brzmieniu:

„Art. 73ba. 1. Główny Inspektor Farmaceutyczny jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do Krajowego Rejestru Pośredników w Obrocie Produktami Leczniczymi w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku, o którym mowa w art. 73b ust. 1.

2. Jeżeli Główny Inspektor Farmaceutyczny nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy Inspektor wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

14) w art. 73d w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem.”;

15) w art. 73f:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) pośrednik złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 73b ust. 1 pkt 7, niezgodne ze stanem faktycznym.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Skreślenie z Krajowego Rejestru Pośredników w Obrocie Produktami Leczniczymi następuje także w przypadku złożenia wniosku w tej sprawie przez pośrednika.”;

16) po art. 73f dodaje się art. 73fa w brzmieniu:

„Art. 73fa. 1. Przedsiębiorca, którego wykreślono z Krajowego Rejestru Pośredników w Obrocie Produktami Leczniczymi z przyczyn, o których mowa w art. 73f ust. 1, może uzyskać ponowny wpis do Krajowego Rejestru Pośredników w Obrocie Produktami Leczniczymi w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności objętej wpisem.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do Krajowego Rejestru Pośredników w Obrocie Produktami Leczniczymi. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 73ba ust. 2.”;

17) w art. 73g dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Główny Inspektor Farmaceutyczny może wezwać przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa w obrocie produktami leczniczymi do usunięcia w wyznaczonym terminie stwierdzonych naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej.”;

18) w art. 75 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo oświadczenie o uzyskaniu wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;

19) w art. 76 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) firmę oraz adres i miejsce zamieszkania albo firmę oraz adres i siedzibę wnioskodawcy, z tym że w przypadku gdy tym podmiotem jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inny niż adres i miejsce zamieszkania, numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo oświadczenie o uzyskaniu wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;

20) w art. 78a w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;

21) w art. 96a w ust. 10 w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;

22) w art. 100 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer PESEL lub – gdy ten numer nie został nadany – numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, w przypadku gdy podmiot jest osobą fizyczną;”;

23) w art. 106 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Apteka szpitalna może być uruchomiona po uzyskaniu zezwolenia właściwego wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w art. 98 i zatrudnienia kierownika apteki spełniającego wymogi określone w art. 88 ust. 2.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest udzielane na wniosek kierownika podmiotu leczniczego wykonującego stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne, w którym ma zostać uruchomiona apteka szpitalna.”;

24) w art. 107:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzki inspektor farmaceutyczny prowadzi rejestr zezwoleń na prowadzenie aptek ogólnodostępnych, punktów aptecznych oraz rejestr udzielonych zezwoleń na prowadzenie aptek szpitalnych, zakładowych i działów farmacji szpitalnej.”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rejestr udzielonych zezwoleń na prowadzenie aptek szpitalnych, zakładowych i działów farmacji szpitalnej zawiera:

1) nazwę (firmę), adres podmiotu leczniczego, któremu udzielono zezwolenia, a w przypadku osoby fizycznej – imię, nazwisko i adres;
2) adres apteki lub działu;
3) dane apteki lub działu – numer telefonu, numer faksu, adres e-mail, adres strony internetowej, jeżeli takie posiada;
4) dni i godziny pracy apteki lub działu;
5) zakres działalności apteki lub działu;
6) imię i nazwisko kierownika apteki lub działu oraz jego identyfikator jako pracownika medycznego, o którym mowa w art. 17c ust. 5 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia;
7) unikalny identyfikator apteki lub działu;
8) datę podjęcia działalności przez aptekę lub dział;
9) datę cofnięcia albo wygaszenia zezwolenia.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rejestry, o których mowa w ust. 1, prowadzone są w systemie teleinformatycznym zwanym Krajowym Rejestrem Zezwoleń Na Prowadzenie Aptek Ogólnodostępnych, Punktów Aptecznych oraz Rejestrem Udzielonych Zezwoleń na Prowadzenie Aptek Szpitalnych i Zakładowych.”,

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Główny Inspektor Farmaceutyczny udostępnia dane objęte wpisem do Krajowego Rejestru Zezwoleń Na Prowadzenie Aptek Ogólnodostępnych, Punktów Aptecznych oraz Rejestru Udzielonych Zezwoleń na Prowadzenie Aptek Szpitalnych i Zakładowych systemowi informacji w ochronie zdrowia, o którym

mowa w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia.”.

Art. 73. W ustawie z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2016 r. poz. 66) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. Umowa o przeniesienie własności statku obciążonego hipoteką morską na osobę zagraniczną w rozumieniu ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …) wymaga uprzedniej zgody wierzyciela hipotecznego wyrażonej na piśmie, z podpisem notarialnie poświadczonym.”.

Art. 74. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1920) w art. 27 ust. 12a otrzymuje brzmienie:

„12a. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną będący mikro- lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) zapewnia warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez ABW kontroli operacyjnej stosownie do posiadanej infrastruktury.”.

Art. 75. W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 283) w art. 3:

1) pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) osobie zagranicznej – należy przez to rozumieć osobę zagraniczną, o której mowa w ustawie z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …);”;

2) pkt 24 i 25 otrzymują brzmienie:

„24) przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);

25) przedsiębiorcy zagranicznym – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w ustawie z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”.

Art. 76. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2017 r. poz. 959 i 1089) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 29a;

2) w art. 67c ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Koordynator działa na własny rachunek i nie jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”;

3) w art. 95a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wykonywanie działalności szkoleniowej w zakresie prowadzenia szkolenia personelu lotniczego w celu uzyskania świadectwa kwalifikacji członka personelu lotniczego oraz wpisywanych do niego uprawnień, z wyjątkiem prowadzenia szkolenia lotniczego w celu uzyskania świadectwa kwalifikacji informatora służby informacji powietrznej oraz informatora lotniskowej służby informacji powietrznej, jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców i podlega wpisowi do rejestru podmiotów szkolących na podstawie pisemnego wniosku.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Organem prowadzącym rejestr podmiotów szkolących jest Prezes Urzędu.

3b. Prezes Urzędu wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru podmiotów szkolących.

3c. Prezes Urzędu prostuje z urzędu wpis do rejestru podmiotów szkolących zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.”;

4) po art. 95a dodaje się art. 95aa w brzmieniu:

„Art. 95aa. 1. Prezes Urzędu jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru podmiotów szkolących w terminie 7 dni od dnia wpływu do tego organu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, dla której rejestr jest prowadzony.

2. Jeżeli Prezes Urzędu nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do tego organu upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego

otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

5) po art. 95b dodaje się art. 95ba–95bc w brzmieniu:

„Art. 95ba. 1. Prezes Urzędu wydaje decyzję administracyjną o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem, gdy:

1) przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 95a ust. 3 pkt 10, niezgodne ze stanem faktycznym;
2) przedsiębiorca nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej w wyznaczonym przez organ terminie;
3) stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej przez przedsiębiorcę.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu z urzędu wykreśla przedsiębiorcę z rejestru podmiotów szkolących.

Art. 95bb. 1. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru podmiotów szkolących, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 95ba ust. 1.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru podmiotów szkolących. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 95aa ust. 2.

Art. 95bc. Prezes Urzędu wykreśla przedsiębiorcę z rejestru podmiotów szkolących na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

6) w art. 160 uchyla się ust. 1a;

7) uchyla się art. 160a;

8) w art. 164 uchyla się ust. 3;

9) w art. 166 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;

10) po art. 171b dodaje się art. 171c w brzmieniu:

„Art. 171c. Przewoźnik lotniczy jest obowiązany zgłaszać Prezesowi Urzędu wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 166 ust. 2, w terminie 14 dni od ich powstania.”;

11) art. 184 otrzymuje brzmienie:

„Art. 184. W sprawach lotniczej działalności gospodarczej nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

12) w art. 192a w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy, o ile taki posiada.”;

13) w art. 196 w ust. 3 uchyla się pkt 3.

Art. 77. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219) w art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepis ust. 3 nie narusza obowiązku określonego w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) w zakresie podawania w ofercie danych dotyczących numeru identyfikacji podatkowej (NIP).”.

Art. 78. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 679) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 19a lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w kraju – jest działalność gospodarcza w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …),”;

2) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność kantorowa jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru działalności kantorowej, zwanego dalej „rejestrem”.”;

3) po art. 17a dodaje się art. 17aa w brzmieniu:

„Art. 17aa. 1. Prezes Narodowego Banku Polskiego prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy, omyłki lub niezgodności ze stanem faktycznym.

2. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru, z zastrzeżeniem art. 17c ust. 2, przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych.

3. Prezes Narodowego Banku Polskiego wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.”;

4) art. 17b otrzymuje brzmienie:

„Art. 17b. Przedsiębiorca jest obowiązany zawiadomić pisemnie Prezesa Narodowego Banku Polskiego o podjęciu działalności kantorowej, a w razie zaprzestania jej wykonywania, złożyć wniosek o wykreślenie z rejestru, w terminie 7 dni, licząc odpowiednio od dnia podjęcia działalności kantorowej lub zaprzestania jej wykonywania.”;

5) po art. 17b dodaje się art. 17ba w brzmieniu:

„Art. 17ba. 1. Prezes Narodowego Banku Polskiego jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności kantorowej.

2. Jeżeli Prezes Narodowego Banku Polskiego nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do tego organu upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy Prezes Narodowego Banku Polskiego wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

6) w art. 17c w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykreśla, w drodze decyzji, przedsiębiorcę z rejestru albo”;

7) po art. 17c dodaje się art. 17ca–17cc w brzmieniu:

„Art. 17ca. 1. Prezes Narodowego Banku Polskiego wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności kantorowej, gdy:

1) przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 17 ust. 2, niezgodne ze stanem faktycznym;
2) przedsiębiorca nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności kantorowej w wyznaczonym przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego terminie;
3) stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności kantorowej przez przedsiębiorcę.

2. Prezes Narodowego Banku Polskiego może odstąpić od wydania decyzji o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności kantorowej z powodu,

o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeśli niezgodności zawarte w oświadczeniu są niezgodnościami mniejszej wagi.

3. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 2 Prezes Narodowego Banku Polskiego wzywa przedsiębiorcę do usunięcia warunków wymaganych do wykonywania działalności kantorowej w wyznaczonym terminie.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Narodowego Banku Polskiego z urzędu wykreśla przedsiębiorcę z rejestru.

Art. 17cb. 1. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru, może uzyskać ponowny wpis do rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 17ca ust. 1.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność kantorową bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 17ba ust. 2.

Art. 17cc. Prezes Narodowego Banku Polskiego wykreśla przedsiębiorcę z rejestru na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

8) art. 17f otrzymuje brzmienie:

„Art. 17f. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do działalności kantorowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

9) art. 33a otrzymuje brzmienie:

„Art. 33a. Do kontroli działalności kantorowej przedsiębiorcy, kontroli wykonywania przez przedsiębiorców obowiązku, o którym mowa w art. 30 ust. 1, oraz kontroli wykorzystania udzielonego przedsiębiorcy zezwolenia dewizowego stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 79. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 i 1370) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców może wziąć udział w każdym toczącym się postępowaniu, a także wnieść skargę, skargę kasacyjną, zażalenie oraz skargę o wznowienie postępowania, jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona praw mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy

z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …). W takim przypadku przysługują mu prawa strony.”;

2) w art. 173 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Skargę kasacyjną może wnieść strona, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców lub Rzecznik Praw Dziecka po doręczeniu im odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.”;

3) w art. 264 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Uchwały, o których mowa w art. 15 § 1 pkt 2, Naczelny Sąd Administracyjny podejmuje na wniosek Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, Prokuratora Generalnego, Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Rzecznika Praw Dziecka, a uchwały, o których mowa w art. 15 § 1 pkt 3, na podstawie postanowienia składu orzekającego.”.

Art. 80. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2017 r. poz. 1226) w art. 40 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do kontroli prowadzonej przez organy wyspecjalizowane stosuje się przepisy dotyczące zakresu działania tych organów oraz przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 81. W ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2017 r. poz. 847) w art. 1:

1) w pkt 1b część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– która przyjmuje zlecenie lub świadczy usługi na podstawie umów, o których mowa w art. 734 i art. 750 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, 933, 1132 i …), zwanej dalej „Kodeksem cywilnym”, na rzecz przedsiębiorcy lub na rzecz innej jednostki organizacyjnej, w ramach prowadzonej przez te podmioty działalności;”;

2) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) „przedsiębiorca” – osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca zorganizowaną działalność zarobkową we własnym imieniu i w sposób ciągły; za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności;”.

Art. 82. W ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1254, 2103 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 38, 1452 i 2002) w art. 60 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Z wnioskiem, o którym mowa w § 1, mogą wystąpić również Rzecznik Praw Obywatelskich i Prokurator Generalny oraz, w zakresie swojej właściwości, Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Przewodniczący Rady Dialogu Społecznego, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy i Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców.”.

Art. 83. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2117) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”;

2) w art. 22a:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prowadzenie ośrodka szkolenia i egzaminowania jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”,

b) w ust. 10 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określonym w art. 22ac;”;

3) po art. 22a dodaje się art. 22aa–22ae w brzmieniu:

„Art. 22aa. 1. Prezes UTK prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

2. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych.

3. Prezes UTK wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.

Art. 22ab. 1. Prezes UTK jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru, o którym mowa w art. 22a ust. 1 pkt 2, w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności, dla której rejestr jest prowadzony.

2. Jeżeli Prezes UTK nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do tego organu upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy Prezes UTK wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

Art. 22ac. 1. Prezes UTK wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem do rejestru, o którym mowa w art. 22a ust. 1 pkt 2, gdy:

1) przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 22a ust. 8 pkt 3, niezgodne ze stanem faktycznym;
2) przedsiębiorca nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej w wyznaczonym przez Prezesa UTK terminie;
3) stwierdzi rażące naruszenie warunków wykonywania działalności w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia i egzaminowania przez przedsiębiorcę.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 22ad. 1. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru, o którym mowa w art. 22a ust. 1 pkt 2, może uzyskać ponowny wpis do rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 22ac ust. 1.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 22ab ust. 2.

Art. 22ae. Prezes UTK wykreśla przedsiębiorcę z rejestru, o którym mowa w art. 22a ust. 1 pkt 2, także na jego wniosek lub po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy, lub też po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

4) w art. 45 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Licencja jest zezwoleniem w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 84. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1817 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 573 i 1909) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Działalność pożytku publicznego nie jest, z zastrzeżeniem art. 9 ust. 1, działalnością gospodarczą, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), i może być prowadzona jako działalność nieodpłatna lub jako działalność odpłatna.”;

2) w art. 9 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Działalność odpłatna pożytku publicznego organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 stanowi działalność gospodarczą, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, jeżeli:”;

3) w art. 10a w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie prowadzą działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców,”.

Art. 85. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 2077 oraz z 2017 r. poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Pośrednictwo ubezpieczeniowe jest działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”;

2) art. 19i otrzymuje brzmienie:

„Art. 19i. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

3) art. 35i otrzymuje brzmienie:

„Art. 35i. Do kontroli działalności brokerskiej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 86. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1828) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Działalność wytwórcza, handlowa i usługowa, o której mowa w ust. 1, nie jest działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) i może być prowadzona jako statutowa działalność

odpłatna pożytku publicznego w rozumieniu przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.”.

Art. 87. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1836 i 2003 oraz z 2017 r. poz. 60) art. 116 otrzymuje brzmienie:

„Art. 116. Cudzoziemiec korzystający z ochrony czasowej może wykonywać pracę bez zezwolenia na pracę lub wykonywać działalność gospodarczą na zasadach określonych w ustawie z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …).”.

Art. 88. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 970) w art. 30a część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– nie stosuje się przepisów art. 32 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 89. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1952) w art. 3:

1) w pkt 23 lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) wykreśleniem z rejestru pozarolniczej działalności gospodarczej lub zawieszeniem jej wykonywania w rozumieniu art. 36aa ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778 i …),”;

2) w pkt 24 lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) rozpoczęciem pozarolniczej działalności gospodarczej lub wznowieniem jej wykonywania po okresie zawieszenia w rozumieniu art. 36aa ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,”.

Art. 90. W ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2015 r. poz. 519) art. 36a otrzymuje brzmienie:

„Art. 36a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 91. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2017 r. poz. 188) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzenie zakładu leczniczego dla zwierząt jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”;

2) w art. 17 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Organ prowadzący ewidencję, w terminie 50 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, oraz oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, po sprawdzeniu tych dokumentów dokonuje wpisu do ewidencji oraz z urzędu wydaje wnioskodawcy zaświadczenie o wpisie.”.

Art. 92. W ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynku owoców i warzyw oraz rynku chmielu (Dz. U. z 2016 r. poz. 58 oraz z 2017 r. poz. 624 i 1503) w art. 15a w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wojewódzkiego inspektora, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 93. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1077, 1948 i 1961) w art. 8a część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– nie stosuje się przepisów art. 29 i art. 32 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) oraz działu III ustawy z dnia ... o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. …).”.

Art. 94. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy podatnik, o którym mowa w art. 15, będący osobą fizyczną nie wykonywał czynności podlegających opodatkowaniu co najmniej przez 10 miesięcy. Nie dotyczy to podatników, którzy zawiesili wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”;

2) w art. 96 w ust. 9a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców na okres co najmniej 6 kolejnych miesięcy lub”;

3) w art. 99 ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. W przypadku zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców podatnicy nie mają obowiązku składania deklaracji, o których mowa w ust. 1 i 2, za okresy rozliczeniowe, których to zawieszenie dotyczy.”.

Art. 95. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2017 r. poz. 1855) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię, nazwisko, numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli numer taki został nadany, siedzibę i adres podmiotu;”;

2) w art. 8a część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– nie stosuje się przepisów art. 29 i art. 32 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) oraz działu III ustawy z dnia ... o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. …).”;

3) w art. 11 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię, nazwisko, numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli numer taki został nadany, siedzibę i adres podmiotu;”.

Art. 96. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1769 i 1985) w art. 67 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, wymaga również prowadzenie placówki zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku przez usługodawcę z państwa członkowskiego w rozumieniu ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …).”.

Art. 97. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134, z późn. zm.[12)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Parki narodowe mogą wykonywać działalność gospodarczą na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), z ograniczeniami wynikającymi z ustawy.”;

2) art. 108a otrzymuje brzmienie:

„Art. 108a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 98. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1570) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) kontrolowanym – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) lub osobę prowadzącą działalność, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, u którego lub u której prowadzi się kontrolę wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu;”;

2) art. 23a otrzymuje brzmienie:

„Art. 23a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, z wyłączeniem pobierania próbek wyrobu budowlanego, o którym mowa w art. 16 ust. 2a, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 99. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, 1292, 1321, 1428 i 1543) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), zwanej dalej „ustawą – Prawo przedsiębiorców”, i wymaga wpisu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia, zwanego dalej „rejestrem”.”;

[12)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2249 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 132, 1074, 1566 i 1595.

2) po art. 18h dodaje się art. 18ha w brzmieniu:

„Art. 18ha. 1. Marszałek województwa jest obowiązany dokonać wpisu podmiotu do rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, dla której rejestr jest prowadzony, oraz, w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego, o którym mowa w art. 18 ust. 3, tłumaczenia, o którym mowa w art. 18e ust. 4.

2. Jeżeli marszałek województwa nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, podmiot może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy marszałek województwa wezwał podmiot do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

3) w art. 18m w ust. 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wydania decyzji, o której mowa w art. 18na ust. 1;”,

b) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) uzyskania informacji o śmierci przedsiębiorcy lub uzyskania informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy”;

4) po art. 18n dodaje się art. 18na i art. 18nb w brzmieniu:

„Art. 18na. 1. Marszałek województwa wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez podmiot działalności objętej wpisem, gdy:

1) podmiot złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 18e ust. 2 pkt 1, niezgodne ze stanem faktycznym;

2) podmiot nie usunął naruszeń warunków wymaganych do prowadzenia agencji zatrudnienia w wyznaczonym przez organ terminie;

3) stwierdzi naruszenie przez podmiot warunków wymaganych do prowadzenia agencji zatrudnienia, określonych w art. 19c, art. 19d oraz art. 85 ust. 2.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Przepis art. 18m ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio w przypadku gdy podmiot wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej.

4. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 2 marszałek województwa wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.

Art. 18nb. 1. Podmiot, który wykreślono z rejestru na skutek wydania decyzji, o której mowa w art. 18na ust. 1, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru działalności regulowanej. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 18ha ust. 2.”;

5) w art. 19e w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zawieszeniu albo wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej, o których mowa w przepisach ustawy – Prawo przedsiębiorców, w terminie 14 dni od dnia zawieszenia albo wznowienia wykonywania tej działalności.”;

6) art. 19j otrzymuje brzmienie:

„Art. 19j. W sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszego rozdziału w zakresie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 18, w tym przeprowadzania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, stosuje się przepisy ustawy – Prawo przedsiębiorców.”;

7) w art. 36b w ust. 2 uchyla się pkt 5;

8) art. 39c otrzymuje brzmienie:

„Art. 39c. Z usług rynku pracy, o których mowa w art. 36 i art. 38, w zakresie określonym dla pracodawców, mogą korzystać przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców, niebędący pracodawcami w rozumieniu ustawy.”.

Art. 100. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.[13)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) oddziale – rozumie się przez to wyodrębnioną i samodzielną organizacyjnie część działalności gospodarczej, wykonywaną przez przedsiębiorcę poza

---

[13)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

siedzibą przedsiębiorcy lub głównym miejscem wykonywania działalności, przy czym za jeden oddział uważa się wszystkie jednostki organizacyjne:

a) spółki zarządzającej albo zarządzającego z UE zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

b) towarzystwa albo zarządzającego ASI zlokalizowane na terytorium państwa goszczącego;”,

b) pkt 43 i 44 otrzymują brzmienie:

„43) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę, o którym mowa w ustawie z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);

44) przedsiębiorcy zagranicznym – rozumie się przez to przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w ustawie z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …).”;

2) w art. 70zj w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców;”;

3) w art. 226 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do kontroli podmiotów, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

4) w art. 270 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Do oddziału, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 19 pkt 3 i art. 20 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

5) w art. 276a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do oddziału, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 19 pkt 3 i art. 20 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 101. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Prezes UKE prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.”;

2) po art. 12 dodaje się art. 12a i art. 12b w brzmieniu:

„Art. 12a. Prezes UKE wykreśla z rejestru przedsiębiorcę telekomunikacyjnego:

1) w przypadku wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności telekomunikacyjnej;
2) na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego;
3) po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o jego wykreśleniu;
4) po uzyskaniu informacji o wydaniu prawomocnego orzeczenia zakazującego przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu prowadzenia działalności gospodarczej objętej wpisem;
5) w przypadku niewypełnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2, za dwa kolejne lata.

Art. 12b. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który został wykreślony z rejestru na skutek wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności telekomunikacyjnej, może uzyskać ponowny wpis do rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.

2. Nie może uzyskać wpisu do rejestru wnioskodawca, który w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku wykonywał działalność telekomunikacyjną będącą działalnością gospodarczą wymagającą dokonania wpisu do rejestru bez takiego wpisu. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 10 ust. 9.”;

3) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis, zmianę wpisu lub wykreślenie z:

1) rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych,

2) rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji

– kierując się dążeniem do uproszczenia i ułatwienia podejmowania działalności w zakresie telekomunikacji, a także koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków.”;

4) w art. 144a w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) odpisu z rejestru przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej lub innego właściwego rejestru prowadzonego w państwie pochodzenia, chyba że dany podmiot jest wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o której mowa w ustawie z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. ...);”;

5) w art. 179 ust. 4d otrzymuje brzmienie:

„4d. Zapewnienia warunków technicznych dostępu i utrwalania za pomocą interfejsów nie stosuje się do przedsiębiorców telekomunikacyjnych będących mikroprzedsiębiorcami albo małymi przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), z zastrzeżeniem ust. 4c.”;

6) w art. 200 po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Protokół, o którym mowa w ust. 7, zawiera w szczególności:

1) oznaczenie kontrolowanego podmiotu, czasu i miejsca przeprowadzania kontroli;
2) wskazanie zakresu kontroli oraz osób w niej uczestniczących;
3) opis przebiegu kontroli;
4) ustalenia z przeprowadzonej kontroli.”;

7) art. 200a otrzymuje brzmienie:

„Art. 200a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 102. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1938 i 2110) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 66 w ust. 1:

a) w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie

działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) lub przepisów o ubezpieczeniach społecznych lub ubezpieczeniu społecznym rolników,”,

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) osoby, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, oraz osoby z nimi współpracujące, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców;”;

2) w art. 69:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Do ubezpieczenia zdrowotnego osób, które na podstawie przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców lub przepisów o ubezpieczeniach społecznych lub ubezpieczeniu społecznym rolników zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej, stosuje się odpowiednio art. 68.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Do powstania i wygaśnięcia obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1a, stosuje się odpowiednio terminy określone w przepisach o ubezpieczeniach społecznych dla osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c.”;

3) w art. 74:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do ubezpieczenia zdrowotnego osób objętych ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1a, osób wymienionych w art. 75 i art. 76 oraz członków ich rodzin stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zasad, trybu i terminu zgłaszania do ubezpieczeń społecznych lub do ubezpieczenia społecznego rolników oraz wyrejestrowywania z tych ubezpieczeń, z zastrzeżeniem art. 75 ust. 1–2a, art. 77 i art. 86 ust. 6.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoby, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, będące przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, a także osoby, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, mogą dokonywać zgłoszenia do ubezpieczenia

zdrowotnego, zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego członków rodziny, zgłoszenia wyrejestrowania z ubezpieczenia zdrowotnego lub zmiany danych wykazanych w tych zgłoszeniach, na podstawie przepisów ustawy z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. …).”;

4) w art. 81 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c i pkt 1a, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.”;

5) w art. 82:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do osób, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”,

b) ust. 8–10 otrzymują brzmienie:

„8. Składka na ubezpieczenie zdrowotne nie jest opłacana przez osobę, której świadczenie emerytalne lub rentowe nie przekracza miesięcznie kwoty minimalnego wynagrodzenia, od tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, lub tytułu, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1a, w przypadku gdy osoba ta:

1) uzyskuje dodatkowe przychody z tego tytułu w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie 50% kwoty najniższej emerytury lub

2) opłaca podatek dochodowy w formie karty podatkowej.

9. Składka na ubezpieczenie zdrowotne nie jest opłacana przez osobę zaliczoną do umiarkowanego lub znacznego stopnia niepełnosprawności od tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, lub tytułu, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1a, w przypadku gdy osoba ta:

1) uzyskuje przychody z tego tytułu w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie 50% kwoty najniższej emerytury lub

2) opłaca podatek dochodowy w formie karty podatkowej.

9a. Składka na ubezpieczenie zdrowotne nie jest opłacana przez osobę, której zasiłek macierzyński nie przekracza miesięcznie kwoty świadczenia rodzicielskiego, o którym mowa w przepisach o świadczeniach rodzinnych, od tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, lub tytułu, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1a.

10. Składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana w wysokości nieprzekraczającej kwoty należnej zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, w przypadku gdy osoba zaliczona do umiarkowanego lub znacznego stopnia niepełnosprawności uzyskuje przychód jedynie z tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, lub tytułu, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1a.”;

6) w art. 85 po ust. 14 dodaje się ust. 14a w brzmieniu:

„14a. Za osobę współpracującą z osobą, o której mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, składkę oblicza, odprowadza i finansuje ze środków własnych osoba, o której mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

7) w art. 87 w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) osób wymienionych w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a i c–i, pkt 1a–8, 8b–33 i 35 oraz w art. 68 są opłacane i ewidencjonowane w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, z zastrzeżeniem pkt 2;”;

8) w art. 95e w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) imię i nazwisko lub nazwę (firmę) podmiotu wnioskującego oraz jego numer KRS w przypadku osób prawnych albo numer identyfikacji podatkowej (NIP) w przypadku osób fizycznych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej;”;

9) w art. 95g w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) imię i nazwisko lub nazwę (firmę) podmiotu wnioskującego oraz jego numer KRS w przypadku osób prawnych albo numer identyfikacji podatkowej (NIP) w przypadku osób fizycznych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej;”;

10) w art. 95i:

a) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) imię i nazwisko lub nazwę (firmę) podmiotu wnioskującego oraz jego numer KRS w przypadku osób prawnych albo numer identyfikacji podatkowej (NIP) w przypadku osób fizycznych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej;”,

b) w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) imię i nazwisko lub nazwę (firmę) podmiotu wnioskującego oraz jego numer KRS w przypadku osób prawnych albo numer identyfikacji podatkowej (NIP) w przypadku osób fizycznych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej;”;

11) w art. 109a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor oddziału wojewódzkiego Funduszu wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, w zakresie spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, dyrektor oddziału wojewódzkiego Funduszu niezwłocznie przekazuje do centrali Funduszu, która niezwłocznie zamieszcza je w Biuletynie Informacji Publicznej.”;

12) w art. 192 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiadanym w danym dniu prawie do świadczeń opieki zdrowotnej oraz podstawie tego prawa, a w przypadku gdy prawo do świadczeń opieki zdrowotnej wynika z objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym, także o dacie zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego oraz numerze identyfikacji podatkowej (NIP) i numerze REGON płatnika ubezpieczenia zdrowotnego – na podstawie informacji przetwarzanych w Centralnym Wykazie Ubezpieczonych;”.

Art. 103. W ustawie z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 2047) w art. 10 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Do kontroli działalności gospodarczej zakładu ubezpieczeń w zakresie zawierania i wykonywania umów ubezpieczenia, o których mowa w przepisach niniejszej ustawy, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 104. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.[14)]) art. 106 otrzymuje brzmienie:

„Art. 106. Prowadzenie przez uczelnię działalności dydaktycznej, naukowej, badawczej, doświadczalnej, artystycznej, sportowej, rehabilitacyjnej lub diagnostycznej nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 105. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2017 r. poz. 783 i 1458) art. 44a otrzymuje brzmienie:

„Art. 44a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 35, 36 i 40, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 106. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o systemie tachografów cyfrowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 891) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
   „2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;
2) w art. 5 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
   „2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;
3) w art. 12 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
   „1) prowadzi kontrolę, o której mowa w ust. 2, na zasadach określonych w rozdziale 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);”.

Art. 107. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1480) art. 38a otrzymuje brzmienie:

„Art. 38a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 108. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 45 i 46 otrzymują brzmienie:
   „45) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);

[14)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1933, 2169 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 777, 858, 859, 1321, 1428 i 1530.

46) przedsiębiorcy zagranicznym – rozumie się przez to przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …);";

2) w art. 117 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do tworzenia i działalności oddziałów zagranicznych firm inwestycyjnych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.".

Art. 109. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2017 r. poz. 242 i 471) w art. 8a część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– nie stosuje się przepisów art. 32 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).".

Art. 110. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych (Dz. U. poz. 651, z 2009 r. poz. 742, z 2010 r. poz. 146, z 2011 r. poz. 1211 oraz z 2015 r. poz. 1567) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Statutowa działalność spółdzielni socjalnej w części obejmującej działalność w zakresie społecznej i zawodowej reintegracji oraz działalność, o której mowa w art. 2 ust. 3, nie jest działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) i może być prowadzona jako statutowa działalność odpłatna lub działalność nieodpłatna.".

Art. 111. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1993) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 ust. 12a otrzymuje brzmienie:

„12a. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną będący mikroprzedsiębiorcą lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. ...) zapewnia warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez CBA kontroli operacyjnej stosownie do posiadanej infrastruktury.";

2) art. 46a otrzymuje brzmienie:

„Art. 46a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy nie stosuje się przepisów rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.".

Art. 112. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1978) w art. 31 ust. 11a otrzymuje brzmienie:

„11a. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną będący mikro- lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) zapewnia warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez SKW kontroli operacyjnej stosownie do posiadanej infrastruktury.”.

Art. 113. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1256 i 1557) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ustawy stosuje się w przypadku niewypłacalności pracodawcy będącego przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), położonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziałem banku zagranicznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876 i …), a także przedsiębiorcą zagranicznym pochodzącym z państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Porozumieniu Gospodarczym, który utworzył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddział lub przedstawicielstwo, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …), o ile:”;

2) w art. 8:

a) w ust. 1:

– pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) minister właściwy do spraw gospodarki wyda, na podstawie przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej, wykonywanej na takich samych zasadach, jak

przedsiębiorcy polscy, przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach utworzonego oddziału z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

5) minister właściwy do spraw gospodarki wyda, na podstawie przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzję o wykreśleniu przedstawicielstwa przedsiębiorcy zagranicznego z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z rejestru przedstawicielstw;”,

– w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) zgodnie z przepisami rozdziału 5 ustawy z dnia ... o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. ...) organ ewidencyjny wykreśli pracodawcę będącego osobą fizyczną z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej w wyniku zawiadomienia o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej lub stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez pracodawcę działalności gospodarczej.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Datą niewypłacalności jest data uprawomocnienia się postanowienia sądu upadłościowego o umorzeniu postępowania upadłościowego w przypadku pracodawców, o których mowa w ust. 1 pkt 1, data wydania decyzji w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 4 i 5, data dokonania wykreślenia w wyniku stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez pracodawcę działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 1 pkt 6 i 7, albo data zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 1 pkt 6 i 7.”;

3) w art. 12a w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pracodawca nie przebywał w siedzibie albo w miejscach wykonywania działalności pomimo wpisu we właściwych rejestrach albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub siedziba pracodawcy została z urzędu wykreślona z właściwych rejestrów;”;

4) w art. 17:

a) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4, osoba upoważniona w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego w oddziale albo w przedstawicielstwie lub odpowiednio osoba reprezentująca instytucję kredytową albo zagraniczny zakład ubezpieczeń, w razie niezaspokojenia przez pracodawcę roszczeń pracowniczych z powodu braku środków finansowych:”,

– w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) informację sporządzoną w języku polskim o istotnej treści wydanego orzeczenia, dacie jego wydania oraz oddziale lub przedstawicielstwie, w tym dane dotyczące wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego lub do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, o którym mowa w ustawie z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”,

b) w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4, uzyskania dokumentów, o których mowa w ust. 3, od osoby upoważnionej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego w oddziale albo w przedstawicielstwie lub od osoby reprezentującej instytucję kredytową lub zagraniczny zakład ubezpieczeń oraz”.

Art. 114. W ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 900) w art. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) osoba pracująca na własny rachunek – osobę fizyczną będącą przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U.

poz. …), a także każdą inną osobę fizyczną wykonującą działalność zarobkową we własnym imieniu i na własny rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do działalności gospodarczej, lub osoby wykonującej taką działalność do przedsiębiorców;”.

Art. 115. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, 724, 791, 819, 1089 i 2102) w art. 11 ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Do spraw z zakresu właściwości Komisji nie stosuje się przepisów art. 29 i art. 32 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) oraz działu III ustawy z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. …).”.

Art. 116. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2017 r. poz. 453) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3a część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– nie stosuje się przepisu art. 32 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”;

2) w art. 10 w ust. 2 pkt 1b otrzymuje brzmienie:

„1b) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia wnioskodawcy – w przypadku gdy wnioskodawca nie posiada obywatelstwa polskiego;”;

3) w art. 20 w ust. 3 pkt 1b otrzymuje brzmienie:

„1b) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia wnioskodawcy – w przypadku gdy wnioskodawca nie posiada obywatelstwa polskiego;”;

4) w art. 37 w ust. 2 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) numer wpisu przedstawicielstwa do rejestru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …);”;

5) w art. 40 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przedstawicielstwo, które reprezentuje zakład, zostanie wykreślone z rejestru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie ustawy z dnia … o zasadach

uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

6) w art. 42 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Czynności kontrolne w zakresie urzędowej kontroli pasz i pasz leczniczych przeprowadza się zgodnie z przepisami o Inspekcji Weterynaryjnej. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 117. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 511, z 2015 r. poz. 211 oraz z 2016 r. poz. 1948) w art. 2 w pkt 3 w lit. c wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …) prowadzącego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 i 2, który spełnia przynajmniej jeden z warunków:”.

Art. 118. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285 i 624) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 18 i 18a otrzymują brzmienie:

„18) wytwórca – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biokomponentów, a następnie rozporządzenia nimi przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub przeznaczenia ich do wytworzenia przez siebie paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;

18a) przetwórca – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przetwarzania biomasy, a następnie rozporządzenia przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej produktami jej przetworzenia, przeznaczonymi do wytwarzania biokomponentów;”,

b) w pkt 19 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„pośrednik – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie:”,

c) w pkt 20 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„producent – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie:”,

d) pkt 20a otrzymuje brzmienie:

„20a) podmiot sprowadzający – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów, a następnie rozporządzenia nimi przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej;”,

e) pkt 34 i 35 otrzymują brzmienie:

„34) administrator systemu certyfikacji – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, który ma tytuł prawny do dysponowania uznanym systemem certyfikacji i wykonuje działalność gospodarczą w zakresie udzielania zgody na korzystanie z tego systemu;

35) jednostka certyfikująca – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, który, działając w ramach uznanego systemu certyfikacji, ma prawo wydawania certyfikatu podmiotom certyfikowanym;”;

2) art. 3a otrzymuje brzmienie:

„Art. 3a. W sprawach dotyczących działalności regulowanej, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

3) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania biokomponentów, a następnie rozporządzenia nimi przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub przeznaczenia ich do wytworzenia przez wytwórcę paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru wytwórców.”;

4) w art. 5 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy;”;

5) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Organ rejestrowy prostuje z urzędu wpis do rejestru wytwórców zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

2. Organ rejestrowy wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru wytwórców.”;

6) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Organ rejestrowy jest obowiązany dokonać wpisu wytwórcy do rejestru wytwórców w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniami, o których mowa w art. 5 ust. 5.

2. Jeżeli organ rejestrowy nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do organu upłynęło 14 dni, wytwórca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ rejestrowy wezwał wytwórcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

7) w art. 8 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 1 organ rejestrowy wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.”;

8) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1, organ rejestrowy z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą, o której mowa w art. 4 ust. 1, z rejestru wytwórców.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy wytwórca wykonuje działalność gospodarczą, o której mowa w art. 4 ust. 1, także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wytwórca, wobec którego wydano decyzję o zakazie wykonywania działalności, o której mowa w art. 8 ust. 1, może uzyskać wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.”;

9) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. Organ rejestrowy wykreśla wytwórcę z rejestru wytwórców na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie wytwórcy lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

10) w art. 12a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów, a następnie rozporządzenia nimi przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru podmiotów sprowadzających.

2. Czasowe świadczenie usług w zakresie importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów, a następnie rozporządzenia nimi przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej przez przedsiębiorców z państw członkowskich w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...) wymaga uzyskania wpisu do rejestru podmiotów sprowadzających. Przepisy niniejszego rozdziału oraz rozdziałów 1, 4a i 5–7 stosuje się.”;

11) w art. 12c:

a) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu sprowadzającego;”,

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Organ rejestrowy wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru podmiotów sprowadzających.”;

12) w art. 12d dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Organ rejestrowy prostuje z urzędu wpis do rejestru podmiotów sprowadzających zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.”;

13) po art. 12d dodaje się art. 12da w brzmieniu:

„Art. 12da. 1. Organ rejestrowy jest obowiązany dokonać wpisu podmiotu sprowadzającego do rejestru podmiotów sprowadzających w terminie 7 dni od dnia wpływu do tego organu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków

wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 12a ust. 1, oraz oświadczenia o niekaralności, o którym mowa w art. 12c ust. 4 pkt 2.

2. Jeżeli organ rejestrowy nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do tego organu upłynęło 14 dni, podmiot sprowadzający może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ wezwał podmiot sprowadzający do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

14) w art. 12f dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 1 organ rejestrowy wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.”;

15) w art. 12g:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 12f ust. 1, organ rejestrowy z urzędu wykreśla podmiot sprowadzający wykonujący działalność gospodarczą, o której mowa w art. 12a ust. 1, z rejestru podmiotów sprowadzających.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy podmiot sprowadzający wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmiot sprowadzający, wobec którego wydano decyzję o zakazie wykonywania działalności, o której mowa w art. 12f ust. 1, może uzyskać wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.”,

d) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do podmiotu sprowadzającego, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru podmiotów sprowadzających. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 12da ust. 2.”;

16) po art. 12g dodaje się art. 12h w brzmieniu:

„Art. 12h. Organ rejestrowy wykreśla podmiot sprowadzający z rejestru podmiotów sprowadzających na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie podmiotu sprowadzającego lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

17) w art. 28h w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu wystawiającego świadectwo;”;

18) w art. 28k ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie udzielania zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru administratorów systemów certyfikacji.

2. Czasowe świadczenie usług w zakresie udzielania zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji przez przedsiębiorców z państw członkowskich w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga uzyskania wpisu do rejestru administratorów systemów certyfikacji. Przepisy niniejszego rozdziału oraz rozdziałów 1, 4a i 5–7 stosuje się.”;

19) w art. 28l:

a) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) administratora systemu certyfikacji;”,

b) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Organ rejestrowy wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru administratorów systemów certyfikacji.”;

20) w art. 28m dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Organ rejestrowy prostuje z urzędu wpis do rejestru administratorów systemów certyfikacji zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.”;

21) po art. 28m dodaje się art. 28ma w brzmieniu:

„Art. 28ma. 1. Organ rejestrowy jest obowiązany dokonać wpisu administratora systemu certyfikacji do rejestru administratorów systemów certyfikacji w terminie 7 dni

od dnia wpływu do tego organu wniosku o wpis wraz z dokumentami, o których mowa w art. 28l ust. 5.

2. Jeżeli organ rejestrowy nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do tego organu upłynęło 14 dni, administrator systemu certyfikacji może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ wezwał administratora systemu certyfikacji do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

22) w art. 28o:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

1b. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 1 organ rejestrowy wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy administrator systemu certyfikacji wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Administrator systemu certyfikacji, wobec którego wydano decyzję o zakazie wykonywania działalności, o której mowa w ust. 1, może uzyskać wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.”,

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do administratora systemu certyfikacji, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru administratorów systemów certyfikacji. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 28ma ust. 2.”;

23) po art. 28o dodaje się art. 28oa w brzmieniu:

„Art. 28oa. Organ rejestrowy wykreśla administratora systemu certyfikacji z rejestru administratorów systemów certyfikacji na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie administratora systemu certyfikacji lub po uzyskaniu informacji

z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

24) w art. 28q ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie wydawania certyfikatów podmiotom certyfikowanym jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru jednostek certyfikujących.

2. Czasowe świadczenie usług w zakresie wydawania certyfikatów przez przedsiębiorców z państw członkowskich w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek certyfikujących. Przepisy niniejszego rozdziału oraz rozdziałów 1, 4a i 5–7 stosuje się.”;

25) w art. 28r:

a) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) jednostki certyfikującej;”,

b) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Organ rejestrowy wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru jednostek certyfikujących.”;

26) w art. 28s dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Organ rejestrowy prostuje z urzędu wpis do rejestru jednostek certyfikujących zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.”;

27) po art. 28s dodaje się art. 28sa w brzmieniu:

„Art. 28sa. 1. Organ rejestrowy jest obowiązany dokonać wpisu jednostki certyfikującej do rejestru jednostek certyfikujących w terminie 7 dni od dnia wpływu do tego organu wniosku o wpis wraz z dokumentami, o których mowa w art. 28r ust. 5.

2. Jeżeli organ rejestrowy nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do tego organu upłynęło 14 dni, jednostka certyfikująca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ wezwał jednostkę certyfikującą do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

28) w art. 28u:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

1b. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 1 organ rejestrowy wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy jednostka certyfikująca wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jednostka certyfikująca, wobec której wydano decyzję o zakazie wykonywania działalności, o której mowa w ust. 1, może uzyskać wpis do rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do jednostki certyfikującej, która wykonywała działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru jednostek certyfikujących. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 28sa ust. 2.

3b. Organ rejestrowy wykreśla jednostkę certyfikującą z rejestru jednostek certyfikujących na jej wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie jednostki certyfikującej lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”.

Art. 119. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1928 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 624) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, transportowania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw;”;

2) w art. 16 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Przepis art. 49 ust. 7 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców nie ma zastosowania do przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1.”;

3) art. 30a otrzymuje brzmienie:

„Art. 30a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

4) w art. 30d w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotów, o których mowa w ust. 1, oraz numer identyfikacyjny podmiotów w odpowiednich rejestrach państwa obcego, jeżeli został nadany;”;

5) w art. 30e w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, oraz numer identyfikacyjny podmiotów w odpowiednich rejestrach państwa obcego, jeżeli został nadany;”.

Art. 120. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1868 i 2020 oraz z 2017 r. poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 12b otrzymuje brzmienie:

„Art. 12b. Prowadzenie kursów doskonalących przez przedsiębiorcę jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”;

2) w art. 12c:

a) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Dyrektor CMKP wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu na listę.”,

b) po ust. 11 dodaje się ust. 11a i 11b w brzmieniu:

„11a. Decyzja administracyjna, o której mowa w ust. 11, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

11b. Skreślenie z listy podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego następuje także w przypadku uzyskania przez Dyrektora CMKP informacji o zgonie podmiotu uprawnionego do prowadzenia kursu doskonalącego lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”,

c) po ust. 12 dodaje się ust. 12a–12c w brzmieniu:

„12a. W przypadku zmiany danych wpisanych na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego, podmiot uprawniony do prowadzenia kursu doskonalącego jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana tych danych.

12b. Podmiot uprawniony do prowadzenia kursu doskonalącego, który został skreślony z listy podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego z przyczyn wskazanych w ust. 11 pkt 1, 3 i 4, może uzyskać ponowny wpis na listę nie wcześniej niż po upływie 3 lat od wydania decyzji administracyjnej o skreśleniu.

12c. Przepis ust. 12b stosuje się odpowiednio do podmiotu, który wykonywał działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia kursów doskonalących bez wpisu na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego.”,

d) po ust. 13 dodaje się ust. 13a w brzmieniu:

„13a. Dyrektor CMKP prostuje z urzędu wpis na listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia kursu doskonalącego zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.”.

Art. 121. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 822) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych, zwanego dalej „rejestrem”.”;

2) w art. 7 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Minister prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

6. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana tych danych.”;

3) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Minister jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, dla której rejestr jest prowadzony.

2. Jeżeli minister nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność po uprzednim zawiadomieniu o tym ministra na piśmie. Nie dotyczy to przypadku, gdy minister wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

4) w art. 8:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych w przypadkach:

1) złożenia przez przedsiębiorcę oświadczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 4, niezgodnego ze stanem faktycznym;
2) nieusunięcia przez przedsiębiorcę naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności, o której mowa w art. 3, w wyznaczonym przez ministra terminie;
3) stwierdzenia przez ministra rażącego naruszenia warunków wymaganych do wykonywania działalności, o której mowa w art. 3, przez przedsiębiorcę;
4) cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, z uwagi na:
   a) zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne,
   b) kierowanie podmiotem przez osoby skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe,
   c) prowadzenie działalności niezgodnie z uzyskanym zezwoleniem,

d) nieposiadanie tytułu prawnego do korzystania z miejsca, w którym prowadzono skład podatkowy.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

1b. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 2 minister wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister powiadamia ministra właściwego do spraw finansów publicznych o wydanej decyzji, o której mowa w ust. 1.”;

5) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Przedsiębiorca, wobec którego wydano decyzję o zakazie wykonywania działalności, o której mowa w art. 8 ust. 1, może uzyskać wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 7a ust. 2.”;

6) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. Minister wykreśla przedsiębiorcę z rejestru na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

7) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. W sprawach nieuregulowanych w ustawie dotyczących podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych stosuje się przepisy ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 122. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych

dokumentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 1721, z późn. zm.[15)]) w art. 22 w ust. 1 po pkt 8c dodaje się pkt 8d w brzmieniu:

„8d) Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców;”.

Art. 123. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1827 oraz z 2017 r. poz. 624, 1273, 1529, 1543 i 1566) w załączniku do ustawy w części I ust. 36a otrzymuje brzmienie:

	36a. Dokonanie wpisu do rejestru podmiotów niebędących przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), podmiotu wykonującego działalność na podstawie przepisów o środkach ochrony roślin w zakresie:		
	1) potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin	220 zł	
	2) prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin	616 zł	

Art. 124. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2017 r. poz. 229, 1089 i 1132) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), a także:”,

b) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą

[15)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 1530, 1600 i 1909.

lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców,”,

c) lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) osobę fizyczną, która posiada kontrolę, w rozumieniu pkt 4, nad co najmniej jednym przedsiębiorcą, choćby nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, jeżeli podejmuje dalsze działania podlegające kontroli koncentracji, o której mowa w art. 13,”;

2) art. 105l otrzymuje brzmienie:

„Art. 105l. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

3) w art. 105q pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 51 ust. 1 i 2 oraz art. 52 zdanie pierwsze ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców – w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale;”.

Art. 125. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1210 i 1387) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 3j pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer akcyzowy, jeżeli producent lub handlowiec takie posiada;”;

2) w art. 13 w ust. 3a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer akcyzowy nadany przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego,”;

3) w art. 14 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) oznaczenie formy prawnej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer akcyzowy wydany przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, jeżeli producent lub handlowiec taki posiada, oraz numer PESEL osoby kierującej działalnością producenta lub handlowca lub, dla osób nieposiadających numeru PESEL, numer dokumentu tożsamości;”;

4) w art. 21b:

a) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) producenta lub handlowca, jeżeli taki posiada;”,

b) w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) producenta lub handlowca, jeżeli taki posiada;”;

5) w art. 29b ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do przeglądu zapasów interwencyjnych przeprowadzanego przez osoby upoważnione przez Komisję Europejską nie stosuje się przepisów rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 126. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2017 r. poz. 668 i 1566) w art. 32 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do podmiotów, o których mowa w ust. 2, niebędących przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), przepisy rozdziału 5 tej ustawy stosuje się odpowiednio.”.

Art. 127. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2017 r. poz. 1459) w art. 6 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na takich samych zasadach jak obywatele polscy na zasadach określonych w ustawie z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) oraz w ustawie z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …);”.

Art. 128. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2017 r. poz. 489, 624, 777, 952 i 1428) w art. 2:

1) w pkt 17 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) wykreśleniem z rejestru pozarolniczej działalności gospodarczej lub zawieszeniem jej wykonywania w rozumieniu art. 36aa ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778 i …),”;

2) w pkt 18 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) rozpoczęciem pozarolniczej działalności gospodarczej lub wznowieniem jej wykonywania po okresie zawieszenia w rozumieniu art. 36aa ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.”.

Art. 129. W ustawie z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich (Dz. U. z 2016 r. poz. 49 i 1948) w art. 40 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Funkcjonariuszowi Policji przysługuje prawo do wykonywania czynności, o których mowa w art. 40 ust. 7, po okazaniu legitymacji służbowej i pisemnego upoważnienia, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 130. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, 60 i 937) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 23b otrzymuje brzmienie:

„23b) pośredniczący podmiot tytoniowy – podmiot posiadający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium kraju, przedsiębiorca zagraniczny posiadający oddział z siedzibą na terytorium kraju, utworzony na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …) lub przedsiębiorca zagraniczny, który wyznaczył podmiot reprezentujący go na terytorium kraju, prowadzący działalność gospodarczą w zakresie suszu tytoniowego, który został wpisany do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych;”;

2) w art. 10 w ust. 13 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane dotyczące podatnika, w tym nazwę oraz adres siedziby albo zamieszkania, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;

3) w art. 16:

a) ust. 3 i 3a otrzymują brzmienie:

„3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego, pisemnie potwierdza jego przyjęcie. Potwierdzenie powinno zawierać dane dotyczące zarejestrowanego podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w zakresie wyrobów akcyzowych, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę

podmiotu, adres jego zamieszkania lub siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych, w zakresie których prowadzi on działalność gospodarczą.

3a. Podmiot zamierzający prowadzić działalność gospodarczą jako pośredniczący podmiot węglowy lub pośredniczący podmiot gazowy, zamiast złożenia zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany powiadomić o tym pisemnie właściwego naczelnika urzędu skarbowego przed dniem rozpoczęcia tej działalności. Powiadomienie powinno zawierać dane dotyczące tego podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania lub siedziby podmiotu oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.”,

b) ust. 3c otrzymuje brzmienie:

„3c. Minister właściwy do spraw finansów publicznych lub upoważniony przez niego organ publikuje, bez zbędnej zwłoki, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych aktualną listę pośredniczących podmiotów węglowych oraz pośredniczących podmiotów gazowych, obejmującą ich następujące dane: imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania, jeżeli jest on taki sam jak adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, lub adres siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania lub siedziby podmiotu oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.”;

4) w art. 20d w pkt 1 lit. a–c otrzymują brzmienie:

„a) w przypadku podmiotu krajowego: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, miejsce i adres wykonywania działalności w zakresie suszu tytoniowego, miejsce i adres magazynowania suszu tytoniowego na terytorium kraju, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub informację o wpisie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, numer identyfikacji podatkowej (NIP),

b) w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego posiadającego oddział z siedzibą na terytorium kraju, utworzony na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia

… o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

– imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania lub siedziby oraz informacje o prowadzonej przez ten podmiot działalności,
– nazwy oddziałów z siedzibą na terytorium kraju, w ramach których przedsiębiorca zagraniczny prowadzi działalność gospodarczą na terytorium kraju, adresy ich siedzib, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, numer identyfikacji podatkowej (NIP),
– miejsce i adres wykonywania działalności w zakresie suszu tytoniowego na terytorium kraju oraz miejsce i adres magazynowania suszu tytoniowego na terytorium kraju,
– imiona i nazwiska osób upoważnionych do reprezentowania oddziału przedsiębiorcy zagranicznego oraz ich adresy,

c) w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego nieposiadającego oddziału z siedzibą na terytorium kraju utworzonego na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

– imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania lub siedziby oraz informacje o prowadzonej przez ten podmiot działalności,
– imię i nazwisko lub nazwę podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, numer identyfikacji podatkowej (NIP),
– miejsce i adres wykonywania działalności w zakresie suszu tytoniowego na terytorium kraju oraz miejsce i adres magazynowania suszu tytoniowego na terytorium kraju,”;

5) w art. 31d w ust. 7 uchyla się pkt 4;

6) w art. 48:

a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie

została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez niego działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), w zakresie wyrobów akcyzowych;”,

b) w ust. 9 w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) oddział z siedzibą na terytorium kraju utworzony na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nabywa te paliwa na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju przez ten oddział;”,

c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Informacja, o której mowa w ust. 10, powinna zawierać określenie rodzaju, kodu CN i ilości nabytego paliwa oraz:

1) w przypadku gdy podmiot, na rzecz którego nabyte zostały paliwa, posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres miejsca zamieszkania lub siedziby podmiotu, jego numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL;

2) w przypadku gdy podmiot, na rzecz którego nabyte zostały paliwa, jest przedsiębiorcą zagranicznym prowadzącym działalność w ramach oddziału z siedzibą na terytorium kraju, utworzonego na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, nazwę oddziału z siedzibą na terytorium kraju, w ramach którego przedsiębiorca zagraniczny prowadzi działalność gospodarczą na terytorium kraju, adres siedziby tego oddziału, numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL oddziału użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczeniu na terytorium kraju paliw, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym.”;

7) w art. 49 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby

lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie rodzaju i zakresu działalności, która będzie prowadzona w składzie podatkowym, jak również wskazanie planowanej lokalizacji składu podatkowego, proponowanego zabezpieczenia akcyzowego oraz liczby już prowadzonych przez podmiot składów podatkowych.”;

8) w art. 54 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek o wydanie zezwolenia wyprowadzenia powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych, a także adres, pod którym jest zlokalizowany skład podatkowy, z którego będzie następowało wyprowadzanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, oraz numer akcyzowy tego składu podatkowego.”;

9) w art. 56:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez niego działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, w zakresie wyrobów akcyzowych.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie zakresu działalności, która będzie prowadzona przez podmiot, a także proponowane zabezpieczenie akcyzowe.”;

10) w art. 57:

a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także planowaną lokalizację miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;”,

b) w ust. 3a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także planowaną lokalizację miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;”;

11) w art. 59:

a) w ust. 8 w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) oddział z siedzibą na terytorium kraju utworzony na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nabywa te paliwa na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju przez ten oddział;”,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Informacja, o której mowa w ust. 9, powinna zawierać określenie rodzaju, kodu CN i ilości nabytego paliwa oraz:

1) w przypadku gdy podmiot, na rzecz którego nabyte zostały paliwa, posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres miejsca zamieszkania lub siedziby podmiotu, jego numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL;

2) w przypadku gdy podmiot, na rzecz którego nabyte zostały paliwa, jest przedsiębiorcą zagranicznym prowadzącym działalność w ramach oddziału z siedzibą na terytorium kraju, utworzonego na warunkach i zasadach

określonych w ustawie z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, nazwę oddziału z siedzibą na terytorium kraju, w ramach którego przedsiębiorca zagraniczny prowadzi działalność gospodarczą na terytorium kraju, adres siedziby tego oddziału, numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL oddziału użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczeniu na terytorium kraju paliw, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym.”;

12) w art. 62a w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz adres poczty elektronicznej;”;

13) w art. 81 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać dane dotyczące sprzedawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę sprzedawcy, adres jego siedziby lub zamieszkania, określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, dane identyfikacyjne przedstawiciela podatkowego, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę przedstawiciela podatkowego, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedstawiciel podatkowy taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także rodzaj wyrobów akcyzowych, które będą nabywane wewnątrzwspólnotowo.”;

14) w art. 89:

a) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane dotyczące nabywcy, w tym nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania, a także NIP;”,

b) w ust. 15 w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) w przypadku oświadczeń, o których mowa w:

– ust. 5 pkt 1 – imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby, a także NIP składającego oświadczenie,

– ust. 5 pkt 2 – imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz numer PESEL składającego oświadczenie;”;

15) w art. 126 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej i posiadaniu zezwolenia, koncesji lub uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców;”.

Art. 131. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1803) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);”;

2) w art. 59a w ust. 1:

a) uchyla się pkt 5,

b) uchyla się pkt 7;

3) w art. 64a w ust. 1:

a) uchyla się pkt 6,

b) uchyla się pkt 8,

c) uchyla się pkt 10;

4) art. 71a otrzymuje brzmienie:

„Art. 71a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 132. W ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1161) w art. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) paczkujący – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), który paczkuje produkty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wprowadza towar paczkowany do obrotu;”.

Art. 133. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2065) w art. 1a pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) przedsiębiorca – przedsiębiorcę, o którym mowa w ustawie z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);

2) przedsiębiorca zagraniczny – przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …);”.

Art. 134. W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471, 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 88, 1089 i 1909) w art. 32 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W sprawach dotyczących udzielenia, odmowy udzielenia, zmiany i cofnięcia koncesji na prowadzenie kasyna gry nie stosuje się przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 135. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1015 i 1188, z 2015 r. poz. 396, z 2016 r. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 819 i 933) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:
   a) w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:
      „d) numeru identyfikacji podatkowej (NIP) lub innego numeru identyfikacyjnego w przypadku osoby zagranicznej, o której mowa w art. 3 pkt 5 lit. b i c ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …),”,
   b) w pkt 3:
      – lit. f otrzymuje brzmienie:
        „f) numeru identyfikacji podatkowej (NIP) lub innego numeru identyfikacyjnego w przypadku osoby zagranicznej, o której mowa w art. 3 pkt 5 lit. a ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”,
      – lit. h otrzymuje brzmienie:
        „h) numeru właściwej ewidencji wraz z oznaczeniem organu ewidencyjnego lub numeru właściwego rejestru wraz z oznaczeniem sądu rejestrowego w przypadku osoby zagranicznej, o której mowa w art. 3 pkt 5 lit. a

ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”;

2) w art. 28 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej na zasadach określonych w ustawie z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. …);”;

3) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. Do kontroli działalności gospodarczej biura stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 136. W ustawie z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 211) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Obowiązki importera lub dystrybutora, mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wynikające z przepisów ustawy, stosuje się do przedsiębiorcy zagranicznego wykonującego działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, o którym mowa w art. 14 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …).”;

2) w art. 71 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Do postępowania kontrolnego, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. ..).”.

Art. 137. W ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1463 i 1600) w art. 29 ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Działalność Centralnego Ośrodka Sportu, o której mowa w ust. 1a, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. ..).”.

Art. 138. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 935) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) przedsiębiorcą – jest przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) lub każda inna jednostka organizacyjna, niezależnie od formy własności, którzy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zamierzają realizować lub realizują związane z dostępem do informacji niejawnych umowy lub zadania wynikające z przepisów prawa;”;

2) w art. 67 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nazwę podmiotu, adres jego siedziby, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym i numer identyfikacji podatkowej (NIP);”.

Art. 139. W ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1867, 1920 i 1954 oraz z 2017 r. poz. 60 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ustawie z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);”;

2) w art. 30 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania, a w przypadku osoby prawnej nazwę i siedzibę przedsiębiorcy oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”.

Art. 140. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2017 r. poz. 978) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Starosta dokonuje wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, i wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu.”;

2) po art. 28 dodaje się art. 28a i art. 28b w brzmieniu:

„Art. 28a. Starosta prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 28b. 1. Starosta jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców w terminie 7 dni od dnia wpływu do tego organu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 28 ust. 5.

2. Jeżeli starosta nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy starosta wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

3) w art. 45:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 2 starosta wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.”,

b) dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu:

„4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. W przypadku gdy wydano decyzję, o której mowa w ust. 1, a przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej, z urzędu wykreśla się przedsiębiorcę także z tych rejestrów działalności regulowanej.

6. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców na skutek wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania tej decyzji.

7. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 28b ust. 2.”;

4) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. Starosta, o którym mowa w art. 28 ust. 3, skreśla przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców również na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

5) w art. 85:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej wykonującej badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Marszałek województwa dokonuje wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, i wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu.”;

6) po art. 85 dodaje się art. 85a i art. 85b w brzmieniu:

„Art. 85a. Marszałek województwa prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 85b. 1. Marszałek województwa jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 85 ust. 5.

2. Jeżeli marszałek województwa nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy marszałek województwa wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

7) w art. 87 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wydaje z urzędu zaświadczenie o wpisie do ewidencji;”;

8) w art. 88 po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Decyzja, o której mowa w ust. 4, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5b. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 4, w przypadku gdy przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej, z urzędu wykreśla się przedsiębiorcę także z tych rejestrów działalności regulowanej.”;

9) po art. 88 dodaje się art. 88a i art. 88b w brzmieniu:

„Art. 88a. 1. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 88 ust. 4.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 85b ust. 2.

Art. 88b. Marszałek województwa wykreśla przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

10) w art. 114 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy stanowi działalność regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy.”;

11) w art. 115 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wojewoda dokonuje wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, oraz wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu.”;

12) po art. 115 dodaje się art. 115a i art. 115b w brzmieniu:

„Art. 115a. Wojewoda prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 115b. 1. Wojewoda jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 115 ust. 3.

2. Jeżeli wojewoda nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy wojewoda wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

13) w art. 118 po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Decyzja, o której mowa w ust. 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

4b. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, w przypadku gdy przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej, z urzędu wykreśla się przedsiębiorcę także z tych rejestrów działalności regulowanej.”;

14) po art. 118 dodaje się art. 118a i art. 118b w brzmieniu:

„Art. 118a. 1. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 118 ust. 3.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 115b ust. 2.

Art. 118b. Wojewoda wykreśla przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”.

Art. 141. W ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2016 r. poz. 157 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1428) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Prowadzenie żłobka lub klubu dziecięcego jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) i wymaga wpisu do rejestru żłobków i klubów dziecięcych, zwanego dalej „rejestrem”.”;

2) w art. 27 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer NIP podmiotu prowadzącego żłobek lub klub dziecięcy;”;

3) w art. 28 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer NIP, o ile wnioskodawcy taki numer nadano;”;

4) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. Organ prowadzący rejestr prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy, niezgodności z treścią wniosku przedsiębiorcy lub niezgodności ze stanem faktycznym wynikającym z innych rejestrów publicznych.”;

5) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu podmiotu do rejestru.”;

6) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. 1. Organ prowadzący rejestr jest obowiązany dokonać wpisu podmiotu do rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu do tego organu wniosku o wpis wraz z dołączonymi do niego dokumentami, o których mowa w art. 28.

2. Jeżeli organ prowadzący rejestr nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do tego organu upłynęło 14 dni, podmiot może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ wezwał podmiot do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

7) w art. 31 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) w stosunku do przedsiębiorcy wydano decyzję o zakazie wykonywania działalności objętej wpisem, w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku.”;

8) w art. 32 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) uzyskania przez organ prowadzący rejestr informacji o zgonie podmiotu będącego osobą fizyczną;

6) uzyskania przez organ prowadzący rejestr informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

9) po art. 32 dodaje się art. 32a i art. 32b w brzmieniu:

„Art. 32a. Wraz z wykreśleniem z rejestru z przyczyn, o których mowa w art. 32 pkt 2 lub 3, wójt, burmistrz lub prezydent miasta może wydać decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem, mając na uwadze skalę, zakres oraz powtarzalność naruszeń.

Art. 32b. 1. Przedsiębiorca, w stosunku do którego wydano decyzję, o której mowa w art. 32a, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do podmiotu, który wykonywał działalność bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 30a ust. 2.”;

10) w art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, organ prowadzący rejestr dokonuje zmian w rejestrze oraz z urzędu wydaje podmiotowi wpisanemu do rejestru zaświadczenie, o którym mowa w art. 30, uwzględniające te zmiany.”;

11) w art. 46a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli organ prowadzący wykaz nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w art. 46b ust. 6a, a od dnia wpływu zgłoszenia do tego organu upłynęło 14 dni, dzienny opiekun może objąć dziecko opieką. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ wezwał podmiot zatrudniający dziennego opiekuna do uzupełnienia zgłoszenia, nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia zgłoszenia.”;

12) w art. 46b po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany dokonać wpisu do wykazu w terminie 7 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1 lub w art. 47a pkt 1.”.

Art. 142. W ustawie z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 494) w art. 4 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Centrum może prowadzić działalność gospodarczą na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 143. W ustawie z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. z 2017 r. poz. 886) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19 w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) – w przypadku podmiotów i wytwórców, o których mowa w art. 18 ust. 2, o ile taki numer posiadają”;

2) w art. 20 w ust. 1:

a) w pkt 7 średnik zastępuje się kropką,

b) uchyla się pkt 8;

3) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorców stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 144. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1638, 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 2110) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) we wszelkich formach przewidzianych dla wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej,”;

2) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność lecznicza jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”,

b) w ust. 1a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Nie stanowi działalności regulowanej w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców działalność lecznicza:”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do działalności leczniczej, o której mowa w ust. 1a, stosuje się przepisy dotyczące działalności regulowanej w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

3) w art. 104 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Organ prowadzący rejestr wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.”;

4) w art. 106 w ust. 3 w pkt 1 uchyla się lit. d;

5) po art. 106 dodaje się art. 106a w brzmieniu:

„Art. 106a. Organ prowadzący rejestr prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.”;

6) w art. 108:

a) w ust. 2 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) uzyskania informacji o zgonie podmiotu lub uzyskania informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu podmiotu.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wykreślenie z rejestru z przyczyn, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4 oraz 6–8, następuje z urzędu.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy podmiot wykonuje działalność leczniczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej.”,

d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepis ust. 4 stosuje się do podmiotu wykonującego działalność leczniczą, który wykonywał tę działalność bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 104 ust. 2.”;

7) art. 113 otrzymuje brzmienie:

„Art. 113. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kontroli, o której mowa w art. 111, stosuje się przepisy ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 145. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2016 r. poz. 859 oraz z 2017 r. poz. 624) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, zwanego dalej „rejestrem”.”;

2) w art. 20 w ust. 3 w pkt 2:

a) w lit. b przecinek zastępuje się średnikiem,

b) uchyla się lit. c;

3) w art. 21 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

6. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana tych danych.”;

4) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu do ministra wniosku o wpis wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, dla której rejestr jest prowadzony, a także informacją, o której mowa w art. 20 ust. 5, jeśli jest wymagana.

2. Jeżeli minister właściwy do spraw rynków rolnych nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do ministra upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność po uprzednim zawiadomieniu o tym ministra na piśmie. Nie dotyczy to przypadku, gdy minister wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

5) w art. 22:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, jeśli:

1) przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 20 ust. 3 pkt 5 lub w art. 20 ust. 4 pkt 2, niezgodne ze stanem faktycznym;

2) przedsiębiorca nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich w wyznaczonym przez ministra terminie;

3) stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich przez przedsiębiorcę;

4) nastąpiło cofnięcie przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, z uwagi na:

a) zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne,

b) kierowanie podmiotem przez osoby skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe,

c) prowadzenie działalności niezgodnie z uzyskanym zezwoleniem,

d) nieposiadanie tytułu prawnego do korzystania z miejsca, w którym prowadzono skład podatkowy.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

1b. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 2 minister właściwy do spraw rynków rolnych wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.

1c. Minister właściwy do spraw rynków rolnych powiadamia ministra właściwego do spraw finansów publicznych o wydanej decyzji, o której mowa w ust. 1.

1d. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rynków rolnych z urzędu wykreśla przedsiębiorcę z rejestru.”,

c) uchyla się ust. 2;

6) po art. 22 dodaje się art. 22a i art. 22b w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. Przedsiębiorca, wobec którego wydano decyzję o zakazie wykonywania działalności, o której mowa w art. 22 ust. 1, może uzyskać wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 21a ust. 2.

Art. 22b. Minister właściwy do spraw rynków rolnych wykreśla przedsiębiorcę z rejestru na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

7) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W sprawach dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 146. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1844) w art. 2 pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);”.

Art. 147. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131, z późn. zm.[16)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do koncesjonowania działalności, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), z wyjątkiem art. 32 tej ustawy.”;

2) w art. 24 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„We wniosku o udzielenie koncesji, poza wymaganiami przewidzianymi przepisami z zakresu ochrony środowiska, określa się:”,

b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–9 w brzmieniu:

„7) firmę przedsiębiorcy, oznaczenie jego siedziby i adresu albo miejsca zamieszkania i adresu oraz adresu głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej;

8) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);

[16)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202, 1089, 1215 i 1566.

9) rodzaj i zakres wykonywania zamierzonej działalności.”;

3) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. Przedsiębiorca jest obowiązany zgłaszać organowi koncesyjnemu wszelkie zmiany danych, zawartych we wniosku o udzielenie koncesji, w terminie 14 dni od dnia ich powstania.”;

4) po art. 28h dodaje się art. 28ha w brzmieniu:

„Art. 28ha. 1. Przedsiębiorca przekazujący podczas postępowania o udzielenie koncesji informacje stanowiące tajemnice przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji może zgłosić wniosek, aby informacjom tym była nadana klauzula poufności.

2. Informacjom nadaje się klauzulę poufności, pod warunkiem że przedsiębiorca:

1) przekazując informacje, uzasadni swoje żądanie;

2) z przekazanych informacji sporządzi streszczenie, które może zostać udostępnione innym uczestnikom postępowania.

3. Informacje, którym nadano klauzulę poufności, nie mogą być udostępniane innym uczestnikom postępowania bez zgody przedsiębiorcy przekazującego informacje.”;

5) w art. 37 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Organ koncesyjny może także cofnąć koncesję albo zmienić jej zakres ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli, a także w razie ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy.

6. Organ koncesyjny cofa koncesję w przypadku, gdy wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.”;

6) po art. 37a dodaje się art. 37b w brzmieniu:

„Art. 37b. Przedsiębiorca, któremu cofnięto koncesję z przyczyn, o których mowa w art. 37 ust. 2, może wystąpić z wnioskiem o ponowne udzielenie koncesji w takim samym zakresie nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu koncesji.”;

7) w art. 154:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do kontroli działalności prowadzonej na podstawie przepisów ustawy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ograniczenie czasu trwania wszystkich kontroli, przeprowadzanych przez właściwy organ administracji geologicznej, w jednym roku kalendarzowym dotyczy poszczególnych zakładów górniczych albo zakładów wykonujących roboty geologiczne.”;

8) po art. 154 dodaje się art. 154a i art. 154b w brzmieniu:

„Art. 154a. 1. Czynności kontrolne prowadzone przez organy nadzoru górniczego są wykonywane w miejscu wykonywania działalności podlegającej kontroli lub w miejscu związanym z prowadzoną przez przedsiębiorcę działalnością, w tym w miejscach, w których mogą się znajdować urządzenia oraz dokumenty dotyczące tych urządzeń, a także dokumenty dotyczące czynności podlegających kontroli.

2. Jeżeli w tym samym czasie, w miejscu wykonywania nadzoru i kontroli, czynności w ruchu zakładu górniczego albo zakładu wykonują różne podmioty wykonujące w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone im czynności w ruchu zakładu górniczego, albo zakładu, czynności kontrolne mogą być podejmowane wobec każdego z tych podmiotów.

Art. 154b. 1. Po zakończeniu czynności kontrolnych sporządza się protokół kontroli.

2. W protokole kontroli określa się w szczególności:

1) zakres przedmiotowy kontroli;
2) dzień lub dni, w których przeprowadzono kontrolę;
3) miejsce lub miejsca, w których przeprowadzono kontrolę;
4) osoby biorące udział w kontroli ze strony kontrolującego i kontrolowanego, z określeniem, w jakim charakterze brały udział w kontroli;
5) ustalenia kontroli;
6) wykaz dowodów, zebranych w trakcie kontroli.

3. Doręczenie protokołu kontroli przedsiębiorcy lub osobie przez niego upoważnionej kończy kontrolę.

4. Przedsiębiorca może wnieść zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole kontroli w terminie 7 dni od doręczenia protokołu kontroli.

5. W przypadku wniesienia zastrzeżeń, organ nadzoru górniczego sporządza aneks do protokołu kontroli, w którym wskazuje, które zastrzeżenia uznał za uzasadnione, lub wyjaśnia, dlaczego nie uznał zastrzeżeń za uzasadnione. Organ nadzoru górniczego

podpisuje aneks do protokołu kontroli i doręcza go przedsiębiorcy lub osobie przez niego upoważnionej.”;

9) w art. 163 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy może powierzyć wykonanie niektórych zadań określonych w art. 162 jednostkom organizacyjnym utworzonym na podstawie odrębnych przepisów, a także przedsiębiorcom w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców – jeżeli przedmiot ich działania obejmuje prowadzenie prac geologicznych.”.

Art. 148. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1251 i 2020) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 45a otrzymuje brzmienie:

„Art. 45a. Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych udziela organowi innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, na jego wniosek, informacji na temat prawa wykonywania zawodu pielęgniarki lub położnej osoby wskazanej we wniosku, do celów świadczenia transgranicznej opieki zdrowotnej. Informacji udziela się za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym IMI, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 41 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...).”;

2) w art. 75 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kształcenie podyplomowe prowadzone przez przedsiębiorcę jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”;

3) w art. 76:

a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6c w brzmieniu:

„6a. Organ prowadzący rejestr wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.

6b. Organ prowadzący rejestr jest obowiązany dokonać wpisu wnioskodawcy do rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu do tego organu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2.

6c. Jeżeli organ prowadzący rejestr nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 6b, a od dnia wpływu wniosku do tego organu upłynęło 14 dni,

wnioskodawca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”,

b) w ust. 8 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) uzyskania przez organ prowadzący rejestr informacji o zgonie organizatora szkolenia, o którym mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2, lub uzyskania informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”,

c) po ust. 9 dodaje się ust. 9a i 9b w brzmieniu:

„9a. Uchwała, o której mowa w ust. 9, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

9b. Przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy organizator szkolenia wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej.”,

d) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio do organizatora kształcenia, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 76 ust. 6c.”;

4) w art. 77 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Organ prowadzący rejestr prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.”.

Art. 149. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) oddział – wyodrębnioną i samodzielną organizacyjnie część działalności gospodarczej, wykonywaną przez przedsiębiorcę poza siedzibą przedsiębiorcy lub głównym miejscem wykonywania działalności, przy czym w przypadku unijnej instytucji płatniczej, unijnej instytucji pieniądza elektronicznego oraz zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego wszystkie jej oddziały

znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za jeden oddział;”,

b) pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);”;

2) w art. 9 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zastosowanie się do zasad określonych w ust. 1 i 2 przez podmiot zamierzający prowadzić system płatności w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku lub podmiot prowadzący już taki system, jest oceniane przez Prezesa NBP w ramach postępowania w sprawie uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 i 3 ustawy o ostateczności rozrachunku.”;

3) w art. 103 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

4) w art. 118 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność w zakresie usług płatniczych w charakterze biura usług płatniczych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

5) w art. 119 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Rejestr biur usług płatniczych jest rejestrem działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia …. – Prawo przedsiębiorców, dla działalności, o której mowa w art. 118 ust. 1.”;

6) po art. 119 dodaje się art. 119a–119c w brzmieniu:

„Art. 119a. 1. Wpis do rejestru biur usług płatniczych następuje na pisemny wniosek przedsiębiorcy zawierający dane, o których mowa w art. 136 pkt 2–4.

2. Do wniosku o dokonanie wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, dołącza się oświadczenie następującej treści: „Oświadczam, że: 1) dane zawarte we wniosku są kompletne i zgodne z prawdą; 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w charakterze biura usług płatniczych, określone w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 i …).”.

3. KNF dokonuje wpisu biura usług płatniczych w terminie 7 dni od dnia wpływu do KNF wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2.

4. Za dzień rozpoczęcia działalności w charakterze biura usług płatniczych uważa się dzień dokonania wpisu do rejestru.

Art. 119b. Osoba zarządzająca biurem usług płatniczych nie może być osobą prawomocnie skazaną za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstwo przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a Kodeksu karnego, lub przestępstwo skarbowe.

Art. 119c. 1. Biuro usług płatniczych jest obowiązane do zapewnienia rozwiązań organizacyjnych pozwalających na wykonywanie obowiązków związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy.

2. Do biur usług płatniczych stosuje się odpowiednio przepis art. 73 i art. 75.”;

7) uchyla się art. 120;

8) uchyla się art. 122;

9) po art. 122 dodaje się art. 122a w brzmieniu:

„Art. 122a. KNF wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.”;

10) uchyla się art. 124;

11) w art. 128 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 pkt 1 i 2 stosuje się także w przypadku, gdy biuro usług płatniczych, w tym także przez swoich agentów, w danym okresie nie wykonało żadnej transakcji płatniczej, z wyjątkiem przypadku, gdy osoba prowadząca działalność gospodarczą w charakterze biura usług płatniczych w danym okresie miała zawieszoną działalność gospodarczą.”;

12) w art. 129:

a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. KNF może wydać decyzję o zakazie wykonywania działalności w zakresie biura usług płatniczych, gdy:

1) oświadczenie, o którym mowa w art. 119a ust. 2, zostało złożone niezgodnie ze stanem faktycznym;

2) stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych do prowadzenia działalności w charakterze biura usług płatniczych lub wynikających z przepisów ustawy obowiązków związanych z prowadzeniem działalności w charakterze biura usług płatniczych.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku niewykonania zalecenia lub nakazu, o których mowa w art. 106 ust. 1, KNF może:

1) nałożyć kary pieniężne, o których mowa w ust. 6;

2) wydać decyzję, o której mowa w ust. 6a.”,

c) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Decyzja, o której mowa w ust. 6a, podlega natychmiastowemu wykonaniu.”;

13) w art. 132zl:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydawaniu zezwolenia na prowadzenie schematu płatniczego oraz zezwolenia na zmianę zasad funkcjonowania schematu płatniczego;”,

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wydawaniu decyzji o czasowym, częściowym albo całkowitym wstrzymaniu funkcjonowania schematu płatniczego albo cofnięciu zezwolenia na prowadzenie schematu płatniczego;”;

14) art. 132zm otrzymuje brzmienie:

„Art. 132zm. 1. Prowadzenie schematu płatniczego wymaga zezwolenia Prezesa NBP.

2. Zezwolenia Prezesa NBP wymaga również zmiana zasad funkcjonowania schematu płatniczego.

3. Prezes NBP wydaje zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, jeżeli zasady dostępu do schematu płatniczego są ustalone według obiektywnych, równych i proporcjonalnych kryteriów, a ograniczenia w dostępie do tego schematu nie mogą być większe, niż jest to konieczne ze względu na ochronę przed określonymi rodzajami ryzyka, takimi jak ryzyko rozrachunkowe, ryzyko operacyjne i ryzyko biznesowe, oraz ze względu na ochronę finansową i operacyjną stabilności schematu płatniczego.”;

15) w art. 132zn:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organizacja płatnicza składa wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 132zm ust. 1 lub 2, co najmniej na 3 miesiące przed planowanym rozpoczęciem funkcjonowania schematu płatniczego lub co najmniej na 3 miesiące

przed planowanym wprowadzeniem zmian w zasadach funkcjonowania schematu płatniczego.”,

b) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prezes NBP odmawia wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 132zm ust. 1 lub 2, jeżeli:”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Prezes NBP wydaje zezwolenie, o którym mowa w art. 132zm ust. 1 lub 2, albo odmawia jego wydania w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku lub jego uzupełnienia.”;

16) w art. 132zo:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenie, o którym mowa w art. 132zm ust. 1 lub 2, nie jest wymagane, jeżeli:”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli Prezes NBP stwierdzi, że zasady funkcjonowania schematu płatniczego nie zapewniają w wystarczającym stopniu bezpieczeństwa lub sprawności funkcjonowania schematu płatniczego albo infrastruktury, systemów płatności lub schematów płatniczych, z którymi schemat płatniczy jest powiązany, wzywa on organizację płatniczą do wystąpienia z wnioskiem o uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w art. 132zm ust. 1.”;

17) w art. 132zq ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Organizacja płatnicza jest obowiązana przekazać NBP teksty jednolite dokumentów określających zasady funkcjonowania schematu płatniczego w terminie miesiąca od dnia otrzymania zezwolenia na zmianę zasad funkcjonowania schematu płatniczego.”;

18) w art. 132zr w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prezes NBP może wydać decyzję o czasowym, częściowym albo całkowitym wstrzymaniu funkcjonowania schematu płatniczego albo cofnąć zezwolenie na prowadzenie schematu płatniczego w razie stwierdzenia, że:”,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zmiany zasad funkcjonowania schematu płatniczego zostały dokonane bez uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 132zm ust. 2.”;

19) w art. 141 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku biura usług płatniczych KNF odmawia wpisu do rejestru także, jeśli wnioskodawcę wykreślono z rejestru zgodnie z przepisem art. 142 ust. 1a pkt 1 w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku.”;

20) w art. 142 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. KNF dokonuje z urzędu wykreślenia biura usług płatniczych z rejestru biur usług płatniczych w przypadku:

1) wydania decyzji, o której mowa w art. 129 ust. 6a;
2) uzyskania informacji o zgonie przedsiębiorcy prowadzącego biuro usług płatniczych;
3) gdy biuro zostało usunięte z rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

1b. Biuro usług płatniczych, które z urzędu wykreślono z rejestru biur usług płatniczych w przypadku, o którym mowa w ust. 1a pkt 1, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wykreślenia.”;

21) w art. 152a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto prowadzi schemat płatniczy bez wymaganego zezwolenia Prezesa NBP lub nie będąc do jego prowadzenia uprawnionym w inny sposób, podlega grzywnie do 5 000 000 zł.”.

Art. 150. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1834, 1948 i 1954) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 50:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia kursów ADR, kursu na eksperta ADN, eksperta ADN do spraw przewozu gazów, eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów oraz kursów dla doradców, zwanych dalej łącznie „kursami”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Po wpisaniu podmiotu, o którym mowa w ust. 2 lub 3, do rejestru podmiotów prowadzących kursy marszałek województwa wydaje z urzędu zaświadczenie potwierdzające wpis do rejestru podmiotów prowadzących kursy.”;

2) po art. 52 dodaje się art. 52a i art. 52b w brzmieniu:

„Art. 52a. 1. Marszałek województwa prowadzący rejestr podmiotów prowadzących kursy, o którym mowa w art. 52 ust. 1 albo 2, prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

2. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru podmiot prowadzący kursy jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych.

Art. 52b. 1. Marszałek województwa prowadzący rejestr podmiotów prowadzących kursy, o którym mowa w art. 52 ust. 1 albo 2, jest obowiązany dokonać wpisu podmiotu do tego rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 50 ust. 8.

2. Jeżeli marszałek województwa nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, podmiot prowadzący kursy może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy marszałek województwa wezwał podmiot do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

3) w art. 56:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Decyzja administracyjna, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

2b. W przypadku wydania decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 1, marszałek województwa z urzędu wykreśla podmiot prowadzący kursy z rejestru podmiotów prowadzących kursy.”,

b) uchyla się ust. 3;

4) po art. 56 dodaje się art. 56a i art. 56b w brzmieniu:

„Art. 56a. 1. Podmiot prowadzący kursy, który został wykreślony z rejestru, o którym mowa w art. 52 ust. 1 lub 2, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji administracyjnej, o której mowa w art. 56 ust. 1.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do podmiotu prowadzącego kursy, który wykonywał działalność bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 52b ust. 2.

Art. 56b. Marszałek województwa prowadzący rejestr podmiotów prowadzących kursy wykreśla podmiot prowadzący kursy z tego rejestru na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie podmiotu lub uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu tego podmiotu.”;

5) art. 96 otrzymuje brzmienie:

„Art. 96. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do postępowania w sprawie kontroli wprowadzonych do obrotu ciśnieniowych urządzeń transportowych stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 i …) i przepisy ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

6) w art. 100 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do kontroli działalności gospodarczej w siedzibie uczestnika przewozu towarów niebezpiecznych stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 151. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. z 2016 r. poz. 825 oraz z 2017 r. poz. 1566) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), z wyłączeniem przedsiębiorców wykonujących działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, którzy ponieśli szkodę w wyniku powodzi, mogą ubiegać się o pożyczki na zasadach określonych w rozdziale 3.”;

2) w załączniku do ustawy wyrazy „(numer REGON, NIP)” zastępuje się wyrazami „(numer NIP)”.

Art. 152. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o współpracy rozwojowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2098) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);”.

Art. 153. W ustawie z dnia 28 czerwca 2012 r. o spłacie niektórych niezaspokojonych należności przedsiębiorców, wynikających z realizacji udzielonych zamówień publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 837) w art. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedsiębiorca:

a) przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) oraz

b) osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, nieprowadzącą działalności gospodarczej, która czasowo oferuje lub świadczy usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz

c) przedsiębiorcę z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który wykonuje działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi w tym państwie przepisami, a na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czasowo oferuje lub świadczy usługę, oraz

d) osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nieprowadzącą działalności gospodarczej, oferującą lub świadczącą usługę

– który zawarł umowę z wykonawcą udzielonego zamówienia publicznego;”.

Art. 154. W ustawie z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2017 r. poz. 633) w art. 121 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do podmiotów, o których mowa w art. 86 ust. 1 i art. 87 ust. 1, niebędących przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), przepisy rozdziału 5 tej ustawy stosuje się odpowiednio.”.

Art. 155. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność pocztowa jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) i wymaga wpisu do rejestru operatorów pocztowych, zwanego dalej „rejestrem”.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Czasowe świadczenie usług pocztowych innych niż usługi powszechne przez przedsiębiorców z państw członkowskich w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...) wymaga uzyskania wpisu do rejestru. Przepisy ust. 2–4 stosuje się.”;

2) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Prezes UKE wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez operatora pocztowego działalności pocztowej objętej wpisem, gdy:

1) operator pocztowy złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 9 ust. 3, niezgodne ze stanem faktycznym;

2) operator pocztowy nie usunął nieprawidłowości dotyczących warunków wymaganych do wykonywania działalności pocztowej, o których mowa w art. 7, w wyznaczonym przez Prezesa UKE terminie;

3) stwierdzi rażące naruszenie przez operatora pocztowego warunków wymaganych do wykonywania działalności pocztowej objętej wpisem do rejestru.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.”;

3) w art. 11 w pkt 2 w lit. b kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c–e w brzmieniu:

„c) wydania prawomocnego orzeczenia sądu o zakazie wykonywania działalności pocztowej objętej wpisem do rejestru,

d) uzyskaniu informacji o zgonie operatora pocztowego lub informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo z Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu operatora pocztowego,

e) w przypadku niewypełnienia przez operatora pocztowego obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 43 ust. 1, za dwa kolejne lata.”;

4) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. Operator pocztowy, którego wykreślono z rejestru zgodnie z art. 11 pkt 2 lit. b, może uzyskać ponowny wpis do rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 10a ust. 1.”;

5) w art. 13:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prezes UKE prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

„4a. Jeżeli Prezes UKE nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 4, a od dnia wpływu wniosku upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność po uprzednim zawiadomieniu na piśmie Prezesa UKE. Nie dotyczy to przypadku, gdy Prezes UKE wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

4b. Do wniosku o wpis do rejestru stosuje się odpowiednio art. 64 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 i …).

4c. Prezes UKE wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.”;

6) art. 121 otrzymuje brzmienie:

„Art. 121. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

7) w art. 124 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w sytuacji określonej w art. 13 ust. 4a.”.

Art. 156. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1987 oraz z 2017 r. poz. 785, 1566 i 2056) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;

2) w art. 11 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;

3) w art. 41 uchyla się ust. 10;

4) w art. 42:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) posiadacza odpadów;”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) posiadacza odpadów;”;

5) w art. 43:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) posiadacza odpadów;”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) posiadacza odpadów;”;

6) w art. 52:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 3,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 3;

7) w art. 53:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedsiębiorca zagraniczny wykonujący działalność w zakresie, o którym mowa w art. 50 ust. 1, składa wniosek o wpis do rejestru:

1) za pośrednictwem osoby upoważnionej do jego reprezentowania, zgodnie z art. 16 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …), do marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę oddziału – jeżeli ustanowił oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) bezpośrednio do Marszałka Województwa Mazowieckiego – jeżeli nie ustanowił oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) w ust. 3a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) za pośrednictwem osoby upoważnionej do jego reprezentowania, zgodnie z art. 16 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do marszałka województwa właściwego

ze względu na siedzibę oddziału – jeżeli ustanowił oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”,

c) w ust. 5 uchyla się pkt 3;

8) w art. 73 w ust. 2:

a) w pkt 1 uchyla się lit. d,

b) w pkt 5 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wykaz zakładów przetwarzania, z których prowadzącymi wprowadzający sprzęt lub autoryzowany przedstawiciel ma zawartą umowę, o której mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, zawierający:

– imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby,

– numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany,

– adresy zakładów przetwarzania,

– numer i nazwę grupy sprzętu, z którego powstał przyjmowany przez prowadzącego zakład przetwarzania zużyty sprzęt,

– informację o zdolnościach przetwórczych zakładów przetwarzania,

– wskazanie, na jaki okres zawarto umowy z prowadzącymi zakłady przetwarzania,”,

c) w pkt 6 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wykaz zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, z których prowadzącymi wprowadzający baterie lub akumulatory ma zawartą umowę, o której mowa w art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, zawierający:

– numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,

– imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,

– numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o ile został nadany,

– informacje o masie i rodzajach przetworzonych zużytych baterii i zużytych akumulatorów, w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach,”;

9) w art. 74 w ust. 3a w pkt 3 uchyla się lit. c;

10) w art. 75 w ust. 2 w pkt 1 uchyla się lit. d.

Art. 157. W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 684) w art. 2:

1) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);

2) podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców;”;

2) uchyla się pkt 6.

Art. 158. W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2017 r. poz. 50 i 60) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu lub konfekcjonowania tych środków jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu lub konfekcjonowania tych środków.”,

b) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ust. 3 pkt 1 lit. a i b oraz pkt 2 nie dotyczą mikroprzedsiębiorców, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, jeżeli wprowadzają oni do obrotu jedynie środki ochrony roślin, przeznaczone dla użytkowników nieprofesjonalnych, które nie zostały zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353

z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.[17)]), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1272/2008”, zaklasyfikowane do co najmniej jednej z poniższych klas i kategorii zagrożenia:”;

2) w art. 26 w ust. 1 uchyla się pkt 4;

3) po art. 27 dodaje się art. 27a–27e w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 1, prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

2. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 25 ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w tym rejestrze, w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych.

Art. 27b. 1. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 1, jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z załącznikami, o których mowa w art. 26 ust. 2.

2. Jeżeli wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 1, nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy wojewódzki inspektor wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

3. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 1, wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.

[17)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 235 z 05.09.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 16 z 20.01.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 83 z 30.03.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 179 z 11.07.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 149 z 01.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 216 z 10.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 261 z 03.10.2013, str. 5, Dz. Urz. UE L 167 z 06.06.2014, str. 36, Dz. Urz. UE L 350 z 06.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 197 z 25.07.2015, str. 10, Dz. Urz. UE L 195 z 20.07.2016, str. 11, Dz. Urz. UE L 349 z 21.12.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 116 z 05.05.2017, str. 1.

Art. 27c. 1. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 1, wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem, gdy:

1) przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1, niezgodne ze stanem faktycznym;
2) przedsiębiorca nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej w wyznaczonym przez wojewódzkiego inspektora terminie;
3) stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej przez przedsiębiorcę.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 1, przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 2 może wezwać przedsiębiorcę do usunięcia stwierdzonych naruszeń w wyznaczonym terminie.

4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 1, z urzędu wykreśla przedsiębiorcę z tego rejestru.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej.

Art. 27d. 1. Przedsiębiorca, wobec którego wydano decyzję o zakazie wykonywania działalności, o której mowa w art. 27c ust. 1, może uzyskać wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 27c ust. 1.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 25 ust. 1. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 27c ust. 2.

Art. 27e. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 1, wykreśla przedsiębiorcę z rejestru na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

4) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej tego sprzętu.”;

5) w art. 50 w ust. 1 uchyla się pkt 4;

6) po art. 51 dodaje się art. 51a–51e w brzmieniu:

„Art. 51a. 1. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 49 ust. 1, prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

2. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych.

Art. 51b. 1. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 49 ust. 1, jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z załącznikami, o których mowa w art. 50 ust. 2.

2. Jeżeli wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 49 ust. 1, nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy wojewódzki inspektor wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

3. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 49 ust. 1, wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.

Art. 51c. 1. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 49 ust. 1, wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem, gdy:

1) przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 50 ust. 2 pkt 1, niezgodne ze stanem faktycznym;

2) przedsiębiorca nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej w wyznaczonym przez wojewódzkiego inspektora terminie;

3) stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej przez przedsiębiorcę.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 49 ust. 1, przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 2 może wezwać przedsiębiorcę do usunięcia stwierdzonych naruszeń w wyznaczonym terminie.

4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 49 ust. 1, z urzędu wykreśla przedsiębiorcę z tego rejestru.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej.

Art. 51d. 1. Przedsiębiorca, wobec którego wydano decyzję o zakazie wykonywania działalności, o której mowa w art. 51c ust. 1, może uzyskać wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 51c ust. 2.

Art. 51e. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 49 ust. 1, wykreśla przedsiębiorcę z tego rejestru na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

7) w art. 52:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot niebędący przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców może prowadzić działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, po uzyskaniu wpisu do rejestru podmiotów niebędących przedsiębiorcami,

prowadzących działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej tego sprzętu.”,

b) w ust. 4 uchyla się pkt 3;

8) po art. 52 dodaje się art. 52a i art. 52b w brzmieniu:

„Art. 52a. Wojewódzki inspektor prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 52b. 1. Wojewódzki inspektor jest obowiązany dokonać wpisu zainteresowanego podmiotu do rejestru, o którym mowa w art. 52 ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 52 ust. 5.

2. Jeżeli wojewódzki inspektor nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, zainteresowany podmiot może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy wojewódzki inspektor wezwał podmiot do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

9) w art. 53 po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Przepisu ust. 8 nie stosuje się w przypadku określonym w art. 52b ust. 2.”;

10) w art. 55:

a) w ust. 3 uchyla się pkt 2,

b) w ust. 7 uchyla się pkt 2;

11) w art. 57 w ust. 6 uchyla się pkt 2;

12) w art. 58 w ust. 4 uchyla się pkt 4;

13) w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność gospodarcza polegająca na prowadzeniu szkoleń w zakresie środków ochrony roślin jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin.”;

14) w art. 68 w ust. 1 uchyla się pkt 4;

15) po art. 69 dodaje się art. 69a–69e w brzmieniu:

„Art. 69a. 1. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 67 ust. 1, prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

2. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 67 ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o zmianę wpisu w tym rejestrze w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych.

Art. 69b. 1. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 67 ust. 1, jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z załącznikami, o których mowa w art. 68 ust. 2.

2. Jeżeli wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 67 ust. 1, nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy wojewódzki inspektor wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

3. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 67 ust. 1, wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.

Art. 69c. 1. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 67 ust. 1, wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem, gdy:

1) przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 68 ust. 2 pkt 1, niezgodne ze stanem faktycznym;
2) przedsiębiorca nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej w wyznaczonym przez wojewódzkiego inspektora terminie;
3) stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej przez przedsiębiorcę.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 67 ust. 1, przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 2 może wezwać przedsiębiorcę do usunięcia stwierdzonych naruszeń w wyznaczonym terminie.

4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 67 ust. 1, z urzędu wykreśla przedsiębiorcę z tego rejestru.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej.

Art. 69d. 1. Przedsiębiorca, wobec którego wydano decyzję o zakazie wykonywania działalności, o której mowa w art. 69c ust. 1, może uzyskać wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 67 ust. 1. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 69b ust. 2.

Art. 69e. Wojewódzki inspektor prowadzący rejestr, o którym mowa w art. 67 ust. 1, wykreśla przedsiębiorcę z rejestru na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

16) w art. 70:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot niebędący przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców może prowadzić szkolenia w zakresie środków ochrony roślin, po uzyskaniu wpisu do rejestru podmiotów niebędących przedsiębiorcami, prowadzących szkolenia w zakresie środków ochrony roślin.”,

b) w ust. 3 uchyla się pkt 3;

17) po art. 70 dodaje się art. 70a i art. 70b w brzmieniu:

„Art. 70a. Wojewódzki inspektor prostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 70b. 1. Wojewódzki inspektor jest obowiązany dokonać wpisu zainteresowanego podmiotu do rejestru, o którym mowa w art. 70 ust. 1, w terminie 7

dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 70 ust. 4.

2. Jeżeli wojewódzki inspektor nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, zainteresowany podmiot może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy wojewódzki inspektor wezwał podmiot do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

18) w art. 71 po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Przepisu ust. 8 nie stosuje się w przypadku określonym w art. 70b ust. 2.”;

19) w art. 76 w ust. 1 pkt 34 otrzymuje brzmienie:

„34) prowadzi badania skuteczności działania środka ochrony roślin bez wymaganego upoważnienia lub nie będąc przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców wykonuje działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, o której mowa w art. 52, lub działalność polegającą na prowadzeniu szkoleń w zakresie środków ochrony roślin, o której mowa w art. 70, bez wymaganego wpisu do rejestru, z zastrzeżeniem art. 52b ust. 2 oraz art. 70b ust. 2, lub”.

Art. 159. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1863, 1948 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 2056) w art. 8 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);”.

Art. 160. W ustawie z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 842) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ustawy stosuje się do przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …):”;

2) w art. 8 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiadaniu statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców;”.

Art. 161. W ustawie z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1830) w art. 3 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przedsiębiorca – podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);”.

Art. 162. W ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2017 r. poz. 683) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. W przypadku sprzeczności między przepisami art. 12–23 a przepisami ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...) oraz ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219 i …) stosuje się przepisy niniejszej ustawy.”.

Art. 163. W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2015 r. poz. 222, z 2016 r. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1273) art. 114 otrzymuje brzmienie:

„Art. 114. Przepisy ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) dotyczące kontroli nie mają zastosowania do przeprowadzania kontroli połowów i inspekcji przeprowadzanych na podstawie przepisów niniejszego działu.”.

Art. 164. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148 i 1593) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 27a otrzymuje brzmienie:

„27a) prosument – odbiorcę końcowego dokonującego zakupu energii elektrycznej na podstawie umowy kompleksowej, wytwarzającego energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji w celu jej zużycia na potrzeby własne, niezwiązane z wykonywaną działalnością gospodarczą regulowaną ustawą z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), zwaną dalej „ustawą – Prawo przedsiębiorców”;”;

2) w art. 4 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wytwarzanie i wprowadzanie do sieci energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców.”;

3) w art. 5 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców”;

4) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie małych instalacji”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, zwanego dalej „rejestrem wytwórców energii w małej instalacji”.”;

5) w art. 10 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy;”;

6) w art. 11 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prezes URE prostuje z urzędu wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.”;

7) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Prezes URE jest obowiązany dokonać wpisu wytwórcy do rejestru wytwórców energii w małej instalacji w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniami, o których mowa w art. 10 ust. 2.

2. Jeżeli Prezes URE nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, wytwórca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy Prezes URE wezwał wytwórcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

3. Prezes URE wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.”;

8) w art. 14 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 3 Prezes URE wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.”;

9) w art. 15 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do wytwórcy, który wykonywał działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji bez wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 11a ust. 2.”;

10) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. Prezes URE wykreśla wytwórcę z rejestru wytwórców energii w małej instalacji na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie wytwórcy lub po

uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

11) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach dotyczących wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy – Prawo przedsiębiorców.”;

12) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wytwarzanie i sprzedaż energii elektrycznej, ciepła lub biogazu rolniczego w mikroinstalacjach, o których mowa w ust. 1, stanowi działalność wytwórczą w rolnictwie w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców.”;

13) w art. 20 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wytwórca, o którym mowa w art. 19 ust. 1, lub wytwórca będący przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców, wykonujący działalność, o której mowa w art. 19 ust. 1, nie później niż na 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji lub mikroinstalacji biogazu rolniczego do sieci dystrybucyjnej, pisemnie informują operatora systemu dystrybucyjnego:”;

14) w art. 23 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, zwanego dalej „rejestrem wytwórców biogazu rolniczego”.”;

15) w art. 26 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy;”;

16) w art. 27 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Dyrektor Generalny KOWR prostuje z urzędu wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.”;

17) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. Dyrektor Generalny KOWR jest obowiązany dokonać wpisu wytwórcy do rejestru wytwórców biogazu rolniczego w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniami, o których mowa w art. 26 ust. 2.

2. Jeżeli Dyrektor Generalny KOWR nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, wytwórca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy Dyrektor Generalny KOWR wezwał wytwórcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

3. Dyrektor Generalny KOWR wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.”;

18) w art. 29 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego wytwórcę wykreślono z tego rejestru z przyczyn, o których mowa w art. 30 ust. 1.”;

19) w art. 30 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 3 Dyrektor Generalny KOWR wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.”;

20) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, Dyrektor Generalny KOWR z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego.

2. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, wobec którego wydano decyzję o zakazie wykonywania działalności, o której mowa w art. 30 ust. 1, może uzyskać wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.

3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, Dyrektor Generalny KOWR informuje sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, o wykreśleniu wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego, w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji.”;

21) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. Dyrektor Generalny KOWR wykreśla wytwórcę z rejestru wytwórców biogazu rolniczego na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie wytwórcy lub uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.”;

22) w art. 34 w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biopłynów”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biopłynów, zwanego dalej „rejestrem wytwórców biopłynów”.”;

23) art. 36 i art. 37 otrzymują brzmienie:

„Art. 36. Do działalności gospodarczej w zakresie biopłynów przepisy art. 26–27a, art. 28 ust. 1 i 2 oraz ust. 3 pkt 1, art. 29–31a oraz art. 33 stosuje się odpowiednio.

Art. 37. W sprawach dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego, energii elektrycznej wyłącznie z biopłynów, biogazu rolniczego, w instalacjach odnawialnego źródła energii, oraz wytwarzania biopłynów, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy – Prawo przedsiębiorców.”;

24) w art. 41 w ust. 1:

a) w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji przez wytwórcę będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców:”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji przez wytwórcę będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców, pod warunkiem że energia elektryczna została wytworzona w tej mikroinstalacji po raz pierwszy po dniu wejścia w życie rozdziału 4.”;

25) art. 91 otrzymuje brzmienie:

„Art. 91. W sprawach dotyczących kontroli wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł

energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy – Prawo przedsiębiorców.”;

26) w art. 147 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizatora szkolenia, jeżeli został nadany;”.

Art. 165. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1951) w art. 2 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) oddziale – oznacza to wyodrębnioną i samodzielną organizacyjnie część działalności gospodarczej, wykonywaną przez przedsiębiorcę poza siedzibą przedsiębiorcy lub głównym miejscem wykonywania działalności;”.

Art. 166. W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2017 r. poz. 568 i 1089) w art. 9 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) osoba fizyczna posiadająca miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wpisana do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o której mowa w ustawie z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. …),”.

Art. 167. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1934) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) ustawie – Prawo przedsiębiorców – rozumie się przez to ustawę z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);”;

2) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązkiem, o którym mowa w art. 19 ust. 1, nie są objęte firmy inwestycyjne będące mikroprzedsiębiorcami, małymi albo średnimi przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców.”;

3) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązkiem, o którym mowa w art. 21 ust. 1, nie są objęte firmy inwestycyjne będące mikroprzedsiębiorcami, małymi albo średnimi przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 168. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. 1688 oraz z 2017 r. poz. 2056) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …);”;

2) w art. 53 w ust. 2:

a) uchyla się pkt 9,

b) uchyla się pkt 11,

c) uchyla się pkt 13;

3) w art. 55 w ust. 3:

a) uchyla się pkt 6,

b) uchyla się pkt 8;

4) w art. 57 w ust. 3:

a) uchyla się pkt 6,

b) uchyla się pkt 8.

Art. 169. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170, 1926 i 2102) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1:

a) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) główny oddział – oddział w rozumieniu ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …) zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej lub zakładu reasekuracji mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej;”,

b) pkt 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„18) krajowy zakład ubezpieczeń – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który uzyskał zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

19) krajowy zakład reasekuracji – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który uzyskał zezwolenie na wykonywanie działalności reasekuracyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”,

c) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) oddział – każdą formę stałej obecności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub zakładu reasekuracji mającego siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w tym oddział, w rozumieniu ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”,

d) pkt 55 i 56 otrzymują brzmienie:

„55) zagraniczny zakład ubezpieczeń – przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonującego działalność ubezpieczeniową;

56) zagraniczny zakład reasekuracji – przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonującego działalność reasekuracyjną;”;

2) w art. 205 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zagraniczny zakład ubezpieczeń z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wykonujący działalność ubezpieczeniową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje przepisy prawa polskiego w zakresie niezbędnym dla ochrony nadrzędnego interesu publicznego, o którym mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych

osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że co innego wynika z umowy międzynarodowej, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, z zastrzeżeniem art. 204 ust. 3.”;

3) art. 352 otrzymuje brzmienie:

„Art. 352. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”;

4) w art. 357 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do wizyty nadzorczej nie stosuje się przepisów rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 170. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych (Dz. U. poz. 1926 oraz z 2016 r. poz. 2003) w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podmiot odpowiedzialny – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …) lub jego przedstawiciela albo oddział przedsiębiorcy zagranicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …), a także przedsiębiorcę lub jego przedstawiciela, który ma siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – który uzyskał pozwolenie na obrót;”.

Art. 171. W ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 986 i 1475) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 w ust. 1 w pkt 1:

a) lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer PESEL lub, w przypadku osoby zagranicznej, o której mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ….), inny numer przypisany do celów identyfikacji podatkowej w kraju siedziby lub zamieszkania,”,

b) uchyla się lit. d;

2) w art. 31 w ust. 2 w pkt 1:

a) lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer PESEL lub, w przypadku osoby zagranicznej, o której mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, inny numer przypisany do celów identyfikacji podatkowej w kraju siedziby lub zamieszkania,”,

b) uchyla się lit. d;

3) w art. 42 w ust. 1 w pkt 1:

a) lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer PESEL lub, w przypadku osoby zagranicznej, o której mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, inny numer przypisany do celów identyfikacji podatkowej w kraju siedziby lub zamieszkania,”,

b) uchyla się lit. d;

4) w art. 54 w ust. 1 w pkt 1:

a) lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer PESEL lub, w przypadku osoby zagranicznej, o której mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, inny numer przypisany do celów identyfikacji podatkowej w kraju siedziby lub zamieszkania,”,

b) uchyla się lit. d;

5) w art. 79 ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–15 stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 172. W ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wnioski w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji składa się na formularzach udostępnianych na stronie internetowej właściwego organu lub ośrodka wsparcia, o którym mowa w art. 53 ust. 1. Formularze można składać także drogą elektroniczną, za pośrednictwem Punktu Informacji dla Przedsiębiorcy, o którym mowa w dziale III ustawy z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. ...).”;

2) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do świadczenia usług transgranicznych stosuje się przepisy ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...).”;

3) w art. 53 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Punktem Informacji dla Przedsiębiorcy, o którym mowa w dziale III ustawy z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy;”.

Art. 173. W ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2017 r. poz. 1851) w art. 2:

1) w pkt 19 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) wykreśleniem z rejestru pozarolniczej działalności gospodarczej lub zawieszeniem jej wykonywania w rozumieniu art. 36aa ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778 i …),”;

2) w pkt 20 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) rozpoczęciem pozarolniczej działalności gospodarczej lub wznowieniem jej wykonywania po okresie zawieszenia w rozumieniu art. 36aa ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,”.

Art. 174. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2017 r. poz. 1398) w art. 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do kontroli w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się przepisy dotyczące działania organów nadzoru rynku oraz przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 175. W ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. poz. 831) w art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), z wyjątkiem mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy w rozumieniu tej ustawy, przeprowadza co 4 lata audyt energetyczny przedsiębiorstwa lub zleca jego przeprowadzenie.”.

Art. 176. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. poz. 868) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …)”;

2) w art. 13 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Strona internetowa utworzona w ramach Punktu Informacji dla Przedsiębiorcy, o którym mowa w dziale III ustawy z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. …), prowadzona i aktualizowana przez Państwową Inspekcję Pracy, zawiera w szczególności informacje dotyczące:”;

3) w art. 14 w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) liczba wykonanych umów lub wielkość obrotu uzyskanego w państwie członkowskim siedziby przedsiębiorcy, z uwzględnieniem szczególnej sytuacji przedsiębiorców, w tym małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców oraz nowo powstałych przedsiębiorców.”;

4) w art. 24 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, oraz zawiadomienie, o którym mowa w ust. 5, składa się w języku polskim lub w języku angielskim w formie pisemnej, w postaci papierowej albo elektronicznej, w tym za pośrednictwem Punktu Informacji

dla Przedsiębiorcy, o którym mowa w dziale III ustawy z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy.”;

5) w art. 25 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W sytuacjach, o których mowa w ust. 2 i 3, pracodawca delegujący pracownika na terytorium RP dostarcza dokumenty lub ich kopie w postaci papierowej albo elektronicznej, w tym za pośrednictwem Punktu Informacji dla Przedsiębiorcy, o którym mowa w dziale III ustawy z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy.”;

6) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. Kto, będąc pracodawcą delegującym pracownika z terytorium RP lub przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców lub osobą działającą w imieniu tego pracodawcy lub przedsiębiorcy, nie udziela informacji na żądanie Państwowej Inspekcji Pracy, zgodnie z art. 12 ust. 4, podlega karze grzywny od 1000 do 30 000 zł.”.

Art. 177. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. poz. 904 i 1948) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną będący mikroprzedsiębiorcą lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), zapewnia warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez ABW czynności, o których mowa w ust. 1, stosownie do posiadanej infrastruktury.”.

Art. 178. W ustawie z dnia 6 lipca 2016 r. o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych (Dz. U. poz. 1206 i 1948) w art. 2 w ust. 1 w pkt 4 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. …)”.

Art. 179. W ustawie z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1579) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. W sprawach nieuregulowanych w ustawie, do przeprowadzenia audytu dostawców usług zaufania przez audytorów organu nadzoru stosuje się odpowiednio

przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), z wyłączeniem przepisu art. 55 ust. 1 tej ustawy.”.

Art. 180. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.[18)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 93 otrzymuje brzmienie:

„Art. 93. Do kontroli celno-skarbowej nie stosuje się przepisów rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”;

2) w art. 118 ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną będący mikroprzedsiębiorcą lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców jest obowiązany do zapewnienia na własny koszt warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie kontroli operacyjnej stosownie do posiadanej infrastruktury.”.

Art. 181. W ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949) w art. 170 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Działalność oświatowa nieobejmująca prowadzenia szkoły, placówki, zespołu, o którym mowa w art. 182, lub innej formy wychowania przedszkolnego może być podejmowana na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …).”.

Art. 182. W ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 67) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), z wyłączeniem art. 48, art. 50, art. 54 i art. 55 tej ustawy.”.

[18)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2255 oraz z 2017 r. poz. 88, 244, 379, 708, 768, 1086 i 1321.

Art. 183. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. poz. 1566) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 109 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do podmiotów prowadzących produkcję rolną oraz działalność, o których mowa w art. 102 ust. 1, niebędących przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. …), przepisy rozdziału 5 tej ustawy stosuje się odpowiednio.”;

2) w art. 240 w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wody Polskie mogą wykonywać działalność gospodarczą na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, polegającą na wykonywaniu działań w zakresie gospodarki wodnej obejmujących:”;

3) w art. 337 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, w odniesieniu do kontroli przedsiębiorcy, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców.”.

Rozdział 3

Przepisy uchylające

Art. 184. Traci moc ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1989 r. poz. 148, z późn. zm.[19)]).

Art. 185. Traci moc ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819).

Art. 186. Traci moc ustawa z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 893 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1089).

[19)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1989 r. poz. 442, z 1991 r. poz. 253 i 480, z 1994 r. poz. 591, z 1995 r. poz. 692, z 1997 r. poz. 769 i 770, z 1998 r. poz. 668, z 2002 r. poz. 1271, z 2004 r. poz. 1808 oraz z 2010 r. poz. 1228.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

Art. 187. Podmiot prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy działalność, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–l, n oraz p ustawy zmienianej w art. 95, jest obowiązany w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy do przekazania powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności numeru identyfikacji podatkowej (NIP) nadanego temu podmiotowi.

Art. 188. Przepis art. 5 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, stosuje się również do działalności wykonywanej przez osoby, które w okresie 12 miesięcy przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, nie były wpisane do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub których wpis został wykreślony z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wcześniej niż 12 miesięcy przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, nawet jeżeli w okresie ostatnich 60 miesięcy przed dniem wejścia w życie tej ustawy wykonywały działalność gospodarczą.

Art. 189. 1. Do postępowań w sprawach przedsiębiorców wszczętych na podstawie przepisów dotychczasowych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do wniosków o wydanie interpretacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 185, w stosunku do których nie wydano interpretacji przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do wniosków przedsiębiorców, o których mowa w art. 11 ustawy uchylanej w art. 185, nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

4. Do spraw, o których mowa w ust. 1–3, stosuje się także przepisy art. 2, art. 8, art. 10–12, art. 14, art. 15, art. 27 oraz art. 28 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1.

Art. 190. Do działalności gospodarczej zawieszonej przez przedsiębiorcę na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 185 stosuje się przepisy ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 2, oraz przepisy ustaw zmienianych w art. 22 i art. 50, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 191. 1. Koncesje, promesy koncesji, promesy zmian koncesji i zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, zachowują ważność.

2. Zgody na wykonywanie działalności gospodarczej udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, stają się zezwoleniami w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1.

3. Licencje na wykonywanie działalności gospodarczej udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, zachowują ważność.

4. Zezwolenia i decyzje o przyjęciu zgłoszeń w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, uregulowane w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 576 i 935), udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, zachowują ważność.

5. Wpisy do rejestrów działalności regulowanej w rozumieniu art. 64 ustawy uchylanej w art. 185 dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, pozostają w mocy.

6. Do postępowań w sprawach udzielenia, zmiany lub cofnięcia koncesji, promesy koncesji, zezwoleń, zgód i licencji, a także uzyskania, odmowy lub wykreślenia wpisów z rejestru działalności regulowanej oraz wydania przez organ prowadzący rejestr działalności regulowanej decyzji o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie objętym wpisem do rejestru, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem, że w przypadku postępowania o udzielenie, zmianę lub cofnięcie zgody wydaje się odpowiednio zezwolenie, decyzję o zmianie zezwolenia lub jego cofnięciu.

7. Do postępowań w sprawach zezwoleń i zgłoszeń w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, prowadzonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 192. Wpisy do rejestru działalności regulowanej prowadzonego na podstawie ustaw zmienianych w art. 59, art. 121 i art. 145, w odniesieniu do przedsiębiorców, wobec których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wydano ostateczną decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej w zakresie objętym wpisem do tych rejestrów, podlegają wykreśleniu z urzędu w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. W tych sprawach nie wydaje się decyzji.

Art. 193. Kontrolę wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorcy wszczętą i niezakończoną przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych. Czynności kontrolne dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, zachowują ważność.

Art. 194. Przepisy rozdziału 6 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, stosuje się do opracowania projektów aktów normatywnych określających zasady podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej, które w dniu wejścia w życie tej ustawy nie zostały skierowane do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania.

Art. 195. 1. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej utworzonej na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 185, należy przez to rozumieć Centralną Ewidencję i Informację o Działalności Gospodarczej określonej w ustawie, o której mowa w art. 1 ust. 2.

2. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o „ewidencji działalności gospodarczej”, należy przez to rozumieć Centralną Ewidencję i Informację o Działalności Gospodarczej określoną w ustawie, o której mowa w art. 1 ust. 2.

3. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o:

1) „oświadczeniu o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej” lub
2) „oświadczeniu o uzyskaniu wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej”, lub
3) „oświadczeniu o wpisie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej”, lub
4) „wypisie z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej”

– stosuje się odpowiednio art. 46 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2.

Art. 196. 1. W przypadku gdy na podstawie danych zgromadzonych w ewidencjach prowadzonych przez organy gminy dane dotyczące przedsiębiorcy przeniesiono do systemu teleinformatycznego Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wielokrotnie, w wyniku czego posiada on wiele wpisów w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, przedsiębiorca uzupełnia wybrany wpis o dane wymagane na podstawie art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1–6 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Po upływie terminu określonego w ust. 1, Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej wykreśla wpisy przedsiębiorcy, które nie zawierają danych, o których mowa w ust. 1.

Art. 197. 1. Informacje o pełnomocniku zawarte we wpisie przedsiębiorcy w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 11 ustawy uchylanej w art. 185 stają się informacjami o pełnomocniku w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2, chyba że uległy wykreśleniu na wniosek przedsiębiorcy złożony przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2.

2. Do wniosków o zmianę wpisu, w zakresie danej, o której mowa w art. 25 ust. 1 pkt 11 ustawy uchylanej w art. 185, złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy i przed tym dniem niezałatwionych, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2.

Art. 198. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 30, art. 34 i art. 35 ustawy uchylanej w art. 185, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2.

Art. 199. Do wniosków o zawieszenie i wznowienie wykonywania działalności gospodarczej na podstawie art. 32 ustawy uchylanej w art. 185, złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2.

Art. 200. Przedsiębiorca wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2, jest obowiązany zgłosić zmianę w zakresie przedmiotu działalności w celu dostosowania wpisu do art. 5 ust. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 2, przy pierwszym wniosku o zmianę wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Art. 201. Rejestry udzielonych zgód prowadzone przez właściwe organy na podstawie przepisów dotychczasowych z dniem wejścia w życie ustawy stają się rejestrami udzielonych zezwoleń.

Art. 202. 1. Ustanawia się Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców.

2. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, powoła Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców na pierwszą kadencję w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 3.

3. Tworzy się Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców.

Art. 203. 1. Wpisy oddziałów przedsiębiorców zagranicznych dokonane na podstawie ustawy uchylanej w art. 185, istniejące w dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 4, pozostają w mocy.

2. Do oddziałów przedsiębiorców zagranicznych utworzonych na podstawie dotychczasowych przepisów stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 4.

3. Do likwidacji oddziałów przedsiębiorców zagranicznych rozpoczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 4, stosuje się przepisy dotychczasowe.

4. Do postępowań w sprawie zakazu wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach oddziału, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 4, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 204. 1. Wpisy przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych dokonane na podstawie ustawy uchylanej w art. 185, istniejące w dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 4, stają się wpisami do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych prowadzonego na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 4.

2. Wpisy, o których mowa w ust. 1, obowiązują przez okres dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Do ich przedłużenia stosuje się przepis art. 25 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 4.

3. Do wniosku o przedłużenie wpisu, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorca zagraniczny dołącza dokument wskazany w art. 26 ust. 2 pkt 3 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 4.

4. Do przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych utworzonych na podstawie dotychczasowych przepisów stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 4.

5. Do postępowań w sprawie wpisu, zmiany wpisu i wykreślenia przedstawicielstwa z rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 4, stosuje się przepisy dotychczasowe.

6. Wykreśleniu z rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych podlegają przedstawicielstwa, wobec których wydano ostateczną decyzję o zakazie wykonywania działalności przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach przedstawicielstwa, na podstawie ustawy uchylanej w art. 185.

7. Postępowania w sprawie zakazu wykonywania działalności przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach przedstawicielstwa, wszczęte i niezakończone do dnia wejścia

w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 4, stają się postępowaniami w sprawie wykreślenia przedstawicielstwa z rejestru i są prowadzone na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 4.

Art. 205. 1. Zagraniczny przedsiębiorca w rozumieniu ustawy uchylanej w art. 184 w terminie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy jest obowiązany do złożenia wniosku o wykreślenie go z Krajowego Rejestru Sądowego oraz – w przypadku zamiaru kontynuowania prowadzenia działalności – do złożenia wniosku o wpis:

1) oddziału przedsiębiorcy zagranicznego, o którym mowa w art. 14 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 4, do Krajowego Rejestru Sądowego – w przypadku spółki handlowej z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
2) do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – w przypadku osoby fizycznej wykonującej działalność gospodarczą.

2. W przypadku uzyskania wpisu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 albo 2, przedsiębiorca pozostaje podmiotem wszelkich dotychczasowych praw i obowiązków wynikających z koncesji, zezwoleń i ulg przyznanych w drodze decyzji administracyjnej zagranicznemu przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy uchylanej w art. 184, którego działalność kontynuuje, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu koncesji, zezwolenia lub ulgi stanowi inaczej.

3. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, właściwy sąd rejestrowy z urzędu wykreśla przedsiębiorstwo zagraniczne w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 43 z Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 206. Do zagranicznych przedsiębiorców, o których mowa w art. 205 ust. 1, wpisanych do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 43 i art. 157 w brzmieniu dotychczasowym oraz ustawy uchylanej w art. 184, nie dłużej jednak niż do dnia uprawomocnienia się postanowienia o ich wykreśleniu z Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 207. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 4ba ust. 6, art. 43d ust. 2 oraz art. 43e ust. 2 ustawy zmienianej w art. 41 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 4ba ust. 6, art. 43d ust. 2 oraz art. 43e ust. 2 ustawy zmienianej w art. 41, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 208. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 175 ust. 5, art. 181 ust. 4 i art. 186 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 45 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 175 ust. 5, art. 181 ust. 4 i art. 186 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 45, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 209. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 49 ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 50 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 49 ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 50, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 210. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 16d ust. 5 ustawy zmienianej w art. 62 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 16d ust. 5 ustawy zmienianej w art. 62, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 211. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 19b ustawy zmienianej w art. 69 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 19b ustawy zmienianej w art. 69, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu upoważniającego.

Art. 212. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 89 ust. 5 pkt 2–4 ustawy zmienianej w art. 71 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 89 ust. 5 pkt 2–4 ustawy zmienianej w art. 71, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu upoważniającego.

Art. 213. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 39 ust. 5 pkt 3, art. 39 ust. 5 pkt 4, art. 51b ust. 13 pkt 1, art. 75 ust. 6 i art. 107 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 72 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 39 ust. 5 pkt 3, art. 39 ust. 5 pkt 4, art. 51b ust. 13 pkt 1, art. 75 ust. 6 i art. 107 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 72, jednak nie

dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 214. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 36e ust. 4 ustawy zmienianej w art. 99 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36e ust. 4 ustawy zmienianej w art. 99, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu upoważniającego.

Art. 215. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 101 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 101, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu upoważniającego.

Art. 216. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 95h ustawy zmienianej w art. 102 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 95h ustawy zmienianej w art. 102, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu upoważniającego.

Art. 217. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 28h ust. 2 ustawy zmienianej w art. 119 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 28h ust. 2 ustawy zmienianej w art. 119, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu upoważniającego.

Art. 218. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ust. 5 oraz art. 22 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 124 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 13 ust. 5 oraz art. 22 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 124, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 219. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20, art. 20i i art. 84 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 130 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 20, art. 20i i art. 84

ust. 2 ustawy zmienianej w art. 130, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 220. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 54 ust. 6, art. 56 ust. 3, art. 59b i art. 64b ustawy zmienianej w art. 131 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 54 ust. 6, art. 56 ust. 3, art. 59b i art. 64b ustawy zmienianej w art. 131, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 221. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 68 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 138 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 68 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 138, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu upoważniającego.

Art. 222. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 32 ust. 1 oraz art. 120 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 140 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 32 ust. 1 oraz art. 120 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 140, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 223. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 35a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 141 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 35a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 141, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu upoważniającego.

Art. 224. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 22 ustawy zmienianej w art. 143 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ustawy zmienianej w art. 143, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu upoważniającego.

Art. 225. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ust. 2 i art. 68 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 156 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 12 ust. 2 i art. 68 ust. 1

ustawy zmienianej w art. 156, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 226. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 5 i art. 152 ustawy zmienianej w art. 164 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 10 ust. 5 i art. 152 ustawy zmienianej w art. 164, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 227. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 53 ust. 11, art. 59, art. 71 i art. 124 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 168 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych na podstawie odpowiednio art. 53 ust. 11, art. 59, art. 71 i art. 124 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 168, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 228. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 19 ustawy uchylanej w art. 186 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 41 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 4, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 4.

Art. 229. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2018 r., z wyjątkiem:

1) art. 50 pkt 1, 2, pkt 3 lit. b, pkt 4–6, pkt 7 w zakresie zmienianego art. 13 pkt 5, pkt 8–10, 14 i pkt 15 lit. a,
2) art. 102 pkt 1 lit. b, pkt 2 lit. b i pkt 3–7

– które wchodzą w życie z dniem 31 marca 2018 r.

UZASADNIENIE

I. Wprowadzenie

Uwzględniając potrzebę przyjęcia przepisów przejściowych wynikających z zastąpienia obecnie obowiązującej ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej[1)] (SDG) nowym aktem prawnym, lepiej dostosowanym do aktualnych oczekiwań przedsiębiorców oraz do poważnych wyzwań, w tym zwłaszcza wyzwań rozwojowych, stojących przed polską gospodarką, tj. przepisami ustawy – Prawo przedsiębiorców (PP), a także mając na uwadze konieczność wprowadzenia licznych zmian w szeregu ustaw odrębnych, będących konsekwencją uchwalenia ustawy PP oraz niektórych innych ustaw z pakietu „Konstytucji Biznesu", zasadne jest uregulowanie ww. materii w ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej.

Przyjęcie odrębnej ustawy wprowadzającej jest niezbędne, ponieważ w związku z uchyleniem ustawy SDG oraz uchwaleniem i wejściem w życie ustawy PP oraz niektórych innych ustaw w ramach pakietu „Konstytucji Biznesu", tj.:

- ustawy o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców,
- ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy,
- ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

przewidziane jest znowelizowanie wielu przepisów zawartych w licznych ustawach odrębnych, a także ustanowienie obszernych przepisów (regulacji) przejściowych i dostosowujących. W związku z dużą liczbą ww. regulacji zasadne jest zamieszczenie ich w odrębnej ustawie, tak aby zachować większą czytelność (przejrzystość) regulacji prawnej oraz by nie rozbudowywać nadmiernie ustawy PP o przepisy, które będą miały w znacznej mierze znaczenie jedynie czasowe lub wręcz jednorazowe. Praktyka uchwalania ustawy głównej oraz ustawy wprowadzającej jest w tym przypadku w pełni zgodna z Zasadami techniki prawodawczej[2)].

---

1) Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn. zm.
2) Zob. § 47–50 Zasad techniki prawodawczej.

Po wejściu w życie ustawy PP oraz niektórych innych ustaw wchodzących w skład pakietu „Konstytucji Biznesu” szczegółowe normowanie kwestii dotyczących: Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (zob. art. 23–39b SDG), pojedynczego punktu kontaktowego (zob. art. 22a–22h SDG), działalności gospodarczej osób zagranicznych i przedsiębiorców zagranicznych (zob. art. 13 i art. 85–102a SDG) będzie znajdowało się w odrębnych aktach prawnych. Do ustaw szczegółowych zostanie też przeniesiona oraz odpowiednio dostosowana duża część stanowiących obecnie *lex generalis* regulacji dotyczących koncesjonowania działalności gospodarczej (zob. art. 46–63 SDG), a także działalności gospodarczej regulowanej (zob. art. 64–74 SDG).

Odejście w ustawie PP od zbyt drobiazgowego normowania wielu spraw na rzecz uregulowań o charakterze jedynie podstawowym i dostatecznie ogólnym pozwoli szczegółowo regulować poszczególne kwestie w ustawach odrębnych zgodnie ze specyfiką przedmiotowej materii lub dziedziny, przy jednoczesnym zachowaniu prymatu PP i jego organizatorskiej roli w odniesieniu do przepisów ustaw odrębnych (ale tylko w zakresie tych bardzo konkretnie dobranych uregulowań podstawowych zawartych w ustawie PP, od których nie trzeba już będzie odstępować w ustawach odrębnych).

II. Przepis o wejściu w życie ustaw (art. 1)

Przyjmuje się, że ustawa PP wraz z ustawą o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców, ustawą o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy oraz ustawą o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powinny wejść w życie z dniem 1 marca 2018 r.

Wyjątkiem od powyższej zasady są:

1) art. 18 ustawy PP, dotyczący „ulgi na start”, który wejdzie w życie z dniem 31 marca 2018 r.;
2) niektóre przepisy ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy, które regulują kilka nowych funkcjonalności wymagających istotnych zmian w systemie teleinformatycznym Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG),

w systemie Punktu Informacji dla Przedsiębiorcy (PIP) oraz w systemach z nimi współpracujących.

Zakłada się, że:

- zmiana dotycząca możliwości składania wniosków o wydanie zaświadczeń o niezaleganiu z podatkami oraz umożliwienia wnoszenia za pośrednictwem PIP opłat za zaświadczenia oraz załatwianie spraw będzie możliwa do zaimplementowania w systemach z dniem 1 lipca 2018 r.;
- zmiana w zakresie składania zgłoszeń o rejestrację i wyrejestrowanie pracowników w zakresie ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego będzie możliwa do zaimplementowania z dniem 1 stycznia 2019 r.

Konsekwencją powyższego jest zamieszczenie w rozdziale 7 ustawy PP (w art. 72 ustawy) oraz analogicznie w ustawie o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (w art. 18 ustawy), ustawie o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (w art. 66 ustawy) oraz w ustawie o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (w art. 44 ustawy) przepisu końcowego, który stanowi, że dana ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w odrębnej ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej.

III. Zmiany w przepisach obowiązujących

1) Zmiany w ustawie – Kodeks postępowania administracyjnego (art. 2)

W ustawie – Kodeks postępowania administracyjnego (k.p.a.) proponuje się wprowadzenie dwóch zmian, które doprowadzą do poprawy sytuacji oraz usprawnienia postępowań dotyczących nie tylko przedsiębiorców, ale polskich obywateli w ogóle. Początkowo projektowane zmiany miały znaleźć swoje miejsce w przepisach ustawy – Prawo przedsiębiorców, jednak w wyniku zgłoszonych uwag w ramach uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych nadano im przymiot zasad uniwersalnego wymiaru i postanowiono dołączyć je do ogólnych zasad postępowania administracyjnego.

Pierwsza z nich zakłada nowe sformułowanie brzmienia art. 14 § 2 k.p.a., które poszerza liczbę „odformalizowanych" sposobów załatwiania spraw. Do tej pory regulacja ta przewidywała, że jeżeli przemawia za tym interes strony, a przepis prawny

nie stoi na przeszkodzie, to dana sprawa może zostać załatwiona ustnie. Po nowelizacji k.p.a. będzie to mogło nastąpić także drogą telefoniczną lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej bądź też innych form łączności. Jest to wyraz postępujących dążeń do ograniczenia nadmiernego formalizmu postępowań, przyspieszenia procedowania spraw oraz odciążenia polskich obywateli, na co wpływ ma niewątpliwie rozwój nowych technologii, w tym technik komunikowania się na odległość.

Druga z proponowanych zmian dotyczy dodania art. 14a, który zawierać będzie zasadę umożliwiania stronom postępowania dokonywania oceny działania urzędów kierowanych przez organy administracji publicznej, w tym pracowników tych urzędów. Zasada ta ma swoją aksjologiczną podstawę m.in. w preambule do Konstytucji RP, deklarującej, że celem ustrojodawcy jest pragnienie tego, by „działaniu instytucji publicznych zapewnić rzetelność i sprawność". Rzetelność i sprawność działania instytucji publicznych ma dla obywateli praktyczne znaczenie w szczególności wtedy, gdy te instytucje są stworzone w celu realizacji i ochrony praw gwarantowanych przez Konstytucję RP, takich jak wolność działalności gospodarczej. Jeżeli urzędy obsługujące organy administracji publicznej nie działają rzetelnie i sprawnie, wówczas można mówić o stanie niezgodności z Konstytucją RP oraz o – co najmniej pośrednim – naruszaniu konstytucyjnej wolności działalności gospodarczej. Należy dodatkowo zauważyć, że jednym z celów każdego organu administracji publicznej powinno być z samej swojej natury dążenie do ciągłej poprawy jakości własnego funkcjonowania. Duży wkład w tym zakresie, w szczególności odnośnie do zwracania uwagi na występujące problemy, a także przedkładania propozycji nowych rozwiązań, powinni mieć właśnie obywatele uczestniczący w postępowaniach, w tym przedsiębiorcy. Tym samym, umożliwienie stronom postępowań administracyjnych dokonywania oceny działalności urzędów, w tym pracowników urzędów, stanowić będzie istotną wartość dodaną dla polskiej administracji publicznej, a także przyczyniać się będzie do poprawy relacji pomiędzy organami administracji a obywatelami.

2) Zmiana w ustawie – Kodeks cywilny (k.c.) dot. prokury udzielonej przez osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą (art. 3)

Proponuje się zmianę art. 109^1 § 1 k.c. poprzez wyraźne upoważnienie przedsiębiorców – osób fizycznych do udzielania prokury, po uzyskaniu wpisu w CEIDG.

Przepis art. 109^1 § 1 k.c. stanowi obecnie, że „prokura jest pełnomocnictwem udzielonym przez przedsiębiorcę podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru przedsiębiorców, które obejmuje umocowanie do czynności sądowych i pozasądowych, jakie są związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa". W doktrynie przyjmuje się, że sformułowanie „rejestr przedsiębiorców" nie obejmuje CEIDG[3)], co oznacza, że przedsiębiorcy będący osobami fizycznymi nie są uprawnieni do ustanawiania prokurenta. Zgadzając się ze słusznością poglądu dotyczącego statusu CEIDG, nie można jednak znaleźć logicznego uzasadnienia dla rozróżniania uprawnień przedsiębiorców – osób fizycznych oraz przedsiębiorców niebędących osobami fizycznymi w zakresie prokury.

Wprowadzenie zmian w tym zakresie jest od wielu lat postulowane nie tylko przez świat nauki prawa (spotykane są głosy powołujące się na względy celowościowe i *ratio legis* art. 109^1 § 1 k.c. oraz wykładnię historyczną[4)]), ale także przez samych przedsiębiorców wpisanych do CEIDG, według których możliwość skorzystania z tej instytucji znacząco ułatwiłaby im prowadzenie działalności gospodarczej. Należy przy tym zaznaczyć, że już obecnie przepisy k.c. wykazują w zakresie prokury pewną nieścisłość. Zwraca bowiem uwagę brzmienie art. 109^7 § 4 k.c., który to stanowi, że śmierć przedsiębiorcy ani utrata przez niego zdolności do czynności prawnych nie powoduje wygaśnięcia prokury. Skoro zatem przewiduje się, że przedsiębiorca udzielający prokury może ponieść śmierć, a z drugiej strony w praktyce odmawia się uprawnienia dla przedsiębiorcy – osoby fizycznej do udzielenia prokury, to stanowi to niespójność, która wymaga wyeliminowania. W konsekwencji uzupełnienia art. 109^1 § 1 k.c. o wyraźne stwierdzenie, że przedsiębiorca podlegający obowiązkowi wpisu do CEIDG może udzielić prokury, zmienione zostaną także odpowiednio art. 109^7 § 2 oraz art. 109^8 § 1 k.c.

---

3) Zob. np. J. Strzebinczyk [w:] E. Gniewek (red.), *Kodeks cywilny*, *Komentarz*, Warszawa 2013, teza 5 do art. 109^1, s. 264.

4) K. Kopaczyńska-Pieczniak [w:] (red.) A. Kidyba, *Komentarz. Kodeks cywilny, Tom I, Część ogólna*, wyd. 2, Warszawa 2012, s. 660 i n.

3) Zmiany w ustawach w zakresie reglamentacji działalności gospodarczej

Zmiany dotyczą następujących ustaw:

1. ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (art. 11),
2. ustawa o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (art. 12),
3. ustawa o radiofonii i telewizji (art. 29),
4. ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (art. 39),
5. ustawa o zawodach lekarza i lekarza dentysty (art. 40),
6. ustawa – Prawo energetyczne (art. 41),
7. ustawa – Prawo o ruchu drogowym (art. 42),
8. ustawa o ochronie osób i mienia (art. 46),
9. ustawa o usługach turystycznych (art. 47),
10. ustawa o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (art. 59),
11. ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (art. 64),
12. ustawa o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (art. 66),
13. ustawa o usługach detektywistycznych (art. 67),
14. ustawa o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (art. 69),
15. ustawa o transporcie drogowym (art. 71),
16. ustawa – Prawo farmaceutyczne (art. 72),
17. ustawa – Prawo lotnicze (art. 76),
18. ustawa – Prawo dewizowe (art. 78),
19. ustawa o transporcie kolejowym (art. 83),
20. ustawa o zakładach leczniczych dla zwierząt (art. 91),
21. ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 99),
22. ustawa – Prawo telekomunikacyjne (art. 101),
23. ustawa o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (art. 118),
24. ustawa o Państwowym Ratownictwie Medycznym (art. 120),

25. ustawa o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (art. 121),
26. ustawa o grach hazardowych (art. 134),
27. ustawa o kierujących pojazdami (art. 140),
28. ustawa o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (art. 141),
29. ustawa o działalności leczniczej (art. 144),
30. ustawa o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (art. 145),
31. ustawa – Prawo geologiczne i górnicze (art. 147),
32. ustawa o zawodach pielęgniarki i położnej (art. 148),
33. ustawa o usługach płatniczych (art. 149),
34. ustawa o przewozie towarów niebezpiecznych (art. 150),
35. ustawa – Prawo pocztowe (art. 155),
36. ustawa o odpadach (art. 156),
37. ustawa o środkach ochrony roślin (art. 158),
38. ustawa o odnawialnych źródłach energii (art. 164).

Wiele przepisów ogólnych zawartych dotąd w ustawie SDG w zakresie dotyczącym koncesji oraz konieczności uzyskania wpisu w rejestrach działalności regulowanej zostanie przeniesionych do ustaw odrębnych i odpowiednio dostosowanych do zasad rządzących daną dziedziną reglamentowanej działalności gospodarczej (wyjątki w tej kwestii stanowią: przepis dot. uprawnień organu koncesyjnego przed podjęciem odpowiedniej decyzji (art. 50 SDG) – uprawnienia te wynikają już bowiem z k.p.a. – oraz przepis o uiszczaniu opłaty skarbowej za wpis do rejestru działalności regulowanej (art. 64 ust. 2 SDG) – obowiązek taki wynika bowiem z ustawy o opłacie skarbowej, a jej wysokość za tę czynność jest określona w załączniku do wspomnianej ustawy, przez co wprowadzanie przepisu w poszczególnych ustawach odrębnych co do zasady wydaje się być zbyteczne).

Proponowane zmiany, w tym w szczególności odpowiednie dostosowanie regulacji do zasad rządzących daną dziedziną działalności reglamentowanej, zostały wypracowane w oparciu o konsultacji publiczne oraz uzgodnienia międzyresortowe i mają na celu sprawienie, by ustawy odrębne cechowały się większą spójnością, integralnością i kompleksowością. Dzięki temu możliwe będzie uniknięcie wątpliwości analogicznych do tych, jakie występują obecnie w zakresie relacji pomiędzy SDG a ustawami

odrębnymi, w tym w szczególności relacji pomiędzy przepisem ogólnym a przepisem szczególnym w sytuacji, gdy pokrywają się one ze sobą jedynie w części lub też gdy są ze sobą pozornie niekompatybilne. Da to przedsiębiorcom zainteresowanym unormowaniami zawartymi w tych ustawach odrębnych dotyczących poszczególnych reglamentowanych dziedzin działalności gospodarczej większą pewność, że zapoznając się z daną ustawą, uzyskują oni jednocześnie kompleksowe, klarowne, spójne i autorytatywne informacje na temat stanu prawnego obowiązującego w Polsce w danym zakresie spraw. W szczególności do ustaw odrębnych przeniesiono przepisy dotyczące udzielania promesy odnośnie do koncesji, możliwości rozpoczęcia działalności regulowanej przy braku odpowiedzi ze strony organu rejestrowego na wniosek o wpis do rejestru działalności regulowanej, przesłanek wydania decyzji o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności regulowanej, a także braku możliwości uzyskania wpisu do rejestru działalności regulowanej przez przedsiębiorcę działającego bez takiego wpisu przez okres 3 lat od ujawnienia tego faktu.

Odnośnie do zmian w ustawach regulujących poszczególne rodzaje działalności reglamentowanej, należy wskazać także na zastąpienie zgód przewidzianych w SDG przez zezwolenia, co ma na celu uproszczenie i konsolidację systemu prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce. Dodatkowo postanowiono jednoznacznie przesądzić w ustawach przewidujących obowiązek uzyskania licencji na prowadzenie działalności reglamentowanej, że licencje te stanowią zezwolenia w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców. Pozostawienie nomenklatury „licencja” w treści samych ustaw było natomiast konieczne w związku z wymogami prawnymi Unii Europejskiej. Wskazane powyżej rozwiązania są spójne z koncepcją przewidzianą w art. 37 ust. 1 ustawy PP.

Inną zmianą dokonaną w niektórych ustawach odrębnych regulujących dane dziedziny działalności reglamentowanej jest uchylenie przepisu mówiącego o niestosowaniu obecnego art. 11 ust. 9 SDG, który to stanowi, że w przypadku opieszałości organu uznaje się, że wydał on rozstrzygnięcie zgodne z wnioskiem przedsiębiorcy. Przepis art. 11 ust. 9 SDG nie znalazł swojego odpowiednika w ustawie PP, a zatem konieczna w ustawach odrębnych jest nie tyle zmiana odniesienia, co całkowite uchylenie przepisów odnoszących się do wspomnianej regulacji.

Ponadto zakłada się deregulację odnośnie działalności gospodarczej polegającej na produkcji nośników optycznych, ze względu na podnoszoną przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego okoliczność, iż rejestr producentów nośników optycznych nie spełnia swej funkcji w praktyce. W konsekwencji nastąpi uchylenie rozdziału 12^2 w ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Podkreślenia wymaga, że wspomniane powyżej zmiany mają na celu nadanie systemowi reglamentacji działalności gospodarczej w Polsce większej spójności i przejrzystości. Ustawa nie wpływa natomiast na liczbę działalności gospodarczych poddanych reglamentacji.

4) Zmiany w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 50) oraz w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (art. 102) w związku z tzw. „ulgą na start"

Proponuje się wprowadzenie zmian w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych oraz w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, związanych z wprowadzeniem w ustawie PP nowej konstrukcji prawnej mającej stymulować polską przedsiębiorczość, tj. tzw. „ulgi na start" (art. 18 ustawy PP). By mogła ona jednak w pełni spełniać swoją rolę, konieczne jest przyjęcie zapisów technicznych, które spowodują, że osoby z niej korzystające nie będą podlegały obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym. W szczególności przewiduje się, że na gruncie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przedsiębiorcy korzystający z „ulgi na start" nie są uznawani za osoby prowadzące pozarolniczą działalność (proponowany art. 8 ust. 6a wspomnianej ustawy). Niezależnie od tego, muszą zostać wprowadzone odpowiednie regulacje gwarantujące, że nienaruszone zostaną obowiązki ubezpieczeniowe dotyczące tzw. „osób współpracujących" z takimi początkującymi przedsiębiorcami. Ponadto niezbędne jest wprowadzenie odpowiednich zmian w przepisach w przypadku, gdyby osoba rozpoczynająca działalność zdecydowała się nie korzystać z „ulgi na start" i wolała od razu zostać objęta tzw. „małym ZUS" – możliwość taka została bowiem przewidziana w ustawie PP. Kluczowym w związku z tym jest przepis proponowanego art. 18aa w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych, wskazujący na zasady, na jakich przedsiębiorca może dokonać rezygnacji ze swego uprawnienia, oraz przesądzający, że w takich przypadkach traktuje się go jak

osobę rozpoczynającą korzystanie z „małego ZUS” (a zatem podlegającą obowiązkowo pod ubezpieczenia społeczne).

Należy także zauważyć, że przewidziana w ustawie PP „ulga na start” zakłada brak konieczności opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, nie zaś na ubezpieczenie zdrowotne. Początkujący przedsiębiorcy będą bowiem nadal objęci tym ostatnim. W konsekwencji, ze względu na specyfikę systemu ubezpieczeń w Polsce, konieczne jest wprowadzenie w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych nowego tytułu podlegania pod ubezpieczenie zdrowotne (przewidziany jest on w proponowanym art. 66 ust. 1 pkt 1a przedmiotowej ustawy i dotyczy przedsiębiorców korzystających z „ulgi na start”, a także osób z nimi współpracujących). W kolejnych artykułach tej ustawy wprowadza się natomiast rozwiązania dotyczące m.in. terminów powstania i wygaśnięcia obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego, zasad zgłaszania do ubezpieczenia zdrowotnego oraz wyliczania podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne takich osób, które to rozwiązania są analogiczne do rozwiązań przewidzianych dla „zwykłych” przedsiębiorców oraz osób z nimi współpracujących.

Na mocy przepisu art. 229 zmiany w przepisach dotyczące „ulgi na start” wejdą w życie z dniem 31 marca 2018 r.

5) Zmiany w ustawach w związku z wprowadzeniem tzw. „działalności nieewidencjonowanej”

Art. 5 ust. 1 ustawy PP przewiduje wprowadzenie nowej konstrukcji prawnej, tj. tzw. „działalności nieewidencjonowanej”, która zakłada, że jeśli działalność wykonywana jest przez osobę fizyczną, która w okresie ostatnich 60 miesięcy nie wykonywała działalności gospodarczej, a przychód z tej działalności nie przekracza w żadnym miesiącu 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia, to działalność taka w ogóle nie jest uznawana za działalność gospodarczą. Rozwiązanie to ma stymulować polską przedsiębiorczość i ograniczać obowiązki publicznoprawne osób, które ją prowadzą. Z drugiej strony, konieczne jest zagwarantowanie, że regulacja taka nie doprowadzi do rozrostu tzw. „szarej strefy” oraz działań jedynie pozornie zgodnych z prawem. Z tego względu proponuje się wprowadzenie odpowiednich zmian w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 25), a także skorzystanie z rozwiązań przewidzianych w ustawie o podatku od towarów i usług (art. 94).

W pierwszym ze wspomnianych aktów prawnych (w proponowanych przepisach art. 20 ust. 1ba–1bc) wyraźnie wskazuje się, że przychody osiągane z działalności nieewidencjonowanej są przychodami z tzw. innych źródeł, a w konsekwencji podlegają opodatkowaniu. Dodatkowo proponuje się wprowadzanie zasad dotyczących sposobu traktowania przychodów w sytuacji przekroczenia limitu wyznaczającego próg działalności nieewidencjonowanej. Zgodnie bowiem z ustawą PP, w przypadku przekroczenia tego pułapu, działalność uznawana jest za działalność gospodarczą już od dnia, gdy przekroczenie nastąpiło, jednak osoba prowadząca dotąd działalność nieewidencjonowaną ma 7 dni, by złożyć wniosek o wpisanie do CEIDG. Dla zapewnienia przejrzystości systemu, planowane w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych rozwiązanie zakłada, że osiągane przychody będą traktowane jako przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej od chwili złożenia wniosku (lub bezskutecznego upływu terminu na złożenie takiego wniosku). Przychody osiągnięte po przekroczeniu limitu, a jeszcze przed tą datą, będą natomiast nadal zaliczane do przychodów z innych źródeł. We wspomnianym okresie „przejściowym" nie trzeba też będzie prowadzić podatkowej księgi przychodów i rozchodów, o czym przesądza proponowany art. 20 ust. 1bc w zw. z obowiązującym art. 24a ust. 1 i art. 5a pkt 6 przedmiotowej ustawy.

Drugi ze wspomnianych aktów prawnych posługuje się własną definicją działalności gospodarczej (w art. 15 ust. 2), obejmującą swym zakresem także działalność, która na gruncie ustawy PP będzie uznawana za działalność nieewidencjonowaną. W konsekwencji, osoba prowadząca tego typu działalność będzie uznawana za podatnika, o ile spełniać będzie warunki określone tą ustawą. Ze względu jednak na przepis art. 113 ustawy o podatku od towarów i usług, osoba taka będzie zwolniona od podatku VAT. Na mocy art. 109 ust. 1 tejże ustawy będzie natomiast zobowiązana prowadzić uproszczoną ewidencję sprzedaży za dany dzień. Należy w tym miejscu zauważyć, że prowadzenie takiej ewidencji nie będzie stanowić szczególnie obciążającego wymogu dla osób prowadzących omawianą działalność, a jednocześnie będzie im gwarantować legalność osiąganych przychodów. Rozwiązanie takie umożliwi ponadto organom państwowym zachowanie wystarczającego nadzoru nad działalnością tego typu.

Ponadto proponuje się wprowadzenie zmian w ustawie o statystyce publicznej (art. 34), polegających na wyraźnym wskazaniu, że osoba prowadząca działalność

nieewidencjonowaną nie będzie wpisywana do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, a w konsekwencji nie będzie otrzymywała numeru REGON.

6) Zmiany w ustawach odwołujących się do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Wprowadzane zmiany dotyczą następujących ustaw:

1. ustawa o Polskim Czerwonym Krzyżu (art. 4),
2. ustawa o ustanowieniu medalu „Za udział w walkach o Berlin" i medalu „Za zasługi dla obronności kraju" (art. 6),
3. ustawa o polskiej strefie rybołówstwa morskiego (art. 7),
4. ustawa o społeczno-zawodowych organizacjach rolników (art. 10),
5. ustawa – Prawo prasowe (art. 13),
6. ustawa o związkach zawodowych rolników indywidualnych (art. 17).

Wskazane wyżej ustawy zostały przyjęte w poprzednim jeszcze ustroju prawnopaństwowym i w swoich zapisach odwołują się w niektórych miejscach do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz związanych z nią elementów czy wartości. Pomimo upływu wielu lat od transformacji ustrojowej, odesłania te nie uległy modyfikacji, przez co treść części zawartych we wspomnianych ustawach przepisów charakteryzuje się znaczącym stopniem anachroniczności czy też nawet całkowitą dezaktualizacją. Przykładowo ustawa o związkach zawodowych rolników indywidualnych mówi, że związki takie działają zgodnie z m.in. „konstytucyjnymi zasadami ustrojowymi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej". Biorąc pod uwagę powyższe kwestie i mając na względzie zapewnienie logiczności, aktualności oraz przejrzystości obowiązującego prawa, zasadnym jest zastąpienie zawartych we wspomnianych ustawach odwołań do „Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej" poprzez zwrot „Rzeczpospolita Polska". Proponuje się ponadto wprowadzenie do nich zmian, mających na celu dostosowanie występujących w tych aktach prawnych instytucji i rozwiązań do obecnej sytuacji prawno-społecznej i rzeczywistości gospodarczej.

7) Zmiany w ustawach związane z uprawnieniami i obowiązkami Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców

W związku z wprowadzeniem w ustawie o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców nowej instytucji, mającej zajmować się ochroną praw mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców prowadzących

działalność gospodarczą w Polsce, a także dbaniem o rozwój przedsiębiorczości w ogóle poprzez podejmowanie odpowiednich działań, konieczne jest odpowiednie zaszczepienie jej w systemie prawa Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z tym, planuje się wprowadzenie zmian w następujących ustawach:

1. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (art. 8),
2. o pracownikach urzędów państwowych (art. 9),
3. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (art. 15),
4. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (art. 79),
5. o Sądzie Najwyższym (art. 82),
6. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (art. 122).

Wprowadzenie nowego brzmienia tych ustaw zezwoli na: określenie zasad wynagrodzenia Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców oraz jego zastępcy, objęcie pracowników Biura Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców zakresem praw i obowiązków przewidzianych przez ustawę o pracownikach urzędów państwowych, współpracę Rzecznika Praw Obywatelskich oraz Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców w sprawach dotyczących mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, nadanie Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców uprawnień w postępowaniach sądowo-administracyjnych, a także możliwości zwracania się do Sądu Najwyższego i Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o rozstrzygnięcie rozbieżności w orzecznictwie, zapewnienie każdemu prawa dostępu do znajdujących się w Instytucie Pamięci Narodowej dokumentów dotyczących Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców[5)].

8) Zmiany w innych ustawach

Zmiany w poniżej wymienionych ustawach stanowią oczywistą konsekwencję przyjęcia części ustaw z pakietu „Konstytucji Biznesu” wraz z ustawą PP poprzez modyfikację i wprowadzenie przepisów m.in. w zakresie:

- odesłań do definicji, instytucji oraz rozwiązań, które znajdują się w PP oraz niektórych innych ustawach składających się na pakiet „Konstytucji Biznesu”,

[5)] Ze względu na fakt, że Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców, a także jego zastępca, będą osobami pełniącymi kierownicze stanowiska państwowe (zgodnie ze zmianą w ustawie o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe), obejmą ich także obowiązki związane z kwestiami lustracyjnymi, wskazane w ustawie o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów.

- odesłań do zasad przeprowadzania kontroli,
- zmian związanych z zastąpieniem obowiązku posługiwania się przez przedsiębiorcę wobec części urzędów numerem REGON albo równolegle numerem REGON i NIP na rzecz wyłącznie numeru NIP[6)],
- konieczności uchylenia ustawowych odesłań do przedsiębiorców działających na podstawie ustawy o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne w związku z faktem uchylenia tej ustawy,
- innych odesłań do rozwiązań szczegółowych.

Wobec powyższego zmianie ulegną ustawy:

1. Kodeks postępowania cywilnego (art. 5),
2. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (art. 11),
3. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (art. 12),
4. Prawo prasowe (art. 13),
5. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (art. 14),
6. o rzemiośle (art. 16),
7. Prawo geodezyjne i kartograficzne (art. 18),
8. o izbach gospodarczych (art. 19),
9. o Policji (art. 20),
10. o Straży Granicznej (art. 21),
11. o ubezpieczeniu społecznym rolników (art. 22),
12. o podatkach i opłatach lokalnych (art. 23),
13. o Inspekcji Ochrony Środowiska (art. 24),
14. o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 25),
15. o Państwowej Straży Pożarnej (art. 26),
16. o lasach (art. 27),

[6)] Należy zauważyć, że zmiana ta nie oznacza likwidacji numeru REGON przedsiębiorców czy też odebrania możliwości jego wykorzystywania oraz posługiwania się nim. Jest ona raczej konsekwencją przepisu art. 20 ust. 1 i 4 ustawy PP i na chwilę obecną ma charakter wstępny i uproszczeniowy – postanowiono bowiem odstąpić w szeregu ustaw od obowiązku posługiwania się przez przedsiębiorcę numerem REGON, w szczególności od obowiązku zgłaszania przezeń tego numeru w urzędach, np. przy rejestracji. Zmiany te nie dotyczą jednak wszystkich ustaw, zwłaszcza zaś tych, co do których „eliminacja" numeru REGON wymaga szerszego, dłuższego i bardziej kompleksowego postępowania. Biorąc pod uwagę przepis art. 20 ust. 5 ustawy PP, ustawy odrębne mogą nakładać na przedsiębiorcę także inne obowiązki niż tylko podanie numeru NIP oraz firmy – w konsekwencji takie częściowe rozwiązanie jest obecnie nie tylko dopuszczalne, ale nawet wskazane. Dalsze zmiany w zakresie posługiwania się przez przedsiębiorców numerem REGON będą przedmiotem kolejnych projektów aktów normatywnych.

17. o podatku dochodowym od osób prawnych (art. 28),
18. o radiofonii i telewizji (art. 29),
19. Prawo budowlane (art. 31),
20. o rachunkowości (art. 32),
21. o specjalnych strefach ekonomicznych (art. 33),
22. o statystyce publicznej (art. 34),
23. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (art. 35),
24. Prawo łowieckie (art. 36),
25. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (art. 37),
26. o doradztwie podatkowym (art. 38),
27. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (art. 39),
28. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (art. 40),
29. Prawo energetyczne (art. 41),
30. Prawo o ruchu drogowym (art. 42),
31. o Krajowym Rejestrze Sądowym (art. 43),
32. o ochronie zwierząt (art. 44),
33. o gospodarce nieruchomościami (art. 45),
34. o ochronie osób i mienia (art. 46),
35. o usługach turystycznych (art. 47),
36. Ordynacja podatkowa (art. 48),
37. Prawo bankowe (art. 49),
38. o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 50),
39. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (art. 51),
40. Kodeks spółek handlowych (art. 52),
41. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (art. 53),
42. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (art. 54),
43. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (art. 55),
44. o Inspekcji Handlowej (art. 56),
45. o dozorze technicznym (art. 57),

46. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (art. 58),
47. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (art. 59),
48. o kosmetykach (art. 60),
49. Prawo ochrony środowiska (art. 61),
50. Prawo o miarach (art. 62),
51. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (art. 63),
52. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (art. 64),
53. o dopłatach do oprocentowania kredytów eksportowych o stałych stopach procentowych (art. 65),
54. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (art. 66),
55. o usługach detektywistycznych (art. 67),
56. o diagnostyce laboratoryjnej (art. 68),
57. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (art. 70),
58. o transporcie drogowym (art. 71),
59. Prawo farmaceutyczne (art. 72),
60. Kodeks morski (art. 73),
61. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (art. 74),
62. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (art. 75),
63. Prawo lotnicze (art. 76),
64. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (art. 77),
65. Prawo dewizowe (art. 78),
66. o systemie oceny zgodności (art. 80),
67. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (art. 81),
68. o transporcie kolejowym (art. 83),
69. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (art. 84),
70. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (art. 85),
71. o zatrudnieniu socjalnym (art. 86),
72. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 87),
73. o weterynaryjnej kontroli granicznej (art. 88),

74. o świadczeniach rodzinnych (art. 89),
75. o kontroli weterynaryjnej w handlu (art. 90),
76. o zakładach leczniczych dla zwierząt (art. 91),
77. o organizacji rynku owoców i warzyw oraz rynku chmielu (art. 92),
78. o Inspekcji Weterynaryjnej (art. 93),
79. o podatku od towarów i usług (art. 94),
80. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (art. 95),
81. o pomocy społecznej (art. 96),
82. o ochronie przyrody (art. 97),
83. o wyrobach budowlanych (art. 98),
84. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 99),
85. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (art. 100),
86. Prawo telekomunikacyjne (art. 101),
87. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (art. 102),
88. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (art. 103),
89. Prawo o szkolnictwie wyższym (art. 104),
90. o przeciwdziałaniu narkomanii (art. 105),
91. o systemie tachografów cyfrowych (art. 106),
92. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (art. 107),
93. o obrocie instrumentami finansowymi (art. 108),
94. o produktach pochodzenia zwierzęcego (art. 109),
95. o spółdzielniach socjalnych (art. 110),
96. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (art. 111),
97. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (art. 112),
98. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (art. 113),
99. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (art. 114),
100. o nadzorze nad rynkiem finansowym (art. 115),

101. o paszach (art. 116),
102. o podatku tonażowym (art. 117),
103. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (art. 118),
104. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 119),
105. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (art. 120),
106. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (art. 121),
107. o opłacie skarbowej (art. 123),
108. o ochronie konkurencji i konsumentów (art. 124),
109. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (art. 125),
110. o nawozach i nawożeniu (art. 126),
111. o Karcie Polaka (art. 127),
112. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (art. 128),
113. o ochronie żeglugi i portów morskich (art. 129),
114. o podatku akcyzowym (art. 130),
115. o bateriach i akumulatorach (art. 131),
116. o towarach paczkowanych (art. 132),
117. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (art. 133),
118. o grach hazardowych (art. 134),
119. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (art. 135),
120. o wyrobach medycznych (art. 136),
121. o sporcie (art. 137),
122. o ochronie informacji niejawnych (art. 138),
123. o publicznym transporcie zbiorowym (art. 139),
124. o kierujących pojazdami (art. 140),
125. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (art. 141),
126. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia (art. 142),
127. Prawo probiercze (art. 143),
128. o działalności leczniczej (art. 144),

129. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (art. 145),
130. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (art. 146),
131. Prawo geologiczne i górnicze (art. 147),
132. o zawodach pielęgniarki i położnej (art. 148),
133. o usługach płatniczych (art. 149),
134. o przewozie towarów niebezpiecznych (art. 150),
135. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (art. 151),
136. o współpracy rozwojowej (art. 152),
137. o spłacie niektórych niezaspokojonych należności przedsiębiorców, wynikających z realizacji udzielonych zamówień publicznych (art. 153),
138. o nasiennictwie (art. 154),
139. Prawo pocztowe (art. 155),
140. o odpadach (art. 156),
141. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (art. 157),
142. o środkach ochrony roślin (art. 158),
143. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (art. 159),
144. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (art. 160),
145. o informowaniu o cenach towarów i usług (art. 161),
146. o prawach konsumenta (art. 162),
147. o rybołówstwie morskim (art. 163),
148. o odnawialnych źródłach energii (art. 164),
149. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (art. 165),
150. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (art. 166),
151. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (art. 167),
152. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (art. 168),
153. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (art. 169),
154. o produktach biobójczych (art. 170),
155. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (art. 171),

156. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 172),
157. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (art. 173),
158. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (art. 174),
159. o efektywności energetycznej (art. 175),
160. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (art. 176),
161. o działaniach antyterrorystycznych (art. 177),
162. o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych (art. 178),
163. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (art. 179),
164. o Krajowej Administracji Skarbowej (art. 180),
165. Prawo oświatowe (art. 181),
166. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (art. 182),
167. Prawo wodne (art. 183).

IV. Przepisy uchylające

1) Uchylenie ustawy o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (art. 184)

Ustawa o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne została uchwalona w całkowicie odmiennych od obecnie istniejących w Polsce uwarunkowań politycznych i gospodarczych. We współczesnej rzeczywistości prawno-ekonomicznej przepisy wspomnianej ustawy są niemal bezprzedmiotowe – istnieje bowiem jedynie grupa kilkudziesięciu podmiotów prowadzących nadal działalność na jej podstawie, a zawarte w niej rozwiązania są wysoce anachroniczne i nie przystają do obowiązujących realiów, w tym tych wynikających z członkostwa Polski w UE. Należy także zauważyć, że wiele kluczowych pojęć używanych w ustawie jest dalece nieprecyzyjnych, co niejednokrotnie utrudnia wykładnię i ustalenie bezspornego sensu przepisów omawianej ustawy. Pakiet „Konstytucji Biznesu" ma natomiast na celu unowocześnienie i usprawnienie środowiska prawno-instytucjonalnego, w którym działają polscy przedsiębiorcy. W konsekwencji, zasadnym jest uchylenie ustawy o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej

Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne oraz umożliwienie przedsiębiorcom działającym na jej podstawie dokonania odpowiedniego dostosowania formy prowadzenia działalności gospodarczej w wyznaczonym czasie, tak by dalej mogli oni funkcjonować w polskim obrocie prawno-gospodarczym, o ile będą oni chcieli taką działalność kontynuować (zob. art. 205 i art. 206).

2) Uchylenie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (art. 185)

Konsekwencją uchwalenia nowego aktu prawnego, w sposób całościowy i spójny regulującego zasady wykonywania działalności gospodarczej w Polsce, tj. ustawy PP, jest uchylenie dotychczas obowiązującej SDG.

3) Uchylenie ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 186)

Obecnie problematyka działalności gospodarczej osób (i przedsiębiorców) zagranicznych jest unormowana w SDG, ale nie w sposób całościowy i kompletny, ponieważ wiele ważnych aspektów z tego zakresu jest unormowanych w ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Po wejściu w życie ustawy PP kwestie związane z działalnością gospodarczą osób zagranicznych zostaną kompleksowo i integralnie unormowane w dedykowanej tej materii ustawie szczególnej – ustawie o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Konsekwencją tego jest uchylenie ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

V. Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

1) Obowiązek aktualizacyjny podmiotu prowadzącego działalność nadzorowaną, o której mowa w ustawie o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (art. 187)

W związku ze zmianami w ustawie o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt polegającymi na zastąpieniu obowiązku zgłaszania przez podmiot prowadzący działalność nadzorowaną numeru REGON na rzecz numeru NIP, a także wynikającego z tego koniecznością aktualizacji rejestru takich podmiotów, proponuje się wprowadzenie przepisu zobowiązującego te podmioty do przekazania

powiatowemu lekarzowi weterynarii swojego numeru NIP w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie ustawy wprowadzającej.

2) **Uregulowanie kwestii możliwości prowadzenia „działalności nieewidencjonowanej" przez osoby prowadzące działalność gospodarczą w przeszłości (art. 188)**

Ze względu na możliwe wątpliwości interpretacyjne co do możliwości podjęcia tzw. „działalności nieewidencjonowanej", o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy PP, przez osoby, które już w przeszłości prowadziły działalność gospodarczą, proponuje się wprowadzenie przepisu, który jednoznacznie rozstrzygnie tę kwestię. Zgodnie z przyjętym założeniem, przepisy o działalności nieewidencjonowanej będzie się stosować także do działalności wykonywanej przez osoby, które w okresie 12 miesięcy przed dniem wejścia w życie ustawy PP nie były wpisane do CEIDG lub których wpis został wykreślony z tej ewidencji wcześniej niż 12 miesięcy przed dniem wejścia w życie ustawy PP, nawet jeżeli w okresie ostatnich 60 miesięcy przed dniem wejścia w życie ustawy PP wykonywały one działalność gospodarczą. Rozwiązanie takie sprzyjać będzie redukcji szarej strefy. Przepis ten nie będzie miał zastosowania do osób, które uzyskały wpis do CEIDG po wejściu w życie ustawy PP lub na których ciążył prawny obowiązek dokonania takiego wpisu.

3) **Stosowanie przepisów dotychczasowych, a także zasad przewidzianych w ustawie PP, do postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (art. 189)**

W związku z faktem, że PP wprowadza szereg zasad rządzących postępowaniami dotyczącymi przedsiębiorców, które w pełniejszym niż dotąd zakresie gwarantują im ich prawa i wspomagają ich w prowadzonej działalności, zasadnym jest, by większość z nich, tj. te wskazane w art. 2, art. 8, art. 10–12, art. 14, art. 15, art. 27 i art. 28 PP, obowiązywała także w postępowaniach, które to zostały wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy PP. Jednocześnie, w odniesieniu do wniosków przedsiębiorców, o których mowa w art. 11 SDG, względem których nie wydano interpretacji przed dniem wejścia w życie PP, oraz wniosków o wydanie interpretacji, regulowanych przez art. 10–10a SDG, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie ustawy PP, proponuje się stosować przepisy wspominanych

artykułów. Odmienne rozwiązanie mogłoby nastręczyć nadmiernych komplikacji, zarówno dla organów administracji, jak i samych przedsiębiorców, a także tworzyć niejasności w ramach procedury rozpatrywania wniosków. Ponadto proponuje się wprowadzenie ogólnego założenia, polegającego na tym, że do postępowań w sprawach przedsiębiorców wszczętych na podstawie przepisów dotychczasowych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy PP stosować należy przepisy dotychczasowe, chyba że inne przepisy przejściowe przewidują w odniesieniu do danej materii odmienne rozwiązanie.

4) Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej (art. 190)

Proponuje się wprowadzenie zasady, zgodnie z którą do działalności gospodarczej zawieszonej przez przedsiębiorcę na podstawie przepisów SDG stosuje się przepisy ustawy PP, ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy, a także ustaw o ubezpieczeniu społecznym rolników i o systemie ubezpieczeń społecznych, w brzmieniu nadanym ustawą wprowadzającą. Rozwiązanie to jest korzystne ze względu na udogodnienia, które wprowadzane są w nowych przepisach w tym zakresie.

5) Reglamentacja działalności gospodarczej (art. 191 i art. 192)

Na mocy ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej, zgody na wykonywanie działalności gospodarczej objętej reglamentacją ustaną się zezwoleniami, o których mowa w ustawie PP. Koncesje, promesy koncesji, promesy zmiany koncesji, zezwolenia oraz wpisy do rejestru działalności regulowanej istniejące w chwili wejścia w życie ustawy PP zachowują ważność bądź pozostają w mocy. Ważność zachowują ponadto licencje na prowadzenie działalności reglamentowanej, ze wspomnianym już wcześniej zastrzeżeniem dotyczącym wprowadzenia w ustawach szczegółowych przepisów mówiących o tym, że licencje te są uważane za zezwolenia na gruncie ustawy PP. Dodatkowo, na prośbę Państwowej Agencji Atomistyki, w art. 191 ust. 4 przesądza się, że zezwolenia i decyzje o przyjęciu zgłoszeń w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, uregulowane w ustawie – Prawo atomowe, udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy PP, zachowują ważność. Przepis ten ma charakter klaryfikujący – choć przepisy PP oraz ustawy wprowadzającej nie zmieniają zasad reglamentacji działalności gospodarczej przewidzianej w ustawie – Prawo atomowe,

w praktyce mogłaby powstać wątpliwość co do dalszego obowiązywania zezwoleń i decyzji o przyjęciu zgłoszeń po wejściu w życie ustawy PP. Dzięki wspomnianemu przepisowi, możliwe będzie uniknięcie kontrowersji w tym zakresie.

Do postępowań w sprawach udzielenia, zmiany lub cofnięcia koncesji, promesy koncesji, zezwoleń, zgód i licencji, a także uzyskania oraz odmowy wpisów do rejestru działalności regulowanej lub też ich wykreślenia oraz wydania przez organ prowadzący rejestr działalności regulowanej decyzji o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie objętym wpisem do rejestru, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy PP, stosować będzie się nadal przepisy dotychczasowe. Zastrzega się jednak, że w przypadku wszczętych i niezakończonych postępowań o udzielenie, zmianę lub cofnięcie zgody należy wydać odpowiednio zezwolenie, decyzję o zmianie zezwolenia lub decyzję o jego cofnięciu, co jest wynikiem zastąpienia reglamentacji w formie zgody na reglamentację w formie zezwolenia.

Proponuje się także wprowadzenie przepisu mówiącego o tym, że organ prowadzący rejestry działalności regulowanej na podstawie ustaw o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina, w terminie 9 miesięcy od dnia wejście w życie ustawy wprowadzającej, wykreśli znajdujące się w tych rejestrach wpisy przedsiębiorców, względem których wydano, do dnia wejścia w życie ustawy wprowadzającej, ostateczną decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej w zakresie objętym wpisem do tych rejestrów. Wykreślenie takie będzie następowało z urzędu i nie będzie się wydawać w tej kwestii decyzji. Zapotrzebowanie na istnienie przepisu zgłosiło Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

6) Kontrola wykonywania działalności gospodarczej (art. 193)

Proponuje się wprowadzenie zasady, zgodnie z którą kontrolę przedsiębiorcy wszczętą i niezakończoną przed dniem wejścia w życie ustawy PP, prowadzi się według przepisów obowiązujących w dniu wszczęcia kontroli. Ponadto zastrzega się, że czynności kontrolne dokonane przed dniem wejścia w życie PP zachowują ważność.

7) Stosowanie przepisów rozdziału 6 PP do projektów legislacyjnych będących w trakcie procedowania (art. 194)

Wprowadza się rozwiązanie, zakładające, że przepisy rozdziału 6 ustawy PP pod nazwą „Zasady opracowania projektów aktów normatywnych z zakresu prawa gospodarczego" będą miały zastosowanie do opracowania projektów aktów normatywnych określających zasady podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej, które w dniu wejścia w życie ustawy PP nie zostały jeszcze skierowane do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania. Dzięki temu nie zostanie zaburzone procedowanie projektów legislacyjnych, które znajdują się już na dalszych etapach prac.

8) Zmiany związane z wyodrębnieniem przepisów regulujących funkcjonowanie CEIDG w osobnej ustawie (art. 195–200)

W związku z przeniesieniem przepisów dotyczących funkcjonowania CEIDG, a także częściową ich modyfikacją, konieczne jest wprowadzenie technicznych rozwiązań z tym związanych. Proponuje się w związku z tym, by w ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej znalazły się:

- zapisy w zakresie odwołań do CEIDG w obowiązujących przepisach,
- regulacje w zakresie przeniesienia danych i wielości wpisów w CEIDG,
- rozwiązania związane z osobą pełnomocnika przedsiębiorcy wpisanego do CEIDG,
- zasady dotyczące stosowania przepisów ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Kontaktowym dla Przedsiębiorcy do:
  - wszczętych i niezakończonych postępowań,
  - wniosków o zawieszenie albo wznowienie wykonywania działalności gospodarczej, złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy wprowadzającej,
  - wniosków dotyczących zmiany wpisu odnośnie osoby pełnomocnika,
  - dostosowania wpisu.

9) Rejestry zgód (art. 201)

W związku z zastąpieniem reglamentacji działalności gospodarczej w formie zgód na zezwolenia, konieczne jest wprowadzenie przepisu mówiącego o tym, że rejestry udzielonych zgód prowadzone przez organy na podstawie przepisów dotychczasowych z dniem wejścia w życie ustawy wprowadzającej stają się rejestrami udzielonych zezwoleń. Dzięki temu możliwe będzie skuteczne i sprawne kontynuowanie ich działalności.

10) Powołanie Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców na pierwszą kadencję (art. 202)

Proponuje się, by powołanie Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców na pierwszą kadencję zostało dokonane przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców. Okres ten powinien być wystarczający do wskazania właściwego kandydata do tego urzędu i załatwienia niezbędnych kwestii organizacyjnych związanych z jego powołaniem.

11) Wpisy oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych (art. 203 i art. 204)

Optymalnym rozwiązaniem jest zachowanie w mocy wpisów oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych dokonanych na podstawie obowiązujących dotąd przepisów. Ich dalsze funkcjonowanie będzie regulowane przepisami ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jednakże w odniesieniu do likwidacji oddziałów, postępowań w sprawie zakazu wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach oddziału oraz postępowań ewidencyjnych (wpis, zmiana i wykreślenie wpisu), które to zostały rozpoczęte przed dniem wejścia w życie ww. ustawy, zastosowanie będą miały przepisy ustawy SDG. Dzięki temu zapewniona zostanie stabilność i przewidywalność postępowania w tym zakresie. Dodatkowo osobnej regulacji wymaga kwestia związana z wprowadzeniem przez nowe przepisy ograniczenia czasowego ważności wpisów przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych w rejestrze przedstawicielstw – wpisy takie będą bowiem ważne przez 2 lata, potem zaś będą mogły ulegać

przedłużeniu na wniosek (art. 25 ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej). W związku z tym, logicznym i uzasadnionym jest, by wpisy przedstawicielstw, które będą istnieć w dniu wejścia w życie wspomnianej ustawy i które to staną się wpisami do rejestru przedstawicielstw prowadzonego na jej podstawie, zostały objęte podobnym reżimem i obowiązywały przez okres 2 lat od jej wejścia w życie, z możliwością przedłużenia.

12) Obowiązki podmiotów działających w oparciu o ustawę o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne, związane z dostosowaniem formy prowadzenia działalności gospodarczej (art. 205 i art. 206)

W związku z uchyleniem ustawy o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne, konieczne staje się umożliwienie podmiotom działającym na jej podstawie dostosowania formy prowadzenia działalności gospodarczej.

Ze względu na fakt, że wspominana ustawa posługuje się dość skomplikowaną i wielopiętrową siatką pojęciową, można ogólnie stwierdzić, że podmiotami, które na podstawie jej przepisów mogą prowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność gospodarczą, są co do zasady spółki handlowe z siedzibą na terytorium albo też poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz podmioty niebędące spółkami handlowymi, tj. osoby fizyczne. Należy jednak zauważyć, że z informacji uzyskanych w trybie roboczym przez Ministerstwo Rozwoju od Ministerstwa Sprawiedliwości, w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym nie figurują już żadne spółki handlowe tego typu z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W konsekwencji, proponowana w ustawie procedura postępowania dotycząca dostosowania formy prowadzenia działalności gospodarczej nie odnosi się do tych ostatnich, jako że byłby to zabieg bezcelowy.

Dostosowania będą miały charakter dobrowolny – to sam zainteresowany podmiot będzie decydował, czy chce nadal prowadzić swoją działalność gospodarczą w Polsce (na zasadach obowiązujących w kraju i w całej Unii Europejskiej), czy też

alternatywnie chce swoją działalność zakończyć. Proponuje się w związku z tym, by nowa forma prowadzenia działalności odpowiadała jak najbliżej formie dotychczasowej. W ciągu 9 miesięcy od wejścia w życie ustawy wprowadzającej, zagraniczny przedsiębiorca w rozumieniu uchylanej ustawy będzie obowiązany do złożenia wniosku o wykreślenie go z Krajowego Rejestru Sądowego oraz, jeśli będzie chciał kontynuować prowadzenie działalności, do złożenia wniosku o wpis do KRS jako oddziału przedsiębiorcy zagranicznego (w rozumieniu ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej) bądź też do CEIDG. Proponowana ścieżka dostosowania nie powinna nastręczyć zainteresowanym podmiotom nadmiernych trudności, zaś samo dostosowanie wpłynie pozytywnie nie tylko na jakość systemu prawnego (dokonując jego uproszczenia i klaryfikacji), ale także na same wspomniane podmioty, których status i uprawnienia jako przedsiębiorców działających w Polsce staną się bardziej przejrzyste i należycie uregulowane.

Bezskuteczny upływ terminu 9 miesięcy wskazywał będzie jednoznacznie, że pomimo istnienia wpisu w rejestrze przedsiębiorców, podmiot działający w oparciu o uchylaną ustawę albo nie funkcjonuje już w praktyce, albo też nie chce funkcjonować na nowych zasadach. W związku z tym, po tym terminie sąd rejestrowy z urzędu dokona wykreślenia z KRS.

Efektem końcowym zastosowania wspomnianych wyżej rozwiązań prawnych będzie całkowity zanik przedsiębiorców działających w oparciu o ustawę o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne, co jest logiczną i naturalną konsekwencją uchylenia tej ustawy.

Należy jednak podkreślić, że sytuacja wspomnianych zagranicznych przedsiębiorców, którzy zdecydują się na kontynuowanie działalności poprzez odpowiednie dostosowanie formy jej prowadzenia, nie ulegnie istotnemu pogorszeniu. Po dostosowaniu pozostaną oni podmiotami wszelkich praw i obowiązków wynikających z koncesji, zezwoleń i ulg przyznanych im w drodze decyzji administracyjnej (chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu koncesji, zezwolenia lub ulgi stanowi inaczej). Ma to na celu utrzymanie stabilności i pewności ich funkcjonowania. Nie będą natomiast korzystać z ulg

i zwolnień wynikających z przepisów uchylanej ustawy. Uznano bowiem, że wspomniane ulgi i zwolnienia mają anachroniczny charakter, nieprzystający do obecnej rzeczywistości prawnej i gospodarczej, i mogą budzić poważne wątpliwości odnośnie zgodności z zasadą równości wobec prawa. Ponadto proponuje się, by do omawianych zagranicznych przedsiębiorców nadal stosować przepisy ustaw o terminach zapłaty w transakcjach handlowych oraz o Krajowym Rejestrze Sądowym w brzmieniu dotychczasowym (w obu tych ustawach na mocy ustawy wprowadzającej uchylane są bowiem przepisy odnoszące się do takowych przedsiębiorców[7)]), a także uchylanej ustawy o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne. Stosowanie tych przepisów nie mogłoby jednak mieć miejsca dłużej niż do czasu uprawomocnienia się postanowienia o wykreśleniu przedsiębiorcy z KRS. W ten sposób zagwarantowana zostanie przewidywalność regulacyjna w okresie „przejściowym".

13) Przepisy dot. utrzymania w mocy przepisów wykonawczych wydanych na podstawie zmienianych przepisów (art. 207–228)

Wprowadza się zasadę, zgodnie z którą przepisy wykonawcze wydane na podstawie dotychczasowych przepisów części ustaw zmienianych bądź uchylanych na mocy ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie przepisów owych ustaw po wejściu w życie ustawy wprowadzającej bądź też nowych wprowadzanych ustaw, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy. Konieczność dokonania wspomnianych zmian wynika zarówno bezpośrednio z modyfikacji przepisów upoważniających, jak i pośrednio ze zmian innych przepisów, w tym związanych z zastąpieniem obowiązku posługiwania się przez przedsiębiorcę wobec części urzędów numerem REGON albo równolegle numerem REGON i NIP na rzecz wyłącznie numeru NIP. Wspomniane maksymalne odstępy czasu, przez które obowiązywać będą dotychczasowe przepisy wykonawcze,

---

[7)] Uchylenie wspomnianych przepisów już na obecnym etapie, tj. wraz z wejściem w życie ustawy wprowadzającej, jest zasadne, biorąc pod uwagę fakt, że nie da się przewidzieć, kiedy dokładnie uprawomocnią się postanowienia o wykreśleniu zagranicznych przedsiębiorców z KRS. Dzięki przepisowi nakazującemu dalsze stosowanie tych przepisów w obowiązującym brzmieniu do czasu uprawomocnienia się wspomnianego postanowienia, następuje rozwiązanie tego problemu.

powinny wystarczyć odpowiednim organom publicznym na wydanie nowych przepisów wykonawczych względem zmienianych bądź przyjmowanych przepisów.

VI. Wejście w życie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej

W art. 229 proponuje się, by ustawa – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej weszła w życie z dniem 1 marca 2018 r. Termin ten pokrywa się z przepisami o wejściu w życie ustaw wprowadzanych. Wyjątkami w tym zakresie są niektóre zmiany dokonywane w ustawach o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, które to związane są z instytucją „ulgi na start". Przepisy te, podobnie jak art. 18 ustawy PP, wejdą w życie z dniem 31 marca 2018 r.

VII. Informacje dodatkowe

1) Zgłoszenia lobbingowe

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa[8)] oraz art. 52 § 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów[9)] projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej został udostępniony w BIP Rządowego Centrum Legislacji oraz na stronie rządowego portalu konsultacji publicznych (www.konsultacje.gov.pl).

2) Oświadczenie o zgodności projektowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

3) Ocena przewidywanego wpływu projektowanej regulacji na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projekt ustawy, ze względu na swój subsydiarny względem wprowadzanych ustaw charakter, będzie miał, podobnie jak one, pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. W szczególności dzięki

8) Dz. U. z 2017 r. poz. 248.
9) M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.

przepisom ustawy wprowadzającej możliwe będzie funkcjonowanie instytucji Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, udzielanie prokury przez przedsiębiorców będących osobami fizycznymi, a także obowiązywanie takich rozwiązań i konstrukcji prawnych, jak „ulga na start" czy prowadzenie „działalności nieewidencjonowanej".

4) Ocena, czy projekt ustawy będzie podlegał notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych

Zawarte w projekcie ustawy regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych[10)], w związku z tym projekt nie będzie podlegał notyfikacji.

[10)] Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.

Nazwa projektu Projekt ustawy – Prawo przedsiębiorców Projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Rozwoju **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Mariusz Haładyj – Podsekretarz Stanu **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Armen Artwich – Zastępca Dyrektora Departamentu Doskonalenia Regulacji Gospodarczych, tel. 22 693 5938, e-mail: armen.artwich@mr.gov.pl	**Data sporządzenia** 25.10.2017 r. **Źródło:** Plan na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju (pakiet „Konstytucja Biznesu") **Nr w Wykazie prac** UD195 UD196

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

I. Projekt ustawy – Prawo przedsiębiorców jest przedkładany przez Rząd RP jako jeden z centralnych elementów przebudowy i reformy prawno-instytucjonalnego otoczenia przedsiębiorców oraz wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Projekt stanowi realizację formułowanych w „Planie na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju" (przyjętym uchwałą nr 14/2016 Rady Ministrów z dnia 16 lutego 2016 r.) oraz „Strategii na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju" zapowiedzi uchwalenia nowego aktu prawnego, który będzie w sposób całościowy i spójny regulował zasady wykonywania działalności gospodarczej w Polsce i który – tworząc korzystne, przejrzyste i stabilne warunki do wykonywania działalności gospodarczej oraz wzmacniając gwarancje wolności i praw przedsiębiorców – zmniejszy ryzyko biznesowe oraz zwiększy chęć przedsiębiorców do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej, w tym także ich chęć do ponoszenia ryzyka technologicznego związanego z realizacją innowacyjnych projektów („Konstytucja Biznesu").

Projekt ma w swoim założeniu zastąpić obecnie obowiązującą ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (u.s.d.g.). Przez ponad 12 lat swojego obowiązywania u.s.d.g. dobrze spełniła swoją rolę uporządkowania zasad podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w Polsce u progu uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej (UE) oraz w okresie pierwszych lat po akcesji, będąc w tym czasie fundamentem publicznego prawa gospodarczego oraz gwarantując konstytucyjną wolność działalności gospodarczej. Obecnie jednak istnieje dostrzegalna potrzeba zastąpienia u.s.d.g. nowym aktem prawnym, lepiej dostosowanym do aktualnych oczekiwań przedsiębiorców oraz do poważnych wyzwań, w tym zwłaszcza wyzwań rozwojowych, stojących przed polską gospodarką. U.s.d.g. była już nowelizowana ponad 85 razy i siłą rzeczy istnieją w jej ramach przepisy pochodzące z różnych okresów i czasami niestanowiące spójnej całości. Ponadto, pomimo niezaprzeczalnych starań polskiego ustawodawcy, ustawy odrębne dotyczące rozmaitych aspektów lub dziedzin działalności gospodarczej nie zawsze udawało się uchwalać w taki sposób, aby ich treść była w pełni kompatybilna z rozwiązaniami przewidzianymi w danym zakresie spraw w u.s.d.g. Tak więc w praktyce, wbrew pierwotnym założeniom formułowanym w roku 2004, przepisom u.s.d.g. nie zawsze udawało się utrzymywać ich prymat jako przepisów, które miałyby rzeczywiście podstawowe znaczenie dla sfery działalności gospodarczej w Polsce.

Innymi jeszcze mankamentami u.s.d.g. są brak uregulowania w niej wielu instytucji prawnych odczuwanych przez przedsiębiorców jako potrzebne i przydatne (np. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, szersze ustawowe gwarancje wielu ogólnych zasad konstytucyjnych, w tym zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa lub zasady pewności prawa), a także niepotrzebne przeregulowanie u.s.d.g. wielu szczegółowymi rozwiązaniami o charakterze technicznym i wykonawczym, które z powodzeniem – i z pożytkiem dla większej przejrzystości i czytelności tego ogólnego aktu prawnego – mogłyby być unormowane w ustawach odrębnych, przy zachowaniu w tej ustawie wiodącej jedynie podstawowych zrębów uregulowania określonych instytucji prawnych (dotyczy to np. instytucji Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub instytucji pojedynczego punktu kontaktowego dla przedsiębiorców).

Prawo co do zasady nie powinno budzić wątpliwości interpretacyjnych, jednak w praktyce nieraz zdarza się, że problemy z ustaleniem właściwej treści normy prawnej mają nie tylko obywatele, ale i same organy administracji publicznej czy też nawet sądy. Rozbieżności te nie sprzyjają pogłębianiu zaufania do państwa. W obecnych przepisach brakuje regulacji określającej, że w takim przypadku wątpliwości są rozstrzygane na korzyść przedsiębiorcy.

Wzmocnienia w przepisach wymagają zasady dotyczące zapewnienia prowadzenia postępowania przez organ w sposób budzący zaufanie przedsiębiorców do władzy publicznej.

Wielokrotnie zdarzają się sytuacje, że osoba zamierzająca podjąć działalność gospodarczą lub też działalność taką już wykonująca ma problemy z orientacją w przepisach, nie jest w stanie przesądzić, czy dane przepisy dotyczą jej sytuacji lub też gdzie można je odnaleźć. Większą rolę w udzielaniu informacji niż obecnie powinien zatem pełnić organ administracji publicznej, kompetentny w zakresie danego zagadnienia.

W obecnym stanie prawnym brak też wystarczających instrumentów umożliwiających dokonanie przez strony postępowania administracyjnego oceny działania urzędów kierowanych przez organy administracji publicznej. Brak

takich instrumentów nie motywuje w wystarczającym stopniu urzędów do ciągłej i systematycznej poprawy jakości świadczonych przez nie usług.
Obecne regulacje w niewystarczającym stopniu uwzględniają specyficzne uwarunkowania mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Potrzebne są instrumenty, które wspierałyby tę grupę przedsiębiorców, szczególnie w początkowym etapie ich funkcjonowania, np. poprzez zmniejszenie formalności w przypadku działalności prowadzonej na mniejszą skalę, jak również poprzez ograniczenie obciążeń publicznoprawnych w pierwszych miesiącach działalności. Również w zakresie procedur dotyczących tworzenia prawa w stopniu niewystarczającym uwzględniane są specyficzne uwarunkowania dotyczące mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Stąd potrzebne jest wprowadzenie mechanizmów kładących większy nacisk na opracowywanie przepisów uwzględniających mechanizmy uproszczeniowe dla tej grupy przedsiębiorców.

II. Przyjęcie odrębnej ustawy wprowadzającej, tj. projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej, jest niezbędne, ponieważ w związku z uchyleniem u.s.d.g. oraz uchwaleniem i wejściem w życie ustawy – Prawo przedsiębiorców oraz innych ustaw z pakietu „Konstytucji Biznesu", tj.:

- ustawy o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców,
- ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy,
- ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

przewidziane jest znowelizowanie wielu przepisów zawartych w licznych ustawach odrębnych, a także ustanowienie obszernych przepisów przejściowych i dostosowujących.
Jednocześnie, w wyniku przeglądu przepisów prawa regulujących wykonywanie działalności gospodarczej przez osoby zagraniczne, zwrócono uwagę na anachroniczność wciąż obowiązującej ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. poz. 148, z późn. zm.).
Ustawa ta została uchwalona w całkowicie odmiennych od współczesnych uwarunkowaniach politycznych i gospodarczych. Będąc przyjęta jeszcze w okresie stanu wojennego, ustawa z 1982 r. miała być w swoim założeniu początkiem nieco szerszego otwarcia się ówczesnej gospodarki nakazowo-rozdzielczej na kapitał zagraniczny lub polonijny. Przewidywała możliwość prowadzenia w Polsce działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości samodzielnie przez zagranicznych przedsiębiorców lub przy ich współpracy z przedsiębiorcami polskimi, przy czym podmioty zamierzające wykonywać w ten sposób samodzielną lub wspólną działalność miały obowiązek uzyskać na jej podjęcie stosowne zezwolenie administracyjne wydawane przez właściwy organ. W wyniku nowelizacji ustawy dokonanej jeszcze w latach 80-tych XX wieku przyjęto w tejże ustawie regułę, iż zezwolenia na tworzenie nowych przedsiębiorstw na podstawie tej ustawy mogą zostać wydane jedynie w sprawach z wniosków złożonych przed dniem 1 stycznia 1989 r. (art. 38 ust. 1 ustawy z 1982 r., w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych, Dz. U. poz. 325, z późn. zm.).W połączeniu z ograniczonym czasem trwania zezwoleń wydawanych na podstawie ustawy z 1982 r. stało się wówczas jasne, że rozwiązania zawarte w tej ustawie będą w istocie miały charakter jedynie czasowy oraz nietrwały.
Aktualnie, w roku 2017, przepisy ustawy z 1982 r. nie są co prawda jeszcze całkowicie bezprzedmiotowe, jako że wciąż istnieje grupa kilkudziesięciu podmiotów prowadzących co najmniej *de iure* działalność na jej podstawie. Niemniej, z uwagi na fakt, że w ciągu ostatnich dwudziestu kilku lat stan prawny w zakresie dotyczącym działalności gospodarczej w Polsce podmiotów (przedsiębiorców) zagranicznych, a także generalnie stan prawny dotyczący prowadzenia w Polsce działalności gospodarczej, zmienił się radykalnie, rozwiązania zawarte w ustawie z 1982 r. rażą obecnie swoich archaizmem i są całkowicie nieprzystające do współczesnych realiów ekonomiczno-prawnych, w tym wynikających z członkostwa Polski w Unii Europejskiej. Przepisy ustawy z 1982 r. są nie tylko przestarzałe i nieadekwatne w warstwie merytorycznej, ale są również anachroniczne w warstwie pojęciowej, jako że posługują się one licznymi pojęciami, które we współczesnym polskim systemie prawnym mają zupełnie inne znaczenie niż to, które wynika z przepisów ustawy z 1982 r. (np. pojęcie „zagranicznego przedsiębiorcy"); wiele kluczowych pojęć używanych w ustawie z 1982 r. jest przy tym dalece nieprecyzyjnych, co niejednokrotnie utrudnia wykładnię i ustalenie bezspornego sensu przepisów omawianej ustawy. Przy okazji analizy ww. ustawy zwrócono uwagę na anachroniczność przepisów niektórych innych ustaw, odwołujących się wciąż w swej treści do sformułowania „Polska Rzeczpospolita Ludowa".

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

I. Zasadniczym celem ustawy – Prawo przedsiębiorców jest pełniejsze urzeczywistnienie konstytucyjnej zasady wolności działalności gospodarczej oraz innych konstytucyjnych zasad relewantnych dla przedsiębiorców i wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Z kolei realizacja tych celów ma być środkiem do realizowania dalszych, bardziej dalekosiężnych celów, takich jak główny cel Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju (SOR) – tworzenie warunków dla wzrostu dochodów mieszkańców Polski przy jednoczesnym wzroście spójności w wymiarze społecznym, ekonomicznym i terytorialnym oraz cele szczegółowe SOR: trwały wzrost gospodarczy oparty na dotychczasowych i nowych przewagach oraz skuteczne państwo oraz instytucje gospodarcze służące wzrostowi oraz włączeniu społecznemu i gospodarczemu.

Proponowane rozwiązania opierają się na trzech filarach: 1) rozwiązaniach materialnoprawnych służących wzmocnieniu wolności i praw przedsiębiorców, w szczególności wolności działalności gospodarczej, i wyposażeniu przedsiębiorców w konkretne roszczenia i inne instrumenty prawne umożliwiające tym ostatnim zabezpieczenie ich słusznych potrzeb i oczekiwań chronionych zasadami konstytucyjnymi, zwłaszcza w relacjach z organami władzy publicznej; 2) ustanowieniu zasad opracowywania projektów aktów normatywnych z zakresu prawa gospodarczego; 3) powołaniu Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców – nowej instytucji, o charakterze gwaranta instytucjonalnego zasad i praw wyrażonych w Prawie przedsiębiorców.

Zawarte w projekcie ustawy – Prawo przedsiębiorców rozwiązania będą zatem w pierwszym rzędzie służyć wzmocnieniu praw i gwarancji przedsiębiorców. W sposób wyraźny zostaną zaakcentowane oraz usystematyzowane ogólne zasady dotyczące podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej. Wyznaczą one standard działań organów publicznych w sprawach przedsiębiorców. Zamieszczenie tych zasad będzie stanowić wyraźny sygnał dla organów, że muszą je brać pod uwagę przy rozstrzyganiu wszystkich spraw przedsiębiorców. Zasady ogólne będą tym samym wpływały na sposób interpretacji i stosowania prawa – także zawartego w ustawach odrębnych. Będą jednocześnie źródłem realnych gwarancji dla przedsiębiorców, które powinny znaleźć odbicie w codziennej praktyce działania administracji publicznej. Wybrane propozycje zawarte w projekcie:

- ustanowienie katalogu praw i obowiązków przedsiębiorców i organów, stanowiących wytyczne interpretacyjne dla organów stosujących prawo gospodarcze. Wyartykułowane zostaną podstawowe zasady prawne dotyczące relacji przedsiębiorca-administracja, np. zasada proporcjonalności i bezstronności;
- zmiana relacji przedsiębiorca – administracja w kierunku bardziej przyjaznej i partnerskiej poprzez wprowadzenie m.in. zasady domniemania uczciwości przedsiębiorcy, zasady przyjaznej interpretacji przepisów;
- wprowadzenie instytucji działalności nieewidencjonowanej, przewidującej, że w przypadkach działalności prowadzonej przez osobę fizyczną na mniejszą skalę (tj. miesięcznie przychody z niej pochodzące nie przekraczają wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia), o ile osoba ta nie wykonywała w okresie ostatnich 60 miesięcy działalności gospodarczej, nie powstaje obowiązek rejestracji działalności, a działalność taka nie jest uznawana za działalność gospodarczą i w konsekwencji nie będzie pociągała za sobą obowiązku uiszczania składek na ubezpieczenie społeczne. W sytuacjach gdy przychód należny z działalności nieewidencjonowanej przekroczyłby w miesiącu określoną wysokość, działalność ta byłaby uznawana za działalność gospodarczą począwszy od dnia, w którym nastąpiło przekroczenie. Osoba wykonująca tę działalność byłaby w takiej sytuacji zobowiązana złożyć wniosek o wpis do CEIDG w terminie 7 dni od dnia przekroczenia. Jednocześnie wprowadzany warunek w postaci nieprzekroczenia wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia ma na celu uelastycznienie normy prawnej i uniknięcie konieczności aktualizowania przepisów ustawy w tym zakresie w związku ze zmieniającymi się wskaźnikami gospodarczymi;
- wprowadzenie tzw. „ulgi na start" (początkujący przedsiębiorcy zostaną zwolnieni z obowiązku uiszczania składek na ubezpieczenie społeczne przez pierwsze 6 miesięcy wykonywania działalności gospodarczej). Przedsiębiorca w okresie pierwszych 6 miesięcy będzie mógł skorzystać z „ulgi na start", a następnie po tym okresie dodatkowo z istniejącej obecnie ulgi tzw. „mały ZUS" w okresie następnych 24 miesięcy. Przyjęcie mechanizmu polegającego na 6-miesięcznym zwolnieniu ze składek na początku działalności wynika z faktu potrzeby wyważenia zarówno interesów publicznych, jak i wsparcia przedsiębiorców. Krótszy okres ulgi mógłby nie przynieść spodziewanego efektu, natomiast dłuższy mógłby zbytnio ingerować w okres ubezpieczenia społecznego. Pierwsze kilka miesięcy to okres, w którym początkujący przedsiębiorca ponosi stosunkowo najdotkliwsze koszty związane z uruchomieniem i rozwojem działalności, stąd w tym okresie istnieje potrzeba dodatkowego wsparcia przedsiębiorców. Ta potrzeba wynika również ze wskaźników przeżywalności pokazujących, że ryzyko prowadzenia działalności/porażki jest największe przez pierwsze 2 lata działalności, w tym duża część rozpoczynanych działalności ulega zamknięciu już w pierwszych miesiącach. Oczekiwanym skutkiem może być zwiększenie poziomu przeżywalności firm po zakończeniu okresu preferencji (brak możliwości oszacowania skali tego zjawiska w ujęciu ilościowym);
- zniesienie obowiązku posługiwania się przez przedsiębiorców numerem REGON w relacjach z niektórymi urzędami – przedsiębiorca w kontaktach z tymi urzędami będzie miał obowiązek posługiwania się wyłącznie numerem NIP i to ten numer będzie służył tym urzędom do identyfikacji przedsiębiorcy. Numer REGON dla przedsiębiorców będzie stopniowo wycofywany z obrotu. Proces ten zostanie rozłożony w czasie i będzie realizowany w kolejnych inicjatywach legislacyjnych;
- wprowadzane w k.p.a. umożliwienie dokonywania przez stronę oceny jakości obsługi przez urząd, w tym urzędników;
- likwidacja zgód i licencji jako odrębnych form reglamentacji działalności gospodarczej;
- uregulowanie podstawowych zasad opracowywania projektów aktów normatywnych z zakresu prawa gospodarczego, w tym wzmocnienie nacisku na ograniczanie obciążeń nakładanych na przedsiębiorców, ze szczególnym uwzględnieniem mikro-, małych i średnich przedsiębiorców;
- wydawanie przez organy administracji, w zakresie swojej właściwości, napisanych prostym językiem „objaśnień prawnych" wyjaśniających przepisy w zakresie działalności gospodarczej, dotyczące praktycznego stosowania tych przepisów;

- proponowane w k.p.a. odformalizowanie komunikacji: urząd – strona. Za zgodą lub na wniosek strony sprawy urzędowe (lub poszczególne czynności, np. wezwania do uzupełnienia braków formalnych) będą mogły być załatwiane przez telefon, e-mail lub za pomocą innych środków komunikacji;
- uregulowanie kwestii udostępniania przez Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy listy rodzajów działalności gospodarczej wymagających uzyskania koncesji, zezwolenia albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wraz ze wskazaniem odpowiednich aktów prawnych;
- uelastycznienie instytucji zawieszenia (m.in. możliwość bezterminowego zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej lub zawieszenia na dowolny okres wskazany przez przedsiębiorcę wpisanego do CEIDG);
- wyłączenie z ustawy regulacji technicznych i organizacyjnych, dotyczących m.in. zasad funkcjonowania CEIDG oraz zasad funkcjonowania Punktu Informacji dla Przedsiębiorcy;
- ustanowienie Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, organu interweniującego i stojącego na straży przedsiębiorców, posiadającego kompetencje np. do występowania do urzędów o wydawanie „objaśnień prawnych".

Efektem projektowanych rozwiązań będzie poprawa warunków funkcjonowania przedsiębiorstw oraz zmniejszenie ryzyka pomijania podstawowych zasad prawa gospodarczego przy podejmowaniu przez administrację konkretnych rozstrzygnięć w indywidualnych sprawach przedsiębiorców.

Oczekiwanym efektem powinna też być zmiana nastawienia organów do przedsiębiorców i wzmocnienie służebnej roli administracji wobec nich, w tym poprzez uwzględnianie w większym stopniu uzasadnionych interesów podmiotów gospodarczych.

Realizacja celu wymaga przyjęcia nowej ustawy zajmującej centralne miejsce w systemie prawa gospodarczego. W związku z tym, że materia ustaw dotyczy praw i obowiązków przedsiębiorców, jak również zadań organów władzy publicznej, zamierzony efekt nie może zostać osiągnięty wyłącznie rozwiązaniami pozalegislacyjnymi.

II. Uwzględniając potrzebę przyjęcia przepisów przejściowych wynikających z zastąpienia obecnie obowiązującej u.s.d.g. nowym aktem prawnym przepisami ustawy – Prawo przedsiębiorców, a także mając na uwadze konieczność wprowadzenia licznych zmian w szeregu ustaw odrębnych, będących konsekwencją uchwalenia ustawy – Prawo przedsiębiorców oraz innych ustaw z pakietu „Konstytucji Biznesu", zasadne jest uregulowanie ww. materii w ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej.

W związku z dużą liczbą ww. regulacji zasadne jest zamieszczenie ich w odrębnej ustawie, tak aby zachować większą czytelność (przejrzystość) regulacji prawnej oraz aby nie rozbudowywać nadmiernie ustawy – Prawo przedsiębiorców o przepisy, które będą miały znaczenie jedynie czasowe lub wręcz jednorazowe. Przewiduje się zmiany w ok. 180 ustawach będące oczywistą konsekwencją przyjęcia części ustaw z pakietu „Konstytucji Biznesu" wraz z ustawą – Prawo przedsiębiorców poprzez modyfikację i wprowadzenie przepisów m.in. w zakresie: form reglamentacji działalności gospodarczej (których konieczność zmiany wynika z rezygnacji w projekcie ustawy – Prawo przedsiębiorców z części przepisów wspólnych dot. tychże form reglamentacji działalności gospodarczej uregulowanych dotąd w u.s.d.g. i wynikającej stąd potrzeby przeniesienia tych przepisów do ustaw szczegółowych), odesłań do definicji, odesłań do zasad przeprowadzania kontroli, uprawnień Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, zmian związanych z zastępowaniem obowiązku posługiwania się przez przedsiębiorcę w kontaktach z niektórymi urzędami numerem REGON albo równolegle numerem REGON i NIP na rzecz wyłącznie numeru NIP, a także innych odesłań do rozwiązań szczegółowych.

Jednocześnie proponuje się zmianę Kodeksu cywilnego poprzez wyraźne upoważnienie przedsiębiorców – osób fizycznych do udzielania prokury, po uzyskaniu wpisu w CEIDG, zmiany w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych oraz w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w związku z „ulgą na start", a także zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych w związku z wprowadzeniem tzw. działalności nieewidencjonowanej.

Ponadto z zarysowanych wyżej powodów w pełni zasadne wydaje się całkowite uchylenie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne, połączone z daniem podmiotom działającym obecnie na jej podstawie możliwości odpowiedniego dostosowania formy prowadzenia działalności zgodnie z rozwiązaniami przewidzianymi w obecnym polskim systemie prawnym, które to będą następnie prowadziły swoją działalność w oparciu o ogólnie obowiązujące w Polsce (a także w całej Unii Europejskiej) rozwiązania prawne adresowane do przedsiębiorców. Ustawa ta obecnie odnosi się do bardzo wąskiego kręgu podmiotów i reguluje ich działalność w sposób niespójny z regulacjami ogólnymi, wprowadzając do porządku prawnego nieład utrudniający identyfikację norm prawnych dotyczących wykonywania działalności gospodarczej przez osoby zagraniczne. Jednocześnie, w ramach porządkowania obowiązującego prawa, zakłada się nowelizację ustaw wciąż odwołujących się w swej treści do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, w celu zastąpienia tego sformułowania współczesną nazwą państwa polskiego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Informacje na temat regulacji systemowych dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w wybranych krajach:
Czechy – ustawa nr 455/1991 o działalności gospodarczej reguluje warunki wykonywania działalności, zawiera przepisy dot. form wykonywania działalności, form reglamentacji i rejestracji.

Dania – nie ma jednej ramowej ustawy regulującej wykonywanie działalności gospodarczej. Obowiązuje ustawa o rejestrze firm CVR, w którym zarejestrowane są wszystkie duńskie firmy, bez względu na formę właścicielską czy prawno-organizacyjną.
Francja – brak jednej regulacji określającej prawa przedsiębiorców. Zasady podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej zostały określone w art. 7 ustawy z dnia 2 i 17 marca 1791 roku (tzw. „Prawo Allarda"), natomiast ograniczenia wolności działalności gospodarczej i swobody konkurencji zostały uregulowane w ustawach szczegółowych. W 2014 r. przyjęto dokument zawierający pakiet uproszczeń dla przedsiębiorców, np. zasada milczącej zgody, zasada „powiedz nam jeden raz," ustanowienie mediatora administracja – obywatele na poziomie lokalnym, wprowadzenie testu MŚP w legislacji, projekt decyzji administracyjnej.
Hiszpania – ustawa o przedsiębiorczości i internacjonalizacji z 2013 r. zawiera szereg propozycji, mających na celu rozpowszechnienie kultury przedsiębiorczości oraz ułatwianie rozpoczynania działalności gospodarczej (nauczanie przedsiębiorczości, rejestracja, nowe formy wykonywania działalności, uproszczenia procedur administracyjnych, kwestie podatkowe i ubezpieczeń społecznych).
Holandia – brak jednej regulacji na wzór polskiej u.s.d.g. Analogiczne przepisy, w tym regulujące prawa przedsiębiorców, zawarte są w kodeksie cywilnym, ustawie dot. ogólnego prawa administracyjnego, ustawie o rejestrze handlowym i innych.
Węgry – ustawa o prywatnej przedsiębiorczości (Evt., V 1990) reguluje swobodę działalności gospodarczej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty gospodarcze	Przedsiębiorcy wśród 4,2 mln zarejestrowanych podmiotów gospodarki narodowej (w tym ponad 2 mln aktywnych przedsiębiorców)	GUS – na podstawie danych z REGON	Bezpośrednie – poprawa warunków dla podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej, zwiększenie pewności prawnej i świadomości prawa wśród przedsiębiorców, wzmocnienie mechanizmów ochrony praw i słusznych interesów oraz pogłębienie zaufania do państwa.
Przedsiębiorcy spełniający kryteria „ulgi na start"	200 tys. przedsiębiorców rocznie	Szacunki MR na podstawie danych ZUS dot. korzystających z ulgi tzw. „mały ZUS"	Możliwość skorzystania z „ulgi na start" (zwolnienie ze składek na ubezpieczenia społeczne przez pierwsze 6 miesięcy wykonywania działalności gospodarczej).
Osoby fizyczne wykonujące działalność spełniającą przesłanki „działalności nieewidencjonowanej"	ok. 75 tys. (określenie dokładnej liczby osób, które będą wykonywać „działalność nieewidencjonowaną", jest niemożliwe)	Szacunki m.in. na podstawie informacji z MF	Możliwość skorzystania z instrumentu „działalności nieewidencjonowanej" (działalność na najmniejszą skalę, która nie będzie uznawana za działalność gospodarczą i w konsekwencji nie będzie pociągała za sobą obowiązku wpisu do CEIDG oraz zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych z tytułu tej działalności).
Obywatele			Większe zaufanie do organów administracji oraz pogłębienie zaufania do państwa. Zapewnienie w ustawie – Prawo przedsiębiorców stosowania wobec klientów działań zgodnych z prawem i dobrymi obyczajami (zasada uczciwej konkurencji i poszanowania dobrych obyczajów oraz słusznych

			interesów konsumentów).
Organy administracji	ok. 27 tys.	GUS tablice REGON 2015 r. – podmioty gospodarki narodowej – administracja publiczna	Bezpośrednie – konieczność stosowania norm ustawy, uwzględnienie szczególnej roli Prawa przedsiębiorców w systemie prawa gospodarczego, w tym przy tworzeniu przepisów szczegółowych. Wydawanie objaśnień prawnych. Umożliwienie stronom oceny jakości ich obsługi przez urzędy kierowane przez te organy. Realizacja współpracy z Rzecznikiem MŚP.
Organizacje przedsiębiorców	ok. 6 tys.	Szacunki na podstawie danych GUS	Bezpośrednie – możliwość angażowania się w realizację niektórych zadań publicznych. Ułatwienie reprezentowania przedsiębiorców w postępowaniach administracyjnych i sądowych.
Pracownicy administracji odpowiedzialni za opracowywanie aktów normatywnych			Uwzględnianie zasad dotyczących ograniczania obciążeń, w szczególności w odniesieniu do mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. W porównaniu do dzisiejszego stanu prawnego może nieco zwiększyć się obciążenie projektodawców z racji możliwej większej liczby przeprowadzanych ocen funkcjonowania aktów normatywnych.
Podmioty, o których mowa w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne	26	Ministerstwo Sprawiedliwości (stan na dzień 30 VI 2016 r.)	Konieczność dokonania dostosowania formy prowadzenia działalności gospodarczej albo złożenia wniosku o wykreślenie z rejestru przedsiębiorców KRS.
Sądy rejestrowe	Nie jest możliwe wskazanie, ilu sądów będzie dotyczył obowiązek (obowiązek zaistnieje w sytuacji niewywiązania się przez podmioty, o których mowa w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności		Potencjalny obowiązek dokonania czynności wykreślenia wspomnianych podmiotów z rejestru przedsiębiorców KRS.

	gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne, z obowiązku dokonania dostosowania bądź złożenia wniosku o wykreślenie z rejestru)		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Propozycja była przedmiotem prac Zespołu ds. Konstytucji Biznesu, organu pomocniczego Ministra Rozwoju. W skład Zespołu wchodzili przedstawiciele świata nauki oraz praktycy prawa.
Propozycja była również przedmiotem prekonsultacji w ramach Zespołu do spraw Doskonalenia Regulacji Gospodarczych, będącego organem pomocniczym Ministra Rozwoju i Finansów, skupiającym przedstawicieli organizacji przedsiębiorców. Wstępny projekt ustawy został upubliczniony 18 listopada 2016 r., podczas Kongresu 590 w Rzeszowie, będącego forum wymiany idei i doświadczeń polskich specjalistów z zakresu biznesu, nauki, polityki i legislacji, w ramach pakietu „Konstytucja Biznesu". Wstępny projekt został też zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rozwoju w dniu 18 listopada 2016 r.
Projekt został przekazany do szerokich konsultacji publicznych w lutym 2017 r., w tym reprezentatywnym organizacjom przedsiębiorców i pracodawców, jak i reprezentatywnym organizacjom związkowym. Konferencja uzgodnieniowa odbyła się w dniu 26 kwietnia 2017 r. (projekt ustawy – Prawo przedsiębiorców) oraz 28 kwietnia 2017 r. (projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej). Lista podmiotów, którym projekt został przekazany w ramach konsultacji publicznych – w załączniku do OSR.
Projekt został również przekazany do zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego oraz został uznany za uzgodniony przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.
Projekt został też opublikowany na stronie BIP RCL w ramach Rządowego Procesu Legislacyjnego oraz na stronie www.konsultacje.gov.pl
Wyniki konsultacji zostały przedstawione w raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	-166	-217	-583	-700	-721	-744	-767	-790	-815	-840	-866	-7208
budżet państwa	9	12	44	54	55	57	59	60	62	64	66	542
JST	9	12	45	54	56	58	60	62	64	66	69	557
FUS	-185	-241	-633	-757	-780	-804	-829	-855	-882	-909	-937	-7812
NFZ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FP	-	-	-39	-51	-53	-54	-56	-58	-60	-61	-63	-496
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	-166	-217	-583	-700	-721	-744	-767	-790	-815	-840	-866	-7208
budżet państwa	9	12	44	54	55	57	59	60	62	64	66	542
JST	9	12	45	54	56	58	60	62	64	66	69	557
FUS	-185	-241	-633	-757	-780	-804	-829	-855	-882	-909	-937	-7812
NFZ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FP	-	-	-39	-51	-53	-54	-56	-58	-60	-61	-63	-496

Źródła finansowania	Analiza wskazuje, że proponowana „ulga na start" docelowo nie będzie wymagała zwiększenia dotacji dla FUS w tym zakresie (brak płatności składek przez przedsiębiorcę przez okres ulgi powoduje brak prawa do świadczeń za ten okres w przyszłości), ale w krótkim okresie może spowodować zmniejszenie ilości środków uzyskiwanych przez FUS z tytułu składek. „Ulga na start" będzie dla przedsiębiorcy dobrowolna. Proponowana instytucja „działalności nieewidencjonowanej" może generować skutki dla sektora finansów publicznych. Informacje w tym zakresie zostały przedstawione poniżej w rubryce „Dodatkowe informacje (…)". Ewentualne wydatki (np. dotyczące dokonywania przez strony postępowania administracyjnego oceny działania urzędów kierowanych przez organy administracji publicznej lub dotyczące zasady współdziałania organów) będą pokrywane w ramach corocznie ustalanych budżetów i nie będą stanowiły podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel. Pozostałe propozycje zawarte w projekcie ustawy również nie powinny generować skutków dla sektora finansów publicznych. Odnośnie do zasady udzielania informacji, jej realizacja następowałaby w ramach środków będących w dyspozycji danego organu. Realizacja tej zasady będzie następować w różnych formach, a ich wybór będzie zależał od danego organu i specyfiki jego działalności. Realizacją tej zasady mogłoby być np. udostępnianie objaśnień prawnych. Jednocześnie należy mieć na uwadze, że organy administracji już dzisiaj są zobowiązane lub z własnej inicjatywy udzielają informacji na stronach internetowych, wydają publikacje informacyjne, tworzą punkty informacyjne itp. – takie czynności są bowiem korzystne dla samych organów, gdyż odciążają pracowników np. od udzielania informacji indywidualnie, występowania do wnioskodawców o korekty składanych wniosków itp. Rozwiązanie dotyczące wniosków o wydawanie wyjaśnień i interpretacji nie powinno wpłynąć na dochody budżetu państwa, gdyż wydawanie wyjaśnień nie będzie podlegało opłacie, a regulacje w zakresie interpretacji będą analogiczne do tych w obecnej ustawie o swobodzie działalności gospodarczej. Projekt przewiduje zastąpienie zezwoleniami zgód na prowadzenie aptek szpitalnych i zakładowych, na prowadzenie systemu płatności (lub zmianę zasad funkcjonowania tego systemu) oraz na prowadzenie schematu płatniczego (lub zmianę zasad funkcjonowania schematu płatniczego). Dzisiaj wydanie zgody podlega opłacie skarbowej w wysokości 10 zł. Zezwolenia dla aptek szpitalnych i zakładowych będą całkowicie zwolnione z opłaty skarbowej na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. g ustawy o opłacie skarbowej (były też z niej zwolnione do tej pory, więc zmiana nie wpłynie na skutki sektora finansów publicznych). Natomiast zezwolenia na prowadzenie systemu płatności będą wiązały się z wyższą stawką opłaty skarbowej (616 zł za zezwolenie lub 308 zł w przypadku zmiany warunków zezwolenia). Do tej pory Prezes NBP wydawał kilka zgód rocznie, więc skutki dla sektora finansów publicznych z tego tytułu będą minimalne (www.nbp.pl/home.aspx?f=/systemplatniczy/nadzor/systemy.html). Dotychczas wydane zgody ulegną natomiast przekształceniu w zezwolenia z urzędu – więc z tego tytułu nie będą pobierane dodatkowe opłaty.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	**<u>Projekcja wpływu na sektor finansów publicznych ze względów ostrożnościowych nie uwzględnia pozytywnego wpływu regulacji na stan finansów publicznych związanego m.in. z większą przeżywalnością przedsiębiorstw, redukcją szarej strefy i bezrobocia.</u>** Skutki w ujęciu pieniężnym zostały oszacowane we współpracy z Departamentem Polityki Makroekonomicznej MF. Wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń: Do obliczeń wpływu „ulgi na start" na sektor finansów publicznych przyjęto następujące założenia: – liczba przedsiębiorców rozpoczynających rocznie działalność gospodarczą i spełniających warunki dla obecnej ulgi tzw. „mały ZUS" w wysokości 200 tys. osób (szacunki na podstawie danych ZUS dotyczących liczby przedsiębiorców rozpoczynających rocznie działalność gospodarczą i spełniających warunki dla obecnej ulgi tzw. „mały ZUS"), – 100% uprawnionych przedsiębiorców wykorzysta ulgę w pełnym wymiarze 6 miesięcy, – wskaźnik przeżywalności (prawdopodobieństwo prowadzenia działalności między 25 a 30 miesiącem pod warunkiem skorzystania z „ulgi na start") w wysokości 60%,

	– początkowa wysokość składek za 2017 rok waloryzowana za pomocą prognoz przeciętnego wynagrodzenia brutto w gospodarce zgodnie z jednolitymi wskaźnikami makroekonomicznymi MF[1)], – stopniowe zakładanie działalności przez 1/12 powyższej grupy pierwszego dnia każdego miesiąca, – wskaźnik skłonności do przystąpienia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego w wys. ok. 83% (stosunek objętych ubezpieczeniem chorobowym do objętych ubezpieczeniem emerytalno-rentowym wśród grupy osób, dla których podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia), – efektywna stawka PIT dla zwiększonych dochodów do opodatkowania (różniąca się od ustawowej ze względu na m.in. kwotę wolną czy dochody danej grupy) została wyznaczona symulacyjnie na podstawie danych PIT na 10% dla osób prowadzących działalność w pierwszych 6 miesiącach oraz 15% dla prowadzących działalność między 25 a 30 miesiącem, – przyjęto wejście w życie ustawy na dzień 1 marca 2018 r. W obliczeniach uwzględniono, że nastąpi: • ubytek dochodów FUS w pierwszych 6 miesiącach prowadzenia działalności danego przedsiębiorcy wynikający z braku obowiązku ubezpieczeń społecznych (w wysokości preferencyjnej składki emerytalnej, rentowej i wypadkowej), • ubytek dochodów FUS w pierwszych 6 miesiącach prowadzenia działalności danego przedsiębiorcy wynikający z braku możliwości opłacania składki chorobowej, jeśli skorzystał z „ulgi na start" (w wysokości preferencyjnej składki chorobowej) przy uwzględnieniu wskaźnika skłonności do przystąpienia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, • wzrost dochodów budżetu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego z tytułu PIT (co wynika ze zmniejszenia możliwych do odliczenia od dochodu składek na ubezpieczenie społeczne w pierwszych 6 miesiącach prowadzenia działalności danego przedsiębiorcy), • ubytek dochodów FUS pomiędzy 25 a 30 miesiącem prowadzenia działalności danego przedsiębiorcy (w wysokości różnicy między pełną a preferencyjną składką emerytalną, rentową i wypadkową) przy uwzględnianiu wskaźnika przeżywalności przedsiębiorstwa, • ubytek dochodów FUS pomiędzy 25 a 30 miesiącem prowadzenia działalności danego przedsiębiorcy (w wysokości różnicy między pełną a preferencyjną składką chorobową) przy uwzględnianiu wskaźnika przeżywalności przedsiębiorstwa oraz wskaźnika skłonności do przystąpienia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, • ubytek dochodów FP pomiędzy 25 a 30 miesiącem prowadzenia działalności danego przedsiębiorcy (w wysokości składki FP) przy uwzględnianiu wskaźnika przeżywalności przedsiębiorstwa, • wzrost dochodów budżetu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego z tytułu PIT (co wynika ze zmniejszenia możliwych do odliczenia od dochodu składek na ubezpieczenie społeczne oraz możliwości uwzględnienia w kosztach uzyskania przychodu składki na FP pomiędzy 25 a 30 miesiącem prowadzenia działalności danego przedsiębiorcy), • spadek wydatków FUS z racji braku prawa do świadczeń. Skorzystanie przez przedsiębiorcę z „ulgi na start" będzie dobrowolne i brak przez niego płatności składek przez okres ulgi oznacza brak prawa do świadczeń za ten okres w przyszłości. Biorąc pod uwagę fakultatywność rozwiązania oraz stosunkowo krótki okres ulgi, rozwiązanie to nie powinno negatywnie/ryzykownie wpływać na zabezpieczenie przedsiębiorców z tytułu ubezpieczenia społecznego. Przewiduje się, że zmniejszenie przychodów FP nie zakłóci prawidłowej realizacji zadań finansowanych ze środków funduszu i nie będzie powodem do występowania o dodatkowe środki. Ze względów ostrożnościowych projekcja wpływu nie uwzględnia pozytywnego wpływu

[1)] Uczyniono to zarówno dla preferencyjnych (choć tu zmiana podstawy wymiaru składki uzależniona jest od zmian minimalnego wynagrodzenia), jak i pełnych składek.

	regulacji na sektor finansów publicznych. Zmniejszenie obciążeń publicznoprawnych w początkowym etapie działalności gospodarczej oraz zmniejszenie obciążeń biurokratycznych dla działalności o niewielkiej skali zwiększa szanse na przeżywalność bądź rozwój tej działalności w przyszłości oraz będzie stanowiło zachętę do podejmowania działalności gospodarczej przez osoby bezrobotne lub działające dotąd w szarej strefie, co powinno przełożyć się np. na wzrost wpływów podatkowych oraz przychodów FUS, a równocześnie ograniczyć wydatki z budżetu państwa i FP związane z zapewnieniem świadczeń osobom bezrobotnym oraz ich aktywizacją zawodową. Wzrost dochodu rozporządzalnego przedsiębiorców należy też powiązać z efektem mnożnikowym, co pozwoli na zdynamizowanie wzrostu całej gospodarki i zwiększenie związanych z tym dochodów sektora finansów publicznych. Skutki wprowadzenia działalności nieewidencjonowanej należy podzielić na: 1) statyczne, tzn. dotyczące osób, które już obecnie spełniają warunek na maksymalny przychód umożliwiający prowadzenie działalności nieewidencjonowanej oraz 2) behawioralne, tzn. wynikające ze zmiany zachowania podmiotów gospodarczych. Przy założeniu, że z nowych rozwiązań skorzystają wszyscy przedsiębiorcy, którzy w 2015 r. uzyskali roczne przychody nieprzekraczające 6-krotności płacy minimalnej i którzy nie prowadzili działalności gospodarczej w poprzednich 5 latach, roczne skutki działalności nieewidencjonowanej – z tytułu niższych składek do FUS, NFZ i FP, a powiększone o wyższe wpływy z PIT – szacowane na podstawie połączonej bazy PIT-ZUS wyniosłyby rocznie w horyzoncie 10 lat od 170 mln zł do 230 mln zł. Należy jednak zauważyć, że skutki te nie obejmują niższych wydatków z tytułu świadczeń FUS oraz NFZ. Ponadto symulacja ma charakter statyczny, a więc nie uwzględnia szeregu zmian behawioralnych (np. wzrostu przeżywalności przedsiębiorstw). Należy przy tym wskazać, że nie wszystkie osoby, które w 2015 r. uzyskały roczne przychody nieprzekraczające 6-krotności płacy minimalnej i które nie prowadziły działalności gospodarczej w poprzednich 5 latach, będą uprawnione do wykonywania działalności nieewidencjonowanej – przykładowo działalność, która wymaga uzyskania koncesji/zezwolenia/wpisu do rejestru działalności regulowanej, nie będzie mogła być wykonywana jako działalność nieewidencjonowana (art. 44 ust. 3 projektu ustawy – Prawo przedsiębiorców). Ponadto część osób uprawnionych może preferować wykonywanie, zamiast działalności nieewidencjonowanej, działalności gospodarczej (połączonej z wpisem do CEIDG i nadaniem numeru NIP) z innych względów. Działalność nieewidencjonowana może zostać również wybrana przez część osób, które do tej pory podejmowały aktywność ekonomiczną w szarej strefie. Jednakże oszacowanie liczby osób, które będą wykonywać działalność nieewidencjonowaną i w konsekwencji jej rzeczywistych skutków finansowych, jest niemożliwe, zatem nie uwzględniono skutków działalności nieewidencjonowanej w tabeli ze skutkami w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian. Obowiązki projektodawców dotyczące konieczności oceny wpływu aktu normatywnego regulującego podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej na MŚP uwzględniają konieczność zawarcia takiej oceny w uzasadnieniu projektu, w części ogólnej uzasadnienia lub w części OSR, w zależności od regulowanej materii. W porównaniu do dzisiejszego stanu prawnego może nieco zwiększyć się obciążenie projektodawców z racji możliwej większej liczby przeprowadzanych ocen funkcjonowania aktów normatywnych. Należy jednak podkreślić, że projektowane przepisy w zakresie ocen funkcjonowania aktów prawnych nie pociągają za sobą konieczności zmian instytucjonalnych ani nie wpływają na przebieg procesu legislacyjnego w zakresie regulowanym Regulaminem pracy Rady Ministrów. Biorąc pod uwagę zapotrzebowanie, liczbę aktów regulujących podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej oraz możliwości zasobowe administracji przewiduje się, że Rzecznik MŚP występowałby o przygotowanie łącznie nie więcej niż 20 ocen rocznie. W związku z powyższym nie powinno to generować utrudnień w realizowaniu bieżących zadań właściwych ministrów lub organów zobowiązanych do opracowywania tych ocen. Natomiast skutki nałożenia na administrację obowiązków dotyczących bieżącego przeglądu aktów normatywnych określających zasady podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności nie spowodują istotnego wzrostu obciążenia administracji, gdyż wpisują się w istniejące wewnętrzne mechanizmy raportowe, a intensywność takich przeglądów zależeć będzie od organów. Uchylenie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne nie

	wywoła skutków dla sektora finansów publicznych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2016 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	166	217	583	700	721	866	7208
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Skrócenie czasu na załatwienie sprawy w urzędzie dzięki stosowaniu przez organy wskazanych wprost zasad ogólnych.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Mniejsze formalności związane z działalnością prowadzoną na najmniejszą skalę (działalność nieewidencjonowana). Ograniczenie biurokracji, w tym skrócenie czasu na załatwienie sprawy w urzędzie dzięki stosowaniu przez organy wskazanych wprost zasad ogólnych.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne	mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa, duże przedsiębiorstwa *– zwiększenie pewności prawnej przedsiębiorcy i świadomości prawa*	Pełniejsze urzeczywistnienie konstytucyjnej zasady wolności działalności gospodarczej oraz innych konstytucyjnych zasad relewantnych dla przedsiębiorców i wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Stworzenie warunków dla wzrostu dochodów polskich przedsiębiorców przy jednoczesnym wzroście spójności w wymiarze społecznym, ekonomicznym i terytorialnym, trwały wzrost gospodarczy oparty na dotychczasowych i nowych przewagach, skuteczne państwo oraz instytucje gospodarcze służące wzrostowi oraz włączeniu społecznemu i gospodarczemu. Wyraźnie wskazany katalog praw przedsiębiorców i zasad dotyczących relacji przedsiębiorca – administracja zmniejszy niepewność prawną oraz ryzyko gospodarcze związane z wykonywaniem działalności gospodarczej. Pozytywnym efektem, wynikającym z proponowanych uproszczeń w działalności gospodarczej powinno być zwiększenie przeżywalności przedsiębiorstw. Pozytywnym skutkiem powinno być też zwiększenie zaufania do państwa i stanowionego prawa oraz ograniczenie ryzyka pomijania podstawowych zasad prawa gospodarczego w interpretacji przepisów szczegółowych. Objaśnienia prawne wydawane przez organy administracji będą chroniły przedsiębiorcę przed negatywnymi konsekwencjami błędnego rozumienia i zastosowania przepisów. Uregulowanie podstawowych zasad tworzenia prawa będzie z kolei sprzyjać tworzeniu prawa przyjaznego przedsiębiorcom. Efektem powinno być prawo w większym stopniu uwzględniające potrzeby przedsiębiorców i gospodarki, w szczególności w mniejszym stopniu ograniczające wolności konstytucyjne. Utworzenie Rzecznika MŚP będzie sprzyjać stosowaniu zasad określonych w projekcie ustawy – Prawo przedsiębiorców w praktyce oraz uwzględnianiu ochrony praw i słusznych interesów przedsiębiorców.
	Gospodarka – poprawa konkurencyjności gospodarki	Poprawa warunków do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej. Pozytywna zmiana w relacjach administracja – przedsiębiorca, ograniczenie obowiązków administracyjnych oraz wzmocnienie zasady zaufania państwa do obywatela powinny sprzyjać pobudzeniu i rozwojowi przedsiębiorczości. Lepsze otoczenie prawne sprzyjać będzie wzrostowi konkurencyjności

		gospodarki i zachęcać do podejmowania w Polsce działalności gospodarczej. Dzięki sprawniejszemu załatwianiu spraw przez organy administracji przedsiębiorcy będą mogli w większym stopniu skupić się na działaniach bezpośrednio związanych z działalnością, co korzystnie wpłynie na ich inwestycje.
	Obywatele	Większe zaufanie do organów administracji oraz pogłębienie zaufania do państwa. Zwiększenie ogólnego stanu dobrobytu społecznego: wzrost dochodów obywateli przy jednoczesnym wzroście spójności w wymiarze społecznym, ekonomicznym i terytorialnym.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedstawione w tabeli szacunki dotyczące korzyści przedsiębiorców wynikają z oszczędności z tytułu czasowego zwolnienia z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne dzięki „uldze na start". Do obliczeń przyjęto założenia analogiczne jak przy szacowaniu wpływu na sektor finansów publicznych (patrz pkt 6 OSR). Ze względów ostrożnościowych projekcja wpływu na konkurencyjność i przedsiębiorczość nie uwzględnia pozytywnego wpływu związanego m.in. z większą przeżywalnością przedsiębiorstw, redukcją szarej strefy, wzrostem liczby rejestracji działalności, wzrostem wolumenu obrotu i innych efektów mnożnikowych. Skorzystanie przez przedsiębiorcę z „ulgi na start" będzie dobrowolne i brak przez niego płatności składek przez okres ulgi oznacza brak prawa do świadczeń za ten okres w przyszłości. Biorąc pod uwagę fakultatywność rozwiązania oraz stosunkowo krótki okres ulgi, rozwiązanie to nie powinno negatywnie/ryzykownie wpływać na zabezpieczenie przedsiębiorców z tytułu ubezpieczenia społecznego.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: uproszczenie procedur	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

Proponowane rozwiązania przewidują zmniejszenie obciążeń publicznoprawnych przy wykonywaniu działalności na niewielką skalę (działalność nieewidencjonowana), w tym brak obowiązków związanych z rejestracją działalności czy formalnych obowiązków typowych dla działalności gospodarczej (np. rachunkowych).

Projekt przewiduje też odformalizowanie komunikacji urząd – przedsiębiorca, zmianę związaną z zastąpieniem obowiązku posługiwania się przez przedsiębiorcę wobec części urzędów numerem REGON albo równolegle numerem REGON i NIP na rzecz wyłącznie numeru NIP.

Projekt zakłada zracjonalizowanie praktyki administracyjnej i wzmocnienie służebnej roli administracji. Uwzględnianie wytycznych interpretacyjnych dla całego prawa gospodarczego, w tym stosowanie zasady proporcjonalności, powinno wpłynąć na skrócenie czasu na załatwienie sprawy.

Podmioty działające w oparciu o ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne będą musiały dokonać dostosowania formy prowadzenia działalności bądź też złożyć wniosek o wykreślenie z rejestru przedsiębiorców KRS – w przeciwnym razie zostaną wykreślone z tego rejestru z urzędu. Obowiązki w tym zakresie dotyczą niewielkiej liczby przedsiębiorców – 26 podmiotów.

9. Wpływ na rynek pracy

Ustawa – Prawo przedsiębiorców wpłynie pozytywnie na rynek pracy – bardziej przyjazne warunki dla podejmowania

i wykonywania działalności gospodarczej i pobudzenie gospodarki skutkować będą wzrostem zatrudnienia.
Również rozwiązania takie jak „ulga na start" bądź „działalność nieewidencjonowana" zachęcą do podejmowania aktywności zawodowej przez zmniejszenie ryzyka rozpoczynania działalności gospodarczej, co powinno mieć bezpośredni pozytywny wpływ na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że wejście w życie ustawy – Prawo przedsiębiorców nastąpi z dniem 1 marca 2018 r., z wyjątkiem art. 18 tej ustawy, który wejdzie w życie z dniem 31 marca 2018 r.
Ustawa – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej ma wejść w życie z dniem 1 marca 2018 r., z wyjątkiem zmian w ustawach odrębnych związanych z tzw. „ulgą na start" – zmiany te wejdą w życie z dniem 31 marca 2018 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ocena ex post nastąpi po 3 latach funkcjonowania przepisów poprzez dokonanie:

- oceny wykorzystania „ulgi na start" (np. na podstawie liczby podmiotów, które skorzystały z „ulgi na start", i analizy wzrostu przeżywalności) oraz rozwiązań dotyczących działalności nieewidencjonowanej,
- oszacowania liczby orzeczeń sądów administracyjnych, w których powołano nowe zasady ogólne prawa gospodarczego,
- oceny wykorzystania instrumentu oceny jakości obsługi w urzędach oraz pracy urzędników i wpływ na zmianę jakości obsługi (np. w oparciu o mierniki wynikające z ankiet/badań),
- oceny stosowania ograniczenia obciążeń w stosunku do małych i średnich przedsiębiorstw przy tworzeniu prawa.

Dla celów ewaluacji planowane jest przeprowadzenie badania ankietowego przed wejściem w życie ustawy oraz po 3 latach jej obowiązywania wśród przedsiębiorców.
Dodatkowo, w zakresie uchylenia ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne, po 3 latach od momentu wejścia w życie ustawy – Przepisy wprowadzające – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej zbadana zostanie liczba podmiotów prowadzących dotychczasową działalność na podstawie uchylanej ustawy, które to we wskazanym okresie dostosowały formę prowadzenia swojej działalności bądź też zostały wykreślone z rejestru przedsiębiorców KRS.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

W załączniku – lista podmiotów, którym przekazano projekt w ramach konsultacji publicznych.

Załącznik. Lista podmiotów, którym przekazano projekt w ramach konsultacji publicznych

1) ABSL – Związek Liderów Sektora Usług Biznesu,
2) Agencja Rozwoju Przemysłu S.A.,
3) Business Centre Club,
4) Europejskie Centrum Konsumenckie,
5) Federacja – Porozumienie Polskiego Rynku Nieruchomości,
6) Federacja Przedsiębiorców Polskich,
7) Forum Związków Zawodowych,
8) Fundacja im. Stefana Batorego,
9) Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
10) Fundacja Republikańska,
11) Geodezyjna Izba Gospodarcza,
12) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa,
13) Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa,
14) Instytut Badań nad Demokracją i Przedsiębiorstwem Prywatnym,
15) Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową,
16) Izba Domów Maklerskich,
17) Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie”,
18) Izba Gospodarcza „Apteka Polska,
19) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie,
20) Izba Gospodarcza Gazownictwa,
21) Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów Zagranicznych w Polsce,
22) Konfederacja Lewiatan,
23) Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce,
24) Kongres Budownictwa,
25) Krajowa Federacja Konsumentów,
26) Krajowa Izba Biegłych Rewidentów,
27) Krajowa Izba Biopaliw,
28) Krajowa Izba Doradców Podatkowych,
29) Krajowa Izba Doradców Restrukturyzacyjnych,
30) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji,
31) Krajowa Izba Gospodarcza,
32) Krajowa Izba Gospodarki Morskiej,
33) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami,
34) Krajowa Izba Rozliczeniowa,
35) Krajowa Rada Izb Rolniczych,
36) Krajowa Rada Komornicza,
37) Krajowa Rada Notarialna,
38) Krajowa Izba Radców Prawnych,
39) Krajowa Rada Sądownictwa,
40) Krajowa Rada Spółdzielcza,
41) Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego,
42) Krajowy Związek Banków Spółdzielczych,
43) Krajowy Związek Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych,
44) Naczelna Organizacja Techniczna
45) Naczelna Rada Adwokacka,
46) Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
47) Naczelny Sąd Administracyjny,
48) NSZZ Solidarność,
49) Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl
50) Ogólnopolski Związek Pracodawców Niepublicznych Operatorów Pocztowych,
51) Ogólnopolskie Porozumienie Związków
71) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
72) Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego,
73) Polska Rada Biznesu,
74) Polska Izba Gospodarcza Eksporterów, Importerów i Kooperacji,
75) Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji,
76) Polska Izba Gospodarki Odpadami,
77) Polska Izba Handlu,
78) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
79) Polska Izba Inżynierów Budownictwa,
80) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
81) Polska Izba Ochrony Osób i Mienia,
82) Polska Izba Ochrony,
83) Polska Izba Paliw Płynnych,
84) Polska Izba Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych,
85) Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa,
86) Polska Izba Przemysłu Chemicznego,
87) Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych Polfarmed,
88) Polska Izba Rzeczoznawstwa Majątkowego,
89) Polska Izba Ubezpieczeń,
90) Polskie Towarzystwo Gospodarcze,
91) Sąd Najwyższy,
92) Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia,
93) Stowarzyszenie Archiwistów Polskich,
94) Stowarzyszenie Eksporterów Polskich,
95) Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych,
96) Stowarzyszenie Geodetów Polskich,
97) Stowarzyszenie Inspektorów Pracy RP,
98) Stowarzyszenie Konsumentów Polskich,
99) Stowarzyszenie Księgowych w Polsce,
100) Stowarzyszenie Polska Federacja Producentów Żywności,
101) Stowarzyszenie Polskich Brokerów Polska Izba Brokerów,
102) Stowarzyszenie Polskich Energetyków,
103) Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości,
104) Stowarzyszenie Producentów Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych,
105) Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie,
106) Towarzystwo Obrotu Energią,
107) Zrzeszenie Prawników Polskich,
108) Zrzeszenie Związków Zawodowych Energetyków,
109) Związek Armatorów Polskich,
110) Związek Banków Polskich,
111) Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej,
112) Związek Maklerów i Doradców,
113) Związek Miast Polskich,
114) Związek Pracodawców AGD,
115) Związek Pracodawców Izby Recyklingu i Odzysku,
116) Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
117) Związek Pracodawców Polskiego Przemysłu Spirytusowego**,**
118) Związek Pracodawców Przemysłu i Urządzeń

Zawodowych,
52) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kupców Drobnej Wytwórczości,
53) Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych,
54) Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości,
55) Polska Federacja Producentów Żywności, Związek Pracodawców,
56) Polska Federacja Rynku Nieruchomości,
57) Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych,
58) Polska Izba Cła, Logistyki i Spedycji,
59) Polska Izba Spedycji i Logistyki,
60) Polska Organizacja Branży Parkingowej,
61) Polski Fundusz Rozwoju S.A.,
62) Polski Związek Pracodawców Budownictwa,
63) Polski Związek Pracodawców Prywatnych Branży Kosmetycznej,
64) Polski Związek Przemysłu Oponiarskiego,
65) Polski Związek Windykacji,
66) Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych,
67) Polskie Towarzystwo Przemysłu i Rozdziału Energii Elektrycznej,
68) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
69) Polska Izba Zielarsko-Medyczna i Drogeryjna,
70) Polska Organizacja Gazu Płynnego,
Pomiarowych,
119) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
120) Związek Polskiego Leasingu,
121) Związek Rzemiosła Polskiego,
122) Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, 8 września 2017 r.

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu *ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz niektóre inne ustawy z pakietu „Konstytucji Biznesu*”

I. Informacje ogólne

Projekt stanowi część pakietu „Konstytucja Biznesu”.

Z uwagi na fakt, że zaproponowane w projekcie ustawy Prawo przedsiębiorców rozwiązania wymagają zmian w wielu ustawach szczegółowych, postanowiono, że zostaną one umieszczone w projekcie ustawy – *Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo przedsiębiorców oraz niektóre inne ustawy z pakietu „Konstytucji Biznesu*”.

II. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt ustawy został przesłany w dniu 1 marca br. następującym podmiotom:

- Agencja Rozwoju Przemysłu S.A.
- Business Centre Club
- Europejskie Centrum Konsumenckie
- Federacja – Porozumienie Polskiego Rynku Nieruchomości
- Forum Związków Zawodowych
- Fundacja im. Stefana Batorego
- Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw
- Fundacja Republikańska
- Geodezyjna Izba Gospodarcza
- Górnicza Izba Przemysłowo- Handlowa
- Hutnicza Izba Przemysłowo – Handlowa
- Instytut Badań nad Demokracją i Przedsiębiorstwem Prywatnym
- Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową
- Izba Domów Maklerskich
- Izba Gospodarcza "Wodociągi Polskie”
- Izba Gospodarcza „Apteka Polska”
- Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie
- Izba Gospodarcza Gazownictwa
- Izba Przemysłowo - Handlowa Inwestorów Zagranicznych w Polsce
- Konfederacja Lewiatan
- Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce Związek Pracodawców

- Kongres Budownictwa
- Krajowa Federacja Konsumentów
- Krajowa Izba Biegłych Rewidentów
- Krajowa Izba Biopaliw
- Krajowa Izba Doradców Podatkowych
- Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji
- Krajowa Izba Gospodarki Morskiej
- Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
- Krajowa Izba Rozliczeniowa
- Krajowa Izba Doradców Restrukturyzacyjnych
- Krajowa Izba Gospodarcza
- Krajowa Rada Izb Rolniczych
- Krajowa Rada Komornicza
- Krajowa Rada Notarialna
- Krajowa Rada Radców Prawnych
- Krajowa Rada Sądownictwa
- Krajowa Rada Spółdzielcza
- Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego
- Krajowy Związek Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych
- Naczelna Rada Adwokacka
- Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług
- NSZZ Solidarność
- Ogólnopolski Związek Pracodawców Niepublicznych Operatorów Pocztowych
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
- Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kupców Drobnej Wytwórczości
- Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
- Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych
- Polska Federacja Producentów Żywności, Związek Pracodawców
- Polska Federacja Rynku Nieruchomości
- Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych
- Polska Izba Cła, Logistyki i Spedycji
- Polska Izba Gospodarcza Eksporterów, Importerów i Kooperacji
- Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji
- Polska Izba Handlu
- Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
- Polska Izba Inżynierów Budownictwa
- Polska Izba Komunikacji Elektronicznej
- Polska Izba Ochrony Osób i Mienia
- Polska Izba Ochrony

- Polska Izba Paliw Płynnych
- Polska Izba Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych
- Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa
- Polska Izba Przemysłu Chemicznego
- Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych Polfarmed
- Polska Izba Rzeczoznawstwa Majątkowego
- Polska Izba Ubezpieczeń
- Polska Izba Zielarsko - Medyczna i Drogeryjna
- Polska Izba Gospodarki Odpadami
- Polska Organizacja Branży Parkingowej
- Polska Organizacja Gazu Płynnego
- Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
- Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
- Polska Rada Biznesu
- Polski Fundusz Rozwoju
- Polski Związek Pracodawców Budownictwa
- Polski Związek Pracodawców Prywatnych Branży Kosmetycznej
- Polski Związek Windykacji
- Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych
- Polskie Towarzystwo Przemysłu i Rozdziału Energii Elektrycznej
- Polski Związek Przemysłu Oponiarskiego
- Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
- Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia
- Stowarzyszenie Archiwistów Polskich
- Stowarzyszenie Eksporterów Polskich
- Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych
- Stowarzyszenie Geodetów Polskich
- Stowarzyszenie Inspektorów Pracy RP
- Stowarzyszenie Konsumentów Polskich
- Stowarzyszenie Księgowych w Polsce
- Stowarzyszenie Polska Federacja Producentów Żywności
- Stowarzyszenie Polskich Brokerów Polska Izba Brokerów
- Stowarzyszenie Polskich Energetyków
- Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości
- Stowarzyszenie Towarzystw Funduszy Inwestycyjnych
- Stowarzyszenie Producentów Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych
- Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie
- Towarzystwo Obrotu Energią
- Unia Metropolii Polskich

- Unia Miasteczek Polskich
- Zrzeszenie Związków Zawodowych Energetyków
- Związek Armatorów Polskich
- Związek Banków Polskich
- Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej
- Związek Maklerów i Doradców
- Związek Miast Polskich
- Związek Powiatów Polskich
- Związek Pracodawców AGD
- Związek Pracodawców Izby Recyklingu i Odzysku
- Związek Pracodawców Mediów Publicznych
- Związek Pracodawców Polskiego Przemysłu Spirytusowego
- Związek Pracodawców Przemysłu i Urządzeń Pomiarowych
- Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
- Związek Przedsiębiorstw Leasingowych
- Związek Rzemiosła Polskiego
- Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej.

Uwagi zgłoszone w ramach konsultacji społecznych dotyczyły w szczególności:

- uaktualnienia i modyfikacji części anachronicznych przepisów w ustawie – Prawo prasowe;
- kwestii przeniesienia części zapisów ogólnych, funkcjonujących w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej i dotyczących kwestii koncesji i rejestrów działalności regulowanej, do ustaw szczegółowych i ich odpowiedniego dostosowania (zwłaszcza zagadnień związanych z kontrolą działalności reglamentowanej);
- zmian w ustawie o Krajowym Rejestrze Sądowym dotyczących zawieszenia działalności gospodarczej;
- kwestii regulacji w zakresie terminowości dotychczasowych wpisów przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych.

Uwagi zgłoszone w ramach konsultacji publicznych były także przedmiotem dyskusji na konferencji uzgodnieniowej w dniu 28 kwietnia 2017 r.

Szczegółowe omówienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji zostało przedstawione w załączniku.

II. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

W toku prac nad projektem ustawy nie zasięgnięto opinii oraz nie przeprowadzono konsultacji ani uzgodnień z właściwymi organami i instytucjami Unii europejskiej, w tym EBC. Stosownie do § 42 ust. 1 pkt 2 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów,* zwrócono się o przedstawienie opinii na temat zgodności projektów z prawem UE. Minister

Spraw zagranicznych w piśmie z dnia 21 marca br (znak: DPUE.920.386.2017/4/msz) wyraził opinię, że projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem uwag zawartych w niniejszej opinii.

III. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku.

Stosownie do art. 5 *ustawy z 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa* oraz art. 52 § 1 *uchwały Nr 190 Rady Ministrów z 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów* projekt ustawy został udostępniony w BIP Rządowego Centrum Legislacji oraz na stronie rządowego portalu konsultacji publicznych (konsultacje on-line). Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania udziałem w pracach nad projektem w trybie przepisów *ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.*

Warszawa, 8 września 2017 r.

Załącznik do raportu z konsultacji
projektu *ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz niektóre inne ustawy z pakietu „Konstytucji Biznesu*”

Lp.	Propozycja	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Stanowisko MR
Uwagi ogólne				
1.		Izba Gospodarcza Gazownictwa	Opiniowane przepisy – zgodnie z nazwą – stanowią wprowadzenie rozwiązań natury prawnej, umożliwiające pełne „działanie” ustawy głównej – Prawo przedsiębiorców, określanej jako „konstytucja dla przedsiębiorców”. Poddana pod opiniowanie regulacja stanowi odpowiedź ustawodawcy na formułowane od kilku już lat postulaty o konieczności ułatwienia i usprawnienia przepisów regulujących prowadzenie działalności gospodarczej na terytorium RP, tj. uchwalenia aktu prawnego odpowiadającego aktualnym uwarunkowaniom rynkowym i przeobrażającej się dynamicznie gospodarki. Należy w tym kontekście podzielić pogląd wypływający z uzasadnienia projektu ustawy – Prawo przedsiębiorców i przychylić się do opinii, iż projekt ten jest nowym aktem prawnym, lepiej dostosowanym do aktualnych oczekiwań przedsiębiorców oraz do poważnych wyzwań, w tym zwłaszcza wyzwań rozwojowych, stojących przed polską gospodarką. Jako rozwiązania korzystne należy m.in. uznać przyjętą metodykę techniki legislacyjnej, tj. uchwalenia odrębnej ustawy „wprowadzającej”. Mnogość zmian związanych z uchyleniem u.s.dz.g. – stanowiących niezwykle ważną ustawę na gruncie prawa prywatnego - i wprowadzeniem do obiegu prawnego ustawy ją zastępującej, determinuje konieczność kompleksowego zebrania wszystkich regulacji w odrębnej ustawie, by wypełnić postulat czytelności (przejrzystości) regulacji prawnej oraz by nie rozbudowywać nadmiernie ustawy Prawo przedsiębiorców o przepisy, które będą miały znaczenie jedynie czasowe lub wręcz jednorazowe. Wśród mankamentów ustawy należy wymienić m.in. naruszenie zasady określoności przepisów prawa, mówiącej, iż przepisy muszą być formułowane w sposób jasny, poprawny i precyzyjny – czyli taki, który pozwoli zagwarantować jego komunikatywność względem adresatów i nie będzie budził wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków (por. wyroki: z 28 października 2009 r., Kp 32/08; z 4 listopada 2010 r., K 19/06). Zestawiając w tym kontekście przykład art. 94 pkt 3) ustawy, dostrzec należy, iż postulat ten jest miejscami niewypełniony (projektowana regulacja wprowadza zmianę do art. 87 ust. 6 pkt ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług	**Uwaga uwzględniona.** Projekt ustawy został poprawiony pod względem redakcyjnym oraz merytorycznym.

			zmieniając treść pkt 1), przy czym w aktualnej wersji ww. regulacji pkt 1) zawiera cztery jednostki redakcyjne – litery, zawierające listy przesłanek. Projektowana regulacja wypełnia dwie pierwsze przesłanki aktualnego pkt 1), tj. lit a) - b), natomiast niejednoznaczny zapis projektowanej zmiany nie przesądza, czy lit. c) – d) zostają zachowane, czy też poprzez wprowadzoną zmianę, zostają uchylone. Problematyką godną odnotowania, jest również odwoływanie się przez projektodawcę do regulacji już nieistniejących (por. art. 39 pkt 7) ustawy w zakresie, w jakim odwołuje się do art. 33c PE, czy też art. 165 ustawy.	
2.		BCC – Business Centre Club	**<u>Rezygnacja z maksymalnego okresu zawieszenia działalności gospodarczej.</u>** Projektodawcy zrezygnowali także z ustanowienia maksymalnego okresu, na który można zwiesić działalność gospodarczą oraz wykreślenia z rejestru podmiotów, którzy nie wznowili wykonywania działalności przed upływem danego okresu. ZP BCC już na kanwie poprzednich projektów ustaw regulujących prowadzenie działalności gospodarczej, jako szczególnie ważne oceniał chociażby wydłużenie dotychczasowego maksymalnego okresu zawieszenia działalności gospodarczej. Obecnie komentowaną zmianę należy zatem ocenić jako pozytywną i wypływającą na uelastycznienie prowadzenia działalności gospodarczej, a przez to umożliwiającą zwłaszcza małym przedsiębiorcom dostosowywać się do szybko zmieniającej się sytuacji gospodarczej na rynku.	**Przyjęto wyjaśnienia.** Należy zauważyć, że w wyniku uzgodnień międzyresortowych, zdecydowano się na umożliwienie bezterminowego zawieszenia działalności przedsiębiorcom będącym osobami fizycznymi.
3.		BCC – Business Centre Club	**<u>Zmiany w ustawach w zakresie reglamentacji działalności gospodarczej.</u>** Część zmian koncentruje się także na przeniesieniu do ustaw odrębnych zawartych dotychczas w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej regulacji dotyczących koncesji oraz konieczności uzyskania wpisu w rejestrach działalności regulowanej. Powyższą zmianę należy ocenić pozytywnie, obecne regulacje mogą tworzyć zbędny chaos prawny. **ZP BCC popiera wszelkie zmiany mające na celu poprawę sytuacji przedsiębiorców oraz ich otoczenia prawnego. W niniejszej opinii starano się jednak wskazać, iż pomimo częściowo słusznych pomysłów Projektodawców, w praktyce niektóre z rozwiązań mogą być iluzoryczne i nie zapewnią przedsiębiorcom ochrony, a często mogą narazić ich na jeszcze większe ryzyko.** Przykładowo, instytucja „utrwalonej praktyki interpretacyjnej" została skonstruowana w taki sposób, iż w konkretnym stanie faktycznym bez przeszkód będzie można zakwestionować prawidłowość zastosowania się do niej przez przedsiębiorcę, trudno bowiem będzie wyznaczyć ramy tejże praktyki interpretacyjnej. Natomiast jako przykład nowej	**Przyjęto wyjaśnienia.**

			instytucji, która stwarza ogromne ryzyko dla przedsiębiorców wskazać należy instytucję tzw. „ulgi na start", która pozwala rozpoczynającym przedsiębiorcom na niepodleganie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym. W przypadku, gdy korzystający z ulgi na start ulegnie wypadkowi przy pracy, pozostanie bez jakiejkolwiek pomocy ze strony państwa.	
Uwagi szczegółowe				
Art. 2 – Kodeks cywilny				
4.		BCC – Business Centre Club	**<u>Dopuszczenie ustanowienia prokury przez przedsiębiorcę.</u>** W obecnym stanie prawnym osoba fizyczna, prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej nie ma możliwości ustanowienia prokury. Nie ma racjonalnego uzasadnienia dla ograniczenia kręgu podmiotów uprawnionych do ustanowienia prokury w obrębie przedsiębiorców i przyznania legitymacji czynnej do udzielenia prokury wyłącznie przedsiębiorcom rejestrowym. W związku z tym BCC akceptuje omawianą zmianę w Kodeksie cywilnym, umożliwiającą także przedsiębiorcom prowadzącym jednoosobową działalności gospodarczą ustanawianie prokury.	**Przyjęto wyjaśnienia.**
Art. 4 – Kodeks postępowania cywilnego				
5.		Izba Gospodarcza Gazownictwa	**Art. 4 – wymogi formalne pozwu w postępowaniu cywilnym** Projektowana zmiana stanowi uzupełnienie uprzednio wprowadzonego przez ustawodawcę nowego brzmienia art. 133 § 2a k.p.c. Przepis likwiduje często problematyczną kwestię związaną z koniecznością ustalenia przez powoda, dla skuteczności dochodzenia swych praw na drodze sadowej, rzeczywistego adresu zamieszkania osoby fizycznej będącej przedsiębiorcą. Brak dostępu do danych będących formalnie w posiadaniu CEiDG (dane niejawne), nierzadko stwarzał wierzycielom problem w sądowym dochodzeniu roszczeń przeciwko swym dłużnikom. Wskazywane bowiem przez powodów adresy wpisywane przez przedsiębiorców w CEiDG jako adresy prowadzenia działalności gospodarczej częstokroć okazywały się adresami fikcyjnymi. Brak istnienia fikcji prawnej doręczenia utrudniał, a wręcz nawet w poszczególnych przypadkach uniemożliwiał skuteczne dochodzenie przez powodów swoich praw. Sytuacja ta uległa diametralnej zmianie po wprowadzeniu nowego brzmienia art. 133 § 2a k.p.c., na mocy ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. (Dz. U. 2015, poz. 1311) o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (nowelizacja weszła w życie 8.09.2016 r.), który ustanowił regułę, że pisma procesowe dla przedsiębiorców i wspólników spółek handlowych, wpisanych do rejestru sądowego albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej	**Przyjęto wyjaśnienia.**

<table>
<tr><td></td><td></td><td></td><td>(CEIDG), doręcza się na adres udostępniany w rejestrze albo CEIDG, chyba że strona wskazała inny adres dla doręczeń. Jeżeli ostatni udostępniony adres został wykreślony jako niezgodny z rzeczywistym stanem rzeczy i nie zgłoszono wniosku o wpis nowego adresu, który podlegałby udostępnieniu, adres wykreślony jest uważany za adres udostępniony w rejestrze albo CEIDG. Wprowadzenie nowego brzmienia art. 126 § 2 pkt 1) k.p.c. stanowi niejako uzupełnienie realizacji głównego zamierzenia ustawodawcy, mającego na celu usprawnienie powodom dochodzenie swoich praw przeciwko nierzetelnym podmiotom/kontrahentom, co należy ocenić pozytywnie.</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="5">Art. 10 – ustawa – Prawo prasowe</td></tr>
<tr><td>6.</td><td></td><td>Lewiatan</td><td>Art. 10 - Zmiany w ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe
W pełni zgadzamy się z argumentem, przedstawionym w uzasadnieniu wprowadzenia ustawy – Prawo przedsiębiorców oraz zmiany innych ustaw, iż odesłania do PRL, które zawierają jeszcze niektóre ustawy powinny zostać usunięte. Dotyczy to m.in. ustawy – Prawo prasowe, w której niewątpliwie „treść części (…) przepisów charakteryzuje się znaczącym stopniem anachroniczności, czy też nawet całkowitą dezaktualizacją” (uzasadnienie – s. 8). Jednym z celów, jakie postawili sobie autorzy nowej ustawy, należącej do tzw. Konstytucji Biznesu jest zatem „zdekomunizowanie” ustaw, w tym ustawy – Prawo prasowe. „Zdekomunizowanie” ustawy – Prawo prasowe obejmować powinno, w naszej opinii, zmiany dwojakiego rodzaju. Po pierwsze, niezbędnym jest usunięcie z dotychczas obowiązujących przepisów terminów i instytucji, które są reliktami minionego ustroju. Dotyczy to, co zauważają sami projektodawcy, odesłań do „Polskiej Rzeczpospolitej Ludowej”. Należy jednak zauważyć, iż także inne terminy zawarte w prawie prasowym też są nieaktualne i powinny zostać usunięte lub odpowiednio zamienione. W treści przepisów ustawy wciąż widnieją m.in. „Rady narodowe” czy „sądy wojewódzkie”. W związku z tym proponujemy uwzględnić określone w tabeli poniżej propozycje zmian.
<table>
<tr><th>TEKST OBOWIĄZUJĄCY</th><th>PROPOZYCJA</th></tr>
<tr><td>Art. 2. Organy państwowe zgodnie z Konstytucją Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stwarzają prasie warunku niezbędne do wykonywania jej funkcji i zadań, w tym również umożliwiające działalność redakcjom dzienników i czasopism zróżnicowanych pod</td><td>Art. 2 Organy państwowe zgodnie z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej stwarzają prasie warunki niezbędne do wykonywania jej funkcji i zadań, w tym również umożliwiające działalność redakcjom dzienników i czasopism zróżnicowanych pod względem programu, zakresu tematycznego i prezentowanych postaw.</td></tr>
</table></td><td>Uwaga częściowo uwzględniona.

Uwzględniono propozycje 1, 3, 5 i 10 z tabeli.
Pozostałe propozycje wykraczają poza zakres przedmiotowy ustawy – Przepisy wprowadzające.</td></tr>
</table>

			względem programu, zakresu tematycznego i prezentowanych postaw.			
			Art. 9. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do: Dziennika Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Dziennika Urzędowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej "Monitor Polski" oraz innych urzędowych organów publikacyjnych, Diariusza Sejmowego i własnych sprawozdań z działalności Sejmu i jego organów, a także wewnętrznych wydawnictw rad narodowych,	**Art. 9.** Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do: 1) dzienników urzędowych, o których mowa w art. 8 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172, z późn. zm. 3), 1a) Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, 2) Diariusza Sejmowego oraz sprawozdań z działalności Sejmu, 2a) sprawozdań z działalności Senatu, 2b) sprawozdań z działalności Zgromadzenia Narodowego,		
			Art. 20.1. Wydawanie dziennika lub czasopisma wymaga rejestracji w sądzie wojewódzkim właściwym miejscowo dla siedziby wydawcy, zwanym dalej „organem rejestracyjnym”. Do postępowania w tych sprawach stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.	**Art. 20.1.** Wydawanie dziennika lub czasopisma wymaga rejestracji w sądzie okręgowym właściwym miejscowo dla siedziby wydawcy, zwanym dalej „organem rejestracyjnym”. Do postępowania w tych sprawach stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.		
			Art.24. Przepisy dotyczące rejestracji działalności prasowej nie mają zastosowania do działalności antenowej Komitetu do Spraw Radia i Telewizji "Polskie Radio i Telewizja" oraz do działalności Polskiej Agencji	**Art.24.** Przepisy dotyczące rejestracji działalności prasowej nie mają zastosowania do nadawców radiowych i telewizyjnych oraz do działalności Polskiej Agencji Prasowej, których działalność regulują odrębne przepisy.		

			Prasowej i Polskiej Kroniki Filmowej, których działalność regulują odrębne przepisy.		
			Art. 25.3. Redaktorem naczelnym dziennika lub czasopisma nie może być osoba skazana za zbrodnie przeciwko podstawowym interesom politycznym i gospodarczym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jeżeli nie upłynął okres 10 lat od zakończenia odbywania kary, oraz osoba skazana za występki tego samego rodzaju, jeżeli nie upłynął okres 3 lat od zakończenia odbywania kary, osoba skazana za przestępstwo popełnione z niskich pobudek, a także osoba, która co najmniej trzy-krotnie była karana za przestępstwa określone w ustawie - Prawo prasowe. Organ rejestracyjny w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych może zwolnić redaktora naczelnego od wymogu posiadania obywatelstwa polskiego	**Art. 25.3.** Redaktorem naczelnym dziennika lub czasopisma nie może być osoba skazana za zbrodnie przeciwko podstawowym interesom politycznym i gospodarczym Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli nie upłynął okres 10 lat od zakończenia odbywania kary, oraz osoba skazana za występki tego samego rodzaju, jeżeli nie upłynął okres 3 lat od zakończenia odbywania kary, osoba skazana za przestępstwo popełnione z niskich pobudek, a także osoba, która co najmniej trzykrotnie była karana za przestępstwa określone w ustawie - Prawo prasowe. Organ rejestracyjny w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych może zwolnić redaktora naczelnego od wymogu posiadania obywatelstwa polskiego.	
			Art. 41. Publikowanie zgodnych z prawdą i rzetelnych sprawozdań z jawnych posiedzeń Sejmu i rad narodowych oraz ich organów, a także publikowanie rzetelnych, zgodnych z zasadami współżycia społecznego ujemnych ocen dzieł naukowych lub artystycznych albo innej działalności twórczej, zawodowej	**Art. 41.** Publikowanie zgodnych z prawdą i rzetelnych sprawozdań z jawnych posiedzeń Sejmu, Senatu, Zgromadzenia Narodowego oraz organów jednostek samorządu terytorialnego, a także publikowanie rzetelnych, zgodnych z zasadami współżycia społecznego ujemnych ocen dzieł naukowych lub artystycznych albo innej działalności twórczej, zawodowej lub publicznej służy realizacji zadań	

			lub publicznej służy realizacji zadań określonych w art. 1 i pozostaje pod ochroną prawa; przepis ten stosuje się odpowiednio do satyry i karykatury**.**	określonych w art. 1 i pozostaje pod ochroną prawa; przepis ten stosuje się odpowiednio do satyry i karykatury.		
			Art. 3. Pracownik poligrafii oraz kolportażu nie może ograniczać ani w jakikolwiek inny sposób utrudniać drukowania i nabywania przyjętych przez przedsiębiorstwo do druku i rozpowszechniania dzienników, czasopism lub innych publikacji prasowych z powodu ich linii programowej albo treści.	**Art. 3. 1**. Pracownik poligrafii, ~~oraz~~ kolportażu oraz dostawcy usług internetowych i operatorzy sieci teleinformatycznych, a także podmioty zajmujące się taką działalnością nie ~~może~~ mogą ograniczać ani w jakikolwiek inny sposób utrudniać drukowania, ~~i nabywania przyjętych przez przedsiębiorstwo do druku i rozpowszechniania~~ dystrybuowania lub sprzedawania dzienników, czasopism lub innych publikacji prasowych z powodu ich linii programowej albo treści. **2**. Podmioty, o których mowa w ust. 1, nie mogą ingerować w przekazywane treści i ich układ.		
			Art. 7. 1. Ustawa reguluje prasową działalność wydawniczą i dziennikarską. W rozumieniu ustawy: prasa oznacza publikacje periodyczne, które nie tworzą zamkniętej, jednorodnej całości, ukazujące się nie rzadziej niż raz do roku, opatrzone stałym tytułem albo nazwą, numerem bieżącym i datą, a w szczególności: dzienniki i czasopisma, serwisy agencyjne, stałe przekazy teleksowe, biuletyny, programy	**Art. 7. 2 pkt 1** otrzymuje brzmienie: 1) prasa oznacza publikacje periodyczne, które nie tworzą zamkniętej, jednorodnej całości, ukazujące się nie rzadziej niż raz ~~do~~ w roku, opatrzone stałym tytułem albo nazwą, numerem bieżącym i datą, ~~a~~ w szczególności: dzienniki ~~i~~ —, czasopisma, serwisy agencyjne, ~~stałe przekazy teletekstowe, biuletyny~~, programy radiowe i telewizyjne ~~oraz kroniki filmowe~~; prasą są także wszelkie istniejące i powstające w wyniku postępu technicznego **zarejestrowane** środki masowego przekazywania, ~~w tym~~		

			radiowe i telewizyjne oraz kroniki filmowe; prasą są także wszelkie istniejące i powstające w wyniku postępu technicznego środki masowego przekazywania, w tym także rozgłośnie oraz tele- i radiowęzły zakładowe, upowszechniające publikacje periodyczne za pomocą druku, wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania; prasa obejmuje również zespoły ludzi i poszczególne osoby zajmujące się działalnością dziennikarską,	~~także rozgłośnie oraz tele- i radiowęzły zakładowe, upowszechniające~~ jeżeli upowszechniają publikacje periodyczne za pomocą druku, wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania; ~~prasa obejmuje również zespoły ludzi i poszczególne osoby zajmujące się działalnością dziennikarską~~	
			Art. 8. 1. Wydawcą może być osoba prawna, fizyczna lub inna jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej. W szczególności wydawcą może być organ państwowy, przedsiębiorstwo państwowe, organizacja polityczna, związek zawodowy, organizacja spółdzielcza, samorządowa i inna organizacja społeczna oraz kościół i inny związek wyznaniowy. 2. Organizacja polityczna, związek zawodowy, przedsiębiorstwo państwowe, organizacja spółdzielcza, samorządowa i inna organizacja społeczna oraz kościół i inny związek wyznaniowy może realizować uprawnienia wydawnicze bezpośrednio lub za pośrednictwem wydawnictw własnych, jak również innych	**Art. 8. 1.** Przez wydawcę prasy rozumie się producenta treści prasowych, w tym w formie elektronicznej, opublikowanych lub przekazanych do opublikowania, o charakterze informacyjnym, publicystycznym dokumentalnym lub innym, przyjmujących dowolną formę tekstu, dźwięku lub obrazu i rozpowszechnianych periodycznie i regularnie przez redaktora (redaktora naczelnego), który odpowiada za przygotowanie i rozpowszechnianie oryginalnej zawartości złożonej z materiałów redakcyjnych, będących wynikiem pracy dziennikarskiej, która nie stanowi sama w sobie narzędzia promocji lub działalności branżowej lub handlowej. 2. Wydawca może powierzyć wykonywanie czynności wydawcy, z wyjątkiem powoływania redaktora naczelnego oraz podejmowania decyzji o sposobie rozpowszechniania publikacji innemu podmiotowi działającemu jako	

			wydawnictw, działających jako nakładca.	nakładca.	
			Art. 20 ust. 1. Wydawanie dziennika lub czasopisma wymaga rejestracji w sądzie wojewódzkim właściwym miejscowo dla siedziby wydawcy, zwanym dalej "organem rejestracyjnym". Do postępowania w tych sprawach stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy. 2. Wniosek o rejestrację, o której mowa w ust. 1, powinien zawierać: tytuł dziennika lub czasopisma oraz siedzibę i dokładny adres redakcji, dane osobowe redaktora naczelnego, określenie wydawcy, jego siedzibę i dokładny adres, częstotliwość ukazywania się dziennika lub czasopisma. 3. Postanowienia zarządzające wpis do rejestru sąd uzasadnia tylko na wniosek. 4. Wydawanie dziennika lub czasopisma można rozpocząć, jeżeli organ rejestracyjny nie rozstrzygnął wniosku o rejestrację w ciągu 30 dni od jego zgłoszenia. 5. O zmianie danych, o których mowa w ust. 2, należy	**Art.** 20 ust. **1** otrzymuje brzmienie: 1. Wydawanie dziennika lub czasopisma wymaga rejestracji w sądzie ~~wojewódzkim~~ okręgowym właściwym miejscowo dla siedziby wydawcy, zwanym dalej „organem rejestracyjnym”. Do postępowania w sprawach rejestracji stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.	

			zawiadomić niezwłocznie organ rejestracyjny.		
			Art. 27. 1. Na każdym egzemplarzu druków periodycznych, serwisów agencyjnych oraz innych podobnych druków prasowych należy w widocznym i zwyczajowo przyjętym miejscu podać: nazwę i adres wydawcy lub innego właściwego organu, adres redakcji oraz imię i nazwisko redaktora naczelnego, miejsce i datę wydania, nazwę zakładu wykonującego dany druk prasowy, (skreślony), międzynarodowy znak informacyjny, bieżącą numerację. 2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do nagrań radiowych i telewizyjnych oraz kronik filmowych.	**Art. 27. 1**. Na każdym egzemplarzu prasowych publikacji periodycznych należy w widocznym i zwyczajowo przyjętym miejscu podać: 1) nazwę i adres wydawcy lub innego właściwego organu, 2) adres redakcji oraz imię i nazwisko redaktora naczelnego, 3) miejsce i datę wydania, 4) nazwę zakładu wykonującego dany druk prasowy, 5) Międzynarodowy Znormalizowany Numer Wydawnictw Ciągłych, 6) bieżącą numerację. 2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do serwisów agencyjnych, oraz prasy ukazującej się w formie dokumentu elektronicznego.	
			Po drugie, zdekomunizowanie powinno obejmować także wprowadzenie zmian realizujących podstawowe prawa i wolności obywatelskie zagwarantowane w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności prawa do wolności wypowiedzi i zasady równości wobec prawa. Część postulowanych przez nas zmian została pośrednio lub bezpośrednio wyrażona w ostatnich orzeczeniach Trybunału Konstytucyjnego czy też Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W związku z powyższym, przedstawiamy poniżej propozycję zmian, które realizować będą założone przez ustawodawcę cele nowelizacji, w których nadrzędną rolę pełni ułatwienie prowadzenia działalności polskich przedsiębiorców. 1. W tym świetle, niezbędnym jest, zgodne z podstawowymi zasadami ustawy zasadniczej, uregulowanie przepisów art. 20 ust. 1a w zw. z art. 7 ust. 2 pkt		

			1 i art. 27 ust. 2 prawa prasowego, czyli kwestii obowiązku rejestracji tytułu prasowego w połączeniu z definicją prasy i obowiązkiem zamieszczania takich informacji, jak imię i nazwisko redaktora naczelnego, data i miejsce wydania itp. W tym zakresie nowelizacja, powinna wprowadzać zasady państwa prawnego, w tym w szczególności zasadę równości wobec prawa. W tym miejscu zasadne jest odwołanie się do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2007 r., w którym stwierdzono, że *„(…) wydawanie w formie elektronicznej Prasy w Internecie musi być rejestrowane”* (sygn. IV KK 174/07). Jeśli ktoś się nie zarejestruje, nie będzie mógł być uznany za prasę, a tym samym nie będą na nim ciążyć obowiązki wynikające np. z art. 14 (autoryzacja) czy 34 (bezpłatna publikacja komunikatów i ogłoszeń urzędowych). Warto przy tym podkreślić, że rozwiązanie takie można bardzo łatwo zrealizować, dokonując jedynie bardzo kosmetycznej zmiany zapisu art. 7 ust. 2 prawa prasowego, polegającej na wprowadzeniu jednego słowa – przymiotnika „zarejestrowane”. Proponujemy zatem, by stosowny fragment definicji prasy, wyglądał następująco: „*prasą są także wszelkie istniejące i powstające w wyniku postępu technicznego zarejestrowane środki masowego przekazywania, jeżeli upowszechniają publikacje periodyczne za pomocą druku, wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania*.” Tylko wprowadzając tego typu zapis (równocześnie zmieniając odpowiednio zapis art. 20 i 27 prawa prasowego), jasnym będzie fakt, iż działalność prasową prowadzi tylko ten, kto się zarejestrował. Takie rozwiązanie nie tylko odpowiadałoby celom nowelizacji (rozróżnienie profesjonalnego przedsiębiorcy od innych podmiotów tworzących treści), ale realizowałoby także zasady demokratycznego państwa prawnego (zasady równości wobec prawa i swobody prowadzenia działalności gospodarczej), a także uchroniłoby przed stworzeniem przepisu nienadążającego za coraz szybszym rozwojem technologii. Dlatego należy zostawić obowiązujący obecnie otwarty charakter przepisu art. 7 ust. 2 prawa prasowego, pod warunkiem nałożenia obowiązku „rejestracji” na wszystkie formy, które chcą być prasą. Wyjątkiem od tej reguły będą nadawcy radiowi i telewizyjni, których zasady działania reguluje odrębna ustawa. Wówczas to sądy będą mogły elastycznie „nadążać” za postępem technologicznym, oceniając, czy dana forma/technika przekazu powinna być uznana za prasę (rejestracja), czy też nie (odmowa rejestracji). W zakresie obowiązku rejestracji w związku z definicją prasy i obowiązkiem zamieszczania informacji, trzeba także uwzględnić orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego, zgodnie z którym za brak rejestracji nie wolno karać, czyli uchylić art. 45 ustawy prawo prasowe. 2. W związku z zamiarem wprowadzenia regulacji ułatwiającej prowadzenie	

			działalności przedsiębiorcy i całego biznesu, nie należy zapominać o zagwarantowaniu tzw. neutralności sieciowej. Tego typu gwarancje zostały przewidziane na poziomie Unii Europejskiej podczas prac nad tzw. Pakietem Telekomunikacyjnym. Dlatego też konieczne jest wprowadzenie do art. 3 prawa prasowego zapisu zabezpieczającego przed ograniczaniem lub utrudnianiem rozpowszechniania publikacji prasowych z powodu ich linii programowej albo treści także przez sprzedawców, dostawców usług internetowych i operatorów sieci teleinformatycznych. Zmiana ta – w świetle obserwowanych prób blokowania reklam przez niektórych operatorów sieci mobilnych – nie tylko zyskuje coraz bardziej na znaczeniu, ale jest niezbędna, by zrealizować w praktyce usunięcie stosowanej w ustroju komunistycznym cenzury prewencyjnej. Przedstawione powyżej propozycje zmian pomogą – według naszej opinii – zrealizować jeden z celów wprowadzenia Konstytucji Biznesu, a mianowicie „zdekomunizowanie" obowiązujących regulacji, w tym przepisów prawa prasowego.	
Art. 26 – ustawa o kontroli skarbowej				
7.		Lewiatan	**Art. 26 - Zmiany w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej** Konfederacja Lewiatan zwraca uwagę, iż art. 26 Przepisów wprowadzających wprowadza zmiany do ustawy o kontroli skarbowej z dnia 28 września 1991 r., która została uchylona z dniem 1 marca 2017 r. Z tego względu należy pominąć tę zmianę w Przepisach wprowadzających.	**Uwaga uwzględniona.** Przepis został usunięty z projektu.
Art. 27 – ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych				
8.		Jacek Karczewski	W Art. 27 Projektu Ustawy (dotyczącym zmian w Ustawie o CIT), dodać nowy ustęp numer 6) o następującym brzmieniu: 6) w Art.27 dodaje się ust. 2b o następującym brzmieniu: "2b. Urząd Skarbowy, do którego podatnik złożył sprawozdanie finansowe opisane w ust.2 i ust.2a przekazuje niezwłocznie jego kopię do sądu rejestrowego właściwego dla danego podatnika." UZASADNIENIE WNIOSKU NR 1 Wniosek jest zgodny z przepisem Art.21 ust.1 Ustawy z dnia 20 sierpnia 1997r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U.2013 poz.1203 z późn.zm.), w wykonaniu którego Naczelnik Urzędu Skarbowego jako organ administracji rządowej powinien niezwłocznie każdorazowo poinformować Sąd Rejestrowy zdarzeniu polegającym na złożeniu przez podatnika sprawozdania finansowego i wskazać dane do dokonania wpisu w KRS.	**Uwaga nieuwzględniona.** Zmiany dotyczące uproszczeń w zakresie przedkładania sprawozdań finansowych procedowane są w projekcie ustawy o zmianie ustawy o KRS i niektórych innych ustaw (UA 27). Proponowane zmiany wykraczają poza zakres przedmiotowy projektu ustawy – Przepisy wprowadzające.

			Wniosek jest także zgodna z istotą “mechanizmu jednego okienka”, gdyż podatnik składając sprawozdanie finansowe w urzędzie skarbowym de facto wywiązuje się wobec Państwa z obowiązku złożenia takiego sprawozdania, a konieczność dodatkowego składania tego samego dokumentu w sądzie rejestrowym jest utrudniającym elementem otoczenia prawnego przedsiębiorców. W relacjach urząd skarbowy – sąd rejestrowy “mechanizm jednego okienka” już funkcjonuje w odniesieniu do np. uzyskiwania NIP i powinien też funkcjonować w innych sprawach. Mechanizm ten znajduje także swoje odzwierciedlenie na poziomie Unii Europejskiej, poprzez uruchomione od 1 stycznia 2017r. działanie TOOP (*The Once Only Priciple*). Wreszcie Wniosek wychodzi naprzeciw problemom mającym być rozwiązanymi, jakie zostały określone w p.1. “Oceny Skutków Realizacji” do Projektu Ustawy, w szczególności w zakresie stworzenia przejrzystych i nie budzących wątpliwości interpretacyjnych przepisów prawa, a także w rodz. I i II “Uzasadnienia” do projektu “Prawa Przedsiębiorców” z dnia 10 lutego 2017r.	
Art. 28 – ustawa o radiofonii i telewizji				
9.		PIKE - Polska Izba Komunikacji Elektronicznej	PIKE wskazuje, że pakiet „Konstytucji Biznesu” jest dobrą okazją do nowelizacji przepisów ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (dalej: „u.r.t.”), poprzez zniesienie koncesji dla rozpowszechniania programów telewizyjnych w stosunku do podmiotów, które program ten rozpowszechniają wyłącznie w sieciach kablowych. W ocenie Izby zasadne jest zastąpienie owej koncesji wpisem do rejestru programów rozpowszechnianych w sieciach kablowych, a więc zrównanie owej regulacji – oraz opłat związanych z wpisem – z postanowieniami dotyczącymi programów rozpowszechnianych wyłącznie w systemach teleinformatycznych. Zmiana taka stanowiłaby istotne ułatwienie prowadzenia działalności telekomunikacyjnej. Jest ona przy tym o tyle zasadna, że rozpowszechnianie programów w sieciach telekomunikacyjnych, jako sieciach zamkniętych, niesie za sobą niższe ryzyko naruszenia zasad wynikających z omawianej ustawy niż ich rozpowszechnianie w systemach teleinformatycznych, w tym w sieci Internet. Względy proporcjonalności przemawiają więc za tym, by także i dolegliwość regulacji była co najmniej nie wyższa niż w przypadku programów rozpowszechnianych w tych systemach. PIKE opowiada się również za jednoznacznym uregulowaniem w art. 43 u.r.t., iż **obowiązek zapłaty wynagrodzenia i uzyskania zgody na reemitowanie utworów zawartych w programach objętych obowiązkiem reemisji spoczywa wyłącznie na nadawcach tych programów**, nie zaś na	**Uwaga nieuwzględniona.** Proponowane zmiany wykraczają poza zakres przedmiotowy projektu ustawy – Przepisy wprowadzające.

			operatorach dokonujących ich rozpowszechniania. Usunie te wszelkie wątpliwości w tej mierze i ukróci niezasadne także i w aktualnym stanie prawnym żądania pokrycia owego wynagrodzenia przez reemitentów.	
10.		Lewiatan	**Art. 28 - Zmiany w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji** W art. 28 projektu wprowadzane są zmiany do ustawy o radiofonii i telewizji (dalej „ustawa o rtv"). Zdaniem Konfederacji Lewiatan część projektowanych regulacji dotknięta jest istotną wadliwością legislacyjną, w efekcie czego wykraczają one poza materię objętą ustawą o rtv lub też przewidują rozwiązania nieznajdujące uzasadnienia w praktyce jej stosowania. Poniżej zostaną one kolejno omówione: 1. Fakultatywne przesłanki odmowy udzielenia lub zmiany koncesji oraz cofnięcia koncesji Ustawa przewiduje nową regulację – art. 36 ust. 2a ustawy o rtv – zawierającą fakultatywne przesłanki odmowy udzielenia lub zmiany koncesji. Zgodnie z projektowanym art. 36 ust. 2a pkt 2 organ może odmówić udzielenia lub zmiany koncesji „*w wypadku nie spełnienia warunków udzielenia koncesji*". Przede wszystkim należy więc zauważyć, że ustawa o rtv nie określa warunków udzielenia koncesji. W art. 35 wskazuje jedynie warunki, jakie winien spełniać podmiot ubiegający się o uzyskanie koncesji, a następnie, w art. 36 określa kryteria oceny złożonych wniosków. Stąd zawarte w projekcie odwołanie jest błędne, albowiem odsyła do przesłanek, które w ustawie nie zostały wskazane i to w tak kluczowej kwestii jak udzielenie lub odmowa udzielenia koncesji. Nadto, zgodnie z podstawowymi zasadami interpretacji prawniczej, przepis ten czytany *a contrario* prowadzi do ustalenia, że organ może udzielić koncesji podmiotowi, nawet jeżeli ten nie spełnia warunków do jej udzielenia. Jeżeli natomiast wziąć pod uwagę, że jedyne przewidziane ustawą warunki koncesyjne zawarte są w przywołanym art. 35 ustawy o rtv, dochodzimy do ustalenia, że zgodnie z nową regulacją koncesja może być przyznana podmiotowi, który nie realizuje określonych w nim wymagań. Należy również zwrócić uwagę, że w pkt. 3 przewidziano inną fakultatywną przesłankę odmowy udzielenia lub zmiany koncesji: *„w przypadku gdy wydano decyzję o stwierdzeniu niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów albo akcji przedsiębiorcy, na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2016 r. poz. 980, 1954 i 2260), jeżeli jest to w interesie publicznym.";* W art. 4 ust. 1 ustawy o kontroli niektórych inwestycji znajduje się katalog zamknięty rodzajów działalności gospodarczej, których wykonywanie przez podmiot może stanowić podstawę do objęcia ochroną, a w konsekwencji w stosunku do którego może zostać wydana decyzja o stwierdzeniu	**Uwaga nieuwzględniona/częściowo nieaktualna.** 1. Przesłanki dot. odmowy udzielenia koncesji zostały uregulowane w ustawie - PP i nie będą wprowadzane do ustaw szczegółowych. 2. Po ponownej analizie zagadnienia, postanowiono zachować przepisy dot. obowiązku informacyjnego w brzmieniu proponowanym dotychczas. Sposób sformułowania wspomnianych przepisów pokrywa się z obecnymi rozwiązaniami przewidzianymi w ustawie SDG i zostało zaakceptowane przez przedstawicieli KRRiT. 3. Przepisy dot. kontroli (w brzmieniu jak w ustawie SDG) zostały przeniesione do ustawy – PP i będą stanowiły lex generalis względem reglamentowanej działalności koncesyjnej, podobnie jak obecnie.

			niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów albo akcji przedsiębiorcy. W katalogu tym nie ma działalności, której przedmiotem jest rozpowszechnianie programów radiowych lub telewizyjnych. Jest za to wymieniona działalność telekomunikacyjna. Tę samą przesłankę z ustawy o kontroli niektórych inwestycji projektodawca powtórzył także w art. 38 ust. 2 ustawy o rtv (fakultatywne cofnięcie koncesji). Należy więc zadać pytanie jakie jest uzasadnienie dla wprowadzenia tej przesłanki odmowy udzielenia lub zmiany koncesji oraz cofnięcia koncesji do ustawy o rtv? Czy jest to związane z planowanymi przez resort rozwoju zmianami art. 4 ust. 1 w ustawie o kontroli niektórych inwestycji? Zwracamy uwagę, że w ustawie o rtv znajdują się już „bezpieczniki", nawet w szerszym zakresie przedmiotowym niż wynikające z ustawy o kontroli niektórych inwestycji (m.in. art. 36 ust. 2 pkt 1 oraz art. 38 ust. 2 pkt 1 i 4.). 2. Obowiązki informacyjne. Zgodnie projektowaną regulacją art. 37b ustawy o rtv nadawca byłby zobowiązany zgłaszać Przewodniczącemu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji „*wszelkie zmiany danych zawartych we wniosku o udzielenie koncesji, w terminie 14 dni od dnia ich powstania".* Występując o udzielenie koncesji wnioskodawca przedkłada pełen katalog danych opisujących jego sytuację finansową, organizacyjną i zamierzenia programowe. Powyższe ma umożliwić organowi dokonanie oceny konkurencyjnych wniosków oraz możliwości wnioskodawcy w zakresie realizacji zamierzonego przedsięwzięcia. Zgromadzenie tych danych stanowi po stronie wnioskodawcy istotny wysiłek organizacyjny, uzasadniony jednak w świetle prognozowanej działalności. Ciągła aktualizacja tych danych powodowałaby jednak faktyczny paraliż pracy nadawcy, a jednocześnie nie znajduje żadnego uzasadnienia z uwagi na realizację zadań Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, jej uprawnień kontrolnych i celów ustawy o rtv. Przykładowe dane jakie zawarte są we wnioskach koncesyjnych, tj.: - statut lub umowa spółki wraz z wszystkimi zmianami, - dane osobowe członków organu zarządzającego, nadzorczego i kontrolnego m.in. z podaniem ich miejsca stałego zamieszkania, - aktualne zaświadczenie z banku o posiadanych środkach finansowych, obrotach na rachunku za ostatni rok, zdolności kredytowej, ewentualnym zadłużeniu i prawnej formie zabezpieczenia oraz lokatach terminowych (w tym w odniesieniu do udziałowców posiadających co najmniej 10% udziałów w kapitale zakładowym), - lista dłużników i wierzycieli, których zobowiązania lub należności przekraczają 10% ogólnej wartości zobowiązań lub należności, z określeniem	

			wysokości długu lub wierzytelności, sporządzoną na koniec ostatniego roku podatkowego (w tym w odniesieniu do udziałowców posiadających co najmniej 10% udziałów w kapitale zakładowym), - aktualne zaświadczenie z banku o posiadanych środkach finansowych, obrotach na rachunku za ostatni rok, zdolności kredytowej, ewentualnym zadłużeniu i prawnej formie zabezpieczenia oraz lokatach terminowych (w tym w odniesieniu do udziałowców posiadających co najmniej 10% udziałów w kapitale zakładowym), - informacje o bazie technicznej, w szczególności wyciąg z księgi środków trwałych w zakresie sprzętu technicznego lub, w przypadku braku ujęcia środków w ewidencji, akty własności, umowy dzierżawy, faktury zakupu; - opis własnej, dzierżawionej lub planowanej bazy technicznej, w tym wyposażenia: emisyjnego, produkcyjnego, reporterskiego, informatycznego i oprogramowania, transmisji i dosyłu programu oraz telekomunikacyjnego, - założenia programu - rodzaje audycji, zakres tematyczny oraz formy realizacji (tzw. „ramówka programowa"). Powyższe dane zawarte we wniosku zostały podane jedynie przykładowo i należy pamiętać, że są dodatkowo uszczegółowione poprzez stosowne załączniki dołączane do wniosku, a określone rozporządzeniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Tym samym dostosowanie się do projektowanej regulacji oznaczałoby konieczność ciągłego raportowania do organu wszelkich zmian w ramówce programu (czyli dziennego programu nadawcy), faktur zakupowych dotyczących nabywane/zbywanego sprzętu, zmian w zakresie dłużników i wierzycieli, zdolności kredytowej, itd. Regulacja ta jest więc w praktyce niewykonalna, a nadto trudno jej przypisać jakiekolwiek ratio legis. <u>3. Zakres kontroli Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.</u> Zgodnie z art. 213 Konstytucji RP Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji stoi na straży wolności słowa, prawa do informacji oraz interesu publicznego w radiofonii i telewizji. Ta konstytucyjna zasada została następnie uszczegółowiona w ustawie o rtv, w art. 1 wskazującym na zadania radiofonii i telewizji oraz art. 6 określającym zadania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Przewidziane w projektowanym art. 37c ustawy o rtv uprawnienia kontrolne Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wykraczają daleko poza zakres wyznaczony powołanymi przepisami, a w szczególności w żaden sposób nie korespondują z przywołaną normą konstytucyjną. Art. 37c ustawy o rtv przewiduje bowiem, że Przewodniczący jest uprawniony do kontroli zgodności działalności gospodarczej nadawcy między innymi w zakresie ochrony bezpieczeństwa lub dóbr osobistych obywateli.	

			Przyznanie Przewodniczącemu powyższych uprawnień ingeruje w całość systemu prawnego. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nie jest bowiem organem, któremu, chociażby pośrednio, przyznano uprawnienia lub przydzielono zadania z zakresu ochrony bezpieczeństwa obywateli. Jeszcze dalej idące jest przyznanie uprawnień w zakresie ochrony dóbr osobistych obywateli. W przyjętym modelu prawnym ochrona ta realizowana jest na gruncie prawa prywatnego, co do zasady, przez sądy powszechne. W żadnej mierze nie jest ona, i nigdy nie była, chroniona na drodze administracyjnej. Jest to zrozumiałe, albowiem tylko podmiot, któremu dane dobro osobiste przysługuje, jest w stanie uznać, biorąc pod uwagę własną wrażliwość, czy zostało ono naruszane, a tym samym zdecydować o wszczęciu działań nakierowanych na jego ochronę i wstąpieniu ze stosownym roszczeniem. Zasadność takiego roszczenia oceniana będzie natomiast w postępowaniu cywilnym, przez niezawisłe sądy. Próba poddania ochrony dóbr osobistych obywateli kontroli administracyjnej stanowi ewenement nie tylko na gruncie prawa polskiego. Konstrukcja tak jest obca wszystkim nowoczesnym prawodawstwom, a w sytuacji, gdy ma miejsce w ramach kontroli mediów może zostać uznana za niebezpieczną próbę ingerencji w wolność prasy, a tym samym podważać podstawy demokratycznego państwa prawnego.	
Art. 31 – ustawa o rachunkowości				
11.		Jacek Karczewski	W Art.31 Projektu Ustawy (dotyczącym zmian w Ustawie o rachunkowości), dotychczasowym ustępowi 5) nadać nowy numer 6) oraz ustępowi 6) nadać nowy numer 8), a w wolne miejsca dodać nowe ustępy odpowiednio 5) i 7) o następujących brzmieniach: 5) w Art.69 dodaje się ustęp 5 o następującym brzmieniu: “Obowiązek złożenia sprawozdania finansowego, o którym mowa w art.69 pkt 1-4, uznaje się za spełniony z chwilą złożenia przez podatnika sprawozdania finansowego we właściwym urzędzie skarbowym w rozumieniu Art.27 Ustawy z dnia 15 lutego 1992r. o podatku dochodowym od osób prawnych”. 7) w Art.79 ustępowi 4) nadać następujące nowe brzmienie: “nie składa sprawozdania finansowego, skonsolidowanego sprawozdania finansowego, sprawozdania z działalności, sprawozdania z działalności grupy kapitałowej, sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej, skonsolidowanego sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej we właściwym rejestrze sądowym lub urzędzie skarbowym,” UZASADNIENIE WNIOSKU NR 2	**Uwaga nieuwzględniona.** Zmiany dotyczące uproszczeń w zakresie przedkładania sprawozdań finansowych procedowane są w projekcie ustawy o zmianie ustawy o KRS i niektórych innych ustaw (UA 27). Proponowane zmiany wykraczają poza zakres przedmiotowy projektu ustawy – Przepisy wprowadzające.

			Wniosek nr 2 jest konsekwencją Wniosku nr 1	
Art. 39 – ustawa – Prawo energetyczne				
12.		**Izba Gospodarcza Gazownictwa**	**Art. 39 pkt 3 – wprowadzenie przepisów o kontroli przedsiębiorcy do ustawy prawo energetyczne** Projektowany zapis ustawy wprowadza do ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. 1997, Nr 54, poz. 348 ze zm., dalej: PE) art. 23^1, wyznaczający ramy przedmiotowe (zakres) kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych. Przepis ten jest wypełnieniem postulatu ustawodawcy dążenia do „uspójnienia", kompletności, całościowego uregulowania materii związanych z danym typem (rodzajem) działalności gospodarczej – zgodnie z normą odsyłającą, zawartą w art. 44 ust. 3 projektu ustawy – Prawo przedsiębiorców. Regulacja ta mieści się w ramach kanonu dozwolonych do użycia przez organy państwowe instrumentów, gwarantujących zapewnienie pewności obrotu gospodarczego i funkcji gwarancyjnych sektora publiczno oraz prywatnoprawnego. Cechuje się nadto spójnością z obecnie obowiązującymi w tej mierze (przede wszystkim w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej) normami, przez co *de facto* przyjmuje dla Spółki przedkładającej niniejszą opinię całkowicie neutralny charakter. po **art. 23** dodaje się art. 23^1 w brzmieniu: „Art. 23^1. 1. Prezes URE jest uprawniony do kontroli działalności gospodarczej w zakresie: ~~2)zgodności wykonywanej działalności z warunkami udzielonej koncesji~~ [Wnosimy o doprecyzowanie czym różnią się zakresy przedmiotowe tych punktów – w naszym przekonaniu dotyczą tej samej materii stąd wykreślenie] **1)** ~~obronności lub bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa lub dóbr osobistych obywateli~~. [Zakres przekracza kwestię regulacji działalności gospodarczej w zakresie energetyki. Obronność i bezpieczeństwo to kompetencja resortu obrony, a dobra osobiste obywateli chronione są na drodze cywilnego postępowania sądowego. Wnosimy o wykreślenie tego punktu, względnie o ograniczenie zakresu do kontroli w zakresie bezpieczeństwa energetycznego państwa.] 2. Osoby upoważnione przez Prezesa URE do dokonywania kontroli są uprawnione w szczególności do: 1)wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza objęta koncesją, w dniach i w	**Uwaga nieaktualna** Odstąpiono od dodawania art. 23¹ w ustawie - Prawo energetyczne. Ogólne przepisy dot. kontroli działalności koncesjonowanej zostaną uregulowane w ustawie – Prawo przedsiębiorców i nie będą się różniły od rozwiązań przewidzianych na gruncie SDG.

			godzinach, w których ta działalność jest wykonywana lub powinna być wykonywana W koncesji nie są określone dni i godziny wykonywania działalności w lokalu. Wnosimy o doprecyzowanie na jakiej podstawie organ będzie określał w jakich godzinach powinna być wykonywana działalność koncesjonowana. 3. Prezes URE ~~może wezwać~~ wzywa podmiot do usunięcia stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie,. nie krótszym niż 30 dni, uwzględniając przy tym ilość i charakter uchybień.” Wnosimy o zobligowanie prezesa URE do wezwania przedsiębiorstwa do usunięcia uchybień przed podejmowaniem dalszych kroków formalnych. Wnosimy o doprecyzowanie minimalnego czasu wyznaczonego do usunięcia uchybień oraz zobligowanie prezesa URE do wyznaczania terminu uwzględniając kaliber uchybień tak by umożliwić przedsiębiorstwu rzeczywiste podjęcie działań naprawczych.	
13.		Izba Gospodarcza Gazownictwa	**Art. 39 pkt 7 – wprowadzenie przypadków odmówienia lub ograniczenia koncesji albo odmówienia zmiany koncesji** Projekt ustawy wprowadza do PE dodatkowe prerogatywy dla regulatora (Prezesa URE), wskazujące klamrowo okoliczności, których wypełnienie uprawnia regulatora do władczych rozstrzygnięć w zakresie wydania odmowy do wniosku o udzielenie koncesji lub ograniczenia jej zakresu w stosunku do wniosku o udzielenie koncesji albo odmówienia zgody na zmianę koncesji. Pierwszą ze wskazywanych przesłanek jest przesłanka niespełnienia warunków udzielenia koncesji, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 3 PE, który stanowi, że Prezes URE odmawia udzielenia koncesji, gdy wnioskodawca nie spełnia wymaganych przepisami warunków. Użyta w projekcji technika ustawodawcza, w zestawieniu z zasadami logiki wskazuje, iż chodzi tutaj o sytuacje inne, niż te, o których mowa w art. 35 ust. 3, jednakże skupiające desygnaty tych samych okoliczności/stanów faktycznych. Zważywszy jednakże na brzmienie art. 35 ust. 3, który pozostaje w stosunku pokrywania z analizowaną przesłanką, a przede wszystkim na umiejscowienie regulacji w systematyce ustawy (wykładnia systemowa) stwierdzić należy, iż proponowana regulacja, w zakresie, w jakim odnosi się do przesłanek odmowy udzielenia koncesji jest zbędnym powtórzeniem obecnie obowiązującej regulacji art. 35 ust. 3. Wskazać bowiem należy, iż katalog warunków, które musi spełnić przedsiębiorstwo energetyczne w celu uzyskania koncesji jest katalogiem ścisłym, co oznacza, iż ich wypełnienie nie powinno być wynikiem tzw. uznania administracyjnego, lecz jedynie efektem spełnienia wprowadzonych ustawą oczekiwań ustawodawcy, uprawniających do prowadzenia działalności gospodarczej określonego rodzaju. Podmiot wnioskujący o koncesję musi znać	**Uwaga uwzględniona.** Usunięto przepis art. 33 ust. 3aa. dot. odmowy udzielenia koncesji. Odpowiednia regulacja w tym zakresie, stanowiąca lex generalis, została przeniesiona do ustawy - PP.

			warunki jej uzyskania. Jasne określenie warunków pozwala mu przygotować oraz dokonać oceny ewentualnych korzyści i strat związanych z prowadzeniem działalności regulowanej, a przede wszystkim stanowi przejaw jawności, przejrzystości i transparentności postępowania koncesyjnego. Sytuacja, w której (co sugeruje projekt zapisu) pomimo spełnienia przez podmiot wnioskujący określonych ustawą warunków, organ nadzorczy zostaje wyposażony w *de facto* nielimitowane żadnymi ramami uprawnienia władcze, prowadzić może do niepożądanych sytuacji (brak pewności prawnej po stronie wnioskodawcy) i stanowić może przykład ingerencji w ich konstytucyjnie chronione interesy (rozwiązanie takie podważałoby chociaż zasadę państwa prawnego, jak również zasadę ochrony praw nabytych). Z tych też powodów regulację należy ocenić krytycznie (podobna konstatacja nasuwa się również w sytuacji gdyby omawiana regulacja była ściśle związana z projektowaną zmianą, o której mowa w art. 39 pkt 8) projektu ustawy, wprowadzającą przesłankę rękojmi prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją). Druga z przesłanek (jeżeli w wyniku przeprowadzonego przetargu, o którym mowa w art. 33c, udzielono koncesji innemu wnioskodawcy lub wnioskodawcom), ma aktualnie pusty charakter, bowiem odsyła do regulacji która nie istnieje; projektodawcy prawdopodobnie chodziło o odwołanie do rozwiązania, o którym mowa w art. 52 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. 2004, Nr 173, poz. 1807, „u.s.dz.g."), jednakże brak odpowiednika wskazywanej regulacji aktualnie uniemożliwia zidentyfikowanie jego intencji. Propozycję tę, zważając na okoliczności faktyczne, występujące na moment sporządzania niniejszej opinii - należy wyeliminować na dalszym etapie prac. Trzecia z przesłanek odsyła do rozwiązań ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. 2016 r., poz. 980 ze zm.) i stanowi emanację zachowania kontroli Państwa nad spółkami o strategicznym znaczeniu dla obronności i bezpieczeństwa interesów RP. Co do zasady jest to przesłanka o charakterze ambiwalentnym. w **art. 33 ust. 3a** dodaje się ust. 3aa w brzmieniu: „3aa. Prezes URE może odmówić udzielenia koncesji lub ograniczyć jej zakres w stosunku do wniosku o udzielenie koncesji albo odmówić zmiany koncesji: 1) w przypadku nie spełnienia warunków udzielenia koncesji, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 3; Powołany przepis reguluje zakres objęty tym punktem a więc w przypadku uchwalenia ustawy w tym kształcie będą istniały dwie tożsame przedmiotowo	

			podstawy prawne odmowy udzielenia koncesji - wnosimy o usunięcie jednego z przepisów.	
14.		Izba Gospodarcza Gazownictwa	**Art. 39 pkt 8) – wprowadzenie przesłanki weryfikacyjnej i pojęcia rękojmi prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją. Ochrona informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w toku postępowania o udzielenie koncesji.** W projektowanym art. 33a PE, projektodawca wprowadza przesłankę o charakterze generalnym – rękojmię prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją. Należy zauważyć, iż obecne postępowanie o udzielenie koncesji jest postępowaniem o charakterze mocno sformalizowanym i w praktyce wieloetapowym. Zgodnie z art. 41 ust. 1 ustawy – Prawo przedsiębiorców, organ zezwalający wydaje zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej po stwierdzeniu, ze przedsiębiorca spełnia wymagane prawem warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie objętym obowiązkiem uzyskania zezwolenia. Jeżeli przepis odrębny przewiduje możliwość odmowy wydania zezwolenia pomimo spełnienia przez przedsiębiorcę wszystkich wymaganych tym przepisem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie objętym obowiązkiem uzyskania zezwolenia lub istnieje wątpliwość co do zakresu kompetencji organu zezwalającego w przypadku ubiegania się przez przedsiębiorcę o uzyskanie zezwolenia, stosuje się zawsze regułę określoną w ust. 1 (art. 41 ust. 2 projektu). Porównanie cytowanych regulacji z projektem 33a PE pozwala dostrzec swego rodzaju naturalny brak spójności. Z jednej bowiem strony ustawodawca wprowadza regułę, wedle której warunki wykonywania działalności gospodarczej reglamentowanej powinny być jasno i wyczerpująco określone, nie pozostawiając miejsca organom nadzorczym na jakąkolwiek przestrzeń tzw. uznania administracyjnego, z drugiej natomiast strony w przepisie szczególnym (*lex specialis* wobec art. 41 projektu ustawy – Prawo przedsiębiorców) odwołuje się do przesłanki o charakterze generalnym. Zabieg taki powoduje, że projektowana regulacja stanowi *sui generis* „wytrych", umożliwiający/ dający podstawę do rozszerzenia/ przyznania dodatkowych kompetencji regulatorowi, bez wyraźnej i uzasadnionej interesem „nadrzędnym" podstawy. Z tych też względów, rozwiązanie to należy ocenić negatywnie. Proponowana regulacja art. 33b PE jest powtórzeniem rozwiązania funkcjonującego obecnie na podstawie art. 55 u.s.dz.g. i efektem wdrożenia przyjętej przez projektodawcę koncepcji nadania kompletności aktu prawnego regulującego daną dziedzinę działalności poprzez zebranie w jednym akcie szeregu przepisów rozstrzelonych dotychczas po różnych innych aktach	**Uwaga nieaktualna** Odstąpiono od propozycji dodania art. 33a-33b do ustawy Prawo energetyczne.

			prawnych, celem ułatwienia i większej przejrzystości aktu głównego – regulującego daną materię (w tym wypadku dany rodzaj działalności). Działanie to należy afirmować. **Art. 33b. 1.** Wnioskodawca przekazujący podczas postępowania o udzielenie, przedłużenie lub zmianę koncesji informacje stanowiące tajemnice przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji może zgłosić wniosek, aby informacjom tym była nadana klauzula poufności. [Wnosimy o rozszerzenie zakresu wnioskodawców - przy okazji wniosku o zmianę lub przedłużenie koncesji także przekazywana mogą być organowi informacje stanowiąca tajemnice przedsiębiorstwa] 2. Informacjom nadaje się klauzulę poufności, pod warunkiem, że wnioskodawca: 1) przekazując informacje, uzasadni swoje żądanie; 2) z przekazanych informacji sporządzi streszczenie, które może zostać udostępnione innym uczestnikom postępowania. 3. Informacje, którym nadano klauzulę poufności, nie mogą być rozpowszechniane ani udostępniane innym uczestnikom postępowania bez zgody wnioskodawcy przekazującego informacje."; [Wnosimy o rozszerzenie zakresu klauzuli poufności o zakaz rozpowszechniania tych informacji - to gwarantuje pełna ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa]	
15.		PGNiG S.A.	**Art. 39 ust. 8 - Szersza ochrona informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa** Propozycja: Zmiana brzmienia art. 39 pkt 8 poprzez usunięcie we wprowadzanym do art. 33b ust. 2 pkt 2: *„2. Informacjom nadaje się klauzulę poufności, pod warunkiem, że wnioskodawca:* *przekazując informacje, uzasadni swoje żądanie;* ~~*z przekazanych informacji sporządzi streszczenie, które może zostać udostępnione innym uczestnikom postępowania."*~~ Uzasadnienie: W niektórych przypadkach przygotowanie streszczenia informacji przekazywanych podczas postępowania o udzielenie koncesji może być niemożliwe. Przygotowany materiał, aby zachować swoją wartość może bowiem wymagać zawarcia nieujawnionych do wiadomości publicznej informacji technicznych, technologicznych, organizacyjnych przedsiębiorstwa lub innych informacji posiadających wartość gospodarczą, tym samym spełniających przesłanki, o których mowa w art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16	**Uwaga nieaktualna** Odstąpiono od propozycji dodania art. 33a-33b do ustawy Prawo energetyczne.

			kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.	
16.		Lewiatan	**Art. 39 - Zmiany w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne** Przedmiotowy projekt ustawy proponuje dodanie do ustawy Prawo energetyczne nowego przepisu – art. 23^1, który nadaje Prezesowi URE szerokie uprawnienia do kontroli działalności gospodarczej wszystkich przedsiębiorstw koncesjonowanych, z prawem wstępu do siedzib przedsiębiorstw w godzinach pracy i żądania wszelkich informacji. Ponadto w projekcie pojawia się szereg nowych / zmienionych przepisów zaostrzających wydawania, zmianę czy przedłużenie koncesji, możliwościowi udzielenia koncesji lub ograniczenia jej zakresu w stosunku do wniosku o udzielenie koncesji albo odmówienia zmiany koncesji. Powyższe propozycje oceniamy jednoznacznie negatywnie. Wprowadzenie zaproponowanych w projekcie zmian spowoduje bowiem zwiększenie ryzyka regulacyjnego dla każdego przedsiębiorstwa posiadającego koncesję.	**Wyjaśnienie:** Odstąpiono od dodawania art. 23¹ w ustawie prawo energetyczne. Usunięto też przepis art. 33 ust. 3aa. dot. odmowy udzielenia koncesji. Odpowiednie regulacje funkcjonujące jako lex generalis, w brzmieniu takim jak dotychczas w ustawie SDG, zostały wprowadzone do ustawy - PP.
17.		Izba Gospodarcza Gazownictwa	**Art. 39 pkt 9) lit. d** d) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli, a także jeżeli wydano decyzję o stwierdzeniu niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów albo akcji podmiotu, na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2016 r. poz. 980, 1954 i 2260) albo też w razie ogłoszenia upadłości podmiotu;", Stwierdzenie istnienia zagrożeń tego typu nie leży w zakresie kompetencji Prezesa URE - wnosimy o doprecyzowanie na jakich przesłankach formalnych Prezes URE może określić istnienie stanu zagrożenia skutkującego możliwością cofnięcia koncesji. **Art. 39 pkt 9) lit. f – wprowadzenie uprawnienia do czasowego wstrzymania udzielenia koncesji.** Projektowana regulacja (tj. dodanie do art. 41 ust. 8) nadaje Prezesowi URE prerogatywę do czasowego wstrzymania udzielania koncesji ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa lub obywateli. Na pierwszy rzut oka regulacja ta stanowi usprawiedliwione rozszerzenie kompetencji regulatora, determinowane przesłankami nadrzędnymi, tj. ochroną bezpieczeństwa państwa i obywateli i jednocześnie wprowadza możliwość przedsiębrania działań zaradczych w sytuacji zagrożenia i co do zasady tak należy ją traktować. Nie sposób jednakże nie wyeksponować obaw, iż przepis ten może również dla organów państwowych stanowić instrument niedozwolonego oddziaływania/nacisku na określone podmioty. Artykulacja	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Zmiana brzmienia art. 41 ust. 4 pkt 1 jest konsekwencją chęci utrzymania obecnego stanu prawnego. MR proponuje jednak częściową modyfikację przepisu w stosunku do wersji skierowanej do konsultacji publicznych w następujący sposób: „a także jeżeli wydano decyzję o stwierdzeniu niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów albo akcji podmiotu, na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2016 r. poz. 980, 1954 i 2260), jeżeli jest to w interesie publicznym". Odnośnie drugiej części, propozycja uprawnienia do czasowego wstrzymywania udzielania koncesji została usunięta z ustawy Prawo

			przepisu może potencjalnie nieść za sobą również ryzyko arbitralności, czy instrumentalizacji w jego stosowaniu, co w prostej drodze prowadzi do niezwykle niebezpiecznego i niepożądanego zjawiska, jakim jest wypaczenie jego pierwotnej - *stricte* ochronnej funkcji. Stwierdzenie istnienia zagrożeń tego typu nie leży w zakresie kompetencji Prezesa URE - wnosimy o doprecyzowanie na jakich przesłankach formalnych Prezes URE może określić istnienie stanu zagrożenia skutkującego możliwością cofnięcia koncesji.	energetyczne. Przepis ogólny uprawniający organy koncesyjne do takiego działania znajduje się w obecnym brzmieniu ustawy - PP.
		PTPiREE- Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej	**Art. 39.** W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220) wprowadza się następujące zmiany: rt. 23 dodaje się art. 23^1 w brzmieniu: „Art. 23^1. 1. Prezes URE jest uprawniony do kontroli działalności gospodarczej w zakresie: zgodności wykonywanej działalności z warunkami udzielonej koncesji; 3) . *[Zakres przekracza kwestię regulacji działalności gospodarczej w zakresie energetyki. Obronność i bezpieczeństwo to kompetencja resortu obrony, a dobra osobiste obywateli chronione są na drodze cywilnego postępowania sądowego. Wnosimy o wykreślenie tego punktu, względnie o ograniczenie zakresu do kontroli w zakresie bezpieczeństwa energetycznego państwa.]* 2. Osoby upoważnione przez Prezesa URE do dokonywania kontroli są uprawnione w szczególności do: wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza objęta koncesją, w dniach i w godzinach, w których ta działalność jest wykonywana lub powinna być wykonywana; *[W koncesji nie są określone dni i godziny wykonywania działalności w lokalu. Wnosimy o doprecyzowanie, na jakiej podstawie organ będzie określał w jakich godzinach powinna być wykonywana działalność koncesjonowana.]* żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli. 3. Prezes URE wzywa podmiot do usunięcia stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 30 dni, uwzględniając przy tym liczbę i charakter uchybień."; *[Prosimy o zobligowanie Prezesa URE do wezwania przedsiębiorstwa do usunięcia uchybień przed podejmowaniem dalszych kroków formalnych.* *Prosimy o doprecyzowanie minimalnego czasu wyznaczonego do usunięcia*	**Wyjaśnienie** Odstąpiono od dodawania art. 23^1 do ustawy PE. Usunięto również przepis art. 33 ust. 3aa. dot. odmowy udzielenia koncesji. Odpowiednie regulacje w tym zakresie znajdą się w ustawie - PP. Usunięto też propozycję dodania art. 33b. Zmiana brzmienia art. 41 ust. 4 pkt 1 jest konsekwencją chęci utrzymania obecnego stanu prawnego. MR proponuje jednak częściową modyfikację przepisu w stosunku do wersji skierowanej do konsultacji publicznych w następujący sposób: „a także jeżeli wydano decyzję o stwierdzeniu niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów albo akcji podmiotu, na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2016 r. poz. 980, 1954 i 2260), jeżeli jest to w interesie publicznym". Możliwość czasowego wstrzymania wydawania koncesji przez organ koncesyjny zostanie przywrócona w ustawie – PP i będzie funkcjonowała

			uchybień oraz zobligowanie Prezesa URE do wyznaczania terminu uwzględniając kaliber uchybień, tak by umożliwić przedsiębiorstwu rzeczywiste podjęcie działań naprawczych.] 4. Kontrole planuje się i przeprowadza po uprzednim dokonaniu analizy prawdopodobieństwa naruszenia prawa w ramach wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej. Analiza obejmuje identyfikację obszarów podmiotowych i przedmiotowych, w których ryzyko naruszenia przepisów jest największe. Sposób przeprowadzenia analizy określa Prezes URE. 5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do kontroli: 1) w przypadku, gdy Prezes URE poweźmie uzasadnione podejrzenie bezpośredniego zagrożenia dla: a) życia lub zdrowia, b) środowiska, c) bezpieczeństwa energetycznego państwa, - w wyniku wykonywania tej działalności koncesjonowanej. 2) w przypadku gdy jest ona niezbędna do przeprowadzenia postępowania w celu sprawdzenia wykonania zaleceń pokontrolnych Prezesa URE lub wykonania decyzji nakazujących usunięcie naruszeń prawa, w związku z przeprowadzoną kontrolą 6. Prezes URE zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej ogólny schemat tych procedur kontroli, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa oraz analizy, o której mowa w ust. 4. w art. 33 po ust. 3a dodaje się ust. 3aa w brzmieniu: „3aa. Prezes URE może odmówić udzielenia koncesji lub ograniczyć jej zakres w stosunku do wniosku o udzielenie koncesji albo odmówić zmiany koncesji: 1) w przypadku nie spełnienia warunków udzielenia koncesji, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 3; *[Powołany przepis reguluje zakres objęty tym punktem, a więc w przypadku uchwalenia ustawy w tym kształcie będą istniały dwie tożsame przedmiotowo podstawy prawne odmowy udzielenia koncesji - wnosimy o usunięcie jednego z przepisów.]* po art. 33 dodaje się art. 33b w brzmieniu: Art. 33b. 1. Wnioskodawca przekazujący podczas postępowania o udzielenie, przedłużenie lub zmianę koncesji informacje stanowiące tajemnice przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji może zgłosić wniosek, aby informacjom tym była nadana klauzula poufności. 2. Informacjom nadaje się klauzulę poufności, pod warunkiem, że	jako lex generalis, w brzmieniu takim, jak w ustawie SDG.

			wnioskodawca: przekazując informacje, uzasadni swoje żądanie; z przekazanych informacji sporządzi streszczenie, które może zostać udostępnione innym uczestnikom postępowania. 3. Informacje, którym nadano klauzulę poufności, nie mogą być rozpowszechniane ani udostępniane innym uczestnikom postępowania bez zgody wnioskodawcy przekazującego informacje."; *[Wnosimy o rozszerzenie zakresu wnioskodawców - przy okazji wniosku o zmianę lub przedłużenie koncesji także przekazywana mogą być organowi informacje stanowiąca tajemnice przedsiębiorstwa.* *Wnosimy o rozszerzenie zakresu klauzuli poufności o zakaz rozpowszechniania tych informacji - to gwarantuje pełna ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa.]* Art. 41 w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie: ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli, a także jeżeli wydano decyzję o stwierdzeniu niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów albo akcji podmiotu, na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2016 r. poz. 980, 1954 i 2260) albo też w razie ogłoszenia upadłości podmiotu;", *[Stwierdzenie istnienia zagrożeń tego typu nie leży w zakresie kompetencji Prezesa URE - prosimy o doprecyzowanie, na jakich przesłankach formalnych Prezes URE może określić istnienie stanu zagrożenia skutkującego możliwością cofnięcia koncesji.]* po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu: „8. Prezes URE może czasowo wstrzymać udzielanie koncesji ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa lub obywateli, ogłaszając o tym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski"."; *[Wnosimy o doprecyzowanie analogicznie do ust. 4 pkt 1.]*	
Art. 41 – ustawa o Krajowym Rejestrze Sądowym				
18.		Izba Gospodarcza Gazownictwa	**Art. 41 – wprowadzenie możliwości zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przez podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców KRS** Oceniania regulacja porządkuje sygnalizowane gdzieniegdzie dotychczas w praktyce wątpliwości, czy podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców ze względu choćby na odmienną prawnie formę prowadzenia działalności gospodarczej, mogą skorzystać z dobrodziejstwa zawieszenia działalności	**Wyjaśnienie** Zasady zawieszenia wykonywania działalności zostaną uregulowane w projekcie ustawy - Prawo przedsiębiorców. Przepisy wprowadzające nie będą już

			gospodarczej, wskazanej w u.s.dz.g. Projektodawca jednoznacznie recypuje i wdraża rozwiązanie przyjęte w projekcie ustawy – Prawo przedsiębiorców, eliminując wzmiankowany powyżej dualizm interpretacyjny. Rozwiązanie to należy ocenić pozytywnie. **Art. 41 pkt 1) od ppkt 5 – do ppkt. 14** Zgłaszamy wątpliwość czy zakres materialny instytucji "zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej", w szczególności prawa i obowiązki przedsiębiorcy mieszczą się w zakresie regulacji ustawy o KRS.	modyfikować zapisów ustawy o KRS.
19.		KIBR-Krajowa Izba Biegłych Rewidentów	**Art. 41 pkt 1** - wprowadza art. 20ba ust. 16 ustawy o KRS zawarty został zbędny zapis o wyłączeniu stosowania ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. *Uzasadnienie: Zapis ten budzi wątpliwości w świetle art. 7 ustawy o KRS, który jako właściwą procedurę stosowania wskazuje kodeks postępowania cywilnego.*	**Wyjaśnienie** Zasady zawieszenia wykonywania działalności zostaną uregulowane w projekcie ustawy - Prawo przedsiębiorców. Przepisy wprowadzające nie będą już modyfikować zapisów ustawy o KRS.
20.		Lewiatan	**Art. 41 - Zmiany w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym** Art. 41 Przepisów wprowadzających wprowadza do ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym szereg przepisów związanych z zawieszeniem wykonania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego. Przepisy te stanowią zasadniczo powtórzenie obecnej regulacji art. 14a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (w odniesieniu do przedsiębiorców będących osobami fizycznymi wpisanych do CEIDG przepisy tej ustawy zostały przeniesione natomiast do projektowanej ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy). Takie rozwiązanie budzi uzasadnione wątpliwości. Ustawa o Krajowym Rejestrze Sądowym jest aktem prawnym, który reguluje postępowanie w przedmiocie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, skutki dokonanych wpisów, uprawnienia sądu rejestrowego, obowiązki poszczególnych podmiotów związane z dokonywaniem zgłoszeń itd. Nie wydaje się wobec tego zasadne zamieszczenie w tym akcie prawnym szeregu przepisów regulujących kwestie materialno-prawne związane z zawieszeniem wykonywania działalności gospodarczej, w tym prawa i obowiązki przedsiębiorców w okresie zawieszenia (projektowany art. 20ba ust. 7 i 8 ustawy o KRS), skutki zawieszenia wykonywania działalności w odniesieniu do zobowiązań publicznoprawnych, sposoby obliczania okresu	**Wyjaśnienie** Zasady zawieszenia wykonywania działalności zostaną uregulowane w projekcie ustawy - Prawo przedsiębiorców. Przepisy wprowadzające nie będą już modyfikować zapisów ustawy o KRS.

			zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej zgodnie z przepisami k.p.a. itp. Regulacje takie (analogiczne w odniesieniu do przedsiębiorców wpisanych w CEIDG oraz KRS) powinny znaleźć się w naszej ocenie w jednym akcie prawnym kompleksowo regulującym prowadzenie działalności gospodarczej (a więc w projektowanej ustawie – Prawo Przedsiębiorców), jak ma to miejsce w obecnym stanie prawnym. Zgodnie z dodanym art. 20ba ust. 15 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, w przypadku złożenia wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej na wskazany we wniosku okres i niezłożenia wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej do końca upływu ostatniego dnia wskazanego okresu zawieszenia, informacja o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej jest automatycznie zamieszczana w Rejestrze w dniu następującym po upływie ostatniego dnia okresu zawieszenia, przy czym zgodnie z projektowanym ust. 16 do czynności, o których mowa w ust. 15, nie stosuje się przepisów ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Należy zwrócić uwagę, że Krajowy Rejestr Sądowy jest rejestrem sądowym, zaś postępowania w przedmiocie wpisu do rejestru prowadzone są przez sądy powszechne zgodnie z przepisami k.p.c. o postępowaniu nieprocesowym (rejestrowym), co odróżnia rejestr przedsiębiorców KRS od innych rejestrów podmiotów prowadzonych w trybie administracyjnym. Z tego względu zamieszczenie w ustawie o Krajowym Rejestrze Sądowym ust. 16 o wyłączeniu stosowania przepisów k.p.a. (co stanowi powtórzenie projektowanej regulacji odnoszącej się do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, tam zasadnej) jest nieuzasadnione. Na marginesie wskazujemy, że proponowany art. 20ba ust. 17 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym to powtórzenie projektowanego art. 20ba ust. 9 tej ustawy.	
21.	Art. 41	PTPiREE- Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej	**Art. 41** W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 687, 996, 1579 i 2175) wprowadza się następujące zmiany: rt. 20b dodaje się art. 20ba w brzmieniu brzmienie: „Art. 20ba. ust. 5. W przypadku wykonywania działalności gospodarczej na podstawie umowy spółki cywilnej zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej jest skuteczne pod warunkiem jej zawieszenia przez wszystkich wspólników. 6. Podmiot wpisany do Rejestru wykonujący działalność gospodarczą jako wspólnik w więcej niż jednej spółce cywilnej może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej w jednej lub kilku takich spółkach. Przepisy ust. 5, ust. 7-9 oraz 15 stosuje się odpowiednio.	**Wyjaśnienie** Zasady zawieszenia wykonywania działalności zostaną uregulowane w projekcie ustawy - Prawo przedsiębiorców. Przepisy wprowadzające nie będą już modyfikować zapisów ustawy o KRS.

			7. W okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej podmiot wpisany do Rejestru nie może wykonywać działalności gospodarczej i osiągać bieżących przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej. 8. W okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej podmiot wpisany do Rejestru: ma prawo wykonywać wszelkie czynności niezbędne do zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów; ma prawo przyjmować należności lub obowiązek regulować zobowiązania, powstałe przed datą zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej; ma prawo zbywać własne środki trwałe i wyposażenie; ma prawo albo obowiązek uczestniczyć w postępowaniach sądowych, postępowaniach podatkowych i administracyjnych związanych z działalnością gospodarczą wykonywaną przed zawieszeniem wykonywania działalności gospodarczej; wykonuje wszelkie obowiązki nakazane przepisami prawa; ma prawo osiągać przychody finansowe, także z działalności prowadzonej przed zawieszeniem wykonywania działalności gospodarczej; może zostać poddany kontroli na zasadach przewidzianych dla przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą. 9. W stosunku do zobowiązań o charakterze publicznoprawnym zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej wywiera skutki prawne od dnia, w którym rozpoczyna się zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej, do dnia poprzedzającego dzień wznowienia wykonywania działalności gospodarczej. 10. Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej następuje na wniosek podmiotu wpisanego do Rejestru. 11. Wznowienie wykonywania działalności gospodarczej następuje na wniosek przedsiębiorcy, z wyłączeniem przypadku, o którym mowa w ust. 15. 12. Wniosek o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej oraz wniosek o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej jest zwolniony z opłat sądowych. Wpisy dokonane w wyniku rozpoznania takich wniosków nie podlegają ogłoszeniu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. 13. Wniosek o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej podmiot wpisany do Rejestru może złożyć wraz z wnioskiem o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej. 14. Okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej rozpoczyna się od dnia wskazanego we wniosku o wpis informacji o	

			zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, nie wcześniej niż w dniu złożenia tego wniosku, i trwa do dnia złożenia wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej lub do dnia wskazanego w tym wniosku, który nie może być wcześniejszy niż dzień złożenia wniosku. *[Wnioskujemy o poddanie ponownej analizie, czy zakres materialny instytucji "zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej", w szczególności prawa i obowiązki przedsiębiorcy mieszczą się w zakresie regulacji ustawy o KRS.]*	
22.		Jacek Karczewski	W Art.41 Projektu Ustawy (dotyczącym zmian w Ustawie o KRS), dotychczasowym ustępom 3)-5) nadać nową numerację 5)-7), a w wolne miejsca dodać nowe ustępy odpowiednio 3) i 4) o następujących brzmieniach: 3) w Art.21 ust.1 drugiemu zdaniu nadaje się następujące brzmienie: "Jednocześnie powinni wskazać aktualne dane i złożyć właściwe dokumenty niezbędne dla dokonania wpisu w Rejestrze." 4) w Art.24 dodaje się ust.7 o następującym brzmieniu: "W odniesieniu do podmiotów obowiązanych, określonych w Art.21 ust.1, postępowanie przymuszające stosuje się odpowiednio." UZASADNIENIE WNIOSKU NR 3 Wniosek nr 3 stanowi doprecyzowanie obowiązujących przepisów.	**Uwaga nieuwzględniona** Zmiany dotyczące uproszczeń w zakresie przedkładania sprawozdań finansowych procedowane są w projekcie ustawy o zmianie ustawy o KRS i niektórych innych ustaw (UA 27). Proponowane zmiany wykraczają poza zakres przedmiotowy projektu ustawy – Przepisy wprowadzające. Przepisy wprowadzające nie będą modyfikować zapisów ustawy o KRS.
Art. 46 – ustawa – Prawo bankowe				
23.		Lewiatan	**Art. 46 - Zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe** Zmiany przewidziane w art. 46 pkt 4) – 9) Przepisów wprowadzających nie odnoszą się do ustawy – Prawo bankowe i zostały zamieszczone w art. 46 Przepisów wprowadzających najprawdopodobniej na skutek omyłki (dotyczą one rejestru działalności prowadzonego przez marszałka województwa). Konieczne jest wobec tego usunięcie tych punktów z art. 46 Przepisów wprowadzających.	**Uwaga uwzględniona.**
Art. 94 – ustawa o podatku od towarów i usług				
24.		KIBR	**Art. 94 pkt 1** - po wyrazach „w art. 87 ust. 6 pkt 1" dodać „lit. a". *Uzasadnienie: Przepis jest istotny ponieważ dotyczy wcześniejszego zwrotu (25 dni) różnicy podatku naliczonego nad należnym.*	**Uwaga uwzględniona.** Uwaga odnosiła się do art. 94 pkt 3, nie pkt 1. Propozycja przepisu bazowała na nieaktualnym brzmieniu ustawy. W poprawionej wersji ustawy – Przepisy wprowadzające art. 94 pkt 3 zostanie usunięty.

Art. 99 – ustawa – Prawo telekomunikacyjne				
25.		PIIT- Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji	**W art. 99 projektu ustawy wprowadzającej przewidziano szereg zmian w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.** W uzasadnieniu do projektu ustawy wprowadzającej wyjaśniono, iż jednym z celów projektowanych przepisów jest przeniesienie do ustaw sektorowych obecnych w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej przepisów dotyczących przyznawania / odmowy przyznania koncesji lub zezwoleń oraz zasad dokonywania / odmowy dokonania / wykreślania przedsiębiorców z rejestrów działalności regulowanej, w związku z planowanym uchyleniem ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W intencji projektodawcy takie rozwiązanie pozwoli w sposób kompleksowy uregulować ten obszar w ustawach sektorowych i uchylić obecne wątpliwości interpretacyjne wynikające z relacji pomiędzy ogólnymi zasadami wyrażonymi w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej a szczególnymi rozwiązaniami przewidzianymi w ustawach sektorowych. Nie kwestionując powyższego założenia należy wskazać, że nie w każdym przypadku – co zostanie poniżej wykazane na przykładzie proponowanych zmian w ustawie Prawo telekomunikacyjne – da się przenieść w całości i bez odpowiednich zmian regulacje art. 64 – 74 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej do ustaw sektorowych, bez wywoływania wewnętrznych konfliktów i niespójności w ramach ustawy sektorowej, w tym przypadku w ustawie Prawo telekomunikacyjne. O ile w przypadku niespójności przepisów dwóch ustaw (tj. ustawa o swobodzie działalności gospodarczej oraz ustawa Prawo telekomunikacyjne) rozbieżności takie były usuwane stosując regułę *lex specialis derogat legi generali*, to nie da się w ten sposób usunąć rozbieżności pomiędzy przepisami znajdującymi się w tej samej ustawie. 1. Projekt ustawy wprowadzającej w art. 99 przewiduje dodanie do ustawy Prawo telekomunikacyjnego nowego art. 12c, który zawiera rozwiązania, co najmniej niespójnie, a w niektórych przypadkach wręcz sprzeczne z pozostałymi przepisami ustawy Prawo telekomunikacyjne: - projektowany art. 12c ust. 1 określa kompetencje i zakres kontroli prowadzonych przez Prezesa UKE wobec przedsiębiorców telekomunikacyjnych, pozostając jednocześnie niespójnym z obecnym brzmieniem art. 199 ustawy Prawo telekomunikacyjne, który to przepis w sposób kompleksowy wskazuje zakres kompetencji Prezesa UKE w zakresie prowadzenia kontroli; - projektowany art. 12c ust. 2 określa zakres uprawnień osób upoważnionych przez Prezesa UKE do prowadzenia kontroli, podczas gdy kompleksowa regulacja prawna w tym zakresie znajduje się już obecnie w art. 200 ustawy	**Uwaga częściowo uwzględniona** Z projektu usunięto propozycję dodania art. 12c. Odpowiedni przepis dotyczący przesłanek odmowy wpisu do rejestru będzie istniał jako lex generalis w ustawie PP. W zakresie przesłanek wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności, zaproponowano nowe brzmienie przepisu art. 201 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Dokonano także lekkiego przeformułowania przepisów dotyczących przyczyn wykreślenia z rejestru w oparciu o ustalenia z Ministerstwem Cyfryzacji oraz Urzędem Komunikacji Elektronicznej.

			Prawo telekomunikacyjne, a oba przepisy są ze sobą niespójne; - projektowany art. 12c ust. 3 daje Prezesowi UKE możliwość żądania usunięcia stwierdzonych uchybień, podczas gdy szczegółowa i kompleksowa regulacja prawna w tym zakresie jest już ujęta w art. 201 ustawy Prawo telekomunikacyjne. W związku z powyższym należy usunąć z projektu ustawy wprowadzającej przepisy dodające do ustawy Prawo telekomunikacyjne nowy art. 12c, gdyż projektowany przepis jest niespójny, a w pewnym zakresie nawet sprzeczny z obowiązującymi już przepisami art. 199 – 201 ustawy Prawo telekomunikacyjne. 2. Projekt ustawy wprowadzającej w art. 99 przewiduje dodanie do ustawy Prawo telekomunikacyjne nowego art. 12d, który daje Prezesowi UKE kompetencję do wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, przy czym przesłanki wydania takiej decyzji są niespójne, a nawet sprzeczne z pozostałymi przepisami ustawy Prawo telekomunikacyjne, a w szczególności z art. 201 ust. 4 Prawo telekomunikacyjne, który przewiduje odmienne przesłanki uprawniające Prezesa UKE do wydania decyzji zakazującej wykonywania działalności telekomunikacyjnej. Ponadto, zgodnie z art. 201 ust. 3a oraz art. 202 ust. 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne Prezes UKE może w drodze decyzji odpowiednio: nakazać zaprzestania lub opóźnienia świadczenia usługi telekomunikacyjnej albo nakazać wstrzymanie wykonywania działalności telekomunikacyjnej. Można przyjąć, że w intencji projektodawców nowy art. 12d ma dotyczyć przypadków, w których przedsiębiorca telekomunikacyjny prowadzi działalność telekomunikacyjną z naruszeniem wymogów, które muszą być spełnione już w momencie uzyskiwania wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, natomiast art. 199 – 202 Prawa telekomunikacyjnego dotyczą kontroli przestrzegania pozostałych przepisów ustawy Prawa telekomunikacyjnego albo ustaw odrębnych. Niemniej jednak to teoretyczne założenie jest w praktyce niewykonalne, gdyż ustawa Prawo telekomunikacyjne ani w obecnym ani w projektowanym kształcie nie zawiera zamkniętego katalogu wymogów materialno-prawnych, jakie musi spełnić dany podmiot, aby uzyskać wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (katalogu takiego nie zawiera też projektowany art. 12a), a wymogi te rozsiane są po całej ustawie Prawo telekomunikacyjne i ustawach odrębnych (art. 10 ustawy Prawo telekomunikacyjne wskazuje jedynie na przesłanki formalne i procedurę dokonywania wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych). W praktyce nie będzie możliwości, aby precyzyjnie	

			odróżnić te naruszenia przepisów, które kwalifikują się do zastosowania przez Prezesa UKE nowego art. 12d (czyli co należy rozumieć pod pojęciem „naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności telekomunikacyjnej") od tych naruszeń, które mogą uruchomić kompetencje Prezesa UKE wskazane w art. 201 ust. 4 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Zatem w obecnym porządku prawnym możliwość wydania przez Prezesa UKE decyzji zakazującej wykonywania działalności telekomunikacyjnej dotyczy określonych przypadków i ma charakter narzędzia stosowanego w ostatniej kolejności (tj. naruszenia występowały w przeszłości lub mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do wcześniejszych decyzji Prezesa UKE – art. 201 ust 4 Prawa telekomunikacyjnego), a po spełnieniu tych przesłanek Prezes UKE może (ale nie musi) wydać przedmiotową decyzję. Natomiast na gruncie projektowanego art. 12d Prawa telekomunikacyjnego wystarczy uznanie, że miało miejsce rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności telekomunikacyjnej (przy czym jak wskazano powyżej, nie jest jasne, o jakie konkretnie warunki chodzi), a Prezes UKE będzie zobowiązany („Prezes UKE wydaje…") do wydania decyzji zakazującej wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru. Biorąc powyższe pod uwagę proponujemy następujące modyfikacje art. 99 pkt 2) projektu ustawy wprowadzającej (w zakresie, w jakim przepis ten wprowadza nowe art. 12a – 12f do ustawy Prawo telekomunikacyjne): *2)po art. 12 dodaje się art. 12a-12e~~f~~ w brzmieniu:* *„**Art. 12a.** Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, w przypadku, gdy:* *wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy lub innemu podmiotowi uprawnionemu do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem;* *przedsiębiorca lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów został wykreślony z rejestru z przyczyn, o których mowa w art. 12c~~d~~ ust. 1 albo art. 201 ust. 4, w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku.* ***Art. 12b.** Przedsiębiorca oraz inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów są obowiązani przechowywać wszystkie dokumenty niezbędne do wykazania spełniania warunków wymaganych do wykonywania działalności telekomunikacyjnej.* ***~~Art. 12c.~~** ~~*Wykonywanie działalności telekomunikacyjnej podlega kontroli, w*~~	

			~~*szczególności Prezes UKE może prowadzić kontrolę w zakresie:*~~ ~~*przestrzegania warunków wykonywania działalności;*~~ ~~*obronności lub bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa lub dóbr osobistych obywateli.*~~ ~~*2. Osoby upoważnione przez Prezesa UKE do dokonywania kontroli są uprawnione w szczególności do:*~~ ~~*wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza objęta wpisem do rejestru, w dniach i w godzinach, w których ta działalność jest wykonywana lub powinna być wykonywana;*~~ ~~*żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli.*~~ ~~*3. Prezes UKE może wezwać przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów do usunięcia stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie.*~~ ***Art. 12c~~d~~.*** *1. Prezes UKE wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów działalności objętej wpisem, gdy~~:~~* *złożone zostało oświadczenie, o którym mowa w art. 10 ust. 5, niezgodne ze stanem faktycznym.~~;~~* ~~*nie usunięto naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności telekomunikacyjnej w wyznaczonym przez organ terminie;*~~ ~~*stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów.*~~ *2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.* *3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE z urzędu wykreśla wpis w rejestrze przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów.* ***Art. 12d~~e~~.*** *1. Przedsiębiorca lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, który został wykreślony z rejestru, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 12c~~d~~ ust. 1 albo art. 201 ust. 4.* *2. Przepis ust. 1 stosuje się do przedsiębiorcy oraz innego podmiotu*	

			uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, którzy wykonywali działalność telekomunikacyjną bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 10 ust. 9. ***Art. 12ef.*** *Prezes UKE wykreśla wpis przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów w rejestrze na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie, chyba, że przepis szczególny stanowi inaczej, lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu.";*	
26.		Lewiatan	**W art. 99 projektu ustawy wprowadzającej przewidziano szereg zmian w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.** W uzasadnieniu do projektu ustawy wprowadzającej wyjaśniono, iż jednym z celów projektowanych przepisów jest przeniesienie do ustaw sektorowych obecnych w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej przepisów dotyczących przyznawania / odmowy przyznania koncesji lub zezwoleń oraz zasad dokonywania / odmowy dokonania / wykreślania przedsiębiorców z rejestrów działalności regulowanej, w związku z planowanym uchyleniem ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W intencji projektodawcy takie rozwiązanie pozwoli w sposób kompleksowy uregulować ten obszar w ustawach sektorowych i uchylić obecne wątpliwości interpretacyjne wynikające z relacji pomiędzy ogólnymi zasadami wyrażonymi w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej a szczególnymi rozwiązaniami przewidzianymi w ustawach sektorowych. Nie kwestionując powyższego założenia należy wskazać, że nie w każdym przypadku – co zostanie poniżej wykazane na przykładzie proponowanych zmian w ustawie Prawo telekomunikacyjne – da się przenieść w całości i bez odpowiednich zmian regulacje art. 64 – 74 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej do ustaw sektorowych, bez wywoływania wewnętrznych konfliktów i niespójności w ramach ustawy sektorowej, w tym przypadku w ustawie Prawo telekomunikacyjne. O ile w przypadku niespójności przepisów dwóch ustaw (tj. ustawa o swobodzie działalności gospodarczej oraz ustawa Prawo telekomunikacyjne) rozbieżności takie były usuwane stosując regułę *lex specialis derogat legi generali*, to nie da się w ten sposób usunąć rozbieżności pomiędzy przepisami znajdującymi się w tej samej ustawie. 1. Projekt ustawy wprowadzającej w art. 99 przewiduje dodanie do ustawy Prawo telekomunikacyjnego nowego art. 12c, który zawiera rozwiązania, co najmniej niespójnie, a w niektórych przypadkach wręcz sprzeczne z pozostałymi przepisami ustawy Prawo telekomunikacyjne: - projektowany art. 12c ust. 1 określa kompetencje i zakres kontroli	**Uwaga częściowo uwzględniona** Z projektu usunięto propozycję dodania art. 12c. Odpowiedni przepis dotyczący przesłanek odmowy wpisu do rejestru będzie istniał jako lex generalis w ustawie PP. W zakresie przesłanek wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności, zaproponowano nowe brzmienie przepisu art. 201 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Dokonano także lekkiego przeformułowania przepisów dotyczących przyczyn wykreślenia z rejestru w oparciu o ustalenia z Ministerstwem Cyfryzacji oraz Urzędem Komunikacji Elektronicznej.

			prowadzonych przez Prezesa UKE wobec przedsiębiorców telekomunikacyjnych, pozostając jednocześnie niespójnym z obecnym brzmieniem art. 199 ustawy Prawo telekomunikacyjne, który to przepis w sposób kompleksowy wskazuje zakres kompetencji Prezesa UKE w zakresie prowadzenia kontroli; - projektowany art. 12c ust. 2 określa zakres uprawnień osób upoważnionych przez Prezesa UKE do prowadzenia kontroli, podczas gdy kompleksowa regulacja prawna w tym zakresie znajduje się już obecnie w art. 200 ustawy Prawo telekomunikacyjne, a oba przepisy są ze sobą niespójne; - projektowany art. 12c ust. 3 daje Prezesowi UKE możliwość żądania usunięcia stwierdzonych uchybień, podczas gdy szczegółowa i kompleksowa regulacja prawna w tym zakresie jest już ujęta w art. 201 ustawy Prawo telekomunikacyjne. W związku z powyższym należy usunąć z projektu ustawy wprowadzającej przepisy dodające do ustawy Prawo telekomunikacyjne nowy art. 12c, gdyż projektowany przepis jest niespójny, a w pewnym zakresie nawet sprzeczny z obowiązującymi już przepisami art. 199 – 201 ustawy Prawo telekomunikacyjne. 2. Projekt ustawy wprowadzającej w art. 99 przewiduje dodanie do ustawy Prawo telekomunikacyjne nowego art. 12d, który daje Prezesowi UKE kompetencję do wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, przy czym przesłanki wydania takiej decyzji są niespójne, a nawet sprzeczne z pozostałymi przepisami ustawy Prawo telekomunikacyjne, a w szczególności z art. 201 ust. 4 Prawo telekomunikacyjne, który przewiduje odmienne przesłanki uprawniające Prezesa UKE do wydania decyzji zakazującej wykonywania działalności telekomunikacyjnej. Ponadto, zgodnie z art. 201 ust. 3a oraz art. 202 ust. 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne Prezes UKE może w drodze decyzji odpowiednio: nakazać zaprzestania lub opóźnienia świadczenia usługi telekomunikacyjnej albo nakazać wstrzymanie wykonywania działalności telekomunikacyjnej. Można przyjąć, że w intencji projektodawców nowy art. 12d ma dotyczyć przypadków, w których przedsiębiorca telekomunikacyjny prowadzi działalność telekomunikacyjną z naruszeniem wymogów, które muszą być spełnione już w momencie uzyskiwania wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, natomiast art. 199 – 202 Prawa telekomunikacyjnego dotyczą kontroli przestrzegania pozostałych przepisów ustawy Prawa telekomunikacyjnego albo ustaw odrębnych. Niemniej jednak to teoretyczne założenie jest w praktyce niewykonalne, gdyż ustawa Prawo	

			telekomunikacyjne ani w obecnym ani w projektowanym kształcie nie zawiera zamkniętego katalogu wymogów materialno-prawnych, jakie musi spełnić dany podmiot, aby uzyskać wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (katalogu takiego nie zawiera też projektowany art. 12a), a wymogi te rozsiane są po całej ustawie Prawo telekomunikacyjne i ustawach odrębnych (art. 10 ustawy Prawo telekomunikacyjne wskazuje jedynie na przesłanki formalne i procedurę dokonywania wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych). W praktyce nie będzie możliwości, aby precyzyjnie odróżnić te naruszenia przepisów, które kwalifikują się do zastosowania przez Prezesa UKE nowego art. 12d (czyli co należy rozumieć pod pojęciem „naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności telekomunikacyjnej") od tych naruszeń, które mogą uruchomić kompetencje Prezesa UKE wskazane w art. 201 ust. 4 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Zatem w obecnym porządku prawnym możliwość wydania przez Prezesa UKE decyzji zakazującej wykonywania działalności telekomunikacyjnej dotyczy określonych przypadków i ma charakter narzędzia stosowanego w ostatniej kolejności (tj. naruszenia występowały w przeszłości lub mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do wcześniejszych decyzji Prezesa UKE – art. 201 ust 4 Prawa telekomunikacyjnego), a po spełnieniu tych przesłanek Prezes UKE może (ale nie musi) wydać przedmiotową decyzję. Natomiast na gruncie projektowanego art. 12d Prawa telekomunikacyjnego wystarczy uznanie, że miało miejsce rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności telekomunikacyjnej (przy czym jak wskazano powyżej, nie jest jasne, o jakie konkretnie warunki chodzi), a Prezes UKE będzie zobowiązany („Prezes UKE wydaje…") do wydania decyzji zakazującej wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru. Biorąc powyższe pod uwagę proponujemy następujące modyfikacje art. 99 pkt 2) projektu ustawy wprowadzającej (w zakresie, w jakim przepis ten wprowadza nowe art. 12a – 12f do ustawy Prawo telekomunikacyjne): *2)po art. 12 dodaje się art. 12a-12e~~f~~ w brzmieniu:* *„**Art. 12a.** Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, w przypadku, gdy:* *wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy lub innemu podmiotowi uprawnionemu do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem;* *przedsiębiorca lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności*	

			gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów został wykreślony z rejestru z przyczyn, o których mowa w art. 12cd ust. 1 albo art. 201 ust. 4, w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku. ***Art. 12b.*** *Przedsiębiorca oraz inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów są obowiązani przechowywać wszystkie dokumenty niezbędne do wykazania spełniania warunków wymaganych do wykonywania działalności telekomunikacyjnej.* ***Art. 12c.*** *Wykonywanie działalności telekomunikacyjnej podlega kontroli, w szczególności Prezes UKE może prowadzić kontrolę w zakresie:* *przestrzegania warunków wykonywania działalności;* *obronności lub bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa lub dóbr osobistych obywateli.* *2. Osoby upoważnione przez Prezesa UKE do dokonywania kontroli są uprawnione w szczególności do:* *wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza objęta wpisem do rejestru, w dniach i w godzinach, w których ta działalność jest wykonywana lub powinna być wykonywana;* *żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli.* *3. Prezes UKE może wezwać przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów do usunięcia stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie.* ***Art. 12cd.*** *1. Prezes UKE wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów działalności objętej wpisem, gdy:* *złożone zostało oświadczenie, o którym mowa w art. 10 ust. 5, niezgodne ze stanem faktycznym.;* *nie usunięto naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności telekomunikacyjnej w wyznaczonym przez organ terminie;* *stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów.* *2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.* *3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE z urzędu wykreśla wpis w rejestrze przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego*	

			do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów. ***Art. 12d~~e~~.*** *1. Przedsiębiorca lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, który został wykreślony z rejestru, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 12c~~d~~ ust. 1 albo art. 201 ust. 4.* *2. Przepis ust. 1 stosuje się do przedsiębiorcy oraz innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, którzy wykonywali działalność telekomunikacyjną bez wpisu do rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 10 ust. 9.* ***Art. 12e~~f~~.*** *Prezes UKE wykreśla wpis przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów w rejestrze na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie, chyba, że przepis szczególny stanowi inaczej, lub po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu.";*	
27.		**PIKE- Polska Izba Komunikacji Elektronicznej**	**Art. 12c i nast.** - Zaniepokojenie Izby budzą zmiany proponowane w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (dalej: „P.t.") w zakresie **rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych**. PIKE wskazuje, że w obecnym stanie prawnym wszelkie nieprawidłowości w działalności operatorów telekomunikacyjnych, stwierdzone w toku kontroli, mogą być usunięte w trybie art. 201 P.t. W tej sytuacji nie jest konieczne wprowadzanie alternatywnej podstawy przeprowadzania kontroli, przewidzianej przez Projekt w nowym art. 12c i n. P.t. Jednocześnie proponowane postanowienia Izba uznaje za **nieproporcjonalnie surowe**. O ile bowiem w art. 201 P.t. przewiduje się jedynie możliwość zakazania operatorowi wykonywania działalności telekomunikacyjnej w przypadku powtarzających się lub poważnych naruszeń, które nie zostały usunięte mimo decyzji Prezesa UKE, o tyle w proponowanym w Projekcie art. 12d przewiduje się **obowiązek nałożenia takiego zakazu**, i to również w przypadku, gdy oświadczenie o prawdziwości danych zawartych we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz o spełnianiu warunków do wykonywania działalności gospodarczej okazało się sprzeczne z prawdą. Brak pozostawienia Prezesowi UKE luzu decyzyjnego w tym zakresie w połączeniu z **natychmiastową wykonalnością decyzji**, wykreśleniem operatora z rejestru oraz **brakiem możliwości ponownego wpisu przed upływem 3 lat od dnia wydania decyzji** powodują, że regulacje te mogą w praktyce okazać się wysoce dolegliwe. Biorąc pod uwagę powyższe, PIKE stoi na stanowisku, że: (1) należy ograniczyć możliwość	**Uwaga uwzględniona** Z projektu usunięto propozycję dodania art. 12c. W zakresie przesłanek wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności, zaproponowano nowe brzmienie przepisu art. 201 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Dokonano także lekkiego przeformułowania przepisów dotyczących przyczyn wykreślenia z rejestru w oparciu o ustalenia z Ministerstwem Cyfryzacji oraz Urzędem Komunikacji Elektronicznej. Przepisy ogólne dotyczące jawności rejestrów zostaną wprowadzone natomiast w ustawie – PP i będą zakładały, że jedynymi danymi, które muszą być upublicznione, są firma oraz NIP przedsiębiorcy – z pozostałym zakresie decyzja o tym, jaki zakres

			wykreślenia operatora z rejestru jedynie do sytuacji, w której nie wypełni on wezwania Prezesa UKE do usunięcia nieprawidłowości w wymaganym terminie, naruszenie zaś dotyczyć będzie kwestii istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa abonentów, bezpieczeństwa państwa czy bezpieczeństwa rynku telekomunikacyjnego (2) Prezes UKE powinien mieć jedynie możliwość, nie zaś obowiązek dokonania takiego wykreślenia oraz (3) decyzja o wykreśleniu nie powinna być natychmiast wykonalna. W ocenie Izby, choć zrozumiałym jest, że sam rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych ma charakter jawny, to jednak dokumenty składające się na **akta rejestrowe**, jako że mogą zawierać informacje wrażliwe z punktu widzenia operatorów, nie powinny podlegać udostępnieniu.	danych podlega upublicznieniu będzie należała do organu rejestrowego, z uwzględnieniem przepisów o ochronie danych osobowych.
Art. 139 – ustawa o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3				
28.		Komisja Krajowa NSZZ Solidarność	**Art. 139 -** wprowadza zmianę w ustawie o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 polegającą na dodaniu art. 31a. pkt 2. Zgodnie z tą propozycją organ prowadzący rejestr może prowadzić kontrolę w zakresie obronności lub bezpieczeństwa państwa. Mając na uwadze charakter działalności związanej z opieką nad dziećmi, wątpliwości budzi jej kontrolowanie w powyższym zakresie.	**Uwaga uwzględniona.** Przepis dotyczący kontroli sprawowanej przez organ rejestrowy, w brzmieniu takim jak w obecnej SDG, pojawi się jako lex generalis w PP i nie będzie wprowadzany do poszczególnych ustaw dotykających kwestie działalności regulowanej.
Art. 148 – ustawa o przewozie towarów niebezpiecznych				
29.		Izba Gospodarcza Transportu Lądowego	**Art. 148 -** do art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 roku o przewozie towarów niebezpiecznych poprzez jego całkowite uchylenie bądź modyfikację i zastąpienie: *„Uczestnik przewozu towarów niebezpiecznych jest obowiązany zamieścić, w wymaganych dokumentach, o których mowa w ustawie, oraz odpowiednio w ADR, RID lub ADN nazwę i adres podmiotu, którego własnością, w chwili przekazania osobie wykonującej przewóz towarów, jest towar niebezpieczny”* następującą treścią: ***„W krajowym przewozie towarów niebezpiecznych, nadawca w rozumieniu ADR, RID, ADN jest obowiązany zamieścić w wymaganych dokumentach, o których mowa w ustawie, oraz odpowiednio w ADR, RID lub ADN nazwę i adres podmiotu, którego własnością, w chwili przekazania osobie wykonującej przewóz towarów, jest towar niebezpieczny”.*** Przepis art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 roku o przewozie towarów niebezpiecznych został wprowadzony jako projekt poselski ustawą z dnia 22 lipca 2016 roku o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw. W odniesieniu do tego projektu nie zostały przeprowadzone konsultacje międzyresortowe oraz społeczne, przez co autorzy projektu nie	**Uwaga nieuwzględniona** Propozycja zmiany wykracza poza zakres przedmiotowy ustawy – Przepisy wprowadzające.

			mogli zapoznać się z opinią środowiska kolejowego w zakresie praktycznych aspektów wprowadzanych zmian. Jak rozumiemy intencję wnioskodawców, celem wprowadzonej zmiany było stworzenie instrumentu prawnego pozwalającego na skuteczną walkę z nadużyciami w obrocie paliwami płynnymi. Mając na uwadze, że wprowadzona zmiana wywołuje skutki w odniesieniu do transportu kolejowego czujemy się w obowiązku podnieść kwestię, która jest przyczyną realnych problemów w kolejowym transporcie towarów niebezpiecznych. Regulamin dla międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID) stanowi załącznik C do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) i stanowi podstawowy dokument regulujący prawa i obowiązki podmiotów prowadzących działalność w zakresie przewozów międzynarodowych. Zasady i tryb wprowadzania zmian do RID są precyzyjnie określone, a ewentualnych zmian RID może dokonać Komitet Ekspertów RID, na którym reprezentowane są wszystkie państwa, które ratyfikowały konwencję. Z uwagi na fakt, że w RID nie zostały dokonane żadne zmiany w zakresie spójnym z przepisem art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 roku o przewozie towarów niebezpiecznych istnieje realny problem z wykonalnością polskich przepisów w odniesieniu do przewozów międzynarodowych. Jest oczywiste, że Polska ma prawo ustanawiać własne regulacje dotyczące sposobu przewozu towarów niebezpiecznych. Należy mieć jednak na uwadze, by nie doprowadzać do sytuacji, w których stawiane wymagania nie są możliwe do spełnienia. Chodzi o sytuację, w której podmiot realizujący przewóz międzynarodowy nie jest w stanie zamieścić w wymaganych dokumentach informacji dotyczącej nazwy oraz adresu podmiotu, którego własnością jest towar niebezpieczny. Jest to wynikiem przede wszystkim, faktu, że obowiązek ten istnieje wyłącznie w prawie polskim, a więc nie oddziałuje on w żaden sposób na kontrahentów zagranicznych, którzy przewoźnikowi polskiemu mieliby taką informację dostarczyć. Ponadto, w praktyce handlowej informacja o nazwie właściciela towaru jest częstokroć tajemnicą handlową, która nie podlega ujawnianiu. Wreszcie, przewoźnik kolejowy w wielu przypadkach, całkowicie bez własnej winy, nie otrzymuje tych informacji, jako że nie są one wymagane przepisami międzynarodowymi RID/ ADR i automatycznie nie są umieszczane w listach przewozowych towarzyszących przesyłce od jej nadania. W związku z powyższym, działając w imieniu IGTL zwracam się z prośbą o uchylenie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 roku o przewozie	

			towarów niebezpiecznych, bądź ewentualnie o jego zmianę w sposób ograniczający jego stosowanie wyłącznie w odniesieniu do przewozów krajowych (przykładowo, zgodnie z brzmieniem zaproponowanym przez IGTL na początku pisma). Wartym rozważenia jest również redukcja zakresu towarów niebezpiecznych objętych dodatkowymi obowiązkami wyłącznie do numerów UN, leżących w zakresie zainteresowania służb walczących z wyłudzaniem podatku VAT. Liczę na uwzględnienie powyższej opinii i wniosku naszej Izby w dalszych pracach legislacyjnych, w szczególności wziąwszy pod uwagę fakt, że zgodnie z wiedzą posiadaną przez IGTL w sprawie tej została złożona skarga przeciwko Polsce do Komisji Europejskiej.	
Art. 153 – ustawa – Prawo pocztowe				
30.		Komisja Krajowa NSZZ Solidarność	**Art. 153 -** wprowadza zmiany do ustawy Prawo pocztowe, zwane dalej PP. Obejmują one bardzo ryzykowne rozwiązania zarówno dla Poczty Polskiej S.A., ale też dla całego rynku usług pocztowych. Nowy, proponowany art. 10b ust. 1 pkt 2 ustawy PP ma wprowadzić rozwiązanie polegające na tym, iż w przypadku braku terminowego usunięcia nieprawidłowości stwierdzonych przez Urząd Komunikacji Elektronicznej w trakcie kontroli wykonywanej na podstawie art. 125 ust. 1 ustawy PP – Prezes UKE wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez tego operatora działalności pocztowej. Jest to drastyczne rozwiązanie, które daje Prezesowi UKE możliwość zakończenia działalności każdego operatora i to w zasadzie w sposób arbitralny, gdyż zawiera ono w sobie wiele luk takich jak np.: Zgodnie z art. 125 ust. 1 ustawy PP w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów lub decyzji dotyczących działalności pocztowej Prezes UKE wydaje decyzję określającą zakres naruszeń oraz termin usunięcia nieprawidłowości. Decyzja ta może określać sposób usunięcia nieprawidłowości. Wątpliwość dotyczy tego, czy powodem wydania przez Prezesa UKE decyzji o zakazie wykonywania działalności pocztowej przez danego operatora pocztowego może być generalnie nie usunięcie przez tego operatora nieprawidłowości czy również niezastosowanie się do sposobu usunięcia tychże wskazanego przez Prezesa UKE, co wskazuje wymieniony przepis PP. Jeżeli uznać, że dotyczy to również tej kwestii, proponowany przepis stwarza przestrzeń do podejmowania przez Prezesa UKE decyzji kształtujących rynek przy użyciu nie tylko narzędzi regulacyjnych, ale także tych o wyraźnym charakterze gospodarczym, co nie jest rolą regulatora. Z tego powodu projektowany przepis mógłby zostać uznany nawet za przepis korupcyjny. Nowe rozwiązania nie stwarzają też możliwości odwoławczych (istnieje tylko procedura administracyjna), więc nawet przy błędnych zaleceniach UKE będzie można	**Uwaga częściowo uwzględniona** Uwaga uwzględniona w zakresie odwołania do właściwego przepisu projektu ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium RP. Odnośnie przesłanek wykreślenia wpisu operatora pocztowego, to są one przeniesieniem odpowiednich fragmentów obecnej SDG i nie wprowadzają nowych rozwiązań. Doprecyzowano natomiast brzmienie przesłanki dot. nieusunięcia wskazanych nieprawidłowości, zawężając je jedynie do nieprawidłowości odnoszących się do warunków wymaganych do wykonywania działalności, nie zaś wszelkich nieprawidłowości. Umiejscowienie przepisu w tym miejscu jest wg MR uzasadnione. Odnosząc się do uwagi dot. braku przepisów regulujących kwestie realizacji usług pocztowych będących w

			operatorowi zakazać działalności (procedura administracyjna nie przewiduje podnoszenia kwestii merytorycznych). Projektowane przepisy nie precyzują też kto poniósłby tego koszty, zwłaszcza, że nie przewidują one żadnych możliwości naprawczych, a jedynie brak możliwości wykonywania działalności pocztowej na okres 3 lat. W art. 125 ust. 2 i 3 ustawy PP określone zostały bardzo krótkie terminy na usunięcie nieprawidłowości (np. 14 lub 7 dniowe). Przy niektórych ich rodzajach terminowe ich usunięcie może okazać się niemożliwe. Podkreślenia wymaga, iż nowy przepis art. 10b ust. 1 ustawy PP ma stanowić dla Prezesa UKE zobowiązanie do bezwzględnego wydania decyzji o zakazie wykonywania przez operatora pocztowego działalności pocztowej, nie ma on charakteru fakultatywnego. W związku z tym operator pocztowy może stracić uprawnienia do wykonywania działalności nawet za jednodniowe przekroczenie terminu na usunięcie wad. Dla proponowanego rozwiązania nie ma też znaczenia istotność stwierdzonych uchybień, gdyż w tym przypadku np. zalecenia wykonania drobnych korekt w regulaminie świadczenia usług byłyby traktowane na równi z dużej wagi nieprawidłowościami systemowymi uniemożliwiającymi prowadzenie działalności pocztowej. Skutki obowiązywania przepisu nie byłyby więc współmierne do istotności popełnionych uchybień. Dodatkowo, należy brać pod uwagę, że przy podmiotach sieciowych, funkcjonujących na obszarze całego kraju, tryb usunięcia uchybień zwłaszcza tych, które nie naruszają bezpieczeństwa obrotu pocztowego oraz interesów podmiotów korzystających z usług może być dłuższy w czasie, a przepisy nie przewidują możliwości zmiany terminu, które są bezwzględnie obowiązujące, a ich niezachowanie skutkuje bardzo poważnymi konsekwencjami dla operatora. Brak jakichkolwiek procedur czy rozwiązań co do skutków wydanej decyzji przez Prezesa UKE o zakazie wykonywania przez tego operatora działalności pocztowej. Skoro decyzja ta na podstawie zaproponowanego art. 10b ust. 2 PP ma posiadać rygor natychmiastowej wykonalności, kto będzie odpowiadał za proces realizacji usług pocztowych w toku operatora, którego decyzja dotyczy. Nie jest też wiadomym, czy wydanie decyzji oznacza automatycznie, że świadczenie tych usług (w toku) powinno zostać przerwane albowiem przemieszczanie, sortowanie i doręczanie przesyłek w świetle definicji określonych w prawie pocztowym stanowi usługę pocztową, a przedsiębiorca po decyzji Prezesa UKE nie jest już operatorem pocztowym i nie ma prawa świadczyć tego typu usług. To samo dotyczy reklamacji na usługi, gdyż np. na podstawie art. 89 ustawy PP do wypłaty odszkodowania literalnie odpowiedzialny jest operator pocztowy, którym dany przedsiębiorca już nie będzie. Wprowadzenie tych przepisów mogłoby oznaczać naruszenie	toku w sytuacji, w której podjęto decyzję o zakazie wykonywania działalności pocztowej, należy zauważyć, że nawet obecnie nie ma takich przepisów.

			żywotnych interesów klientów narażając ich na wymierne straty. Projektowane przepisy o wydaniu decyzji o zakazie wykonywania działalności pocztowej, w kontekście wskazanego wyżej rygoru natychmiastowej wykonalności przedmiotowej decyzji Prezesa UKE, która dodatkowo nie jest dla niego uprawnieniem fakultatywnym a bezwzględnie obowiązującym, nie przewidują żadnej procedury co do skutków ich zastosowania wobec szczególnego operatora pocztowego, jakim jest operator wyznaczony. Prezes UKE, ze względu na nawet niewielkie uchybienie operatora wyznaczonego w kontekście przepisów art. 125 ustawy PP, może stanąć w sytuacji konieczności wydania decyzji o natychmiastowym zakazie wykonywania przez tego operatora działalności pocztowej i tym samym pozbawić społeczeństwo dostępu do usług powszechnych, gdyż procedury ustanawiania operatora wyznaczonego określone w rozdziale 6 Prawa pocztowego w tym przypadku mogą okazać się niewystarczające. Byłoby to działanie szkodliwe dla całego rynku usług pocztowych. Wydaje się, że dotychczasowe przepisy (art. 126 ust 1 pkt 15 PP) przewidujące kary finansowe za przewinienie określone w przedmiotowym projekcie są wystarczającym narzędziem do wykonania zaleceń pokontrolnych. Przede wszystkim daje możliwość podjęcia działań współmiernych do wagi popełnionych przewinień, jak też oceny stopnia podjętych przez operatora działań naprawczych. Zaproponowane zmiany mogą wprowadzić zachwianie stabilności całego rynku usług pocztowych, w związku z powyższym, rekomendujemy wykreślenie z art. 153 projektu ustawy zmian dotyczących art. 10a, 10b, 11a oraz pkt 2b w ust. 2 art. 13. **art. 153 pkt 1 lit. B** - proponuje się zastąpienie odwołania do art. 4 pkt 4 lit. b ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium RP (osoba prawna z siedzibą za granicą), odwołaniem do art. 4 pkt 5 tej ustawy, tj. definicji państwa członkowskiego, materia dotycząca kontroli działalności pocztowej wykonywanej przez Prezesa UKE została uregulowana w Rozdziale 11 ustawy PP, dlatego też wprowadzenie do Rozdziału 2 tej ustawy regulacji dotyczących wydawania przez Prezesa UKE decyzji o zakazie wykonywania przez operatora pocztowego działalności pocztowej zaburza systematykę tej ustawy, poprzez uregulowanie kwestii dotyczących tej samej materii w dwóch różnych rozdziałach. Dodatkowo należy wskazać, że na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów ustawy PP funkcjonują już dwa stopnie naruszeń związanych z wykonywaniem działalności pocztowej (naruszenie przepisów lub decyzji dotyczących działalności pocztowej, naruszenie warunków	

			wykonywania działalności pocztowej, którego charakter i skala nie zagrażają bezpieczeństwu obrotu pocztowego oraz istotnym interesom podmiotów korzystających z usług pocztowych lub operatorów pocztowych), wprowadzenie kolejnego rodzaju naruszeń, tj. „rażącego naruszenia" warunków wymaganych do wykonywania działalności pocztowej objętej wpisem do rejestru operatorów pocztowych bez określenia jego definicji pozostawia szerokie pole do subiektywnej oceny Prezesa UKE, skutkujące poważnymi konsekwencjami w postaci wykreślenia z rejestru operatorów pocztowych i w konsekwencji braku możliwości podjęcia działalności pocztowej w ciągu 3 lat od daty wykreślenia. Aktualnie w ustawie PP, w odniesieniu do operatora wyznaczonego, funkcjonuje pojęcie „uporczywe naruszenie" warunków świadczenia usług, skutkujące możliwością podjęcia decyzji o uchyleniu decyzji o wyborze operatora wyznaczonego. W związku z tym powstaje wątpliwość, która przesłanka tj. „rażące naruszenie" czy „uporczywe naruszanie" będzie miała pierwszeństwo w stosowaniu. Z uwagi na istotną funkcję operatora wyznaczonego, wybieranego w drodze konkursu, przesłanka dotycząca „rażącego naruszenia" oraz „uporczywego naruszenia" warunków wymaganych do wykonywania działalności pocztowej powinny zostać powiązane z elementem zapewnienia, po okresie wydania ewentualnej decyzji Prezesa UKE, realizacji obowiązku świadczenia usługi powszechnej. <u>Uwagi ogólne w zakresie kompetencji do wydawania decyzji o zakazie wykonywania przez operatora pocztowego działalności pocztowej objętej wpisem:</u> Przewidziana w projekcie możliwość wydania przez Prezesa UKE decyzji o zakazie wykonywania przez operatora pocztowego działalności pocztowej objętej wpisem do rejestru, podlegającej natychmiastowemu wykonaniu dotyczyć będzie m.in. działalności Poczty Polskiej S.A., wybranej do pełnienia funkcji operatora wyznaczonego. Z powyższych względów, biorąc pod uwagę projektowane przesłanki wydania decyzji o zakazie wykonywania przez operatora pocztowego działalności pocztowej, budzą wątpliwości następujące kwestie: dotyczące przesłanki braku usunięcia nieprawidłowości wskazanych w decyzji Prezesa UKE, o której mowa w art. 125 ust. 1, w wyznaczonym terminie. W związku z aktualnym brzmieniem art. 125 ust. 4 ustawy PP, decyzję wskazaną w art. 125 ust. 1 Prezes UKE wydaje także w konsekwencji braku wykonania przez operatora pocztowego zaleceń pokontrolnych, które dotyczyć mogą wezwania do usunięcia naruszeń lub udzielenia wyjaśnień w terminie 14 dni od dnia doręczenia zaleceń. Zalecenia pokontrolne wydawane są w	

			przypadku stwierdzenia naruszenia warunków wykonywania działalności pocztowej, którego charakter i skala nie zagrażają bezpieczeństwu obrotu pocztowego oraz istotnym interesom podmiotów korzystających z usług pocztowych lub operatorów pocztowych. Dlatego też zgodnie z projektem, konsekwencją niedochowania przez operatora pocztowego terminu usunięcia naruszeń bądź subiektywna ocena Prezesa UKE, że udzielone przez operatora wyjaśnienia są niewystarczające może być wydanie decyzji o zakazie wykonywania działalności pocztowej w przypadku, gdy charakter i skala naruszeń nie zagrażają bezpieczeństwu obrotu pocztowego oraz istotnym interesom podmiotów korzystających z usług pocztowych lub operatorów pocztowych. Dlatego też wydaje się, iż w tym przypadku brak jest argumentów do wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności pocztowej, podlegającej natychmiastowemu wykonaniu, w przypadku świadczenia przez tego operatora usług powszechnych. Zatem rozważenia wymaga, czy zapewnienie ciągłości dostępu do usług powszechnych nie powinno być priorytetowe w przypadku braku zagrożenia bezpieczeństwa obrotu pocztowego oraz istotnych interesów podmiotów korzystających z usług pocztowych lub operatorów pocztowych i być przesłanką do odstąpienia od wydania decyzji o wykreśleniu operatora wyznaczonego z rejestru operatorów; dotyczące przesłanki rażącego naruszenia warunków wymaganych do wykonywania działalności pocztowej objętej wpisem do rejestru przez operatora pocztowego. Decyzja o zakazie wykonywania działalności pocztowej w przypadku rażącego naruszenia powinna uwzględniać stopień naruszenia przepisów, którego stwierdzenie powinno podlegać weryfikacji przed wykonaniem tej decyzji, tym bardziej jeśli konsekwencją wydania przedmiotowej decyzji będzie wstrzymanie działalności przez operatora wyznaczonego. Mając na uwadze powyższe, poważne wątpliwości budzi umożliwienie podejmowania decyzji o zakazie wykonywania przez operatora pocztowego działalności pocztowej z pominięciem określenia przez ustawodawcę zamkniętego katalogu precyzyjnych przesłanek uzasadniających podejmowanie takich decyzji. Decyzje te powinny mieć charakter wyjątkowy, jednocześnie uzasadniający niezbędność niezwłocznego wykonania, z uwagi na odstępstwo od ogólnej kodeksowej zasady, że przed upływem terminu wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu i że wniesienie odwołania wstrzymuje wykonanie decyzji. Dodatkowo, w świetle projektowanej ustawy oraz w związku z aktualnym brzmieniem art. 11 pkt 2 lit. a oraz art. 77 ust. 1 pkt 2 ustawy PP, należy podnieść, iż aktualne nie zawierają systemowych rozwiązań służących	

			zapewnieniu ciągłości dostępu do usług powszechnych w przypadku, gdy decyzja o zakazie wykonywania działalności pocztowej będzie dotyczyła operatora wyznaczonego świadczącego usługi powszechne, w przypadku braku na rynku operatorów alternatywnych mogących zapewnić ciągłość i dostępność świadczenia usług powszechnych, mających zdolność ekonomiczną i techniczną operatora pocztowego do świadczenia usług powszechnych oraz zdolność do wykonywania zadań, w tym na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego w zakresie wynikającym z obowiązków operatora wyznaczonego; ustawa nie przewiduje procedur w zakresie usług pocztowych będących w toku, których realizacja może być znacznie rozłożona w czasie (np. realizacja zwrotu przesyłek z zagranicy). Nie jest też wiadomym, czy wydanie decyzji oznacza automatyczne przerwanie tych usług. Nie jest również rozwiązana kwestia reklamacji będących w toku oraz tych, które klienci mogą złożyć na usługi wcześniej wykonane w stosunku do których nie upłynął termin przedawnienia roszczeń, jak i wypłaty odszkodowań. Dlatego też wprowadzenie tych przepisów mogłoby oznaczać naruszenie istotnych interesów klientów narażając ich na wymierne straty. Dodatkowo operator wyznaczony w ramach zawartych umów obsługuje także jednostki sektora finansów publicznych, dlatego też i w tym przypadku niezbędne byłoby przyjęcie w przepisach rozwiązań pozwalających na niezakłócone zapewnienie tym podmiotom niezbędnej obsługi w zakresie świadczenia usług pocztowych. Prezydium KK NSZZ „Solidarność” uważa, że aktualne narzędzia regulacyjne, w które wyposażony jest Prezes UKE są wystarczającymi do regulowania rynku pocztowego. Jeżeli intencją projektowanej ustawy jest zaostrzenie rygorów wykonywania działalności pocztowej, to należałoby raczej zmienić wymogi dla rozpoczęcia tej działalności np. poprzez wprowadzenie instytucji zezwoleń, jak ma to miejsce we wszystkich krajach europejskich, a nie tylko poprzez zwykły wpis do rejestru operatorów pocztowych, jak ma to miejsce w przypadku Polski, czyniąc nasze ustawodawstwo w tym względzie najbardziej liberalnym w Europie.	
Art. 162 – ustawa o odnawialnych źródłach energii				
31.		PTPiREE-Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej	**Art. 162.** W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925, 1579, 1753 i 2260) wprowadza się następujące zmiany: 1 ust. 3 - „3. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji jest jawny. <u>Każdy ma prawo dostępu do zawartych w nim danych za pośrednictwem Prezesa URE</u>.”, *[Wnosimy o doprecyzowanie na czym w praktyce polegało będzie pośrednictwo Prezesa URE przy wglądzie - jak wyglądać ma proces*	**Wyjaśnienie** Przepis dotyczący jawności rejestrów będzie przepisem ogólnym, w ustawie – PP i w konsekwencji zostanie wykreślony z propozycji nowelizacji poszczególnych ustaw – wspominać on będzie o obowiązku umieszczania przez

			uzyskiwania wglądu.] 27 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego jest jawny. Każdy ma prawo dostępu do zawartych w nim danych za pośrednictwem Prezesa ARR.”, *[Uwaga jak wyżej do art. 11 ust. 3]*	organ rejestrowy danych w sieci teleinformatycznej (dane te mają dotyczyć firmy oraz NIP przedsiębiorcy, organ może też jednak zdecydować o upublicznieniu tą drogą także innych danych, z uwzględnieniem przepisów o ochronie danych osobowych).
Propozycja zmiany w ustawie o kosztach sądowych w sprawach cywilnych				
32.		Jacek Karczewski	W Projekcie Ustawy, dotychczasowym Artykułom 180.-216. nadać nową numerację 181.-217., a w wolne miejsce dodać w Rozdziale 2 nowy Artykuł 180. o następującym brzmieniu: Art.180. W Ustawie z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.jed. Dz.U.2016 poz.623 z późn.zm.) dodaje się Art.10a o następującym brzmieniu: “Art. 10a. Opłaty w sprawach z zakresu działania Krajowego Rejestru Sądowego związane ze złożeniem sprawozdania finansowego, podatnik wnosi z chwilą złożenia sprawozdania do właściwego urzędu skarbowego, na wydzielony rachunek bankowy tego urzędu.” UZASADNIENIE WNIOSKU NR 4 Wniosek nr 4 jest konsekwencją Wniosku nr 1.	**Uwaga nieuwzględniona** Zmiany dotyczące uproszczeń w zakresie przedkładania sprawozdań finansowych procedowane są w projekcie ustawy o zmianie ustawy o KRS i niektórych innych ustaw (UA 27). Proponowane zmiany wykraczają poza zakres przedmiotowy projektu ustawy – Przepisy wprowadzające.
Art. 191				
33.		RIPS – Rada Interesantów Portu Szczecin	Wątpliwości przedsiębiorców zrzeszonych w RIPS wywołuje art. 191 ust. 1 projektu ustawy, zgodnie z którym… *do postępowań w sprawach przedsiębiorców wszczętych na podstawie przepisów dotychczasowych i nie zakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1 niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 2, art. 8 – 17 i art. 26 – 27 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1 niniejszej ustawy*… Intencją projektowanego przepisu, co wynika wprost z uzasadnienia projektu ustawy (rozdział V, pkt 2, str. 17), jest stosowanie powołanych przepisów planowanej ustawy – Prawo przedsiębiorców do postępowań będących w toku na dzień wejścia w życie projektowanej ustawy oraz ustawy – Prawo przedsiębiorców. Należy przy tym w całej rozciągłości zgodzić się z zawartą w uzasadnieniu projektu ustawy tezą, iż art. 2, art. 8 – 17 i art. 26 – 27 ustawy – Prawo przedsiębiorców w pełniejszym niż dotąd zakresie gwarantują przedsiębiorcom ich prawa i wspomagają ich w prowadzonej działalności, a zatem zasadnym jest, by obowiązywały one także w postępowaniach, które to zostały wszczęte i	**Uwaga nieuwzględniona.** Po ponownym przeanalizowaniu sprawy MR postanowiło nie uwzględniać uwagi. Przepisy ustawy PP są przepisami z zakresu prawa administracyjnego i nie regulują kwestii postępowań sądowych – zagadnień tych dotyczą ustawy ppsa oraz kpc.

			niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy – Prawo przedsiębiorców. Obawę przedsiębiorców zrzeszonych w RIPS wzbudza jedynie fakt, iż z projektowanego przepisu nie wynika w sposób jednoznaczny, iż postępowania, o których mowa w projektowanym przepisie, to również postępowania sądowe. Dlatego też zachodzi obawa, że wbrew intencjom projektodawców ***art. 2, art. 8 – 17 i art. 26 – 27 ustawy – Prawo przedsiębiorców***, nie znajdą zastosowania do spraw w toku, będących na etapie postępowań sądowych przed sądami administracyjnymi lub sądami powszechnymi, w sytuacji jeżeli sądy te dokonają interpretacji projektowanego przepisu sprowadzającej się do przyjęcia, iż mają one zastosowanie do spraw w toku, ale jedynie w postępowaniach administracyjnych (na etapie przed organami administracji), ale już nie w postępowaniach sądowych (na etapie przed sądami). Obawa o możliwość stosowania przez sądy takiej (w istocie zawężającej) interpretacji projektowanego przepisu wynika z naszych negatywnych doświadczeń. Jako przedsiębiorcy wielokrotnie zetknęliśmy się w dotychczasowej praktyce z tego rodzaju sytuacjami. Zważywszy natomiast na fakt, iż celem projektowanego przepisu jest rozciągnięcie stosowania korzystnych dla przedsiębiorców zasad określonych w ***art. 2, art. 8 – 17 i art. 26 – 27 ustawy – Prawo przedsiębiorców*** na jak największą liczbę postępowań z udziałem przedsiębiorców, wydaje się nam zasadnym doprecyzowanie projektowanego przepisu poprzez wyraźne wskazanie, iż nowe (niewątpliwie korzystniejsze dla przedsiębiorców) przepisy winny być brane pod uwagę nie tylko na etapie postępowania przed organami administracji, ale również na etapie postępowania przed sądami. Należy przy tym zwrócić uwagę, że w odniesieniu do części spraw załatwianych przez organy administracji (np. sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych) są one na etapie sądowym rozpatrywane nie przez sądy administracyjne (jedynie kontrolujące sposób działania organów administracji), ale przez sądy powszechne (np. sądy pracy i ubezpieczeń społecznych). Postępowania prowadzone przez sądy powszechne w istocie są w takim przypadku kontynuacją postępowań prowadzonych przed organami administracji i mają one zatem zupełnie inny charakter aniżeli postępowania przed sądami administracyjnymi (dla przykładu w zakresie ubezpieczeń społecznych od decyzji organu administracji, jakim jest Dyrektor Oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, odwołanie nie jest kierowane do organu administracji II instancji, ale właśnie wprost do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, który pełni tym samym rolę swego rodzaju *odpowiednika „organu administracji II instancji*" i jako taki dokonuje ponownego pełnego, merytorycznego rozpoznania sprawy). Dlatego naszym zdaniem zasadnym	

			zatem jest wyraźne wyartykułowanie okoliczności, że ***art. 2, art. 8 – 17 i art. 26 – 27 ustawy – Prawo przedsiębiorców*** winny mieć zastosowanie do spraw w toku, również na etapie postępowań sądowych. W przeciwnym razie nie dość, że nie uda się w pełni zrealizować, postulowanej projektowanym przepisem, idei rozciągnięcia stosowania zasad określonych w ***art. 2, art. 8 – 17 i art. 26 – 27 ustawy – Prawo przedsiębiorców*** na wszystkie postępowania z udziałem przedsiębiorców, będące w toku na dzień wejścia w życie projektowanej ustawy oraz ustawy – Prawo przedsiębiorców, ale nadto dojdzie do niczym nie uzasadnionego zróżnicowania sytuacji prawnej przedsiębiorców, w zależności od tego na jakim etapie znajduje się postępowanie z ich udziałem w momencie wejścia w życie planowanych przepisów. Zdaniem RIPS tylko część przedsiębiorców będzie mogła skorzystać z dobrodziejstwa projektowanego przepisu, a część nie. Podsumowując, celem wyeliminowania zagrożenia pojawienia się zawężającej interpretacji projektowanego przepisu oraz mając na uwadze wyżej wskazane intencje projektodawców, przedsiębiorcy zrzeszeni w Radzie Interesantów Portu Szczecin, postulują o przeredagowanie projektowanego przepisu w niżej proponowany (lub równoważny) sposób: ***….Do postępowań w sprawach przedsiębiorców, w tym postępowań sądowych, wszczętych na podstawie przepisów dotychczasowych i nie zakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1 niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 2, art. 8 – 17 i art. 26 – 27 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1 niniejszej ustawy…***	
Art. 207				
34.		Lewiatan	**Art. 207 - Wpisy przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych (art. 207 projektu)** Zgodnie z art. 207 Przepisów wprowadzających, wpisy przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, dokonane na podstawie ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, istniejące w dniu wejścia w życie Przepisów wprowadzających, stają się wpisami do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych prowadzonych na podstawie projektowanej ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym. Zgodnie z ust. 2 art. 207 Przepisów wprowadzających, wpisy te obowiązują przez okres dwóch lat od dnia wejścia w życie Przepisów wprowadzających. W związku z postulowanym usunięciem art. 25 ust. 2 ww. ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym lub wydłużeniem terminu obowiązywania wpisu przedstawicielstwa w rejestrze do co najmniej 5 lat, postulujemy usunięcie z Przepisów wprowadzających	**Uwaga nieuwzględniona.** Zmiana w zakresie czasowego ograniczenia ważności wpisu do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorcy zagranicznego zapewni aktualność rejestru oraz wzmocni jego funkcje informacyjne w zakresie faktycznego prowadzenia działalności. W 2014 roku rozesłano pisma do 112 przedstawicielstw w celu potwierdzenia funkcjonowania przedstawicielstwa na terenie Polski, utworzonych w latach 2000–2001. 27% pism wróciło z adnotacją "nie podjęte przez adresata". Obowiązek raz na dwa lata

			projektowanego art. 207 ust. 2 lub choćby wydłużenie terminu obowiązywania wpisów przedstawicielstw dokonanych jeszcze na podstawie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.	przedłużania wpisu nie wydaje się nadmiernie uciążliwy wobec korzyści z zapewnienia większej aktualności rejestru dla uczestników obrotu gospodarczego. Kwestia była omawiana podczas konferencji uzgodnieniowej, podczas której ostatecznie ustalono utrzymanie terminowości wpisu.

Warszawa, 8 września 2017 r.

Suplement do Tabeli uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych do projektu ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz niektóre inne ustawy z pakietu „Konstytucji Biznesu”

l.p.	Propozycja	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Stanowisko MR Uwaga uwzględniona/nieuwzględniona komentarz
Uwagi ogólne				
1.		Związek Województw RP	Województwo Zachodniopomorskie pozytywnie opiniuje projekt z dnia 27 lutego 2017 roku ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz niektóre inne ustawy z pakietu „Konstytucji Biznesu”.	**Przyjęto wyjaśnienia.**
Art. 4 – Kodeks postępowania cywilnego				
2.		Naczelna Rada Adwokacka	Proponuje się nadanie art. 4 pkt 1) Przepisów wprowadzających ustawę — Prawo przedsiębiorców oraz niektóre inne ustawy z pakietu „Konstytucji Biznesu" treści: a) w art. 126 w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby i adresy stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników, albo, w przypadku jeżeli strona jest przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, adres do korespondencji wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej”; b) skreśla się art.126 §2 pkt 2 Trafna poprawka wskazująca na konieczność posługiwania się adresami przedsiębiorców ujawnionymi w CEIDG wymaga pozytywnego zaopiniowania. Jednocześnie wraz ze zmianą treści art. 126 § 2 pkt 1, postuluje się usunięcie zbędnego 126 w § 2 pkt 2 kpc. Wprowadzony wymóg podawania nr PESEL lub NIP powodów nie ma uzasadnienia praktycznego, nie wpływa na ochronę obrotu prawnego. W szczególności nie wpływa na uniknięcie takich sytuacji jak np. omyłkowe zajęcie rachunku bakowego osoby o imieniu i nazwisku pozwanego, bo w tym celu należałoby podawać w pozwie nr PESEL lub NIP pozwanego co jest absolutnie trudne do wykonania dla powodów niemających dostępu do bazy PESEL i NIP. Pozwanego podanie nr PESEL nie chroni przed wadliwym podaniem danych	**Uwaga nieuwzględniona.** Uwaga nieuwzględniona w związku z negatywnym stanowiskiem Ministerstwa Sprawiedliwości odnośnie omawianej propozycji.

			adresowych przez wierzyciela. Natomiast sąd zbiera i przechowuje niezabezpieczone dane o nr PESEL i NIP w aktach sprawy, które to dane pozwalają zarówno na określenie daty urodzenia osoby fizycznej jak i są ważnym identyfikatorem osoby fizycznej i nie jest uzasadnione aby były ujawniane w procesie sądowym. Inaczej ma się regulacja art. 126 §2 pkt 3 albowiem podmioty wpisane do KRS co do zasady muszą w obrocie prawnym posługiwać się numerem KRS, utrzymanie treści art. 126 §2 pkt 3 kpc jest więc irrelewantne z punktu widzenia obowiązków podmiotów wskazanych w tymże artykule.	
Art. 10 – ustawa – Prawo prasowe				
3.		Porozumienie Zielonogórskie	Zdaniem Federacji zmieniana jednostka redakcyjna w postaci art. 25 ust. 3 wprowadza ograniczenie swobody działalności gospodarczej, gdyż uważamy że właściciel dziennika lub czasopisma może powołać na stanowisko redaktora naczelnego dobrowolną osobę odpowiadającą za całość.	**Uwaga nieuwzględniona.** Poza zmianą odniesienia z „Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej" na „Rzeczpospolitą Polską", nie są wprowadzane żadne zmiany w stosunku do stanu obecnego.
Art. 39 – ustawa – Prawo energetyczne				
4.		PGNiG	Propozycja: Zmiana brzmienia art. 39 pkt 8 poprzez usunięcie we wprowadzanym do art. 33b ust. 2 pkt 2: *„2. Informacjom nadaje się klauzulę poufności, pod warunkiem, że wnioskodawca:* *1) przekazując informacje, uzasadni swoje żądanie;* ~~*2) z przekazanych informacji sporządzi streszczenie, które może zostać udostępnione innym uczestnikom postępowania."*~~ Uzasadnienie: W niektórych przypadkach przygotowanie streszczenia informacji przekazywanych podczas postępowania o udzielenie koncesji może być niemożliwe. Przygotowany materiał, aby zachować swoją wartość może bowiem wymagać zawarcia nieujawnionych do wiadomości publicznej informacji technicznych, technologicznych, organizacyjnych przedsiębiorstwa lub innych informacji posiadających wartość gospodarczą, tym samym spełniających przesłanki, o których mowa w art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.	**Uwaga nieaktualna.** Ministerstwo Rozwoju wycofało się z propozycji dodawania wspomnianego przepisu do ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 71 – ustawa – Prawo farmaceutyczne				
5.		Naczelna Rada Adwokacka	Projektodawca w art. 71 projektowanej regulacji ustawowej proponuje wprowadzenie zmian do przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne". Co do zasady zaproponowane zmiany idą w dobrym kierunku i nie wymagają poprawek tak z merytorycznego jak i lingwistycznego punktu widzenia. Wobec zaproponowanych zmian, zasadnym byłoby również dodanie dwóch przepisów, które pozwalałyby przedsiębiorcom prowadzącym apteki ułatwić zakańczanie tej działalności gospodarczej. W punkcie 23 projektodawca postanawia dokonać zmiany w art. 104 ust. 1 pkt 1 — przepisie dotyczącym wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie apteki. Wobec powyższego pod rozwagę wziąć należy dodanie do art. 104 ustępu 5 w brzmieniu zaproponowanym w projekcie ustawy o zmianie ustawy — Prawo farmaceutyczne /druk 1226/ tj. „W decyzji stwierdzającej wygaśnięcie zezwolenia wojewódzki inspektor farmaceutyczny może wydać zgodę na zbycie do hurtowni farmaceutycznej, apteki lub punktu aptecznego produktów leczniczych znajdujących się w aptece w dniu wygaśnięcia zezwolenia. Decyzja zawiera wykaz produktów leczniczych, obejmujący w odniesieniu do każdego produktu: nazwę, dawkę, wielkość opakowania, liczbę opakowań, postać farmaceutyczną, kod identyfikacyjny KIN lub inny kod odpowiadający kodowi EAN, numer serii oraz datę ważności." Jakkolwiek projekt ustawy o zmianie ustawy — Prawo farmaceutyczne /druk 1226/ słusznie upadł jako ograniczający konkurencję i godzący w podstawowe prawa gwarantowane przez Konstytucję Rzeczpospolitej Polskiej, to jednak niektóre proponowane przepisy były zasadne. Jednym z takich przepisów jest umożliwienie upłynnienia towaru — leków, minimalizując stratę przy wygaszaniu zezwolenia i wiążącej się z tym likwidacji działalności gospodarczej. W obecnym stanie prawnym osoba prowadząca aptekę nie może odsprzedać produktów leczniczych innej aptece, czy hurtowni. Przy likwidacji działalności (tak dobrowolnej jak i przymusowej) przedsiębiorca pozostaje ze zobowiązaniami nie mogąc upłynnić towaru. Ten stan prawny wypadałoby zmienić, by ułatwić przedsiębiorcom zminimalizowanie straty. Kolejnym przepisem umożliwiającym łatwiejsze wycofanie się przedsiębiorcy z konkurencyjnego rynku byłby ten zaproponowany (acz lekko zmodyfikowany) w art. 1 pkt 4) niedoszłej ustawy o zmianie ustawy — Prawo farmaceutyczne /druk 1226/. „Art. 104a. 1. Organ zezwalający przenosi zezwolenie, o którym mowa w art. 99 ust 1, na rzecz podmiotu, który nabył całą aptekę ogólnodostępną, w rozumieniu art. 551 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, od podmiotu, na rzecz którego zostało wydane zezwolenie, jeżeli: 1) nabywca apteki spełnia wymagania, o których mowa w art. 99 ust. 3, 4-4b i art. 101 pkt 2-5 oraz przyjmuje w pisemnym oświadczeniu wszystkie warunki zawarte w	**Uwaga nieuwzględniona.** Proponowane przepisy wykraczają treścią poza zakres ustawy Przepisy wprowadzające.

			zezwoleniu; 2) adres prowadzenia apteki nie ulega zmianie. 2. Stronami w postępowaniu o przeniesienie zezwolenia, o którym mowa w art. 99 ust. 1, jest podmiot, który nabył całą aptekę ogólnodostępną oraz podmiot, na rzecz którego zostało wydane zezwolenie." Powyższy proponowany przepis jest o tyle istotny, iż pozwala przedsiębiorcy szybciej znaleźć kupującego gotowego na prowadzenie działalności gospodarczej aptecznej, niźli miałby kupujący przechodzić całe postępowanie administracyjne w sprawie wydania zezwolenia, generując w międzyczasie koszty, chociażby utrzymania lokalu i wypłacania wynagrodzenia pracownikom przejmowanej apteki, kiedy w sytuacji braku zezwolenia nie może w niej generować przychodów. Wobec powyżej zaproponowanego przepisu przedsiębiorca prowadzący aptekę mógłby łatwiej znaleźć kupującego (którego mogło zniechęcać długotrwałe postępowanie w sprawie o wydanie zezwolenia), a co za tym idzie wycofać się jeszcze zanim osiągnąłby takie problemy finansowe, iż byłyby one nie do odrobienia. Oba zaproponowane przepisy mają wspólny mianownik, tj. minimalizowanie straty przedsiębiorcy, przy zachowaniu troski o bezpieczeństwo, jako że w jednym przypadku to inspektor farmaceutyczny ma kontrolę nad wydaniem postanowienia o zezwoleniu na zbycie leków, przez co może reagować dynamicznie do zastanego przypadku, w drugim zaś, nabywca musi spełniać rygory nałożone ustawą na prowadzącego aptekę.	
Art. 142 – ustawa o działalności leczniczej				
6.		Porozumienie Zielonogórskie	Jednocześnie wnioskujemy o usunięcie z projektowanego pakietu zmian ustawowych zapisów pozbawiających podmioty lecznicze ochrony należnej przedsiębiorcom w tym zwłaszcza małym podmiotom, gdzie np. prowadzenie kontroli przez dłuższy czas powoduje, że zajmowany jest czas jedynego lekarza udzielającego świadczeń. Zasadność tego potwierdził Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia wpisując do zarządzenia definiującego umowę na udzielanie świadczeń podstawowej opieki zdrowotnej ograniczenia czasu trwania kontroli według wzorca z ustawy o swobodzie działalności leczniczej z okresu kiedy obowiązywała również podmioty lecznicze. Uważamy, że nie ma powodu do dalszej dyskryminacji podmiotów leczniczych.	**Uwaga niezrozumiała.**
Art. 143 – ustawa o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina				
7.		Naczelna Rada Adwokacka	Proponuje się nadanie art. 143 pkt 1) Przepisów wprowadzających ustawę — Prawo przedsiębiorców oraz niektóre inne ustawy z pakietu „Konstytucji Biznesu" treści: art. 17 otrzymuje brzmienie: „1. Działalność gospodarcza w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... — Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. ...) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru	**Uwaga nieuwzględniona.** Proponowane przepisy wykraczają poza zakres ustawy Przepisy wprowadzające. Brzmienie ustawy proponowane przez Ministerstwo Rozwoju

			przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, zwanego dalej „rejestrem"."; 2. Działalność gospodarcza w zakresie wyrobu wyrobów winiarskich może również obejmować rozlew wyrobionych wyrobów winiarskich. 3. Art. 17 ust. 1 nie stosuje się do producentów, którzy wyłącznie wyrabiają i rozlewają wino uzyskane z owoców pochodzących z upraw własnych.". Proponowana zmiana zawiera poprawkę do art. 17 ust. 1 autorstwa MFiR oraz zmianę treści art. 17 ust. 3 poprzez wprowadzenie w miejsce wyrazu „winogron" wyrazu „owoców". Stosownie do art. 17 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina działalność gospodarcza w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich jest działalnością regulowaną i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich. Rejestr ten prowadzony jest przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Z obecnej treści przepisów wynika, że wymagania w zakresie uzyskania wpisu do rejestru nie stosuje się do producentów, którzy wyłącznie wyrabiają i rozlewają wino uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych. Jednakże wedle intencji MFiR treść art. 6 ustawy Prawo przedsiębiorców ma wskazywać jaka działalność nie jest działalnością gospodarczą. Jednocześnie odwołanie do art. 17 ust 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina, który immanentnie związany jest z treścią art. 17 ust. 1 tejże ustawy prowadzi do sprzeczności normatywnej bowiem w art. 17 ust. 1 wymienionej ustawy oznaczono co jest działalnością gospodarczą, będącą działalnością regulowaną, a w ust. 3 zapisano jedynie jaka działalność gospodarcza będąca działalnością regulowaną nie wymaga wpisu do stosownego rejestru, co sprzeczne jest z art. 6 ustawy Prawo przedsiębiorców nie uznającym tej samej działalności za działalność gospodarczą. Zmiana normatywna w pierwszej kolejności przesądza więc, że wyrabianie wina przez producentów, którzy wyłącznie wyrabiają i rozlewają wino uzyskane z owoców pochodzących z upraw własnych nie jest działalnością gospodarczą. W drugiej kolejności zaś dokonano zmiany mając na względzie regulacje ustawowe, a mianowicie, że stosownie do art. 3 ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina wyróżnia się: - wino owocowe markowe - wino owocowe - wino owocowe wzmocnione	prowadzi do utrzymania obowiązującego obecnie stanu prawnego.

			- wino owocowe aromatyzowane - wino z soku winogronowego - aromatyzowane wino z soku winogronowego. Działalność gospodarcza w zakresie wyrobu wina co zasady podlega znacznym formalizmom. Ustawodawca celowo zwalnia z nich rolników będących producentami i wytwarzających wino z własnych winogron. Mając na względzie, że produkcja wina przez rolników nie wpływa na kształt rynku wyrobów winiarskich oraz okoliczności, że jakość gleb i kierunki produkcji rolnej pozwalają na produkcję wina przede wszystkim owocowego, z innych owoców niż winogrona wydaje się zasadnym umożliwienie rolnikom będącym producentami prowadzenia takiej produkcji przy odbiurokratyzowaniu wymagań z nią związanych i na zasadach jak w przypadku wyrobu wina z winogron własnej uprawy. Stąd też postuluje się o zamianę wyrazu „winogron" wyrazem „owoców" i dopuszczenie do preferencyjnego wyrobu innych win scharakteryzowanych w art. 3 ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina.	
Art. 165 – ustawa o administracji podatkowej				
8.		Izba Gospodarcza Gazownictwa	**Art. 165 ustawy – wprowadzenie asystenta podatnika dla mikroprzedsiębiorcy, rozpoczynającego prowadzenie działalności gospodarczej.** Rozwiązanie to – jakkolwiek godne odnotowania, bowiem wpisujące się w postulat odwrócenia dotychczas ugruntowanych relacji władczych na linii urząd – klient, w kierunku podejścia partnerskiego, opartego na równorzędności i współpracy - z uwagi na treść art. 159 pkt 4) ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. 2016, poz. 1948), uchylającą przepisy ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej, jest przepisem o charakterze pustym, niepodlegającym dalszym pracom legislacyjnym.	**Uwaga uwzględniona.** Przepis został wykreślony z projektu.
Art. 168 – ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej				
9.		Naczelna Rada Adwokacka	Proponuje się nadanie art. 168 pkt 2-5) Przepisów wprowadzających ustawę — Prawo przedsiębiorców oraz niektóre inne ustawy z pakietu „Konstytucji Biznesu" treści: 2) w art. 29 dodaje się pkt 11-13 w brzmieniu: „11. Umowa o dochodzenie roszczeń odszkodowawczych w postępowaniu o którym mowa w artykule niniejszym, musi być zawarta na piśmie w lokalu przedsiębiorstwa zleceniobiorcy pod rygorem nieważności. Zakazuje się zawierania umów o dochodzenie roszczeń odszkodowawczych na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa. 12. Wynagrodzenie związane z dochodzeniem roszczeń odszkodowawczych w stosunku do kwoty przyznanego odszkodowania na etapie przedsądowym nie może wynosić więcej niż 8% przyznanej kwoty i nie może być wyższe niż 5 krotność	**Uwaga nieuwzględniona.** Proponowane przepisy wykraczają treścią poza zakres ustawy Przepisy wprowadzające.

			najniższego wynagrodzenia za pracę. Wynagrodzenie związane z dochodzeniem roszczeń odszkodowawczych w stosunku do kwoty zasądzonej na rzecz powoda, nie może przekroczyć więcej niż 20 % tej kwoty. 13. Roszczenia wynikające z tytuł ubezpieczeń obowiązkowych, o których mowa w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszy Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2003 nr 124 poz. 1152) nie mogą być zbyte, chyba że są już wymagalne i że zostały uznane na piśmie albo przyznane prawomocnym orzeczeniem". 3) w art. 205 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zagraniczny zakład ubezpieczeń z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wykonujący działalność ubezpieczeniową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje przepisy prawa polskiego w zakresie niezbędnym dla ochrony nadrzędnego interesu publicznego, o którym mowa w art. 4 pkt 2 ustawy z dnia ... o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. ...), chyba że co innego wynika z umowy międzynarodowej, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, z zastrzeżeniem art. 204 ust. 3."; 4) art. 352 otrzymuje brzmienie: „Art. 352. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia ... - Prawo przedsiębiorców."; 5) w art. 357 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Do wizyty nadzorczej nie stosuje się przepisów rozdziału 5 ustawy z dnia ... - Prawo przedsiębiorców.". Rynek pomocy prawnej dla osób poszkodowanych w wypadkach komunikacyjnych oraz poszkodowanych przy pracach polowych rolników faktycznie nie jest kontrolowany przez państwo. Usługi prawne sąd świadczone przez osoby niewykwalifikowane. W tak ukształtowanym tynku obsługą poszkodowanych zajmują się niewykwalifikowani pracownicy kancelarii odszkodowawczych, którzy nie musza posiadać nawet ubezpieczenia OC. Dane ofiar wypadków drogowych pomimo przepisów karnych są przekazywane do agentów kancelarii — jak wynika z przekazów prasowych, dane te pozyskiwane są od funkcjonariuszy policji czy straży pożarnej, personelu szpitali, pracowników pomocy drogowej. Agenci nie raz nachodzą poszkodowanych i ich rodziny w szpitalach, domach, nękają telefonami.	

			Projektowane poprawki mają na celu unormowanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy likwidacji szkód, wprowadzając transparentne zasady wykonywania działalności. Stosownie do przekazów medialnych koszty usług oferowanych przez kancelarie odszkodowawcze są niewspółmierne do nakładu pracy, a ich wielkość wynosząca najczęściej między 20%, a 50% uzyskanego świadczenia na etapie postępowania przedsądowego pozbawia poszkodowanych rzeczywistej rekompensaty poniesionych szkód i krzywd. Stąd zasadne jest wprowadzenie na wzór regulacji zawartej w art. 5 Ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym z dnia 17 grudnia 2009 r. (Dz.U. 2010 Nr 7, poz. 44) przejrzystych regulacji dotyczących limitów wynagrodzenia. Z uwagi na wzrost składki na ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych projektuje się zakaz przelewu roszczeń wynikających z tytułu ubezpieczeń obowiązkowych tożsamy do obowiązującego już w stosunku do roszczeń niemajątkowych zakazu zapisanego w art. 449 Kodeksu cywilnego. Projektowane poprawka nie pozbawia ubezpieczonego lub poszkodowanego możliwości osobistego pozwania ubezpieczyciela o ile nie zgadła się on z jego decyzją.	
Art. 174 – ustawa o efektywności energetycznej				
10.		PGNiG	Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (dalej: **ustawa o efektywności energetycznej**) przedsiębiorca, z wyjątkiem mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy w rozumieniu art. 104-106 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, przeprowadza co 4 lata audyt energetyczny przedsiębiorstwa. O ile zakres podmiotowy wprowadzanego obowiązku nie budzi zasadniczych wątpliwości to może pojawić się problem interpretacyjny w przypadku określania jego zakresu przedmiotowego. Ustawa o efektywności ani inna regulacja sektorowa nie posługuje się bowiem autonomiczną definicją legalną pojęcia przedsiębiorstwa. Praktyczne problemy na etapie realizacji obowiązku budzi konieczność odwołania się do definicji przedsiębiorstwa określonej w art. 55^1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (dalej: **ustawa – Kodeks cywilny**). Zgodnie z nią przedsiębiorstwo jest zorganizowanym zespołem składników niematerialnych i materialnych przeznaczonych do prowadzenia działalności w gospodarczej obejmującym w szczególności m.in. prawa wynikające z umów najmu i dzierżawy nieruchomości lub ruchomości oraz prawa do korzystania z nieruchomości lub ruchomości wynikające z innych stosunków prawnych (art. 55^1 pkt 3 ustawy – Kodeks cywilny). Odwołanie się do definicji legalnej zawartej w ustawie – Kodeks cywilny budzi dwa zasadnicze problemy natury praktycznej:	**Uwaga nieuwzględniona.** Propozycja wykracza swym zakresem poza przedmiot ustawy Przepisy wprowadzające. Rezygnacja z odesłania do konkretnego przepisu ustawy – Prawo przedsiębiorców w zakresie definicji mikro-, małego i średniego przedsiębiorcy była świadomą decyzją Ministerstwa Rozwoju.

			a) zobowiązany przedsiębiorca może nie posiadać wymaganej wiedzy potrzebnej do przeprowadzenie audytu energetycznego, b) audyt energetyczny przedsiębiorstwa może zostać przeprowadzony dwukrotnie w odniesieniu do tego samego majątku. Ad a) Zgodnie z art. 37 ust. 2 ustawy o efektywności energetycznej audyt energetyczny przedsiębiorstwa: 1) należy przeprowadzać na podstawie aktualnych, reprezentatywnych, mierzonych i możliwych do zidentyfikowania danych dotyczących zużycia energii oraz, w przypadku energii elektrycznej, zapotrzebowania na moc; 2) powinien zawierać szczegółowy przegląd zużycia energii w budynkach lub zespołach budynków, w instalacjach przemysłowych oraz w transporcie; 3) powinien opierać się, o ile to możliwe, na analizie kosztowej cyklu życia budynku lub zespołu budynków oraz instalacji przemysłowych, a nie na okresie zwrotu nakładów tak, aby uwzględnić oszczędności energii w dłuższym okresie, wartości rezydualne inwestycji długoterminowych oraz stopy dyskonta. W przypadku, gdy w skład przedsiębiorstwa wchodzą prawa wynikające z umów najmu i dzierżawy nieruchomości lub ruchomości oraz prawa do korzystania z nieruchomości lub ruchomości wynikające z innych stosunków prawnych przedsiębiorca może nie mieć powyższych informacji. Dlatego też, zasadne jest, aby obowiązek ciążył na podmiocie który wymaganą wiedzę z pewnością posiada. Ad b) Drugim praktycznym problemem jest możliwość przeprowadzenia audytu energetycznego dwukrotnie. Ryzyko to materializuje się w sytuacji, gdy zarówno właściciel majątku jak podmiot, któremu przysługują prawa wynikające z umów najmu i dzierżawy nieruchomości lub ruchomości oraz prawa do korzystania z nieruchomości lub ruchomości wynikające z innych stosunków prawnych objęci są obowiązkiem. Dodatkowo, wzorem ustawy o efektywności w jej obecnym kształcie należy dodać odesłanie do jednostki redakcyjnej, która określa definicje mikro-, małego- i średniego przedsiębiorcy (art. 7 pkt 1-3 ustawy – Prawo przedsiębiorców.	
Art. 183-190				
11.		Izba Gospodarcza	**Art. 183 – 190 ustawy – zachowanie przepisów aktów wykonawczych do derogowanych ustaw.**	**Uwagę przyjęto.** W poprawionej wersji ustawy

		Gazownictwa	Zgodnie z § 33 ust. 1 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej" z dnia 20 czerwca 2002 r. (Dz. U. 2016 r., poz. 283, „z.t.p."), jeżeli akt wykonawczy wydany na podstawie uchylanego albo zmienianego przepisu upoważniającego nie jest niezgodny z nową albo znowelizowaną ustawą, można go wyjątkowo zachować czasowo w mocy do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie nowego albo zmienionego przepisu upoważniającego (…). „Zasady…" jako akt prawny jest wiążący dla rządowego prawodawcy, natomiast nie wiąże bezpośrednio ustawodawcy. Jednakże zgodnie z utrwaloną linią orzeczniczą Trybunału Konstytucyjnego ustawodawca, bez żadnych powodów nie powinien od zasad tam zawartych odstępować, ponieważ w tym akcie prawnym zostały skodyfikowane powszechnie uznane reguły postępowania legislacyjnego (por. m. in. wyroki TK: z 3 grudnia 2002 r., P 13/02, z 29 października 2003 r., K 53/02, z 26 listopada 2003 r., SK 22/02). Zgodnie z art. 92 ust. 1 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r., rozporządzenia są wydawane przez organy wskazane w Konstytucji, na podstawie szczegółowego upoważnienia zawartego w ustawie i w celu jej wykonania. Upoważnienie powinno określać organ właściwy do wydania rozporządzenia i zakres spraw przekazanych do uregulowania oraz wytyczne dotyczące treści aktu. Regulacja ta kładzie akcent na ścisły związek konstytucyjnych formuł charakteryzujących rozporządzenie, tj. : a) logiczne wynikanie formuły „na podstawie szczegółowego upoważnienia zawartego w ustawie" z formuły „w celu jej (konkretnej i zindywidualizowanej ustawy) wykonania"; b) merytoryczny i funkcjonalny związek rozporządzenia z (konkretną) ustawą; c) przestrzeganie celu ustawy przez treść rozporządzenia; d) konkretyzacja norm ustawowych przez normy rozporządzenia. Rozporządzenie jako akt wydawany w celu wykonania ustawy nie jest więc aktem samoistnym, co prowadzi do prostej konkluzji, iż za zasadę uznać należy, że utrata mocy obowiązującej przez rozporządzenie jako konsekwencja jego wykonawczego charakteru ma (lub powinno mieć) miejsce w sytuacji: a) uchylenia ustawy upoważniającej do wydania rozporządzenia; b) uchylenia przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia; c) zmiany treści przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia: d) zmiany rodzaju aktu wykonawczego, do wydania którego upoważnienie dotychczas upoważniało; e) zmiany zakresu spraw dotychczas przekazanych na mocy upoważnienia do uregulowania;	wskazano maksymalny okres obowiązywania przepisów wykonawczych. W pozostałym zakresie, Ministerstwo Rozwoju nie podziela obaw IGG.

			f) zmiana wytycznych dotyczących treści rozporządzenia. Jakkolwiek zatem przyjęte przez projektodawcę rozwiązanie jest formalnie dozwolone z prawnego punktu widzenia, a dodatkowo (co zauważa opiniujący) determinowane koniecznością wypełnienia pustki prawnej po uchylanej u.s.dz.g., tym niemniej wskazać również należy, iż argumenty te mogą zostać w toku dalszego procesu legislacyjnego kontestowane, jako nie spełniające testu warunku wyjątkowości o którym mowa w § 33 ust.1 z.t.p., a przez to znamionujące tzw. działalność „na skróty" (w szczególności w odniesieniu do art. 187-190 ustawy, które nie wskazują okresu maksymalnego obowiązywania takiego stanu przejściowego, sprzyjając tym samym stanowi inercji ustawodawczej).	
12.		Izba Gospodarcza Gazownictwa	**Art. 205 ust 1. i ust. 3 ustawy – warunki i sposób powołania Rzecznika Przedsiębiorców.** Zważywszy na wprowadzającą przez projekt ustawy procedurę wyboru Rzecznika Przedsiębiorców oraz w związku z wyrażaną przez Spółkę na etapie opiniowania projektu ustawy o Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców oraz Rzeczniku Przedsiębiorców (pismo PSG z dnia 01.03.2017 r., znak: PSG/ER/05/9/1/17) niecelowością ustanowienia tej instytucji, Spółka podtrzymuje stanowisko, iż instytucja ta nie zapewni przestrzegania praw przedsiębiorców określonych w Konstytucji i ustawach.	**Uwagę przyjęto.** Ministerstwo Rozwoju obstaje przy koncepcji powołania instytucji Rzecznika (w proponowanej obecnie formule będzie to Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców).
Art. 208-214				
13.		Izba Gospodarcza Gazownictwa	**Art. 208 - 214 ustawy – warunki przekształcenia podmiotów utworzonych na podstawie uchylanej ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 148, ze zm.).** W związku z uchyleniem (na mocy art. 180 ustawy), nieco anachronicznej w dzisiejszych realiach gospodarczych ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne, ustawodawca wprowadził kilka mechanizmów przekształceń podmiotów	**Uwagę przyjęto.** Należy zauważyć, że w poprawionej wersji ustawy Przepisy wprowadzające przyjęto nieco inną formułę „dostosowania formy działalności" dla wspomnianych podmiotów.

			działających pod rygorami ww. ustawy. Rozwiązanie to należy ocenić pozytywnie - jako pozostawienie określonemu kręgowi podmiotów pewnego marginesu swobody, w celu dostosowania formy i sposobu prowadzenia działalności do aktualnych realiów gospodarczych (w tym wprowadzonych do polskiego porządku prawnego ustawodawstwem unijnym), bez jednoczesnego uszczuplenia posiadanych dotychczas przez te podmioty praw (np. sukcesja generalna o której mowa w art. 208 ust. 6 ustawy).	

Ministerstwo Rozwoju, Departament Doskonalenia Regulacji Gospodarczych, Warszawa, dnia 25 października 2017 r.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	**I.** Projekt ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej **II.** Projekt ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy **III.** Projekt ustawy Prawo przedsiębiorców **IV.** Projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH [1]:	Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ [2]

Jedn. red.	Treść przepisu UE [3]	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 1 Przed - miot	1. Niniejsza dyrektywa ustanawia ogólne przepisy ułatwiające korzystanie ze swobody przedsiębiorczości przez usługodawców oraz swobodnego przepływu usług, zapewniając przy tym wysoki poziom jakości usług. 2. Niniejsza dyrektywa nie dotyczy liberalizacji usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym zarezerwowanych dla podmiotów publicznych lub prywatnych, ani prywatyzacji podmiotów publicznych świadczących usługi. 3. Niniejsza dyrektywa nie dotyczy zniesienia monopoli w zakresie świadczenia usług, ani pomocy przyznawanej przez państwa członkowskie, objętej wspólnotowymi regułami konkurencji.	N			

	Niniejsza dyrektywa nie ogranicza swobody państw członkowskich w zakresie zdefiniowania, w zgodzie z prawem wspólnotowym, usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, określania, w jaki sposób usługi te powinny być zorganizowane i finansowane, zgodnie z zasadami pomocy państwa, oraz ustalania szczegółowych wymogów, którym podlegają. 4. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na środki podjęte na poziomie wspólnotowym lub krajowym, zgodnie z prawem wspólnotowym, mające na celu ochronę lub promowanie różnorodności kulturowej lub językowej, bądź też pluralizmu mediów. 5. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na przepisy prawa karnego państw członkowskich. Państwa członkowskie nie mogą jednak, obchodząc przepisy niniejszej dyrektywy, ograniczać swobody świadczenia usług poprzez stosowanie przepisów prawa karnego, które szczególnie regulują lub wpływają na podejmowanie lub prowadzenie działalności usługowej. 6. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na prawo pracy, czyli na jakiekolwiek przepisy prawne lub postanowienia umowne dotyczące warunków zatrudnienia, warunków pracy, w tym bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosunków między pracodawcą a pracownikiem, które państwa członkowskie stosują zgodnie z prawem krajowym, które nie narusza prawa wspólnotowego. Niniejsza dyrektywa nie ma również wpływu na przepisy państw członkowskich dotyczące zabezpieczenia				

	społecznego. 7. Niniejsza dyrektywa nie narusza korzystania z praw podstawowych uznanych w państwach członkowskich oraz w prawie wspólnotowym. Nie narusza także prawa do negocjowania, zawierania i wdrażania umów zbiorowych oraz podejmowania akcji protestacyjnych, zgodnie z prawem i praktykami krajowymi zgodnymi z prawem wspólnotowym.				
Art. 2 ust. 1 Zakres zastosowania	Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do usług świadczonych przez usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo w państwie członkowskim.	T	Art. 5 ust. 1 – ad. projekt ustawy I	1. Usługodawca z państwa członkowskiego może czasowo świadczyć usługi na zasadach określonych w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej albo w postanowieniach umów regulujących swobodę świadczenia usług bez konieczności uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.	
Art. 2 ust. 2 i 3	2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do następujących rodzajów działalności: a) usług o charakterze nieekonomicznym świadczonych w interesie ogólnym; b) usług finansowych, takich jak usługi w zakresie bankowości, działalności kredytowej, ubezpieczeń i reasekuracji, usług w zakresie emerytur pracowniczych lub indywidualnych, papierów wartościowych, funduszy inwestycyjnych, płatności oraz doradztwa inwestycyjnego – w tym usług wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2006/48/WE; c) usług i sieci łączności elektronicznej oraz urządzeń i usług towarzyszących, w związku z zagadnieniami objętymi dyrektywami 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE, 2002/22/WE i 2002/58/WE;	T	Art. 12 – ad. projekt ustawy I	1. Przepisów niniejszego rozdziału oraz przepisów rozdziału 6 nie stosuje się do świadczenia usług, o których mowa w: 1) ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 915 oraz z 2016 r. poz. 1954 i 2260); 2) ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1796, 1948, 2175 i 2261); 3) ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1414 i …); 4) ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2017 r. poz. 125 i 767), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie kształcenia podyplomowego; 5) ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2010 r. poz. 179, z 2015 r. poz. 1569 i 1642, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 785);	

	d) usług w dziedzinie transportu, w tym usług portowych, objętych postanowieniami tytułu V Traktatu; e) usług agencji pracy tymczasowej; f) usług zdrowotnych niezależnie od tego czy są one świadczone w placówkach opieki zdrowotnej, jak również niezależnie od sposobu ich zorganizowania i finansowania na poziomie krajowym oraz tego czy są to usługi publiczne czy prywatne; g) usług audiowizualnych, w tym usług kinematograficznych, niezależnie od sposobu ich produkcji, dystrybucji i transmisji, a także rozpowszechniania radiowego; h) działalności hazardowej ze stawkami pieniężnymi w grach losowych, włącznie z loterią, grami hazardowymi w kasynach i zakładami wzajemnymi; i) działań, które są związane z wykonywaniem władzy publicznej zgodnie z art. 45 Traktatu; j) usług społecznych świadczonych przez usługodawców upoważnionych do tego przez państwo lub organizacje charytatywne uznane za takie przez państwo, związane z budownictwem socjalnym, opieką nad dziećmi oraz pomocą rodzinom i osobom będącym stale lub tymczasowo w potrzebie; k) usług ochrony osobistej; l) usług świadczonych przez notariuszy i komorników powołanych na mocy aktu urzędowego. 3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania			6) art. 75a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260, 1926 i …); 7) ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1432 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60 i …); 8) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1277, 1342, 1452 i 1910); 9) ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2013 r. poz.1458, z 2015 r. poz. 1690 i 1960, 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 1566); 10) art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 290 i …); 11) art. 5 ust. 1 i art. 5b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1907, 1935 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 708, 1214 i …); 12) ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2016 r. poz. 2142 oraz z 2017 r. poz. 1015, 1200 i …); 13) ustawie z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2016 r. poz. 66 i …); 14) ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2017 r. poz. 959, 1089 i …), z wyłączeniem świadczenia usług polegających na szkoleniu personelu lotniczego w celu uzyskania licencji członka personelu lotniczego oraz usług innych niż przewóz	

	w dziedzinie podatków.			lotniczy; 15) ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1727, z późn. zm.[1)]); 16) ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1817 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 573, 1909 i …), z wyłączeniem świadczenia usług w ramach wykonywanej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 9 ust. 1, przez organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3; 17) ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930, z późn. zm.[2)]), z wyłączeniem świadczenia usług w ramach wykonywanej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 67 tej ustawy, oraz usług świadczonych osobom potrzebującym przez podmioty niepubliczne wyłonione przez jednostki samorządu terytorialnego, w drodze zamówień publicznych; 18) ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, 1579, 1823, 1948, 1954 i 2003 oraz z 2017 r. poz. 935 i …); 19) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793, z późn. zm.[3)]); 20) ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2016 r. poz. 438 oraz z 2017 r. poz. 961); 21) ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.[4)]); 22) ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie	

[1)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1823, 1920, 1923, 1948 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 60, 1089, 1566 i ....

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1583, 1948 i 2174 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 624, 777, 1292, 1428, 1475 i ....

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1807, 1860, 1948, 2138, 2173 i 2250 oraz z 2017 r. poz. 60, 759, 777, 844, 858, 1089, 1139, 1200, 1292, 1321, 1386, 1428 i ...

[4)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1933, 2169, 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 777, 858, 859, 1321, 1428, 1530 i ....

				uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056); 23) ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1868 i 2020 oraz z 2017 r. poz. 60 i …); 24) ustawie z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich (Dz. U. z 2016 r. poz. 49, 1948 i …); 25) ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471, 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 88, 379, 1089, 1909 i …). 26) ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1638, 1948, 2260 i …); 27) ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1251, 1579, 2020 i …), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie kształcenia podyplomowego; 28) ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 32, 60, 785 i 1215); 29) w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1834, 1948, 1954 i …), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie prowadzenia kursów; 30) ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz.1481 i …), w zakresie świadczenia powszechnych usług pocztowych; 31) ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1569 oraz z 2017 r. poz. 60 i 785); 32) ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949), z wyłączeniem działalności oświatowej, o której mowa w art. 170 ust. 2 tej ustawy, oraz w ustawie z dnia 7 września 1991 r.	

				o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, z późn. zm.[5)]); 33) ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. poz. 1089) w zakresie wykonywania zawodu przez biegłego rewidenta oraz świadczenia usług przez firmy audytorskie związanych z wykonywaniem czynności rewizji finansowej. 2. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się w zakresie: 1) regulowanym ustawami podatkowymi w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, 648, 768, 935, 1428, 1537 i …); 2) regulowanym przepisami celnymi oraz przepisami określającymi zasady przywozu i wywozu towarów do lub z Unii Europejskiej w zakresie realizowanym przez organy Krajowej Administracji Skarbowej, w szczególności związanymi z realizacją polityki rolnej i handlowej. 3. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do: 1) usług finansowych świadczonych przez podmioty wykonujące działalność na rynku finansowym na podstawie przepisów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, 724, 791, 819, 1089 i …); 2) usług finansowych, takich jak usługi z zakresu działalności kredytowej, doradztwa inwestycyjnego, obsługi papierów wartościowych oraz innych usług finansowych, o których mowa w załączniku nr I do dyrektywy 2013/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków	

[5)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1954, 1985 i 2169 oraz z 2017 r. poz. 60, 949, 1292 I ….

				dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.[6)]), określającym wykaz rodzajów działalności podlegających wzajemnemu uznawaniu. 4. Przepisy niniejszego rozdziału nie wyłączają stosowania przepisów z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.	
Art. 3 Powią - zania z innymi przepi - sami prawa wspól - notowe go	1. W przypadku kolizji między przepisami niniejszej dyrektywy i innym wspólnotowym aktem prawnym regulującym specyficzne aspekty podejmowania i prowadzenia działalności usługowej w określonych dziedzinach lub w ramach określonych zawodów, pierwszeństwo mają przepisy innych wspólnotowych aktów prawnych i to one stosowane są do tych określonych dziedzin lub zawodów. Obejmuje to: a) dyrektywę 96/71/WE; b) rozporządzenie (EWG) nr 1408/71; c) dyrektywę Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej; d) dyrektywę 2005/36/WE. 2. Niniejsza dyrektywa nie dotyczy zasad	N			

[6)] Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60, z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1.

	międzynarodowego prawa prywatnego, a zwłaszcza zasad regulujących prawo mające zastosowanie do zobowiązań umownych i pozaumownych, także tych, które gwarantują, że konsumenci będą korzystać z ochrony przyznanej im na mocy zasad ochrony konsumentów określonych w przepisach dotyczących konsumentów obowiązujących w ich państwie członkowskim. 3. Państwa członkowskie stosują przepisy niniejszej dyrektywy zgodnie z postanowieniami Traktatu dotyczącymi prawa przedsiębiorczości i swobodnego przepływu usług.				
Art. 4 pkt 1 Defini - cje	„usługa" oznacza wszelką działalność gospodarczą prowadzoną na własny rachunek, zwykle świadczoną za wynagrodzeniem, zgodnie z art. 50 Traktatu;	T	Art. 3 pkt 8 – ad. projekt ustawy I	8) usługa – świadczenie wykonywane przez usługodawcę z państwa członkowskiego na własny rachunek, zwykle za wynagrodzeniem, w szczególności usługi budowlane, handlowe oraz usługi świadczone w ramach wykonywanego zawodu;	
Art. 4 pkt 2	„usługodawca" oznacza każdą osobę fizyczną będącą obywatelem państwa członkowskiego lub każdą osobę prawną, o której mowa w art. 48 Traktatu, prowadzącą przedsiębiorstwo w państwie członkowskim, która oferuje lub świadczy usługę;	T	Art. 3 pkt 10 – ad. projekt ustawy I	10) usługodawca z państwa członkowskiego – przedsiębiorcę zagranicznego z państwa członkowskiego, który wykonuje działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi w tym państwie przepisami, a na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czasowo oferuje lub świadczy usługę;	
Art. 4 pkt 3	„usługobiorca" oznacza każdą osobę fizyczną będącą obywatelem państwa członkowskiego lub korzystającą z praw przyznanych jej na mocy wspólnotowych aktów prawnych albo każdą osobę prawną, o której mowa w art. 48 Traktatu, prowadzącą przedsiębiorstwo w państwie członkowskim, która do celów zawodowych lub pozazawodowych, korzysta z usługi bądź pragnie z niej skorzystać;	T	Art. 3 pkt 9 – ad. projekt ustawy I	9) usługobiorca – osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, korzystającą lub zamierzającą skorzystać z usługi świadczonej przez usługodawcę z państwa członkowskiego;	
Art. 4	„państwo członkowskie prowadzenia	T	Art. 3 pkt	Ustawa nie wprowadza bezpośrednio definicji „państwa	

pkt 4	przedsiębiorstwa" oznacza państwo członkowskie, na terytorium którego usługodawca prowadzi przedsiębiorstwo;		6 i pkt 10 – ad. projekt ustawy I	członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa". Projekt zawiera definicję „państwa członkowskiego" (art. 3 pkt 6) oraz definicję „usługodawcy z państwa członkowskiego" (art. 3 pkt 10 – j.w.). 6) państwo członkowskie – inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronę umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;	
Art. 4 pkt 5	„prowadzenie przedsiębiorstwa" oznacza rzeczywiste prowadzenie działalności gospodarczej zgodnie z postanowieniami art. 43 Traktatu, przez czas nieokreślony, przy wykorzystaniu stałej infrastruktury, poprzez którą działalność polegająca na świadczeniu usług jest rzeczywiście prowadzona;	N			
Art. 4 pkt 6	„system zezwoleń" oznacza każdą procedurę, zgodnie z którą od usługodawcy lub usługobiorcy faktycznie wymaga się podjęcia kroków w celu uzyskania od właściwego organu formalnej lub dorozumianej decyzji dotyczącej podjęcia lub prowadzenia działalności usługowej;	N			
Art. 4 pkt 7	„wymóg" oznacza wszelkie zobowiązanie, zakaz, warunek lub ograniczenie przewidziane w przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państw członkowskich lub wynikające z orzecznictwa, praktyki administracyjnej lub zasad stosowanych przez zrzeszenia zawodowe, lub też wspólnych zasad stowarzyszeń zawodowych lub innych organizacji zawodowych, przyjętych w ramach korzystania przez nie z ich autonomii prawnej;	N			

	zasady ustanowione na mocy układów zbiorowych wynegocjowanych przez partnerów społecznych nie są uznawane za wymogi w rozumieniu niniejszej dyrektywy;				
Art. 4 pkt 8	„nadrzędny interes publiczny” oznacza względy określone jako takie w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i obejmuje: porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, ochronę publiczną, zdrowie publiczne, utrzymanie równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego, ochronę konsumentów, usługobiorców i pracowników, uczciwość w transakcjach handlowych, zwalczanie nadużyć, ochronę środowiska naturalnego i środowiska miejskiego, zdrowie zwierząt, własność intelektualną, ochronę narodowego dziedzictwa historycznego i artystycznego, cele polityki społecznej i kulturalnej;	T	Art. 3 pkt 3 – ad. projekt ustawy I	3) nadrzędny interes publiczny – wartość podlegającą ochronie, w szczególności porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, bezpieczeństwo państwa, zdrowie publiczne, utrzymanie równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego, ochrona konsumentów, usługobiorców i pracowników, uczciwość w transakcjach handlowych, zwalczanie nadużyć, ochrona środowiska naturalnego i miejskiego, zdrowie zwierząt, własność intelektualna, cele polityki społecznej i kulturalnej oraz ochrona narodowego dziedzictwa historycznego i artystycznego;	
Art. 4 pkt 9	„właściwy organ” oznacza każdą instytucję lub organ, które w państwie członkowskim pełnią rolę nadzorczą lub regulacyjną w odniesieniu do działalności usługowej, w tym w szczególności organy administracyjne, łącznie z sądami występujące w charakterze organów administracyjnych, zrzeszenia zawodowe oraz stowarzyszenia lub inne organizacje zawodowe, które w ramach przyznanej im autonomii prawnej wspólnie regulują podejmowanie lub prowadzenie działalności usługowej;	T	Art. 3 pkt 11 - ad. projekt ustawy I	11) właściwy organ – właściwy w sprawach podejmowania, wykonywania lub zakończenia świadczenia usługi organ administracji publicznej, organ samorządu zawodowego oraz inny organ władzy publicznej;	
Art. 4 pkt 10	„państwo członkowskie, w którym usługa jest świadczona” oznacza państwo członkowskie, w którym usługa jest świadczona przez usługodawcę prowadzącego przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim;	N			
Art. 4	„zawód regulowany” oznacza działalność	T	Art. 3 pkt	12) zawód regulowany – zawód regulowany w rozumieniu	

pkt 11	zawodową lub zbiór działalności zawodowych, określonych w art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2005/36/WE;		12 – ad. projekt ustawy I	art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65 i …).	
Art. 4 pkt 12	„informacja handlowa” oznacza każdą formę informacji mającej na celu promowanie, bezpośrednio lub pośrednio, towarów, usług lub wizerunku przedsiębiorstwa, organizacji lub osoby prowadzącej działalność handlową, przemysłową lub rzemieślniczą albo osoby wykonującej zawód regulowany. Następujące informacje same w sobie nie stanowią informacji handlowych: a) informacje umożliwiające bezpośredni dostęp do działalności przedsiębiorstwa, organizacji lub osoby, w szczególności nazwa domeny internetowej lub adres poczty elektronicznej; b) informacje odnoszące się do towarów, usług lub wizerunku przedsiębiorstwa, organizacji lub osoby, opracowywane w sposób niezależny, w szczególności jeżeli są one udzielane bez wynagrodzenia.	N			
Art. 5 Uproszczenie procedur	1. Państwa członkowskie analizują procedury i formalności dotyczące podejmowania i prowadzenia działalności usługowej. W przypadku gdy procedury i formalności poddawane analizie na mocy niniejszego ustępu nie są wystarczająco proste, państwa członkowskie upraszczają je. 2. Komisja może wprowadzić ujednolicone formularze na poziomie wspólnotowym, zgodnie z procedurą określoną w art. 40 ust. 2. Formularze te stanowią odpowiedniki certyfikatów, zaświadczeń lub jakichkolwiek	T	Art. 4 ust. 4, art. 13 – ad. projekt ustawy I oraz art. 29 – ad. projekt ustawy III	4. Właściwy organ, dokonując oceny spełnienia wymogów niezbędnych do podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uznaje wymogi, jakie spełnił przedsiębiorca zagraniczny z państwa członkowskiego, aby na terytorium tego państwa mógł podjąć lub wykonywać działalność gospodarczą, w szczególności uznaje certyfikaty, zaświadczenia lub inne dokumenty wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego, które potwierdzają spełnienie warunków podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej. Art. 13. W sprawach określonych w niniejszym rozdziale	

	innych dokumentów wymaganych od usługodawcy. 3. W przypadkach, w których państwa członkowskie wymagają, aby usługodawca lub usługobiorca dostarczył certyfikat, zaświadczenie lub jakikolwiek inny dokument potwierdzający spełnienie wymogu, przyjmują one każdy dokument z innego państwa członkowskiego, który służy podobnemu celowi lub z którego jasno wynika, że dany wymóg został spełniony. Nie mogą one wymagać przedłożenia dokumentu z innego państwa członkowskiego w oryginale ani w formie poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia, chyba że jest to przewidziane w innych przepisach wspólnotowych lub jeśli taki wymóg jest uzasadniony nadrzędnym interesem publicznym, w tym względami porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego. Pierwszy akapit nie ogranicza prawa państw członkowskich do żądania niepoświadczonych tłumaczeń dokumentów na jeden z ich języków urzędowych. 4. Ust. 3 nie ma zastosowania do dokumentów, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 50 dyrektywy 2005/36/WE, w art. 45 ust. 3, art. 46, 49 i 50 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, w art. 3 ust. 2 dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w Państwie Członkowskim innym niż			stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 ust. 4 i 5, przepisy art. 27–32 i art. 44 ust. 1 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców oraz przepisy działu III ustawy z dnia … o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. …). Art. 29. Organ nie może żądać ani uzależniać swojego rozstrzygnięcia od przedłożenia dokumentów w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia, chyba że obowiązek taki wynika z przepisów prawa. W zakresie przepisów ogólnych, w ustawie – Prawo przedsiębiorców znalazły się zapisy przepisy transponujące art. 13 dyrektywy. Ponadto, przy okazji procedowania ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przeanalizowano, a następnie wprowadzono zmiany w przepisach ustaw szczegółowych mających na celu uproszczenie procedur dotyczących podejmowania i wykonywania poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej.	

	państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych, w pierwszej dyrektywie Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach Członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników jak i osób trzecich oraz w jedenastej dyrektywie Rady 89/666/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. dotyczącej wymogów ujawniania informacji odnośnie do oddziałów utworzonych w Państwie Członkowskim przez niektóre rodzaje spółek podlegające prawu innego państwa.				
Art. 6 Pojedyncze punkty konta - ktowe	1. Państwa członkowskie zapewniają usługodawcom możliwość dopełnienia następujących procedur i formalności poprzez pojedyncze punkty kontaktowe: a) wszelkie procedury i formalności konieczne do podjęcia działalności usługowej przez usługodawcę, w szczególności wszelkie oświadczenia, notyfikacje lub wnioski niezbędne w celu uzyskania od właściwych organów zezwolenia, w tym wnioski o wpis do rejestru, wykazu bądź bazy danych lub wnioski o rejestrację w zrzeszeniach lub stowarzyszeniach zawodowych; b) wszelkie wnioski o uzyskanie zezwolenia niezbędnego do prowadzenia przez usługodawcę działalności usługowej. 2. Utworzenie pojedynczych punktów kontaktowych nie wpływa na podział obowiązków i kompetencji pomiędzy organami w systemach krajowych.	T	Art. 13 – ad. projekt ustawy I, Art. 50-65 – ad. projekt ustawy II	Art. 13 – j.w. Art. 50. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy, zwany dalej „Punktem”, przy użyciu systemu teleinformatycznego oraz w inny sposób umożliwiający kontakt z przedsiębiorcą. 2. Punkt realizuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania pojedynczego punktu kontaktowego w rozumieniu art. 6 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36). 3. Do zadań Punktu należy: 1) zapewnienie możliwości dopełnienia procedur i formalności związanych z: a) podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) uznawaniem kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, z wyłączeniem przeprowadzania stażu	

				adaptacyjnego i testu umiejętności, c) świadczeniem usług transgranicznych w rozumieniu art. 5 pkt 10 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65) oraz wykonywaniem usługowej działalności transgranicznej w rozumieniu ustawy z dnia … o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, d) wydaniem europejskiej legitymacji zawodowej, o której mowa w przepisach rozdziału 6 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej; 2) zapewnienie dostępu do informacji o sposobie realizacji procedur i formalności, o których mowa w pkt 1; 3) realizacja obowiązków punktu kontaktowego dla administracji oraz punktu kontaktowego dla usługodawców i usługobiorców, o których mowa w art. 3c ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219). 4. Przepisu ust. 3 pkt 1 nie stosuje się do spraw związanych z realizacją procedur odwoławczych oraz procedur dotyczących inspekcji lokalu, kontroli sprzętu i fizycznego sprawdzenia możliwości wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. Art. 51. 1. Punkt umożliwia złożenie drogą elektroniczną dokumentów, w szczególności wniosków, oświadczeń lub notyfikacji w sprawach, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, w tym wniosków do CEIDG.	

				2. Punkt umożliwia wysłanie drogą elektroniczną wniosku i uzyskanie: 1) zaświadczenia o niezaleganiu w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych; 2) zaświadczenia o niezaleganiu z realizacją ciążących na przedsiębiorcy zobowiązań podatkowych. 3. W celu umożliwienia załatwienia spraw, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, dokumenty, o których mowa w ust. 1, złożone w Punkcie, są gromadzone oraz niezwłocznie udostępniane albo przekazywane organom prowadzącym sprawy, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, na elektroniczną skrzynkę podawczą tych organów lub do systemów teleinformatycznych używanych przez te organy. 4. Jeżeli przepisy odrębne wymagają podpisania dokumentów, o których mowa w ust. 1, dokumenty te opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, lub uwierzytelnia w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej. 5. Punkt umożliwia organom prowadzącym sprawy, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, przekazanie i przesłanie osobie, która złożyła dokumenty, o których mowa w ust. 1, urzędowego poświadczenia odbioru w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. 6. Dniem wszczęcia spraw, o których mowa w ust. 1, załatwianych za pośrednictwem Punktu, jest data urzędowego poświadczenia odbioru, o której mowa w art. 3 pkt 20 lit. b ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o	

				informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. 7. Punkt umożliwia organom prowadzącym sprawy, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, doręczanie pism w formie dokumentu elektronicznego w trybie właściwym dla sprawy, w szczególności zgodnie z art. 46 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego oraz art. 144a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. 8. Punkt przechowuje i przetwarza dokumenty oraz dane związane z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1, 2 ,5 i 7, przez okres 10 lat od dnia ich złożenia lub wprowadzenia do systemu teleinformatycznego lub przez okres dłuższy, o ile osoba, której dokumenty i dane dotyczą, wyrazi na to zgodę. 9. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, Punkt umożliwia uiszczenie opłaty skarbowej, o ile taka jest wymagana, na rachunek właściwego organu. Art. 52. 1. Punkt w zakresie spraw, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, zapewnia dostęp do informacji dotyczących: 1) procedur i formalności wymaganych przy podejmowaniu, wykonywaniu lub zakończeniu działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym procedur odwoławczych oraz procedur dotyczących inspekcji lokalu, kontroli sprzętu i fizycznego sprawdzenia możliwości wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę; 2) ogólnych zasad świadczenia usług w państwach członkowskich; 3) danych kontaktowych organów prowadzących sprawy, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, wraz ze wskazaniem zakresu ich kompetencji; 4) sposobów i warunków dostępu do rejestrów	

				publicznych i publicznych baz danych dotyczących działalności gospodarczej i przedsiębiorców; 5) środków prawnych przysługujących w przypadku sporu między organem a przedsiębiorcą lub konsumentem, między przedsiębiorcą a konsumentem oraz między przedsiębiorcami; 6) opracowanych przez organy i Punkt wyjaśnień w zakresie przepisów dotyczących podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej; 7) danych kontaktowych stowarzyszeń i organizacji, które mogą udzielić praktycznej pomocy przedsiębiorcom lub konsumentom; 8) praw i obowiązków pracowników i pracodawców; 9) wykazu zawodów regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej; 10) danych kontaktowych organów prowadzących sprawy, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1 lit. b-d, dla poszczególnych zawodów regulowanych i danych kontaktowych ośrodka wsparcia, o którym mowa w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej; 11) wykazu zawodów, dla których jest wydawana europejska legitymacja zawodowa, a także informacji na temat zasad ubiegania się o jej wydanie, w tym opłat pobieranych w związku z jej wydaniem; 12) wykazu zawodów regulowanych i działalności regulowanych związanych ze zdrowiem lub bezpieczeństwem publicznym, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 8 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej;	

				13) wykazu rodzajów kształcenia i szkolenia regulowanego oraz kursów o specjalnym programie; 14) postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych, w tym należnych opłat i wymaganych dokumentów; 15) świadczenia usług transgranicznych; 16) wymogu znajomości języka polskiego niezbędnej do wykonywania zawodu regulowanego lub działalności regulowanej; 17) odwoływania się od rozstrzygnięć wydanych w tych sprawach. 2. Punkt oraz o organy właściwe w zakresie procedur i formalności, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, w terminie 7 dni rozpatrują wnioski o udzielenie informacji, o których mowa w ust. 1. W przypadku wniosków wymagających zasięgnięcia informacji od innych podmiotów, termin ten może być przedłużony do 14 dni. Punkt może samodzielnie rozpatrywać wnioski o udzielanie informacji, jeżeli wnioskowane informacje są dostępne w zasobach informacyjnych Punktu. Jeżeli wniosek jest nieprawidłowy, nieuzasadniony lub zawiera braki, Punkt lub - za pośrednictwem Punktu - organ, który rozpatruje wniosek, jest obowiązany niezwłocznie poinformować o tym wnioskodawcę. 3. Do obowiązków organów, właściwych w zakresie procedur i formalności, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, należy zapewnienie - zgodnie ze swoją właściwością - kompletności, aktualności, zgodności z obowiązującym prawem, zrozumiałości i przejrzystości informacji udostępnianych za pośrednictwem Punktu. 4. Za kompletną, w rozumieniu ust. 3, uznaje się w szczególności informację, która w swej treści nie zawiera jedynie odwołania do ogólnie wskazanych wymagań zawartych w przepisach danego aktu prawnego. 5. Minister właściwy do spraw gospodarki w celu	

				zapewnienia kompletności, aktualności, zrozumiałości oraz przejrzystości informacji udostępnianych za pośrednictwem Punktu może w szczególności zwrócić się do organów władzy publicznej oraz innych podmiotów wykonujących zadania publiczne o wytworzenie, aktualizację, zmianę oraz korektę udostępnianej informacji. 6. Punkt może udostępniać informacje i materiały, o których mowa w ust. 1, także w innych językach, niż język polski. Art. 53. Punkt nie prowadzi doradztwa w indywidualnych sprawach. Art. 54. W celu umożliwienia zainteresowanym uzyskania informacji o przepisach regulujących świadczenie usług poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Punkt udostępnia informacje o adresach stron internetowych pojedynczych punktów kontaktowych w innych państwach. Art. 55. Ilekroć obowiązujące przepisy nadają uprawnienia lub nakładają obowiązki związane ze sprawami, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, organy prowadzące te sprawy są obowiązane zapewnić możliwość ich wykonania za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Art. 56. W celu zapewnienia możliwości przeprowadzenia spraw, o których mowa w art. 55, w pełni za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w przypadku gdy przeprowadzenie sprawy wymaga wniesienia opłaty, organy prowadzące te sprawy zapewniają, za pośrednictwem Punktu, możliwość dokonania płatności elektronicznie z możliwością wystawienia elektronicznego poświadczenia dokonania opłaty. Art. 57. Rada Ministrów może określić, w drodze	

				rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb współpracy organów prowadzących sprawy, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, z Punktem w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwego przepływu informacji i dokumentów między tymi organami a Punktem. Art. 58. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób funkcjonowania oraz korzystania z Punktu, uwzględniając zapewnienie prawidłowego wykonywania zadań Punktu. Art. 59. Minister właściwy do spraw gospodarki może powierzyć realizację niektórych zadań Punktu innym podmiotom, przy zapewnieniu niezbędnego finansowania oraz właściwych warunków organizacyjnych, kadrowych i technicznych. Art. 60. Minister właściwy do spraw gospodarki udostępnia na stronie internetowej Punktu informację o warunkach organizacyjno-technicznych udostępniania i korzystania z usług świadczonych przez Punkt. Art. 61. Informacje udostępniane za pośrednictwem Punktu przekazywane są powszechnym i zrozumiałym językiem. Art. 62. Spójność systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw gospodarki oraz jednostek podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki, za pośrednictwem których realizowane są sprawy związane z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej lub uznawaniem kwalifikacji zawodowych, lub za ich pośrednictwem udzielane jest wsparcie w zakresie realizacji spraw dotyczących działalności gospodarczej, jest zapewniana przez Punkt.	

				Art. 63. Punkt może w szczególności: 1) informować przedsiębiorców o istotnych dla nich wydarzeniach, terminach i obowiązkach związanych z podejmowaną lub prowadzoną działalnością gospodarczą, z wykorzystaniem urządzeń umożliwiających indywidualne porozumiewanie się na odległość; 2) udostępniać swoje usługi za pośrednictwem placówek świadczących pomoc w zakresie spraw, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1. Art. 64. Ministrowie właściwi do spraw, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, udostępniają w Punkcie informacje z zakresu działów administracji rządowej, którymi kierują. Art. 65. 1. Punkt umożliwia przesyłanie do ministra właściwego do spraw gospodarki uwag w zakresie dotyczącym treści publikowanych w Punkcie lub w zakresie funkcjonalności systemu teleinformatycznego, w szczególności w zakresie rozwoju działalności gospodarczej, praw i obowiązków przedsiębiorcy, finansowania działalności gospodarczej, wprowadzania innowacyjnych produktów i usług na rynek, handlu zagranicznego, informacji dla przedsiębiorców oraz wymogów związanych z wykonywanym rodzajem działalności gospodarczej. 2. Przesłanie uwag, o których mowa w ust. 1, nie jest równoznaczne z wniesieniem wniosków, o których mowa w dziale VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego. 3. Zgłaszane uwagi minister właściwy do spraw gospodarki może przekazać właściwym organom oraz opublikować je w Punkcie, uniemożliwiając identyfikację danych zgłaszającego je podmiotu.	
Art. 7	Państwa członkowskie zapewniają	T	Art. 13 –	j.w.	

Prawo do infor - macji	usługodawcom i usługobiorcom łatwy dostęp do następujących informacji poprzez pojedyncze punkty kontaktowe: a) wymogi mające zastosowanie do usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo na terytorium tych państw, w szczególności wymogi dotyczące procedur i formalności, jakich należy dopełnić w celu podjęcia i prowadzenia działalności usługowej; b) dane kontaktowe właściwych organów umożliwiające bezpośredni kontakt z nimi, wraz ze szczegółowymi informacjami na temat organów odpowiedzialnych za kwestie dotyczące prowadzenia działalności usługowej; c) sposoby i warunki dostępu do rejestrów publicznych i baz danych dotyczących usługodawców i usług; d) ogólnie dostępne środki prawne w przypadku sporu między właściwymi organami a usługodawcą lub usługobiorcą lub między usługodawcą a usługobiorcą albo pomiędzy usługodawcami; e) dane kontaktowe stowarzyszeń lub organizacji, innych niż właściwe organy, które mogą udzielić praktycznej pomocy usługodawcom lub usługobiorcom. 2. Państwa członkowskie zapewniają usługodawcom i usługobiorcom, na ich wniosek, możliwość skorzystania z pomocy właściwych organów polegającej na udzieleniu informacji na temat sposobu, w jaki wymogi, o których mowa w ust. 1 lit. a), są na ogół interpretowane i stosowane. W stosownych przypadkach, wskazówki te obejmują przewodnik objaśniający krok po kroku przebieg procedury. Informacje		ad. projekt ustawy I, art. 50-65 – ad. projekt ustawy II		

	przekazywane są prostym i zrozumiałym językiem. 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje i pomoc, o których mowa w ust. 1 i 2, były udzielane w sposób jasny i jednoznaczny, były łatwo dostępne na odległość oraz drogą elektroniczną, a także by były uaktualniane. 4. Państwa członkowskie zapewniają, aby pojedyncze punkty kontaktowe oraz właściwe organy odpowiadały możliwie najszybciej na wszelkie wnioski o informacje lub pomoc określone w ust. 1 i 2, a w przypadkach, gdy wnioski te są błędne bądź nieuzasadnione, niezwłocznie informowały o tym fakcie wnioskodawcę. 5. Państwa członkowskie i Komisja podejmują działania towarzyszące, aby zachęcić pojedyncze punkty kontaktowe do udostępniania informacji przewidzianych w niniejszym artykule w innych językach Wspólnoty. Nie ma to wpływu na przepisy państw członkowskich dotyczące stosowania języków. 6. Obowiązek właściwych organów dotyczący udzielania pomocy usługodawcom i usługobiorcom nie obejmuje zobowiązania do udzielania przez te organy porad prawnych w indywidualnych sprawach, lecz dotyczy wyłącznie ogólnych informacji na temat sposobu, w jaki wymogi są zazwyczaj interpretowane lub stosowane.				
Art. 8 Proce - dury realizo	1.Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie procedury i formalności dotyczące podejmowania i prowadzenia działalności usługowej były łatwe do wypełnienia na	T	Art. 13 – ad. projekt ustawy I,	j.w.	

wane drogą elektroniczną	odległość oraz drogą elektroniczną, poprzez odpowiedni pojedynczy punkt kontaktowy i w odpowiednich właściwych organach. 2. Ust. 1 nie ma zastosowania do inspekcji lokalu, w którym świadczona jest usługa, lub kontroli sprzętu wykorzystywanego przez usługodawcę, lub do fizycznego sprawdzenia możliwości wykonania usługi przez usługodawcę, lub osobistej uczciwości usługodawcy lub jego personelu. 3. Zgodnie z procedurą określoną w art. 40 ust. 2, Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące ust. 1 niniejszego artykułu w celu ułatwienia interoperacyjności systemów informacyjnych oraz korzystania z procedur realizowanych drogą elektroniczną między państwami członkowskimi, uwzględniając wspólne normy opracowane na poziomie wspólnotowym.		art. 50-65 – ad. projekt ustawy II		
Art. 9 Systemy zezwoleń	Państwa członkowskie nie uzależniają możliwości podejmowania lub prowadzenia działalności usługowej od jakiegokolwiek systemu zezwoleń, chyba że spełnione są następujące warunki: a) system zezwoleń nie dyskryminuje danego usługodawcy; b) potrzeba wprowadzenia systemu zezwoleń jest uzasadniona nadrzędnym interesem publicznym; c) wyznaczonego celu nie można osiągnąć za pomocą mniej restrykcyjnych środków, w szczególności z uwagi na fakt, iż kontrola następcza miałaby miejsce zbyt późno, by odnieść rzeczywisty skutek. 2. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 39	N		Realizacja zobowiązania wynikającego z art. 9 do dokonania oceny systemów zezwoleń pod kątem kryteriów w nim wymienionych dokonana została poprzez przegląd przepisów dotyczących podejmowania i wykonywania działalności usługowej.	

	ust. 1, państwa członkowskie określają swoje systemy zezwoleń i uzasadniają zgodność tych systemów z ust. 1 niniejszego artykułu. 3. Przepisy niniejszej sekcji nie mają zastosowania do tych aspektów systemów zezwoleń, które są bezpośrednio lub pośrednio regulowane przez inne wspólnotowe akty prawne.				
Art. 10 Warunki udzielenia zezwolenia	1. Systemy zezwoleń opierają się na kryteriach, które wykluczają możliwość korzystania przez właściwe organy z przyznanego im uznania w sposób arbitralny. 2. Kryteria określone w ust. 1 muszą być: a) niedyskryminacyjne; b) uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym; c) proporcjonalne do danego celu związanego z interesem publicznym; d) jasne i jednoznaczne; e) obiektywne; f) podane z wyprzedzeniem do publicznej wiadomości; g) przejrzyste i łatwo dostępne. 3. Warunki udzielania zezwolenia na rozpoczęcie prowadzenia przedsiębiorstwa nie powielają wymogów ani kontroli, które są równoważne lub zasadniczo porównywalne w odniesieniu do celu, którym usługodawca podlega już w innym lub w tym samym państwie członkowskim. Punkty łącznikowe, o których mowa w art. 28 ust. 2 oraz usługodawca wspierają właściwe organy udzielając niezbędnych informacji dotyczących tych wymogów.	T	Art. 13 – ad. projekt ustawy I, art. 42 oraz art. 44 ust. 1 - ad. projekt ustawy III	Art. 13 – j.w. Art. 42. Organ zezwalający udziela zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej po stwierdzeniu, że przedsiębiorca spełnia wymagane prawem warunki uzyskania zezwolenia. Art. 44. 1. Koncesja, zezwolenie albo wpis do rejestru działalności regulowanej uprawniają do wykonywania działalności gospodarczej na terenie całego kraju i przez czas nieokreślony, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej. Dokonano także przeglądu ustaw szczegółowych regulujących dziedziny działalności gospodarczej wymagające uzyskania zezwolenia pod kątem tego, czy realizują zapisy art. 10 dyrektywy.	

	4. Zezwolenie zapewnia usługodawcy możliwość podjęcia lub prowadzenia działalności usługowej na całym terytorium danego państwa, także poprzez tworzenie agencji, spółek zależnych, oddziałów lub biur, z wyjątkiem przypadków, gdy zezwolenie dla każdego poszczególnego zakładu lub ograniczenie zezwolenia do pewnej części danego terytorium jest uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym. 5. Zezwolenia udziela się niezwłocznie po ustaleniu, że w świetle przeprowadzonego odpowiedniego badania, warunki udzielenia zezwolenia zostały spełnione. 6. Z wyjątkiem przypadków, gdy zezwolenie zostaje udzielone, każda decyzja właściwych organów, w tym odmowa lub wycofanie zezwolenia, zawiera pełne uzasadnienie i podlega zaskarżeniu do sądu lub innych instancji odwoławczych. 7. Niniejszy artykuł nie narusza podziału kompetencji na szczeblu lokalnym lub regionalnym pomiędzy wydającymi zezwolenia organami państwa członkowskiego.				
Art. 11 Okres ważności zezwolenia	1. Zezwolenie jest udzielane usługodawcy na czas nieokreślony, z wyjątkiem przypadków gdy: a) zezwolenie podlega automatycznemu odnowieniu lub też podlega jedynie obowiązkowi ciągłego spełniania wymogów; b) liczba dostępnych zezwoleń jest ograniczona nadrzędnym interesem publicznym; lub c) ograniczony okres ważności zezwolenia jest uzasadniony nadrzędnym interesem publicznym.	T	Art. 13 – ad. projekt ustawy I, art. 44 ust. 1 - ad. projekt ustawy III	Art. 13 – j.w. Art. 44. ust. 1 – j.w. Odstępstwa od stosowania art. 44 ust. 1 zapisane są w ustawach szczegółowych.	

	2. Ust. 1 nie dotyczy maksymalnego okresu, przed upływem którego usługodawca musi faktycznie rozpocząć swoją działalność po otrzymaniu zezwolenia. 3. Państwa członkowskie zobowiązują usługodawcę do informowania odpowiedniego pojedynczego punktu kontaktowego określonego w art. 6 o następujących zmianach: a) utworzeniu spółek zależnych, których działalność podlega systemowi zezwoleń; b) zmianach w jego sytuacji, w wyniku których warunki uzyskania zezwolenia nie są już spełniane. 4. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla możliwości wycofania przez państwa członkowskie zezwolenia, szczególnie w przypadkach, gdy warunki przyznania zezwolenia nie są już spełniane.				
Art. 12 Wybór spośród kilku kandydatów	1. W przypadkach, w których liczba dostępnych zezwoleń na prowadzenie danej działalności jest ograniczona z uwagi na ograniczone zasoby naturalne lub możliwości techniczne, państwa członkowskie stosują procedurę wyboru spośród potencjalnych kandydatów, która w pełni zapewnia bezstronność i przejrzystość, w tym w szczególności odpowiednie podanie do wiadomości informacji na temat rozpoczęcia procedury, jej przeprowadzania i zakończenia. 2. W przypadkach określonych w ust. 1, udzielane zezwolenie ma odpowiedni ograniczony okres ważności i nie może podlegać automatycznemu odnowieniu, ani przyznawać jakichkolwiek innych korzyści usługodawcy, którego zezwolenie właśnie wygasło lub też jakiejkolwiek innej osobie mającej szczególne	N			

	powiązania z tym usługodawcą. 3. Z zastrzeżeniem ust. 1 oraz art. 9 i 10, państwa członkowskie określając zasady procedury wyboru mogą brać pod uwagę względy dotyczące zdrowia publicznego, cele związane z polityką społeczną, względy zdrowia i bezpieczeństwa pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek, ochrony środowiska naturalnego, zachowania dziedzictwa kulturowego oraz inne względy nadrzędnego interesu publicznego, zgodnie z prawem wspólnotowym.				
Art. 13 ust. 1 i 2 Procedury udzielania zezwolenia	1. Procedury i formalności związane z udzielaniem zezwoleń są przejrzyste, podawane do wiadomości publicznej z wyprzedzeniem i gwarantują wnioskodawcom, że ich wnioski będą rozpatrzone w sposób obiektywny i bezstronny. 2. Procedury i formalności związane z udzielaniem zezwoleń nie mają charakteru zniechęcającego usługodawców do prowadzenia działalności, nie są nadmiernie skomplikowane ani nie opóźniają świadczenia usług. Są one łatwo dostępne, a wszelkie opłaty, jakie mogą ponieść wnioskodawcy w związku z ich stosowaniem, są rozsądne i proporcjonalne do kosztu danych procedur udzielania zezwoleń oraz nie przekraczają kosztów tych procedur.	N		Dokonano przeglądu przepisów dotyczących podejmowania i wykonywania działalności usługowej także pod kątem postanowień art. 13 ust. 1 i 2 dyrektywy.	
Art. 13 ust. 3	Procedury i formalności związane z udzielaniem zezwoleń zapewniają, że wnioski zostaną rozpatrzone możliwie najszybciej, a w każdym razie w rozsądnym terminie, który jest ustalany i podawany z wyprzedzeniem do wiadomości publicznej. Termin przewidziany na rozpatrzenie wniosków	T	Art. 13 – ad. projekt ustawy I, art. 27, 28 oraz 32 ust. 4	Art. 13 – j.w. Art. 27. Organy powinny działać w sprawach związanych z wykonywaniem działalności gospodarczej wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. Art. 28. W toku postępowania organy współdziałają ze sobą	

	zaczyna biec dopiero od momentu przedłożenia całej dokumentacji. Ze względu na złożoność sprawy właściwe organy mogą jednokrotnie przedłużyć ten termin, o określony czas. Przedłużenie terminu i jego długość są należycie uzasadniane, a wnioskodawca jest o tym informowany przed upływem pierwotnego terminu.		– ad. projekt ustawy III, art. 2 pkt 1 – ad. projekt ustawy IV	w zakresie niezbędnym do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes przedsiębiorców oraz sprawność postępowania, przy pomocy środków adekwatnych do charakteru, okoliczności i stopnia złożoności sprawy. Art. 32 (…) 4. W przypadku złożenia niekompletnego pisma lub wniosku termin jego rozpatrzenia biegnie od dnia wpływu uzupełnionego pisma lub wniosku. Art. 2. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 14 § 2 otrzymuje brzmienie: „§ 2. Sprawy mogą być załatwiane ustnie, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219 i …) lub za pomocą innych środków łączności, gdy przemawia za tym interes strony, a przepis prawny nie stoi temu na przeszkodzie. Treść oraz istotne motywy takiego załatwienia powinny być utrwalone w aktach w formie protokołu lub podpisanej przez stronę adnotacji.”;	
Art. 13 ust. 4	W przypadku nieotrzymania odpowiedzi w terminie ustalonym lub przedłużonym zgodnie z ust. 3, uznaje się, że zezwolenie zostało udzielone. Odmienne postanowienia, mogą być stosowane, gdy jest to uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym, w tym uzasadnionym interesem stron trzecich.	T		Rozwiązanie to funkcjonuje w polskim systemie prawnym na podstawie tegorocznej nowelizacji k.p.a., dodającej do kodeksu Rozdział 8a: Rozdział 8a Milczące załatwienie sprawy Art. 122a. § 1. Sprawa może być załatwiona milcząco, jeżeli przepis szczególny tak stanowi. § 2. Sprawę uznaje się za załatwioną milcząco w sposób w	

				całości uwzględniający żądanie strony, jeżeli w terminie miesiąca od dnia doręczenia żądania strony właściwemu organowi administracji publicznej albo innym terminie określonym w przepisie szczególnym organ ten: 1) nie wyda decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie (milczące zakończenie postępowania) albo 2) nie wniesie sprzeciwu w drodze decyzji (milcząca zgoda). Art. 122b. Za dzień wydania decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie, o której mowa w art. 122a § 2 pkt 1, albo wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 122a § 2 pkt 2, uznaje się dzień: 1) nadania sprzeciwu, decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe albo 2) doręczenia za pokwitowaniem sprzeciwu, decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie przez pracowników organu administracji publicznej lub inne upoważnione osoby, albo 3) wprowadzenia sprzeciwu, decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie do systemu teleinformatycznego w przypadku, o którym mowa w art. 39^1 albo art. 39^2. Art. 122c. § 1. Milczące załatwienie sprawy następuje w dniu następującym po dniu, w którym upływa termin przewidziany do wydania decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie albo wniesienia sprzeciwu. W przypadku gdy organ przed upływem terminu do załatwienia sprawy zawiadomi stronę o braku sprzeciwu, milczące załatwienie sprawy następuje w dniu doręczenia tego zawiadomienia. § 2. Jeżeli podanie nie spełnia wymagań wskazanych w przepisach lub jest konieczne doprecyzowanie treści	

				żądania, stosuje się przepis art. 64. Termin, o którym mowa w art. 122a § 2, biegnie od dnia uzupełnienia braków lub doprecyzowania treści żądania. § 3. Jeżeli w sprawie, która może być załatwiona milcząco, organ odwoławczy wydał decyzję na podstawie art. 138 § 2, termin, o którym mowa w art. 122a § 2, biegnie od dnia doręczenia organowi pierwszej instancji akt sprawy wraz z tą decyzją. Art. 122d. § 1. Do spraw załatwianych milcząco nie stosuje się przepisów art. 10 i art. 79a. § 2. Zawieszenie postępowania administracyjnego wstrzymuje bieg terminu, o którym mowa w art. 122a § 2. Art. 122e. W aktach sprawy zamieszcza się adnotację o milczącym załatwieniu sprawy, wskazując treść rozstrzygnięcia oraz jego podstawę prawną. Art. 122f. § 1. Na wniosek strony organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, wydaje zaświadczenie o milczącym załatwieniu sprawy albo odmawia wydania takiego zaświadczenia. § 2. Na postanowienie, o którym mowa w § 1, przysługuje zażalenie. § 3. Zaświadczenie o milczącym załatwieniu sprawy zawiera: 1) oznaczenie organu administracji publicznej i strony lub stron postępowania; 2) datę wydania zaświadczenia o milczącym załatwieniu sprawy; 3) powołanie podstawy prawnej; 4) treść rozstrzygnięcia sprawy załatwionej milcząco; 5) datę milczącego załatwienia sprawy; 6) pouczenie o możliwości wniesienia zażalenia; 7) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania zaświadczenia, a jeżeli zaświadczenie zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego -	

				kwalifikowany podpis elektroniczny. § 4. Zaświadczenie o milczącym załatwieniu sprawy doręcza się wszystkim stronom w sprawie załatwionej milcząco. § 5. W zakresie nieuregulowanym w § 1-4 do zaświadczenia o milczącym załatwieniu sprawy stosuje się przepisy działu VII. Art. 122g. Do spraw załatwionych milcząco przepisy rozdziałów 12 i 13 w dziale II stosuje się odpowiednio. Przyjmuje się, że skutek wydania decyzji ostatecznej powstał w terminie czternastu dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 122c § 1. Stosowne regulacje w odniesieniu do rejestrów działalności regulowanej przewidują także przepisy wprowadzane do ustaw sektorowych na mocy projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej.	
Art. 13 ust. 5	Przyjęcie każdego wniosku o wydanie zezwolenia jest niezwłocznie potwierdzane. Potwierdzenie przyjęcia musi określać: a) termin, o którym mowa w ust. 3; b) dostępne środki prawne; c) w stosownych przypadkach, oświadczenie, że w przypadku braku odpowiedzi w określonym terminie uznaje się, że zezwolenie zostało udzielone.	T	Art. 13 – ad. projekt ustawy I, art. 32 ust. 1-3 ad. projekt ustawy III	Art. 13 – j.w. Art. 32. 1. Organ, przyjmując wniosek, niezwłocznie potwierdza jego przyjęcie. 2. Potwierdzenie zawiera: 1) wskazanie daty wpływu oraz przewidywanego terminu rozpatrzenia wniosku; 2) dane kontaktowe organu. 3. Jeżeli wniosek dotyczy udzielenia koncesji lub zezwolenia lub wpisu do rejestru działalności regulowanej, potwierdzenie zawiera ponadto: 1) pouczenie o przysługujących przedsiębiorcy środkach prawnych; 2) w przypadku gdy odrębne przepisy przewidują milczące załatwienie sprawy – stosowne pouczenie.	
Art. 13 ust. 6	W przypadku gdy wniosek jest niekompletny, wnioskodawcę informuje się niezwłocznie o	N			

	potrzebie przedłożenia dodatkowej dokumentacji, jak również o możliwych skutkach w odniesieniu do terminu, o którym mowa w ust. 3.				
Art. 13 ust. 7	W przypadku odrzucenia wniosku z powodu jego niezgodności z wymaganymi procedurami lub wymogami formalnymi, wnioskodawca jest o tym niezwłocznie informowany.	N			
Art. 14 Wymogi zakazane	Państwa członkowskie nie uzależniają możliwości podejmowania lub prowadzenia działalności usługowej na ich terytorium od spełnienia któregokolwiek z następujących wymogów: 1) wymogi dyskryminujące bezpośrednio lub pośrednio ze względu na przynależność państwową lub, w przypadku spółek, położenie statutowej siedziby, a w szczególności: a) wymogi związane z przynależnością państwową usługodawcy, jego personelu, wspólników lub członków zarządu albo organów nadzorczych usługodawcy; b) wymóg, by usługodawca, jego personel, wspólnicy lub członkowie zarządu albo organów nadzorczych usługodawcy posiadali miejsce zamieszkania na danym terytorium; 2) zakaz prowadzenia przedsiębiorstwa w więcej niż jednym państwie członkowskim, wpisu do rejestru, lub przynależności do zrzeszeń albo stowarzyszeń zawodowych więcej niż jednego państwa członkowskiego; 3) ograniczenia swobody usługodawcy do dokonania wyboru między prowadzeniem przedsiębiorstwa głównego i dodatkowego, w szczególności zobowiązanie usługodawcy do	N			

	prowadzenia głównego przedsiębiorstwa na ich terytorium lub ograniczenia swobody wyboru pomiędzy prowadzeniem przedsiębiorstwa w formie agencji, oddziału albo spółki zależnej; 4) warunek wzajemności z państwem członkowskim, w którym usługodawca prowadzi już przedsiębiorstwo, z wyjątkiem warunku wzajemności przewidzianego we wspólnotowych aktach prawnych dotyczących energii; 5) stosowanie w poszczególnych przypadkach testu ekonomicznego uzależniającego udzielenie zezwolenia od udowodnienia istnienia potrzeby ekonomicznej lub popytu rynkowego, oceny potencjalnych bądź bieżących skutków ekonomicznych działalności, lub oceny stosowności działalności w odniesieniu do celów planowania ekonomicznego ustanowionych przez właściwe organy; zakaz ten nie dotyczy wymogów wynikających z planowania, które nie realizują celów gospodarczych, ale służą nadrzędnemu interesowi publicznemu; 6) bezpośrednie lub pośrednie uczestnictwo konkurencyjnych podmiotów, w tym w organów konsultacyjnych, w procedurze udzielania zezwoleń lub wydawania innych decyzji przez właściwe organy, z wyjątkiem zrzeszeń i stowarzyszeń zawodowych lub innych organizacji wykonujących zadania właściwych organów; zakaz ten nie dotyczy zasięgania opinii takich organizacji, jak izby handlowe lub partnerzy społeczni w sprawach innych niż indywidualne wnioski o wydanie zezwolenia, ani szerokich konsultacji społecznych;				

	7) obowiązek przedstawienia gwarancji finansowej lub uczestniczenia w takiej gwarancji, albo wykupienia ubezpieczenia od usługodawcy lub podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo na ich terytorium. Powyższe nie ma wpływu na możliwość wymagania przez państwa członkowskie ubezpieczeń lub gwarancji finansowych, ani na wymogi dotyczące uczestnictwa w zbiorowym funduszu odszkodowawczym, na przykład dla członków zrzeszeń i organizacji zawodowych; 8) obowiązek wstępnej rejestracji na ich terytorium przez określony okres lub uprzedniego prowadzenia działalności na ich terytorium przez określony okres.				
Art. 15 Wymogi podlegające ocenie	1. Państwa członkowskie sprawdzają, czy ich systemy prawne przewidują którykolwiek z wymogów wymienionych w ust. 2 oraz zapewniają zgodność takich wymogów z warunkami określonymi w ust. 3. Państwa członkowskie dostosowują swoje przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne w taki sposób, by były one zgodne z tymi warunkami. 2. Państwa członkowskie sprawdzają, czy w ramach ich systemu prawnego podejmowanie lub prowadzenie działalności usługowej jest uzależnione od spełnienia któregokolwiek z następujących niedyskryminacyjnych wymogów: a) ilościowe lub terytorialne ograniczenia zwłaszcza w postaci limitów ustalonych w związku z liczbą ludności lub minimalną odległością geograficzną pomiędzy usługodawcami; b) obowiązek przyjęcia przez usługodawcę	N			

	określonej formy prawnej; c) wymogi dotyczące własności udziałów lub akcji w spółce; L 376/56 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 27.12.2006 d) wymogi inne niż dotyczące kwestii objętych dyrektywą 2005/36/WE lub przewidziane w innych wspólnotowych aktach prawnych, które zastrzegają możliwość podjęcia działalności usługowej dla wybranych usługodawców z uwagi na szczególny charakter działalności; e) zakaz posiadania więcej niż jednego przedsiębiorstwa na terytorium tego samego państwa; f) wymogi określające minimalną liczbę pracowników; g) określone minimalne lub maksymalne taryfy, do których usługodawca musi się stosować; h) zobowiązanie usługodawcy, aby wraz ze świadczoną przez niego usługą wykonywał też inne szczególne usługi. 3. Państwa członkowskie sprawdzają, czy wymogi określone w ust. 2 spełniają następujące warunki: a) niedyskryminacja: wymogi nie mogą prowadzić do bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową lub, w przypadku spółek, ze względu na miejsce statutowej siedziby; b) konieczność: wymogi muszą być uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym; c) proporcjonalność: wymogi muszą być odpowiednie dla zapewnienia osiągnięcia wyznaczonego celu i nie mogą wykraczać poza				

	to, co niezbędne do osiągnięcia tego celu; nie może istnieć możliwość zastąpienia tych wymogów innymi, mniej restrykcyjnymi środkami, za pomocą których można osiągnąć ten sam skutek. 4. Ust. 1, 2 i 3 mają zastosowanie do prawodawstwa w dziedzinie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, jedynie w sytuacji gdy stosowanie tych ustępów nie zakłóca wykonywania, pod względem prawnym lub w rzeczywistości, określonego, przypisanego im zadania. 5. W sprawozdaniu z wzajemnej oceny, o którym mowa w art. 39 ust. 1 państwa członkowskie określają: a) wymogi, jakie mają zamiar utrzymać wraz z uzasadnieniem spełniania przez nie warunków określonych w ust. 3; b) wymogi, które zostały zniesione bądź złagodzone. 6. Od dnia 28 grudnia 2006 r. państwa członkowskie nie wprowadzają nowych wymogów tego rodzaju, które zostały wyszczególnione w ust. 2, chyba że wymóg taki spełnia warunki określone w ust. 3. 7. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich nowych przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które ustanawiają wymogi, o których mowa w ust. 6, oraz o przyczynach wprowadzenia takich wymogów. Komisja informuje inne państwa członkowskie o takich przepisach. Powiadomienie takie nie stanowi przeszkody w przyjęciu tych przepisów przez państwa członkowskie.				

	W ciągu 3 miesięcy od daty wpływu powiadomienia Komisja bada zgodność wszelkich nowych wymogów z prawem wspólnotowym, a w odpowiednich przypadkach podejmuje decyzję wzywającą dane państwo członkowskie do odstąpienia od ich przyjęcia lub do ich uchylenia. Powiadomienie dotyczące projektu aktu krajowego zgodnie z dyrektywą 98/43/WE stanowi wypełnienie obowiązku powiadomienia przewidzianego w niniejszej dyrektywie.				
Art. 16 ust. 1-3 Swoboda świadczenia usług	1. Państwa członkowskie uznają prawo usługodawców do świadczenia usług w państwie członkowskim innym niż to, w którym prowadzą oni przedsiębiorstwo. Państwo członkowskie, w którym świadczona jest usługa, zapewnia możliwość swobodnego podjęcia i prowadzenia działalności usługowej na swoim terytorium. Państwa członkowskie nie uzależniają możliwości podejmowania lub prowadzenia działalności usługowej na ich terytorium od spełnienia wymogów sprzecznych z następującymi zasadami: a) niedyskryminacja: wymóg nie może ani bezpośrednio, ani pośrednio dyskryminować ze względu na przynależność państwową, lub w przypadku osób prawnych ze względu na państwo członkowskie, w którym prowadzą przedsiębiorstwo; b) konieczność: wymóg musi być uzasadniony względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub ochrony środowiska naturalnego;	T	Art. 5 ust. 1 i 2 – ad. projekt ustawy I	Art. 5. 1. Usługodawca z państwa członkowskiego może czasowo świadczyć usługi na zasadach określonych w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej albo w postanowieniach umów regulujących swobodę świadczenia usług bez konieczności uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. 2. Czasowe świadczenie usług przez usługodawcę z państwa członkowskiego może wiązać się z obowiązkiem uzyskania koncesji, zezwolenia, wpisu do rejestru działalności regulowanej, certyfikatu lub inną formą reglamentacji, o ile przepisy odrębnych ustaw nakładają taki obowiązek ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, bezpieczeństwo państwa, zdrowie publiczne lub ochronę środowiska naturalnego. Ponadto dokonany został przegląd aktów prawnych regulujących poszczególne rodzaje działalności gospodarczej pod kątem ich zgodności z art. 16 ust. 1-3 dyrektywy.	

	c) proporcjonalność: wymóg musi być odpowiedni dla osiągnięcia wyznaczonego celu i nie może wykraczać poza to, co niezbędne do jego osiągnięcia. 27.12.2006 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 376/57 2. Państwa członkowskie nie mogą ograniczać swobody świadczenia usług przez usługodawcę prowadzącego przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim, poprzez nałożenie któregokolwiek z następujących wymogów: a) obowiązek prowadzenia przez usługodawcę przedsiębiorstwa na ich terytorium; b) obowiązek uzyskania przez usługodawcę zezwolenia od ich właściwych organów, w tym wpisu do rejestru lub rejestracji w zrzeszeniu lub stowarzyszeniu zawodowym na ich terytorium, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w niniejszej dyrektywie lub innych aktach prawa wspólnotowego; c) zakaz tworzenia przez usługodawcę określonej formy lub rodzaju infrastruktury na ich terytorium, w tym biura lub kancelarii, które są usługodawcy potrzebne w celu świadczenia danych usług; d) stosowanie szczególnych uzgodnień umownych między usługodawcą a usługobiorcą, które zapobiegają świadczeniu usług przez osoby prowadzące działalność na własny rachunek lub takie świadczenie ograniczają; e) obowiązek posiadania przez usługodawcę dokumentu tożsamości wydanego przez właściwe organy, dotyczącego prowadzenia działalności usługowej; f) wymogi, z wyjątkiem tych, które są konieczne do ochrony zdrowia i bezpieczeństwa w pracy,				

	wpływające na używanie sprzętu i materiałów stanowiących integralną część świadczonej usługi; g) ograniczenia swobody świadczenia usług określone w art. 19. 3. Przepisy niniejszego artykułu nie stanowią przeszkody dla państwa członkowskiego, do którego usługodawca udaje się w celu świadczenia usługi, do nałożenia wymogów w odniesieniu do świadczenia działalności usługowej, gdy są one uzasadnione względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub ochrony środowiska naturalnego, zgodnie z ust. Ponadto przepisy te nie stanowią również przeszkody dla tego państwa członkowskiego w stosowaniu, zgodnie z prawem wspólnotowym, własnych zasad dotyczących warunków zatrudnienia, w tym zasad określonych w układach zbiorowych.				
Art. 16 ust. 4	4. W terminie do dnia 28 grudnia 2011 r. Komisja, po konsultacjach z państwami członkowskimi i partnerami społecznymi na szczeblu wspólnotowym, przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego artykułu, w którym rozważy potrzebę zaproponowania działań harmonizacyjnych w odniesieniu do rodzajów działalności usługowej objętych niniejszą dyrektywą.	N			
Art. 17 dodatkowe odstępstwa od swob	Artykuł 16 nie ma zastosowania do: 1) usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w innym państwie członkowskim, między innymi: a) w sektorze pocztowym - usług objętych dyrektywą 97/67/WE Parlamentu Europejskiego	N		Odstępstwa od stosowania przepisów ustawy w zakresie usługowej działalności transgranicznej zostały zawarte w art. 12 projektu ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w ustawach szczegółowych.	

ody świadczenia usług	i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług; b) w sektorze energii elektrycznej - usług objętych dyrektywą 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej; c) w sektorze gazu ziemnego - usług objętych dyrektywą 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego; d) usług dystrybucji i dostaw wody oraz usług oczyszczania ścieków; e) gospodarki odpadami; 2) zagadnień objętych dyrektywą 96/71/WE; 3) zagadnień objętych dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ; 4) zagadnień objętych dyrektywą Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 r. mającą na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług ; 5) działalności w zakresie sądowej windykacji należności; 6) zagadnień objętych przepisami tytułu II dyrektywy 2005/36/WE wraz z wymogami państw członkowskich, w których usługi są świadczone, które zastrzegają daną działalność dla przedstawicieli				

	konkretnego zawodu; 7) zagadnień objętych rozporządzeniem (EWG) nr 1408/71; 8) w odniesieniu do formalności administracyjnych dotyczących swobodnego przepływu osób i ich miejsca zamieszkania, zagadnień objętych przepisami dyrektywy 2004/38/WE, która określa formalności administracyjne, jakich beneficjenci muszą dopełnić przed właściwymi organami państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa; 9) w odniesieniu do obywateli państw trzecich, którzy przenoszą się do innego państwa członkowskiego w związku ze świadczeniem usług, możliwości wymagania przez państwa członkowskie wizy lub zezwoleń na pobyt od obywateli państw trzecich nieobjętych systemem wzajemnego uznawania, o którym mowa w art. 21 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach lub możliwości nakładania na obywateli państw trzecich przez państwa członkowskie obowiązku zgłaszania się do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa w momencie wjazdu lub po wjeździe; 10) w odniesieniu do przesyłania odpadów, zagadnień objętych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar ; 11) prawa autorskiego, praw pokrewnych i praw				

	objętych dyrektywą Rady 87/54/EWG z dnia 16 grudnia 1986 r. w sprawie ochrony prawnej topografii produktów półprzewodnikowych i dyrektywą 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych, a także praw własności przemysłowej; 12) działań, do których ustawowo wymagany jest udział notariusza; 13) zagadnień objętych dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych; 14) rejestracji pojazdów wziętych w leasing w innym państwie członkowskim; 15) przepisów odnoszących się do zobowiązań umownych i pozaumownych, w tym formy umów, określonych zgodnie z zasadami prawa prywatnego międzynarodowego.				
Art. 18 Odstępstwa indywidualne	1. Na zasadzie odstępstwa od art. 16 oraz wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach, państwo członkowskie może podjąć wobec usługodawcy prowadzącego przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim środki dotyczące bezpieczeństwa usług. 2. Środki określone w ust. 1 można podjąć jedynie przy zachowaniu procedury wzajemnej pomocy ustanowionej w art. 35 i jeżeli spełnione są następujące warunki: a) przepisy krajowe, zgodnie z którymi podjęto dany środek, nie zostały poddane harmonizacji wspólnotowej w dziedzinie bezpieczeństwa usług; b) środki przewidują wyższy poziom ochrony	T	Art. 36 – ad. projekt ustawy I	Art. 36. 1. Jeżeli działalność usługodawcy z państwa członkowskiego stanowi poważne zagrożenie bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego, właściwy organ występuje z wnioskiem do właściwego organu państwa, w którym usługodawca z państwa członkowskiego ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia. Organ wnioskujący niezwłocznie informuje ministra o wystąpieniu z wnioskiem. 2. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, który został poinformowany zgodnie z ust. 1, nie podjął działań zmierzających do usunięcia stwierdzonego zagrożenia albo podjął działania niewystarczające, organ wnioskujący zawiadamia ministra, adresata wniosku oraz	

	usługobiorcy niż w przypadku, gdyby państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa przedsięwzięło środek zgodny z jego przepisami krajowymi; c) państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa nie podjęło żadnych środków lub podjęło środki niewystarczające w porównaniu ze środkami określonymi w art. 35 ust. 2; d) środki są proporcjonalne. 3. Ust. 1 i 2 pozostają bez uszczerbku dla przepisów, ustanowionych we wspólnotowych aktach prawnych, które gwarantują swobodę świadczenia usług lub które pozwalają na stosowanie od nich odstępstw.			Komisję Europejską o zamiarze podjęcia działań wobec usługodawcy z państwa członkowskiego. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie prawne i faktyczne zamierzonych działań. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, właściwy organ może podjąć działania niezbędne do usunięcia zagrożenia nie wcześniej niż po upływie 15 dni roboczych od dnia zawiadomienia, jeżeli przepisy prawa polskiego: 1) przewidują wyższy poziom ochrony usługobiorcy niż przepisy prawa państwa, w którym usługodawca z państwa członkowskiego ma siedzibę albo miejsce zamieszkania; 2) zgodnie z którymi zamierza się podjąć działania niezbędne do usunięcia zagrożenia, nie zostały poddane harmonizacji wspólnotowej w dziedzinie bezpieczeństwa usług. 4. Jeżeli usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust. 1, wymaga podjęcia działań przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy organ może podjąć niezwłocznie działania, nie stosując procedury określonej w ust. 1–3. 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ niezwłocznie zawiadamia o podjętych działaniach właściwy organ państwa, w którym usługodawca z państwa członkowskiego ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisję Europejską oraz ministra. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie podjęcia działań w trybie pilnym.	
Art. 19 Ograniczenia zakazane	Państwa członkowskie nie mogą nakładać na usługobiorcę wymogów, które ograniczają korzystanie z usług dostarczanych przez usługodawcę prowadzącego przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim, a w szczególności następujących wymogów: a) obowiązku uzyskania od właściwych organów	T	Art. 6 ust. 1 – ad. projekt ustawy I	1. Właściwy organ nie może nakładać na usługobiorcę wymogów, które ograniczają korzystanie z usług świadczonych przez usługodawcę z państwa członkowskiego, w szczególności: 1) obowiązku uzyskania zezwolenia na korzystanie z usługi; 2) ograniczeń stanowiących dyskryminację w zakresie	

	zezwolenia lub złożenia im oświadczenia; b) limitów wprowadzających dyskryminację w zakresie przyznawania pomocy finansowej ze względu na fakt, że usługodawca prowadzi przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim lub ze względu na położenie miejsca świadczenia usługi.			przyznawania pomocy finansowej.	
Art. 20 Niedyskryminacja	1. Państwa członkowskie zapewniają, że na usługobiorcę nie są nakładane dyskryminacyjne wymogi z uwagi na jego przynależność państwową lub miejsce zamieszkania. 2. Państwa członkowskie zapewniają, że ogólne warunki dostępu do usługi, udostępnione przez usługodawcę ogółowi ludności, nie zawierają dyskryminacyjnych postanowień dotyczących przynależności państwowej lub miejsca zamieszkania usługobiorcy, nie wykluczając jednak możliwości zachowania różnic w tych warunkach dostępu, które są bezpośrednio uzasadnione obiektywnymi kryteriami.	T	Art. 6 ust. 2 i art. 10 – ad. projekt ustawy I	2. Właściwy organ nie może nakładać na usługobiorcę wymogów dyskryminujących ze względu na pochodzenie lub miejsce zamieszkania. Art. 10. Usługodawca z państwa członkowskiego zapewnia, aby ogólne warunki dostępu do usługi nie dyskryminowały usługobiorcy ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania.	
Art. 21 Pomoc dla usługobiorców	1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość uzyskania przez usługobiorców w swoim państwie członkowskim zamieszkania następujących informacji: a) ogólnych informacji na temat wymogów mających zastosowanie w innych państwach członkowskich dotyczących podejmowania i prowadzenia działalności usługowej, w szczególności wymogów w zakresie ochrony konsumentów; b) ogólnych informacji na temat środków prawnych w przypadku sporu między usługodawcą a usługobiorcą; c) danych kontaktowych stowarzyszeń i organizacji, w tym ośrodków Sieci Europejskich	N	Art. 13 – ad. projekt ustawy I, art. 50 ust. 1 - ad. projekt ustawy II	Art. 13 – j.w. Art. 50 ust. 1 zawiera katalog spraw, w zakresie których zapewniony jest dostęp do informacji, także do tych, o których mowa w art. 21 dyrektywy. Art. 50. ust. 1. – j.w.	

	Centrów Konsumenckich, które mogą udzielić praktycznej pomocy usługodawcom lub usługobiorcom. W stosownych przypadkach właściwe organy udzielają prostych wskazówek co do sposobu postępowania. Informacje i pomoc powinny zostać udzielone w jasny i niebudzący wątpliwości sposób, powinny być uaktualniane i łatwo dostępne na odległość, również przy pomocy elektronicznych środków przekazu. 2. Państwa członkowskie mogą przekazywać odpowiedzialność za wykonanie zadania, o którym mowa w ust. 1, pojedynczym punktom kontaktowym lub innemu podmiotowi, takiemu jak ośrodek należący do Sieci Europejskich Centrów Konsumenckich, stowarzyszeniom konsumenckim lub Centrom Euro Info. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o nazwach i danych kontaktowych wyznaczonych podmiotów. Komisja przekazuje te informacje wszystkim państwom członkowskim. 3. Wypełniając wymogi określone w ust. 1 i 2 podmiot, do którego zwróci się usługobiorca, kontaktuje się w razie potrzeby z odpowiednim podmiotem danego państwa członkowskiego. Podmiot ten możliwie najszybciej przesyła wymagane informacje temu pierwszemu podmiotowi, który przekazuje je usługobiorcy. Państwa członkowskie zapewniają, by organy te udzielały sobie wzajemnej pomocy i ustanawiają wszelkie możliwe środki służące skutecznej współpracy. Państwa członkowskie wraz z Komisją ustanawiają praktyczne rozwiązania				

	konieczne do wdrożenia ust. 1. 4. Zgodnie z procedurą określoną w art. 40 ust. 2, Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze do ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, określając techniczne mechanizmy wymiany informacji między organami różnych państw członkowskich, a w szczególności interoperacyjności systemów informacyjnych, z uwzględnieniem wspólnych standardów.				
Art. 22 Informacje dotyczące usługodawców i ich usług	1. Państwa członkowskie zapewniają, że usługodawcy udostępniają usługobiorcy następujące informacje: a) nazwę usługodawcy, informacje dotyczące jego statusu prawnego i formy prawnej, adres, pod którym prowadzi przedsiębiorstwo oraz informacje szczegółowe, dzięki którym można się z nim szybko skontaktować i bezpośrednio porozumieć, w odpowiednim przypadku, drogą elektroniczną; b) w przypadku gdy usługodawca jest zarejestrowany w rejestrze przedsiębiorstw lub innym podobnym rejestrze publicznym, nazwę tego rejestru i numer, pod którym usługodawca jest zarejestrowany lub równoważne sposoby identyfikacji w tym rejestrze; c) w przypadku gdy działalność podlega systemowi zezwoleń, dane szczegółowe dotyczące właściwych organów lub pojedynczego punktu kontaktowego; d) w przypadku gdy usługodawca prowadzi działalność podlegającą opodatkowaniu podatkiem VAT, numer identyfikacji podatkowej, o którym mowa w art. 22 ust. 1	T	Art. 11 i art. 8 – ad. projekt ustawy I	Art. 11. 1. Usługodawca z państwa członkowskiego, przed zawarciem umowy w formie pisemnej, a w przypadku braku pisemnej umowy – przed rozpoczęciem świadczenia usługi, jest obowiązany, w sposób jednoznaczny, podać usługobiorcy następujące informacje: 1) firmę, adres siedziby albo adres miejsca zamieszkania i głównego miejsca wykonywania działalności; 2) organ rejestrowy i numer w rejestrze, w którym usługodawca z państwa członkowskiego jest zarejestrowany jako przedsiębiorca, albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej; 3) adres poczty elektronicznej lub inne dane umożliwiające bezpośredni kontakt z usługodawcą z państwa członkowskiego; 4) wskazanie: a) organu lub podmiotu, który wydał koncesję, zezwolenie lub certyfikat, lub dokonał wpisu do rejestru albo wydał inny dokument uprawniający usługodawcę z państwa członkowskiego do świadczenia usługi lub b) pojedynczego punktu kontaktowego w rozumieniu art. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym	

	szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku; e) w przypadku zawodów regulowanych, wszelkie zrzeszenia zawodowe lub podobne instytucje, w których usługodawca jest zarejestrowany, tytuł zawodowy oraz państwo członkowskie, w którym przyznano ten tytuł; f) ewentualne ogólne warunki umów i klauzule umowne stosowane przez usługodawcę; g) informacje dotyczące ewentualnych stosowanych przez usługodawcę klauzul umownych dotyczących prawa właściwego dla umowy lub właściwości sądów; h) informacje dotyczące istnienia ewentualnych gwarancji posprzedażnych, które nie są wymagane ustawowo; i) cena usługi, jeżeli została ona wcześniej ustalona przez usługodawcę dla danego rodzaju usługi; j) główne cechy usługi, jeśli w sposób oczywisty nie wynikają z kontekstu; k) ubezpieczenia i gwarancje, o których mowa w art. 23 ust. 1, w szczególności dane kontaktowe ubezpieczyciela lub gwaranta, oraz zasięg terytorialny. 2. Państwa członkowskie zapewniają, że informacje, o których mowa w ust. 1, są, zgodnie z preferencjami usługodawcy: a) dostarczane przez usługodawcę z jego własnej inicjatywy; b) łatwo dostępne dla usługobiorcy w miejscu, w			właściwego dla usługodawcy; 5) wskazanie samorządu zawodowego, do którego należy usługodawca z państwa członkowskiego, tytułu zawodowego oraz państwa, w którym przyznano ten tytuł; 6) główne cechy usługi; 7) cenę usługi, jeżeli została ustalona; 8) stosowane przez usługodawcę z państwa członkowskiego wzorce umów oraz postanowienia umowne określające prawo właściwe dla danej umowy lub sąd albo inny organ właściwy do rozstrzygania sporów; 9) numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub inny numer identyfikacyjny, którym usługodawca z państwa członkowskiego jest obowiązany posługiwać się na potrzeby podatku od towarów i usług; 10) o posiadaniu obowiązkowego ubezpieczenia lub gwarancji finansowej, wraz z danymi ubezpieczyciela lub gwaranta, oraz o zasięgu terytorialnym ubezpieczenia; 11) o gwarancjach jakości wykonanej usługi, które nie są wymagane przepisami prawa. 2. Na wniosek usługobiorcy usługodawca z państwa członkowskiego udostępnia następujące informacje dodatkowe: 1) o sposobie kalkulacji ceny za usługę, jeżeli cena nie została wcześniej ustalona lub gdy nie ma możliwości podania dokładnej ceny; 2) o regulacjach prawnych dotyczących wykonywanego przez usługodawcę z państwa członkowskiego zawodu regulowanego oraz sposobu, w jaki można uzyskać dostęp do tych uregulowań; 3) o kodeksach dobrych praktyk, którym usługodawca z państwa członkowskiego podlega, wraz ze wskazaniem miejsca ich publikacji;	

	którym świadczona jest usługa lub w którym zawierana jest umowa; c) łatwo dostępne dla usługobiorcy w formie elektronicznej pod adresem dostarczanym przez usługodawcę; d) zawarte we wszelkich dokumentach informacyjnych dostarczonych usługobiorcy przez usługodawcę, przedstawiających szczegółowy opis usług, które świadczy. 3. Państwa członkowskie zapewniają, że na wniosek usługobiorcy, usługodawcy dostarczają następujących informacji dodatkowych: a) jeżeli cena nie została wcześniej ustalona przez usługodawcę dla danego rodzaju usługi, cenę usługi lub w przypadku, gdy nie ma możliwości podania dokładnej ceny, metodę obliczania ceny tak, aby usługobiorca mógł dokonać jej weryfikacji, lub odpowiednio szczegółowe oszacowanie; b) w zakresie zawodów regulowanych, odniesienie do uregulowań dotyczących wykonywania zawodu mających zastosowanie w państwie członkowskim prowadzenia przedsiębiorstwa oraz sposób, w jaki można uzyskać dostęp do tych uregulowań; c) informacje dotyczące ich działalności wielodyscyplinarnej i spółek, które są bezpośrednio powiązane z daną usługą, a także środków podjętych w celu uniknięcia konfliktu interesów. Informacje te są zawarte we wszelkich dokumentach informacyjnych, w których usługodawcy podają szczegółowy opis swoich usług; d) wszelkie kodeksy postępowania, którym			4) o możliwości pozasądowego rozstrzygania sporów z tym usługodawcą, jak również określa sposób, w jaki można uzyskać dostęp do szczegółowych informacji dotyczących charakterystyki i warunków korzystania z pozasądowego rozstrzygania sporów, w szczególności w przypadku gdy usługodawca z państwa członkowskiego podlega przepisom kodeksu dobrych praktyk lub jest członkiem stowarzyszenia handlowego lub zrzeszenia zawodowego, które przewiduje odwołanie do pozasądowego rozstrzygania sporów. 3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, usługodawca z państwa członkowskiego jest obowiązany udostępnić w sposób zapewniający zapoznanie się przez usługobiorcę z tymi informacjami, w szczególności: 1) w miejscu, w którym świadczona jest usługa; 2) w miejscu zawarcia umowy; 3) na swojej stronie internetowej; 4) w dokumentach informacyjnych dostarczonych usługobiorcy. Art. 8. 1. Na wniosek usługobiorcy usługodawca z państwa członkowskiego jest obowiązany udostępnić informacje o prowadzonej działalności związanej bezpośrednio z oferowaną usługą, o spółkach, w których uczestniczy, które są bezpośrednio powiązane ze świadczoną usługą, oraz o środkach podjętych w celu uniknięcia konfliktu interesów. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, usługodawca z państwa członkowskiego podaje także w dokumentach zawierających opis oferowanych przez niego usług.	

	podlega usługodawca oraz adres, pod którym można uzyskać dostęp do tych kodeksów drogą elektroniczną, określając dostępne wersje językowe; e) w przypadku gdy usługodawca podlega kodeksowi postępowania, lub jest członkiem stowarzyszenia handlowego lub zrzeszenia zawodowego, które przewiduje odwołanie do pozasądowego rozstrzygania sporów, informacje w tym zakresie. Usługodawca określa sposób, w jaki można uzyskać dostęp do szczegółowych informacji dotyczących charakterystyki i warunków korzystania z pozasądowego rozstrzygania sporów. 4. Państwa członkowskie zapewniają, że informacje, które usługodawca musi dostarczyć zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału są udostępniane lub przekazywane w sposób jasny i jednoznaczny oraz we właściwym czasie przed zawarciem umowy lub, w przypadku braku pisemnej umowy, przed świadczeniem usługi. 5. Wymogi dotyczące informacji określone w niniejszym rozdziale są wymogami dodatkowymi w stosunku do wymogów już przewidzianych w prawie wspólnotowym i nie pozbawiają państw członkowskich możliwości nakładania dodatkowych wymogów dotyczących informacji mających zastosowanie do usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo na ich terytorium. 6. Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, określić treść informacji, o których mowa w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu zgodnie ze szczególnym charakterem niektórych działalności, a także może określić praktyczne				

	sposoby wdrożenia ust. 2 niniejszego artykułu.				
Art. 23 Ubezpieczenia i gwarancje od odpowiedzialności zawodowej	1. Państwa członkowskie mogą postanowić, że usługodawcy, których usługi stwarzają bezpośrednie i szczególne ryzyko dla zdrowia lub bezpieczeństwa usługobiorcy lub osoby trzeciej lub dla bezpieczeństwa finansowego usługobiorcy, przystąpią do ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej odpowiedniego do charakteru i zakresu ryzyka lub zapewnią gwarancję lub podobne zabezpieczenie, równoważne lub zasadniczo porównywalne w odniesieniu do jej celu. 2. W przypadku gdy usługodawca rozpoczyna prowadzenie przedsiębiorstwa na terytorium państw członkowskich, nie mogą one wymagać od usługodawcy ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej ani gwarancji, jeżeli jest on już objęty gwarancją, która jest równoważna, lub zasadniczo porównywalna w odniesieniu do celu oraz w odniesieniu do ochrony ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczonego ryzyka, sumy ubezpieczenia lub górnej granicy gwarancji oraz możliwych wyłączeń z ochrony ubezpieczeniowej, w innym państwie członkowskim, w którym usługodawca już prowadzi przedsiębiorstwo. Jeżeli równoważność jest jedynie częściowa, to państwa członkowskie mogą wymagać dodatkowej gwarancji, aby pokryła ona aspekty dotychczas nieuwzględnione. W przypadku, gdy państwo członkowskie wymaga od usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo na jego terytorium ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej lub dostarczenia jakichkolwiek innych	T	Art. 4 ust. 5 – ad. projekt ustawy I	5. Właściwy organ uznaje ubezpieczenia i gwarancje odpowiedzialności zawodowej wydane w państwach członkowskich, w zakresie, w jakim spełniają warunki określone w przepisach odrębnych ustaw.	

	gwarancji, państwo to przyjmuje za wystarczające zaświadczenia o tego rodzaju ubezpieczeniu wydane przez instytucje kredytowe i ubezpieczeniowe prowadzące przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim. 3. Ust. 1 i 2 nie mają wpływu na ubezpieczenie zawodowe lub uzgodnienia dotyczące gwarancji przewidziane w innych wspólnotowych aktach prawnych. 4. W celu wykonania ust. 1 Komisja może, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 40 ust. 2 sporządzić wykaz usług charakteryzujących się cechami określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu. Komisja może również, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 3, przyjąć środki mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy, uzupełniając ją poprzez określenie wspólnych kryteriów definiowania, dla celów ubezpieczenia lub gwarancji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, tego co jest odpowiednie dla charakteru i zakresu danego ryzyka. 5. Na użytek niniejszego artykułu „bezpośrednie i szczególne ryzyko" oznacza ryzyko wynikające bezpośrednio ze świadczenia usługi; „zdrowie i bezpieczeństwo" oznacza, w odniesieniu do usługobiorcy lub osoby trzeciej zapobieganie śmierci lub poważnym obrażeniom ciała; „bezpieczeństwo finansowe" oznacza, w odniesieniu do usługobiorcy,				

	zapobieganie znaczącym stratom pieniężnym lub utracie wartości majątku; „ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej" oznacza ubezpieczenie wykupione przez usługodawcę na wypadek potencjalnej odpowiedzialności wobec usługobiorcy i, w odpowiednich przypadkach, stron trzecich związanej ze świadczeniem usługi.				
Art. 24 Informacje handlowe dostarczane przez zawody regulowane	1. Państwa członkowskie znoszą wszelkie całkowite zakazy dotyczące informacji handlowych dostarczanych przez zawody regulowane. 2. Państwa członkowskie zapewniają zgodność informacji handlowych dostarczanych przez zawody regulowane, odnoszących się, w szczególności, do niezależności, godności i uczciwości zawodowej, a także do tajemnicy zawodowej z zasadami dotyczącymi wykonywania zawodu, zgodnie z prawem wspólnotowym, w sposób odpowiadający szczególnej mu charakterowi każdego zawodu. Zasady dotyczące wykonywania zawodu odnoszące się do informacji handlowych muszą być niedyskryminacyjne, uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym i proporcjonalne.	T	Art. 9 – ad. projekt ustawy I	Art. 9. 1. Usługodawca z państwa członkowskiego wykonujący zawód regulowany może rozpowszechniać informacje o świadczonej usłudze mające na celu promowanie towarów, usług lub wizerunku, jeżeli informacje te są zgodne z zasadami wykonywania tego zawodu. 2. Wprowadzanie ograniczeń w zakresie rozpowszechniania informacji, o których mowa w ust. 1, jest dopuszczalne tylko w przypadku, gdy ograniczenia te nie prowadzą do dyskryminacji, są proporcjonalne i uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym.	
Art. 25 Działalność wielodyscyplinarna	1. Państwa członkowskie zapewniają, że na usługodawców nie nakłada się wymogów, które zobowiązują ich do prowadzenia wyłącznie danej działalności lub które ograniczają prowadzenie różnych rodzajów działalności wspólnie lub uczestniczenie w nich. Jednakże takim wymogom mogą podlegać	T	Art. 7 ust. 1 i 2 – ad. projekt ustawy I	Art. 7. 1. Usługodawca z państwa członkowskiego może świadczyć usługi różnego rodzaju samodzielnie lub łącznie z innymi usługodawcami z państwa członkowskiego. 2. Wprowadzenie wyjątku od zasady określonej w ust. 1 może nastąpić w odrębnych ustawach i jest dopuszczalne wyłącznie w celu: 1) zapewnienia niezależności i bezstronności	

	następujący usługodawcy: a) zawody regulowane, o ile jest to uzasadnione w celu zagwarantowania zgodności z uregulowaniami dotyczącymi etyki zawodowej i postępowania zawodowego, które są różne w zależności od szczególnej natury danego zawodu oraz o ile jest to niezbędne w celu zapewnienia ich niezależności i bezstronności; b) usługodawcy świadczący usługi w zakresie certyfikacji, akredytacji, monitorowania technicznego, badań lub prób, o ile jest to uzasadnione w celu zapewnienia ich niezależności i bezstronności. 2. W przypadku gdy wykonywanie działalności wielodyscyplinarnej przez usługodawców określonych w ust. 1 lit. a) i b) jest dozwolone, państwa członkowskie zapewniają, co następuje: a) zapobieganie konfliktom interesów i niezgodnościom pomiędzy niektórymi rodzajami działalności; b) zapewnienie niezależności i bezstronności wymaganej w przypadku niektórych rodzajów działalności; c) wzajemną zgodność uregulowań dotyczących etyki zawodowej i postępowania zawodowego w przypadku różnych rodzajów działalności, w szczególności w odniesieniu do zagadnień związanych z tajemnicą zawodową. 3. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 39 ust. 1, państwa członkowskie określają, którzy usługodawcy podlegają wymogom określonym w ust. 1 niniejszego artykułu, treść tych wymogów oraz przyczyny, dla których uważają je za uzasadnione.			wykonywania zawodu regulowanego, jak również zagwarantowania zgodności z etyką zawodową i zasadami postępowania zawodowego; 2) zagwarantowania niezależności i bezstronności świadczenia usług w zakresie certyfikacji, akredytacji, nadzoru technicznego, wykonywania badań lub prób.	
Art. 26	1. Państwa członkowskie, we współpracy z	N			

Polityka w zakresie jakości usług	Komisją, podejmują środki towarzyszące, aby zachęcić usługodawców do podjęcia działania na zasadzie dobrowolnej w celu zapewnienia jakości świadczonych usług, w szczególności poprzez wykorzystanie jednej z niżej przedstawionych metod: a) certyfikacja lub ocena ich działalności przez niezależne lub akredytowane organy; b) sporządzanie własnej karty jakości lub stosowanie kart lub znaków jakości przyjętych przez zrzeszenia zawodowe na szczeblu wspólnotowym. 2. Państwa członkowskie zapewniają usługodawcom i usługobiorcom łatwy dostęp do informacji dotyczących znaczenia niektórych znaków i kryteriów stosowania znaków oraz innych oznaczeń jakości związanych z usługami. 3. Państwa członkowskie, we współpracy z Komisją, podejmują środki towarzyszące, aby zachęcić zrzeszenia zawodowe, jak również izby handlowe, stowarzyszenia rzemieślnicze i stowarzyszenia konsumenckie, działające na ich terytorium do współpracy na szczeblu wspólnotowym w celu wspierania jakości świadczonych usług, w szczególności poprzez ułatwienie oceny kompetencji usługodawcy. 4. Państwa członkowskie, we współpracy z Komisją, podejmują środki towarzyszące, aby wspierać opracowanie niezależnych ocen, dokonywanych zwłaszcza przez stowarzyszenia konsumenckie, w odniesieniu do jakości i wad świadczonych usług, a w szczególności opracowanie na szczeblu wspólnotowym prób lub badań porównawczych i przekazywanie wyników.				

	5. Państwa członkowskie, we współpracy z Komisją, wspierają opracowanie dobrowolnych standardów europejskich w celu ułatwienia zgodności między usługami świadczonymi przez usługodawców z różnych państw członkowskich, informacjami dla usługobiorcy oraz jakością świadczonej usługi.				
Art. 27 Rozstrzyganie sporów	1. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania o charakterze ogólnym, aby zapewnić dostarczanie przez usługodawców danych kontaktowych, a w szczególności adresu pocztowego, numeru faksu lub adresu poczty elektronicznej i numeru telefonu, na który wszyscy usługobiorcy, w tym usługobiorcy mieszkający w innym państwie członkowskim, mogą przesłać skargę lub wniosek o udzielenie informacji na temat świadczonej usługi. Usługodawcy dostarczają swój oficjalny adres w przypadku, gdy nie jest on tożsamy z ich zwykle używanym adresem do korespondencji. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania o charakterze ogólnym, aby zapewnić, że usługodawcy będą reagować na skargi, o których mowa w akapicie pierwszym, w najkrótszym możliwym terminie i dołożą wszelkich starań, aby znaleźć zadowalające rozwiązania. 2. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania o charakterze ogólnym, aby zapewnić, że usługodawcy są zobowiązani do wykazania zgodności z obowiązkami wymienionymi w niniejszej dyrektywie w zakresie dostarczania informacji oraz wykazania, że informacje są rzetelne.	N			

	3. W przypadku gdy do egzekucji orzeczenia sądowego wymagana jest gwarancja finansowa, państwa członkowskie uznają równoważne gwarancje złożone przez instytucję kredytową lub ubezpieczyciela prowadzącego przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim. Takie instytucje kredytowe muszą uzyskać zezwolenie w państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE, a tacy ubezpieczyciele, odpowiednio, zgodnie z pierwszą dyrektywą Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (1) i dyrektywą 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącą ubezpieczeń na życie (2). 4. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania o charakterze ogólnym, aby zapewnić, że usługodawcy podlegający kodeksowi postępowania lub należący do stowarzyszenia handlowego lub zrzeszenia zawodowego, które przewiduje odwołanie do pozasądowych środków rozstrzygania sporów odpowiednio informują o tym usługobiorcę i podają tę informację na wszystkich dokumentach prezentujących szczegółowo ich usługi poprzez określenie, w jaki sposób można uzyskać dostęp do szczegółowych informacji na temat charakterystyki i warunków stosowania takiego mechanizmu.				

Art. 28 Wzajemna pomoc – zobowiązania ogólne	1. Państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy i podejmują środki skutecznej współpracy w celu zapewnienia nadzoru nad usługodawcami i usługami przez nich świadczonymi. 2. Do celów niniejszego rozdziału, państwa członkowskie wyznaczają jeden lub więcej punktów łącznikowych, których dane kontaktowe są przekazywane innym państwom członkowskim i Komisji. Komisja publikuje i regularnie uaktualnia wykaz punktów łącznikowych. 3. Wnioski o informacje i wnioski o przeprowadzenie wszelkich kontroli, weryfikacji i dochodzeń zgodnie z niniejszym rozdziałem są należycie uzasadnione, w szczególności poprzez określenie powodu złożenia wniosku. Informacje podlegające wymianie wykorzystywane są tylko w odniesieniu do zagadnień określonych we wniosku. 4. W przypadku otrzymania wniosku o pomoc od właściwych organów w innym państwie członkowskim, państwa członkowskie zapewniają, że usługodawcy prowadzący przedsiębiorstwo na ich terytorium dostarczają ich właściwym organom wszelkich informacji potrzebnych do nadzoru nad ich działalnością zgodnie z ich przepisami krajowymi. 5. W przypadku wystąpienia trudności z realizacją wniosku o udzielenie informacji lub o przeprowadzenie kontroli, weryfikacji lub dochodzenia, dane państwo członkowskie niezwłocznie informuje o tym wnioskujące państwo członkowskie w celu znalezienia rozwiązania.	T	Art. 32, 33, art. 39 i 40 – ad. projekt ustawy I	Art. 32. 1. Minister monitoruje i koordynuje współpracę między właściwymi organami w zakresie uregulowanym w ustawie. 2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, odbywa się w szczególności przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych udostępnionych przez Komisję Europejską. Art. 33. 1. Właściwe organy są obowiązane do współpracy z właściwymi organami państw członkowskich oraz z Komisją Europejską. Współpraca polega w szczególności na: 1) wymianie informacji dotyczących usługodawców z państwa członkowskiego i świadczonych przez nich usług; 2) przeprowadzaniu kontroli działalności usługodawców z państwa członkowskiego; 3) występowaniu z wnioskami, o których mowa w niniejszym rozdziale, a także udzielaniu odpowiedzi na takie wnioski. 2. Właściwy organ niezwłocznie informuje wnioskodawcę oraz ministra o przeszkodach w realizacji wniosku złożonego przez właściwy organ państwa członkowskiego. 3. Właściwym organom z państw członkowskich zapewnia się dostęp do rejestrów zawierających informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na takich samych zasadach, jak właściwym organom krajowym. Art. 39. 1. Wnioski, zawiadomienia i informacje, o których mowa w przepisach niniejszego rozdziału, są przekazywane niezwłocznie w postaci elektronicznej. 2. Informacje przekazywane w ramach współpracy międzynarodowej nie mogą być wykorzystane w innym celu niż określony we wniosku.	

	6. Państwa członkowskie dostarczają informacje, o które zwrócą się inne państwa członkowskie lub Komisja, drogą elektroniczną i w najkrótszym możliwym terminie. 7. Państwa członkowskie zapewniają, że z rejestrów, w których są wpisani usługodawcy i do których mogą mieć wgląd właściwe organy na ich terytorium, mogą również korzystać, na tych samych warunkach, równorzędne właściwe organy pozostałych państw członkowskich. 8. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o przypadkach, w których inne państwa członkowskie nie realizują swoich zobowiązań w zakresie wzajemnej pomocy. W razie konieczności Komisja podejmuje odpowiednie kroki, włącznie z postępowaniem przewidzianym w art. 226 Traktatu, aby zapewnić przestrzeganie przez dane państwa członkowskie ich zobowiązań w zakresie pomocy wzajemnej. Komisja okresowo informuje państwa członkowskie o stosowaniu przepisów dotyczących wzajemnej pomocy.			Art. 40. Właściwy organ może wystąpić do właściwego organu z państwa członkowskiego z wnioskami w zakresie, o którym mowa w niniejszym rozdziale.	
Art. 29 Wzajemna pomoc	1. W odniesieniu do usługodawców świadczących usługi w innym państwie członkowskim, państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa dostarcza informacje dotyczące usługodawców prowadzących przedsiębiorstwo na jego terytorium, jeżeli inne państwo członkowskie wnioskuje o to, a w szczególności potwierdza, że usługodawca prowadzi przedsiębiorstwo na terytorium tego państwa i, zgodnie z posiadanymi przez nie informacjami, nie prowadzi działalności w sposób niezgodny z	T	Art. 34 i art. 40 – ad. projekt ustawy I	Art. 34. 1. Właściwy organ, na wniosek właściwego organu z innego państwa członkowskiego, udziela informacji oraz przeprowadza kontrolę usługodawcy z państwa członkowskiego na zasadach określonych przepisami rozdziału 5 ustawy z dnia … – Prawo przedsiębiorców, oraz przepisami ustaw odrębnych. 2. Właściwy organ informuje wnioskodawcę o wynikach przeprowadzonej kontroli oraz o działaniach podjętych wobec usługodawcy z państwa członkowskiego. Art. 40 – j.w.	

	prawem. 2. Państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa przeprowadza kontrole, weryfikacje i dochodzenia, o które zwraca się inne państwo członkowskie i informuje je o ich wynikach i, ewentualnie, o podjętych działaniach. Czyniąc to, właściwe organy działają w zakresie uprawnień przyznanych im w swoich państwach członkowskich. Właściwe organy mogą w każdym poszczególnym przypadku zadecydować o podjęciu najbardziej odpowiednich środków w celu realizacji wniosku innego państwa członkowskiego. 3. Państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa po uzyskaniu faktycznych informacji o postępowaniu lub konkretnych działaniach usługodawcy prowadzącego przedsiębiorstwo na jego terytorium i świadczącego usługi w innych państwach członkowskich, które, zgodnie z posiadanymi przez nie informacjami, mogą spowodować istotną szkodę dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub dla środowiska naturalnego, powiadamia w możliwie najkrótszym terminie wszystkie pozostałe państwa członkowskie i Komisję.				
Art. 30 Nadzór sprawowany przez państwo członkowskie	1. W odniesieniu do przypadków nieobjętych art. 31 ust. 1, państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa zapewnia, że zgodność z jego wymogami jest nadzorowana zgodnie z uprawnieniami w zakresie nadzoru przewidzianymi w jego prawie krajowym, w szczególności poprzez środki nadzoru w miejscu prowadzenia przedsiębiorstwa przez usługodawcę.	T	Art. 34 i art. 40 – ad. projekt ustawy I	j.w.	

prowadzenia przedsiębiorstwa w przypadku tymczasowego przeniesienia się usługodawcy do innego państwa członkowskiego	2. Państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa nie zaprzestaje sprawowania nadzoru lub egzekwowania zgodności z przepisami na swoim terytorium, ze względu na fakt, że usługa była świadczona lub spowodowała szkodę w innym państwie członkowskim. 3. Obowiązek określony w ust. 1 nie oznacza zobowiązania państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa do przeprowadzania weryfikacji i kontroli stanu faktycznego na terytorium państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa. Takie weryfikacje i kontrole są przeprowadzane, na wniosek organów państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa, przez organy państwa członkowskiego, w którym usługodawca tymczasowo świadczy usługi, zgodnie z art. 31.				
Art. 31 Nadzór sprawowany przez państwa członkowskie w którym świadczona jest	1. W odniesieniu do krajowych wymogów, które mogą zostać nałożone na mocy art. 16 lub 17, państwo członkowskie, w którym usługa jest świadczona, jest odpowiedzialne za nadzór nad działalnością usługodawcy na swoim terytorium. Zgodnie z prawem wspólnotowym, państwo członkowskie, w którym świadczona jest usługa: a) podejmuje wszelkie środki konieczne do zapewnienia, aby usługodawcy spełnili te wymogi dotyczące podejmowania i prowadzenia działalności usługowej; b) przeprowadza niezbędne kontrole, weryfikacje i dochodzenia w celu sprawowania nadzoru nad świadczoną usługą.	T	Art. 32, art. 33 i art. 40 – ad. projekt ustawy I	Treść wskazanych przepisów została zamieszczona przy informacji o transpozycji art. 28 dyrektywy – art. 32 projektu oraz art. 29 dyrektywy – art. 33 projektu. Art. 32 stanowi transpozycję art. 31 ust. 1 dyrektywy. Art. 33 stanowi ogólną podstawę prawną dla właściwych organów do przeprowadzania kontroli na wniosek właściwych organów z państw członkowskich UE i EOG. Art. 40 stanowi podstawę prawną do składania wniosków przez właściwe organy Rzeczypospolitej Polskiej względem państw członkowskich UE.	

usługa w przypadku tymczasowego przeniesienia się usługodawcy	2. W odniesieniu do wymogów innych niż określone w ust. 1, w przypadku gdy usługodawca tymczasowo przenosi się do innego państwa członkowskiego w celu świadczenia usługi, nie prowadząc w nim przedsiębiorstwa, właściwe organy tego państwa członkowskiego uczestniczą w sprawowaniu nadzoru nad usługodawcą zgodnie z ust. 3 i 4. 3. Na wniosek państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa, właściwe organy państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa, przeprowadzają kontrole, weryfikacje i dochodzenia niezbędne do zapewnienia skutecznego nadzoru przez państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa. Czyniąc to, właściwe organy działają w zakresie uprawnień przyznanych im w ich państwach członkowskich. Właściwe organy mogą w każdym poszczególnym przypadku zadecydować o podjęciu najbardziej odpowiednich środków w celu realizacji wniosku innego państwa członkowskiego. 4. Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa, z własnej inicjatywy, mogą prowadzić kontrole, weryfikacje i dochodzenia na miejscu, o ile te kontrole, weryfikacje i dochodzenia nie są dyskryminacyjne, nie wynikają z faktu prowadzenia przez usługodawcę przedsiębiorstwa w innym państwie członkowskim i są proporcjonalne.				
Art. 32 Mechanizm ostrze	1. W przypadku gdy państwo członkowskie uzyska informacje na temat konkretnych, poważnych zdarzeń lub okoliczności odnoszących się do działalności usługowej,	T	Art. 37 i Art. 38 – ad. projekt	Art. 37. 1. W przypadku otrzymania wniosku o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego, wobec usługodawcy mającego siedzibę albo –	

gania	mogących spowodować istotną szkodę dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub dla środowiska naturalnego na swoim terytorium lub na terytorium innych państw członkowskich, niezwłocznie informuje ono o tym państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa, pozostałe zainteresowane państwa członkowskie oraz Komisję. 2. Komisja wspiera rozwój europejskiej sieci współpracy organów państw członkowskich i uczestniczy w jej pracach w celu wdrożenia ust. 1. 3. Komisja przyjmuje i regularnie uaktualnia szczegółowe przepisy dotyczące zarządzania siecią współpracy, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.		ustawy I	w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który czasowo świadczy usługi na terytorium państwa wnioskującego, właściwy organ informuje o tym ministra i niezwłocznie podejmuje działania mające na celu usunięcie zagrożenia. 2. Właściwy organ niezwłocznie informuje organ wnioskujący o podjętych działaniach albo o przyczynach, dla których nie podjął działań, o których mowa w ust. 1. Art. 38. W przypadku uzyskania informacji o działalności usługodawcy z państwa członkowskiego, która może wyrządzić szkodę dla zdrowia lub środowiska naturalnego lub stanowi zagrożenie bezpieczeństwa osób przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo państwa członkowskiego, właściwy organ niezwłocznie przekazuje tę informację ministrowi, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym usługodawca ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisji Europejskiej, a także właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich.	
Art. 33 Informacje dotyczące dobrej reputacji usługodawców	1. Państwa członkowskie, na wniosek właściwych organów w innym państwie członkowskim, dostarczają informacje, zgodnie ze swoim prawem krajowym, dotyczące postępowań dyscyplinarnych lub administracyjnych albo sankcji karnych oraz decyzji dotyczących niewypłacalności lub upadłości związanych z nadużyciami finansowymi, podjętych przez ich właściwe organy w odniesieniu do usługodawcy, i które bezpośrednio odnoszą się do kompetencji usługodawcy lub jego wiarygodności zawodowej. Państwo członkowskie, które dostarcza informacje powiadamia o tym usługodawcę.	T	Art. 35 i 40 – ad. projekt ustawy I	Art. 35. 1. Właściwy organ, na wniosek właściwego organu z państwa członkowskiego, przekazuje informacje dotyczące: 1) postępowań dyscyplinarnych, karnych i administracyjnych; 2) rozstrzygnięć dotyczących niewypłacalności lub upadłości usługodawcy związanych z nadużyciami finansowymi - w zakresie, w jakim odnoszą się one bezpośrednio do kompetencji usługodawcy z państwa członkowskiego lub jego wiarygodności zawodowej. 2. W przypadku konieczności przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, przed uprawomocnieniem się	

	Wniosek złożony na mocy akapitu pierwszego musi być należycie uzasadniony, w szczególności co do przyczyn wystąpienia z wnioskiem o udzielenie informacji. 2. Informacje o sankcjach i postępowaniach, o których mowa w ust. 1, są przekazywane jedynie wtedy, gdy podjęta została ostateczna decyzja. W odniesieniu do innych podlegających wykonaniu decyzji, o których mowa w ust. 1, państwo członkowskie, które dostarcza informacje określa, czy dana decyzja jest ostateczna lub też czy złożono od niej odwołanie, w którym to przypadku dane państwo członkowskie powinno wskazać termin oczekiwanej decyzji w sprawie odwołania. Ponadto dane państwo członkowskie określa przepisy prawa krajowego, na mocy których usługodawca został uznany za winnego lub został ukarany. 3. Wdrożenie ust. 1 i 2 musi być zgodne z zasadami dotyczącymi ochrony danych osobowych oraz przebiegać z poszanowaniem praw zagwarantowanych osobom uznanym za winne lub ukaranym w danych państwach członkowskich, także przez zrzeszenia zawodowe. Wszelkie wspomniane informacje o charakterze jawnym są udostępniane konsumentom.			wyroku lub decyzji właściwy organ informuje wnioskującego o przysługujących usługodawcy środkach odwoławczych. 3. Właściwy organ niezwłocznie powiadamia usługodawcę z państwa członkowskiego o przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 1. Art. 40 – j.w.	
Art. 34 Środki towarzyszące	1. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, ustanawia elektroniczny system wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi, z uwzględnieniem istniejących systemów informacyjnych. 2. Państwa członkowskie, z pomocą Komisji, podejmują środki towarzyszące w celu	N			

	ułatwienia wymiany urzędników odpowiedzialnych za realizację wzajemnej pomocy oraz szkolenie tych urzędników, włącznie ze szkoleniami językowymi i komputerowymi. 3. Komisja ocenia potrzebę ustanowienia wieloletniego programu w celu organizacji odpowiedniej wymiany urzędników i szkolenia.				
Art. 35 Wzajemna pomoc w przypadku indywidualnych odstępstw	1. W przypadku, gdy państwo członkowskie przyjmuje środek zgodnie z art. 18, procedura określona w ust. 2-6 niniejszego artykułu ma zastosowanie bez uszczerbku dla postępowań sądowych, włącznie z postępowaniami wstępnymi i działaniami podejmowanymi w ramach dochodzeń w sprawach karnych. 2. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1 występują do państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa o podjęcie środków wobec usługodawcy, dostarczając wszelkich istotnych informacji dotyczące danej usługi i okoliczności sprawy. Państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa sprawdza w najkrótszym możliwym terminie, czy usługodawca działa zgodnie z prawem i weryfikuje fakty leżące u podstaw wniosku. Informuje ono państwo członkowskie składające wniosek w najkrótszym możliwym terminie o podjętych lub przewidywanych środkach lub – zależnie od okoliczności – o przyczynach niepodjęcia żadnych środków. 3. Po powiadomieniu przez państwo	T	Art. 36 i 40 – ad. projekt ustawy I	Art. 36. 1. Jeżeli działalność usługodawcy z państwa członkowskiego stanowi poważne zagrożenie bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego, właściwy organ występuje z wnioskiem do właściwego organu państwa, w którym usługodawca z państwa członkowskiego ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia. Organ wnioskujący niezwłocznie informuje ministra o wystąpieniu z wnioskiem. 2. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, który został poinformowany zgodnie z ust. 1, nie podjął działań zmierzających do usunięcia stwierdzonego zagrożenia albo podjął działania niewystarczające, organ wnioskujący zawiadamia ministra, adresata wniosku oraz Komisję Europejską o zamiarze podjęcia działań wobec usługodawcy z państwa członkowskiego. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie prawne i faktyczne zamierzonych działań. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, właściwy organ może podjąć działania niezbędne do usunięcia zagrożenia nie wcześniej niż po upływie 15 dni roboczych od dnia zawiadomienia, jeżeli przepisy prawa polskiego: 1) przewidują wyższy poziom ochrony usługobiorcy niż przepisy prawa państwa, w którym usługodawca z państwa członkowskiego ma siedzibę albo miejsce zamieszkania;	

	członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa, zgodnie z ust. 2 akapit drugi, wnioskujące państwo członkowskie powiadamia Komisję i państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa o swoim zamiarze podjęcia środków, wskazując, co następuje: a) przyczyny, dla których uważa, że środki podjęte lub przewidziane przez państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa są nieodpowiednie; b) przyczyny, dla których uważa, że środki, jakie zamierza podjąć spełniają warunki określone w art. 18. 4. Środki nie mogą zostać podjęte przed upływem piętnastu dni roboczych od dnia notyfikacji, o której mowa w ust. 3. 5. Bez uszczerbku dla możliwości podjęcia danych środków przez wnioskujące państwo członkowskie, po upływie okresu wyznaczonego w ust. 4, Komisja w możliwie najkrótszym terminie bada zgodność notyfikowanego środka z prawem wspólnotowym. Jeżeli Komisja stwierdzi, że środek jest niezgodny z prawem wspólnotowym, przyjmuje decyzję, w której zwraca się do danego państwa członkowskiego o powstrzymanie się od podjęcia proponowanych środków lub zakończenie danych środków w trybie pilnym. 6. Jeżeli sprawa jest pilna, państwo członkowskie, które zamierza podjąć środek może zastosować odstępstwo od przepisów ust. 2-4. W takich przypadkach Komisja oraz państwo członkowskie prowadzenia przedsiębiorstwa są powiadamiane o takich			2) zgodnie z którymi zamierza się podjąć działania niezbędne do usunięcia zagrożenia, nie zostały poddane harmonizacji wspólnotowej w dziedzinie bezpieczeństwa usług. 4. Jeżeli usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust. 1, wymaga podjęcia działań przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy organ może podjąć niezwłocznie działania, nie stosując procedury określonej w ust. 1–3. 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ niezwłocznie zawiadamia o podjętych działaniach właściwy organ państwa, w którym usługodawca z państwa członkowskiego ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisję Europejską oraz ministra. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie podjęcia działań w trybie pilnym. Art. 40 – j.w.	

	środkach w najkrótszym możliwym terminie, z podaniem przyczyn, dla których państwo członkowskie uznaje sprawę za pilną.				
Art. 36 Przepisy wykonawcze	Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 3, Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozdziału, uzupełniając go poprzez określenie terminów, o których mowa w art. 28 i 35. Komisja przyjmuje również, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, praktyczne ustalenia dotyczące wymiany informacji drogą elektroniczną pomiędzy państwami członkowskimi, a w szczególności przepisy dotyczące interoperacyjności systemów informacyjnych.	N			
Art. 37 Kodeksy postępowania na poziomie wspólnotowym	1. Państwa członkowskie we współpracy z Komisją przyjmują środki towarzyszące, aby wspierać sporządzanie na szczeblu wspólnotowym, w szczególności przez zrzeszenia, organizacje i stowarzyszenia zawodowe, kodeksów postępowania mających na celu ułatwienie świadczenia usług lub prowadzenia przez usługodawcę przedsiębiorstwa w innym państwie członkowskim, zgodnie z prawem wspólnotowym. 2. Państwa członkowskie zapewniają, że kodeksy postępowania, o których mowa w ust. 1, są dostępne na odległość drogą elektroniczną.	N			
Art. 38 Dodat	Komisja ocenia w terminie do dnia 28 grudnia 2010 r. możliwość przedstawienia wniosków	N			

kowa harmo nizacja	dotyczących instrumentów harmonizacji w zakresie następujących zagadnień: a) dostęp do działalności w zakresie sądowej windykacji należności; b) prywatne usługi ochroniarskie oraz transport gotówki lub przedmiotów wartościowych.				
Art. 39 Wzaje mna ocena	1. W terminie do dnia 28 grudnia 2009 r. państwa członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie zawierające informacje określone w następujących przepisach: a) art. 9 ust. 2, w zakresie systemów zezwoleń; b) art. 15 ust. 5, w zakresie wymogów podlegających ocenie; c) art. 25 ust. 3, w zakresie działalności wielodyscyplinarnej. L 376/66 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 27.12.2006 2. Komisja przesyła sprawozdania określone w ust. 1 państwom członkowskim, które przedkładają uwagi na temat każdego sprawozdania w ciągu sześciu miesięcy od jego otrzymania. W tym samym terminie, Komisja przeprowadza konsultacje w sprawie sprawozdań z zainteresowanymi stronami. 3. Komisja przedstawia sprawozdania i uwagi państw członkowskich komitetowi, o którym mowa w art. 40 ust. 1, który może przedstawić swoje uwagi. 4. Na podstawie uwag przedłożonych zgodnie z ust. 2 i 3 Komisja przedstawia w terminie do dnia 28 grudnia 2010 r. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie podsumowujące oraz w stosownych przypadkach propozycje dodatkowych inicjatyw.	N			

	5. W terminie do dnia 28 grudnia 2009 r. państwa członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie dotyczące wymogów krajowych, których stosowanie może podlegać art. 16 ust. 1 akapit trzeci i art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze, wraz z uzasadnieniem dlaczego uważają, że stosowanie tych wymogów spełnia kryteria określone w art. 16 ust. 1 akapit trzeci i art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze. Następnie państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o wszelkich zmianach swoich wymogów, w tym także o wprowadzeniu nowych wymogów, o których mowa powyżej, wraz z uzasadnieniem ich stosowania. Komisja informuje o przekazanych wymogach inne państwa członkowskie. Przekazanie takie nie przeszkadza w przyjęciu przedmiotowych przepisów przez państwa członkowskie. Komisja przygotowuje corocznie analizy i wskazówki dotyczące stosowania tych przepisów w kontekście niniejszej dyrektywy.				
Art. 40 Proce - dura Komi - tetu	1. Komisja jest wspierana przez komitet. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8. Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące. 3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5a ust. 1 - 4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.	N			
Art. 41 Prze - gląd	W terminie do dnia 28 grudnia 2011 r. i następnie co trzy lata Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wyczerpujące sprawozdanie w sprawie	N			

	stosowania niniejszej dyrektywy. Zgodnie z art. 16 ust. 4 sprawozdanie to dotyczy w szczególności stosowania art. 16. Dotyczy ono także potrzeby wprowadzenia dodatkowych środków w odniesieniu do zagadnień wyłączonych z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszą wnioski dotyczące zmiany niniejszej dyrektywy w celu zakończenia budowy rynku wewnętrznego usług.				
Art. 42 Zmiana dyrektywy 98/27/WE	W załączniku do dyrektywy 98/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów (1), dodaje się punkt w brzmieniu: „13. Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, str. 36)”.	N			
Art. 43 Ochrona danych osobowych	Wykonanie i stosowanie niniejszej dyrektywy oraz, w szczególności, przepisów dotyczących nadzoru jest zgodne z zasadami dotyczącymi ochrony danych osobowych określonymi w dyrektywie 95/46/WE oraz w dyrektywie 2002/58/WE.	N			
Art. 44 Transpozycja	1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 28 grudnia 2009 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych	N			

	przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odesłania określane są przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.				
Art. 45	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.	N			
Art. 46	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N			

Warszawa, 20 listopada 2017 r.

[redacted]

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.386.2017 / 11/dl

dot.: RM-10-152-17 z 08.11.2017 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej* wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Bartosz Cichocki
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:
Pan Mateusz Morawiecki
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rozwoju i Finansów